Pe strada Jamaica

Samantha Young

Capitolul 1

Stiring, Scoţia
Februarie

De fiecare dată când coteam pe altă stradă, vântul rece ca gheaţa ne izbea cu toată forţa, aproape cu duşmănie, de parcă s-ar fi înfuriat când vreo clădire ne apăra. Rafalele ascuțite și reci ca nişte ţurţuri îmi înțepau obrajii îmbujoraţi şi mi-am strâns brațele mai tare în jurul corpului, încovoindu-mă în timp ce-mi adunam toate puterile ca să înfrunt atacul.

— Pentru a cincea și ultima oară... unde ne duci? întrebă loss» apropiindu-se şi mai mult de logodnicul ei, Braden. El își desfăcuse haina de lână, pentru ca ea să se cuibărească mai bine, și o ținea strâns cu braţul de după talie. Ha era îmbrăcată cu o jachetă scurtă, elegantă, şi cu o rochie roşie care îi venea ca turnată, l a fel ca noi**,** purta pantofi cu toc cui**.** De fapt, singurul articol vestimentar care o proteja de iarna scoţiană era o eşarfe,

Ellie şi Jo erau cam în aceeaşi situație: purtau rochii, tocmi şi jachete subţiri. Doar mie, pantalonii largi și negri îmi ţineau un pic de cald, dar bluza din mătase şi sacoul uşor nu mă protejau aproape deloc. Fiindcă nu eram la fel de obişnuită să merg pe tocuri cui
precum prietenele mele, păşeam cu atenţie în spatele grupului, pe când Jo ne conducea către destinaţia misterioasă.

— Nu e departe, a promis ea, aruncându-ne o privire fugară peste umăr, în timp ce mergea înaintea noastră pe strada principală din centrul oraşului. Cam, logodnicul ei, o cuprindea strâns cu braţul, încălzind-o cât putea de mult, iar în spatele lor, sora lui Braden, Ellie, şi cel mai bun prieten al său, Adam, se lipiseră unul de altul pentru a se încălzi. Şi ei se logodiseră, chiar foarte recent.

Eu, pe de altă parte, nu aveam un logodnic care să mă protejeze de vântul tăios.

— Zici că nu e departe, nu? m-am adresat ironic lui Jo.

De la sosirea mea în Edinburgh, în urmă cu mai bine de noua luni, Jo şi cu mine am devenit ca două surori, aşa că m-am considerat îndreptăţită să fiu ironică după ce ne târâse în afara oraşului fără prea multe explicaţii De aici şi alegerile vestimentare nefericite.

— Ţi-ai pierdut dreptul de a spune că „nu e departe“ când le-ai indicat taximetriştilor să ne ducă la gara Waverley.

Zâmbetul lui Jo, prin care căuta parcă să-şi ceară scuze, se topi intr-o expresie de încruntare în momentul în care ne-a oprit la o intersecţie.

— Bine, cred că am ajuns.

— Eşti sigură? am întrebat eu, cu dinţii clănţănindu-mi de frig.

— Ah! Jo aruncă o privire la un indicator rutier de pe strada de vizavi, apoi îşi scoase telefonul. Aşteptaţi o secundă.

Prietenii mei s-au cuibărit unul lângă altul, iar eu m-am îndepărtat puţin, privindu-i pe toţi. Mi-am dat seama că, deşi îmi era foarte frig, asta nu mă deranja cu adevărat. Eram pur şi simplu bucuroasă să fiu acolo împreună cu ei, încă surprinsă de cât de repede mă ataşasem de aceştia. Mă acceptaseră pe deplin în viaţa lor, pe de-o parte datorită lui Jo, dar şi datorită lui Nate, prietenul lui Cam şi noul meu bun prieten.

În timp ce mă lăsam în voia gândurilor, Nate s-a întrerupt din conversaţia pe care o avea cu Adam şi Ellie pentru a-şi îndrepta zâmbetul frumos în direcţia mea. Am clipit, tulburată de atracţia puternică pe care o simţeam Ajunsesem să mă pricep atât de bine s-o ignor, încât mă prinsese pe nepregătite. Asta era problema când erai prietenă cu un tip pe care îl plăceai cu adevărat şi care se întâmpla să fie cel mai atrăgător bărbat pe care l-ai cunoscut vreodată în viaţa reală.

Acea tulburare, acel iureş de senzaţii neaşteptate, m-a tăcut să retrăiesc brusc momentul când l-am întâlnit pe Nate pentru prima oară. Sincer, meritam o medalie pentru felul în care reuşisem să-mi ignor atracţia faţă de el...

Cu şapte luni in urmă...

Eloide Nichols, mama lui Ellie şi soţul ei, Clark, ne-au întâmpinat pe mine şi pe tata ca şi când am fijucui parte din familia lor dintotdeauna. A fast un gest drăguţ. Mi-a fost mai uşor apoi să mă integrez printre prietenii lui Jo, să mă obişnuiesc şi cu ea, iar din moment ce tata şi cu mine hotărâserăm ca Scoţia sâ devină căminul nostru, ar fi fost bine să fac parte din viaţa lui Jo. Era o fată minunată. Şi ea trecuse printr-o perioadă foarte dificilă în ultimii ani Merita pe cineva care sâ aibă gri jă de ea, iar acea persoană nu putea fi decât Cam.

Eu şi Cale am intrat in apartamentul lui *Cam*. Pe când *el şi Jo* erau la magazin să cumpere ceva de mâncare, m-am hotărât să-l iau pe Cole de pe capul lor şi să îi las sâ petreacă nişte timp împreună. In seara aceea plânuiserăm cu toţii sâ ieşim cu Nate şi Peetie, prietenii lui Cam, pe care aveam să-i întâlnesc pentru prima dată, şi m-am gândit că ar fi drăguţ să-i las pe Jo şi pe Cam singuri pentru o vreme înainte să vină prietenii lor. Imediat cum am intrat pe uşă, Cole s-a dus ţintă la consola de jocuri din sufragerie, iar eu m-am făcut de lucru prin apartament. Am început sâ cotrobăi prin bucătărie până am găsit nişte castronaşe şi farfurii pentru gustări. Tocmai spălam vasele când am auzit în spatele meu o voce gravă şi foarte virilă, cu accent scoţian:

— Ei... tu nu eşti Cameron?

Când m-am întors să văd cine era intrusul**,** toate cuvintele care ar fi putut să ajungă de la creier către limbă s-au evaporat Oh!

Of, Doamne!

Rezemat de tocul uşii, cu braţele încrucişate la piept, aveaţi faţa ochilor cel mai sexy bărbat pe care îl văzusem vreodată

Inima a început să-mi bată ridicol de repede.

Tăcerea mea l-a făcut să ridice o sprânceană.

— Ţi-a apăsat cineva butonul de silenţiosf

Mi s-a părut amuzant, aşa că am schiţat un zâmbet vag mustrător, în timp ce îl sorbeam din priviri. L-am scrutat din cap pâm in picioare şi, cuprinzându-l cu privirea în toată splendoarea, am mtif.it o moleşeală ciudată şi subtilă în pântec, jos, atât de jos, încât a fost urmată de un atac de furnicături excitante între coapse.

Oh!

Oh, da!

Era ceva nou.

încercând cu disperare să ignor furnicăturile şi slabicmtm m-am străduit din răsputeri să trec peste

excitare şi timiditate ca ta interacţionez cu străinul, despre care bănuiam că era Nate. Jo imi povestise totul despre el, prietenul extrem de atrăgător al lui Cam. Nu exagerase.
Superb ca un star de cinema, Nate avea un bronz natural, la care nu te-ai fi aşteptat de la un scoţian, şi ochi atât de intunecaţi, incat erau practic negri — cu toate că în acest moment străluceau de neastâmpâr. Zâmbea şi el, etalându-şi gropiţele sexy şi dantura de un alb imaculat. Pe lângă toate astea, avea un nas drept şi puternic, buze la care mă uitam fără rutine pentru că îmi aminteau de cele ale unui anumit actor de culoare şi excentric, şi din câte îmi dădusem seama după bicepşii proeminenţi şi musculoşi ce se profilau pe sub tricoul care îl purta, tipul era de asemenea bine făcut**.**
Era uimitor că tricoul îmi distrugea atenţia de la muşchii lai
Pe el erau imprimate cuvintele REZISTENŢA ESTE INUTILĂ.
Timiditatea paralizantă care mâ stăpânea de obicei când mâ aflam în faţa unui tip atrăgător s-a topit ţi am izbucnit în râs.
— Te socoţi vreun Borg, nu? am arătat eu spre tricoul tui, care făcea trimitere la deviza unei rase de extraterestri din Star Trek.
S-a uitat în jos, la cuvintele de pe tricou, părând surprins. Când şi-a ridicat din nou privirea spre mine, un zâmbet licărea in ochit lui întunecaţi.
Ai sesizat trimiterea? Majoritatea femeilor cred că sunt un înfumurat.
Am râs şi mai tare, rezemându-mă de bufetul din bucătărie,
– Presupun că eşti un pic. Şi poţi să le înţelegi greşeala, Nu arăţi ca un fan Star Trek.
Ochii i-au devenit parcă mai pătrunzători, mai atenţi. Tremuram în timp ce mă învăluia cu privirea încet, din cap până in picioare. Avea o voce gravă şi groasă când mi-a răspuns:
– Nici tu.
Acea privire voită a fost ca o mângâiere uşoară. Oricine altcineva în locul meu ar fi crezut că avusese intenţia să mă facă să măsimtaşa.
Totuşi... mi s-a tăiat răsuflarea. Aerul părea brusc mat rarefiat, pătruns de această tensiune ciudată dintre noi pe care nu o prea înţelegeam.
– Eşti una dintre prietenele lui Jo?
M-am străduit să lupt cu timiditatea care începea să-şi facă din nou apariţia.
– Nu ţi-a spus Cole?
– Peetie s-a dus să-l salute pe mititel. Voiam ceva de băut, aşa ca am venit direct în bucătărie.
Mă devora din nou cu privirea, şi, după câte se pare, corpul meu fusese adormit până in momentul in care el începuse să-l atingă cu privirea, pentru că simţeam atât de multe furnicături, tremuram şi mi se făcuse foarte cald.
– Cu siguranţă e cea mai bună alegere pe care am făcut-o in ultimul timp.
Mm... OK?
Ei bine, eu sunt Olivia
Nate a ridicat din sprâncene, apoi, pe neaşteptate, şi-a dres glasul şi s-a îndreptat brusc de tocul uşii. Imediat, aerul din cameră revenit Ia normal.
TU eşti Olivia? Desigur. Accentul. Desigur.
Am dat din cap aprobator, contrariată de reacţia lut.
Presupun că tu eşti Nate?
Zâmbetul lui era prietenos. Platonic. Era mai logic aşa,
Da, eu sunt.
— Cam şi Jo sunt pe drum. Tocmai făceam ordine pentru ei.
— Sigur că da.

A înaintat In bucătărie şl I-am privit vădit fascinată, în timp ce îşi lua un pahar cu suc.
Vrei şi tu? A făcut un semn către mine cu paharul.
•— Nu, mersi,
După ce I-a băut, mi-a zâmbit din nou fi mi-am dat seama că motivul pentru care nu eram chiar aşa tăcută in preajma lui nu se datora doar tricoului de tocilar. Era vorba de ochii lui. Erau extrem de binevoitori fi m-am simţit pur fi simplu... nu chiar confartabii dar nici stânjenită. Acest lucru era cu totul neobişnuit pentru mine în preajma tipilor pe care abia îi cunoşteam. Mai ales a acelora de careeram atrasă.
Joci jocuri video, Liv? m-a întrebat el pe un ton prietenos.
A, da.
Atunci lasă deoparte spălatul vaselor şi vino să joci cu noi, m-a tachinat el.
Am chicotit.
Mă inviţi la joacă? Imediat cum am rostit aceste cuvinte, am regretat că le am spus. Nu filtram. Na ştiam să filtrez! Aşa era umorul meu, iar acum tipul ăsta o să creadă că mă dădeam…
Nate a răs însă, întrerupăndu-mi şirul gândurilor…
Numai pentru că ai înţeles trimiterea la Star Trek.Altminteri, fetele nu au voie să joace cu noi. Sunt supătăcioase.
Cu un aer impasibil mi-am încrucişat braţele la piept.
– Păi, şi băieţii sunt supărâcioşi.
Zâmbi larg.
– Nu-i adevărat. A făcut un semn înspre uşă. Haide, americanco! Dacă o să te anihilez, am de gând să o fac repede şi fără să doară. Aşa de milos sunt.
– Să mă anihilezi? Am izbucnit într-un hohot de râs. Cred că mă confunzi cu cineva care nu e în stare să te bată măr.
– Ştii măcar ce joc o să jucăm?
Am clătinat din cap.
– Mai contează acum? O să te bat indiferent ce joc e. Aşa că mai întâi ne insultăm, apoi încep să te bat măr.
Nate şi-a dat capul pe spate, râzând.
– O, fir-ar! Haide, chiar eşti amuzantă!
M-a luat de cot şi m-am străduit din răsputeri să-mi ascund roşeaţa din obraji când m-a atins.
– Trebuie să-ţi fac cunoştinţă cu Peetie.
Am ieşit din bucătărie şi l-am urmat, impresionată de faptul că voia să mă includă atât de repede în grupul lui de prieteni. Mi-am dat seama şi că urma să fiu pregătită pentru a deveni „unul dintre băieţi* Am simţit-o pentru că mi se întâmpla tot timpul. Nu aveam nicio problemă cu asta. însemna doar că trebuia să înăbuş fluturii din stomac defecare dată când îl priveam pe Nate, adică sâ-i zdrobesc pe nenorociţii ăştia mici...
— Liv? Liv, eşti bine?
Am clipit din nou, întorcându-mă pe trotuar, înapoi în Stirling, înapoi în frig.
Înapoi la Nate, care stătea acum chiar în faţa mea, iar linia dintresprâncene îi trăda îngrijorarea.
– Unde ai fost?
Am zâmbit.
Scuze, cred că frigul mi-a amorţit creierul.
Ei, hai aici — m-a tras de braţ mai aproape de ei — înainte să-ţi cadă un deget
Recunoscătoare, m-am relaxat lipită de trupul lui puternic.
– Nu puteai să faci asta mai Înainte? Cum ar veni, cu trei străzi mai devreme?

– Şi să mă lipsesc de privirea ta înfricoşată de fiecare dată când coteam pe altă stradă? m-a tachinat el, plimbandu-şi mâna in sus şi în jos pe braţul meu.
Am schiţat o grimasă, dar eram obişnuită cu tachinările lui, aşa că am lăsat-o baltă.
– Îmi pare rău, oameni buni, spuse Jo peste umăr, iar in privirea ei fugară se citea vinovăţia. Trebuia să mă fi asigurat că ne luăm. paltoanele.
– Sssuntem ssscoţieni, ciripi Ellie, încleştându-şi degetele in haina iui Adam. Ppputem să rezistăm.
Eu m-am agăţat cu putere de braţul lui Nate şi ne-am reluat drumul.
– Ei bine, eu sunt americancă, le-am reamintit *Şi* sunt din Arizona.
– Şi eu sunt americancă şi simt bine, a spus Joss, iar vocea ei lăsa impresia că e mult mai relaxată decât părea. S-a împleticit când tocul i-a alunecat intr-o crăpătură în strada pietruită. Braden a ajutat e să-şi recapete echilibrul, iar ea a tras o înjurătură la adresa pavajului.
– Asta e din cauza scutului de aproape doi metri în spatele căruia te-ai cuibărit, i-am răspuns sec.
A râs, lipindu-se şi mai tare de paravanul amintit
– Poate.
– Şi nouă ne e frig, interveni Nate. Doar că suntem obişnuiţi cu asta, aşa că nu ne văicărim.
– Nimeni nu se văicăreşte, explică Joss. Ăsta e doar felul nostru de a o avertiza pe Jo că, dacă nu se grăbeşte să ne ducă la destinaţie o să o folosim pe post de lemne de foc.
Jorâse.
– Aproape am ajuns... cred...
Am luat-o pe o stradă laterală, iar Jo se uita încruntată la clădiri, pe când noi o urmam. Era doar o stradă obişnuită, având camionete şi maşini parcate de-a lungul ei.
Astăzi, Cam împlinea douăzeci şi opt de ani, şi, în timp ce noi am presupus cu toţii că ne îmbrăcam elegant pentru a ieşi în oraş a a sărbători, Jo ne rezervase un plaii secret. Nu ştiu cum ne-am trezit în Stirling, un oraş frumos, cu un castei superb şi străduţe pitoreşti, dar, posibil, şi cel mai mic oraş de pe pământ.
Nu aveam nici cea mai vagă idee ce pusese la cale Jo de ne adusese acolo.
Brusc, zâmbi larg când se opri la un colţ de stradă, vizavi de un bar.
— Am ajuns.
Am privit cu toţii barul cu expresii nedumerite. Acesta nu avea nimic special. Era... un simplu bar.
— Unde anume? a întrebat Cam încet, gura lui schiţând o expresie amuzată.
— Aici, zise Jo, arătând în sus, iar noi i-am urmărit mişcarea până la indicatorul înfipt deasupra intrării în bar.

PIAŢA CAMERONIAN

Totul începea să capete sens şi am izbucnit în râs.
— Ne-ai târât în Stirling pentru un indicator stradal? a întrebat-o Nate neîncrezător.
Părând să şovăie, Jo a dat din cap aprobator.
— Nu e un indicator stradal oarecare. E ziua lui Cameron. Merită să bea de ziua lui Intr-un loc care-i poartă numele.
Băieţii, cu excepţia lui Cam, păreau uşor uimiţi de gândirea ei Cu toate acestea, logodnicul ei a tras-o aproape de d şi a privii-o In ochi Intr-un fel care mi-a tăiat răsuflarea de emoţie.
— Îmi place la nebunie, iubito, a spus ei sărutând-o uşor. Mulţumesc.
Un amestec de fericire şi invidie m-a pironit în loc pentru o secundă. Mă bucuram că Jo avea în

viaţa ei pe cineva care venera pământul pe care călca, dar mă întrebam adesea dacă va veni vreo-dată ziua în care un tip se va uita în ochii *mei* ca şi când nu ar exista altceva pe lume la care să merite să se uite.

întreruptă din gândurile mele de tachinările grupului la adresa lui Jo, m-am alăturat râsetelor generale în timp ce am intrat cu toţii in barul călduros. Eram probabil îmbrăcaţi prea elegant pentru atmosfera destinsă de acolo, dar din moment ce eram un grup destul de relaxat, niciunul dintre noi nu a fost deranjat de mica aventură pusa la cale de Jo. De fapt, cred că până şi băieţii socoteau în sinea lor că fusese un gest drăguţ din partea ei

Cu *siguranţă* fusese ingenios. Era o scumpă, aşa că atunci când făcea lucruri care erau peste măsură de drăguţe — cum ar fi să ne târască într-un alt comitat pentru simplul fapt că astfel Cam putea să bea ceva pe o stradă care îi purta numele — eu nu eram niciodată surprinsă.

Tata îmi vorbise despre ea din secunda în care ne-am întâlnit La început fusesem plină de resentimente faţă de copila asta care îl avusese pe tata în primii treisprezece ani din viaţa ei, în timp ce eu crescusem numai cu năluca lui. Mama nu spusese niciodată nimic rău despre tata, şi, fiind cumva un copil destul de precoce, cu prieteni ai căror părinţi divorţaţi erau caustici unul cu celălalt, mi s-a părut ciudat că mama nu era supărată pe bărbatul acela care dăduse bir cu fugiţii după venirea mea pe lume. Am început să fac cercetări, stăruind pe lângă mama luni de-a rândul până când, în cele din urmă, a cedat.

îmi amintesc cât de furioasă am fost pe ea pentru că nici măcar nu-i spusese tatălui meu că existam. După ce l-a cunoscut pe tata, în vreme ce era studentă în străinătate, la Universitatea Glasgow, au început o relaţie intensă, pe care mama a încheiat-o pe neaşteptate, odată cu întoarcerea ei în Phoenix, la sfârşitul facultăţii. Abia când s-a întors în State şi-a dat seama că era însărcinată cu mine. Nu a recunoscut decât după mulţi ani că motivul pentru care nu l-a contactat pe tata era faptul că & iubea foarte mult şi nu voia ca el să se simtă obligat să facă parte din viaţa el O iubeam pe mama, dar nu era perfectă. Era tânăra ú luase o decizie egoistă. La 13 ani, nu puteam trece peste asta cu uşurinţă. Ne-a luat ceva timp până am început să ne înţelegem bine din nou. Mai târziu, avea să-mi pară rău de timpul pierdut Faptul că tata a renunţat la întreaga viaţă din Scoţia ca să vină şi să-şi asume rolul de părinte pentru o fetiţă pe care nici măcar nu ştia că o are până când nu l-am căutat eu nu făcea decât să arate ce M de om era. îşi abandonase traiul de până atunci ca să devină o parte din viaţa mea. Dar, făcând acest lucru, o lăsase pe Jo în urmă.

Când Cam a discutat prima dată cu tata despre reluarea legăturii lui cu Jo, m-am gândit cât de mult îi schimbaseră ei viaţa acţiunile mele. Cu un tată în închisoare şi cu o mamă alcoolică, tata, prieten vechi cu tatăl lui Jo, fusese singura figură parentală constantă pe care ea şi fratele ei, Cole, o avuseseră în viaţa lor. Bineînţeles, tata nu a aflat decât la întoarcerea noastră în Edinburgh că mama iui Jo, Fiona devenise o alcoolică atât de înrăită, lăsând-o pe Jo să-şi crească fratele mai mic de una singură. Din cauza asta, eu şi tata ne purtam fiecare povara unei mici părţi de vină. Totuşi, sentimentul de vinovăţie se estompa ori de câte ori îmi petreceam timpul cu Jo şi Cam. După toate prin câte trecuse, Jo găsise în sfârşit un tip care a văzut cât de minunată era şi care o trata cu respectul şi cu iubirea pe care le merita.

Pe când sorbeam din halbă berea *lager* pe care Nate mi-o cumpărase, priveam în jur la prietenii mei. Iată-mă aici, înconjurată de oameni care au trecut prin iad şi au scos-o la capăt, găsind persoana cu care voiau să-şi petreacă restul vieţii.

în afară de Jo şi de Cam, mai era şi Joss, prietena mea pe jumatate americancă, pe jumătate scoţiancă, venită la Edinburgh ca să scape de o viaţă pustie în Virginia. Când mă gândeam la tot ce pierduse Joss, nu-mi puteam da seama cum reuşise să meargă mai departe. Ştiam cum e să-ţi

pierzi mama la 21 de ani, dar nu-mi puteam imagina ce simţise Joss când şi-a pierdut întreaga familie la numai 14 ani. Din câte auzisem, fusese încă destul de răvăşită când se mutase cu Ellie şi **11** cunoscuse pe fratele ei, Braden. Se pare că avuseseră o relaţie cu suişuri şi coborâşuri din cauza problemelor lui Joss, dar in cele din urmă le depăşiseră pe toate. Urma ca ei să se căsăto-rească peste trei săptămâni.

Bineînţeles, mai erau Ellie şi Adam. Eram destul de apropiată de Ellie pentru că împărtăşeam amândouă acelaşi idealism romantic, iar ea îmi povestise totul despre relaţia cu Adam. Fusese îndrăgostită de cel mai bun prieten al fratelui ei ani de-a rândul, dar acesta nu a remarcat-o până la aniversarea ei de optsprezece ani, şi s-a dat la ea câţiva ani mai târziu, când i-a şi spus, după aceea, că a fost o greşeală. Se pare că nu voia să strice prietenia cu ea şi cu Braden. Au fost *multă* vreme ba despărţiţi, ba împreună, până când Ellie a fost pregătită să-l părăsească definitiv. Dar atunci când prietena mea frumoasă şi puternică a fost diagnosticată cu o tumoare pe creier, Adam s-a hotărât în sfârşit să fie alături de ea. Din fericire pentru noi, tumoarea lui Ellie s-a dovedit a fi benignă şi, din fericire pentru Adam, i-a venit mintea la cap exact la timp pentru a-i câştiga defi-nitiv inima lui Ellie. Erau logodiţi de ceva vreme, dar nouă nu ne spuseseră decât recent, mai ales că acum avea un inel de logodnă strălucitor pe inelarul stâng.

Eram înconjurată de iubire. Şi nu o iubire din aceea de faţadă, ostentativă şi plină de dulcegării, ci o iubire reală, intimă, de genul „îţi ştiu toate ciudăţeniile şi obiceiurile, dar totuşi te iubesc“.

— Luni ai ultima probă pentru rochie, Joss, spuse Ellie brusc, sorbind dintr-un mojito.

Stătea lângă Adam, care era înghesuit între Jo şi Cam în singurul separeu disponibil, în partea din spate a localului. Joss, Braden, Nate şi cu mine stăteam lipiţi în jurul mesei, iar eu blestemam clipa în care mă lăsasem convinsă de Jo să încalţ pantofii cu toc de 10 centimetri pe care îi aveam în picioare.

Aplecându sc spre Braden, Joss răspunse:

— Mersi că mi-ai adus aminte. Va trebui să mă pregătesc psihic pentru remarcile tăioase ale Paulinei.

Cam se încruntă.

— De ce ai cumpărat o rochie de la femeia asta dacă e o acritură?

— Din cauza rochiei, am răspuns eu,Jo şi Ellie în acelaşi timp.

Ţinând cont că eram în Edinburgh de numai trei luni, m-am simţit onorată atunci când Joss m-a rugat să fiu una dintre domnişoarele ei de onoare. Prietena ei de la universitate, Rhian, venise de la Londra pentru un weekend şi plecaserăm toate să căutăm rochia de mireasă pentru Joss şi rochii pentru domnişoarele de onoare. După nişte discuţii aprinse cu Ellie în privinţa culorilor, Joss a hotărât ca fetele să poarte rochii de culoarea şampaniei. In final, am ajuns intr-un magazin cu rochii de mireasă din New Town, unde proprietara, pe nume Pauline, a făcut remarci dure la adresa atributelor noastre fizice, care erau ba în plus, ba în minus. Una avea sânii prea mari, alta prea mici, una era prea slabă, alta prea grasă...

Când ne pregăteam să plecăm de acolo, Joss a probat o rochie recomandată de scorpie, iar Ellie a izbucnit în plâns.

Da, aşa era de frumoasă.

Evident, Pauline ştia să le îmbrace pe mirese, doar că nu ştia cum naiba să le vorbească. Sau oamenilor în general. Nefiind tocmai o persoană sigură pe ea şi având destule complexe în ceea ce priveşte corpul meu, atunci când am ieşit din acel magazin mă simţeam ca o viţea supraponderală. *Mersi, Pauline.*

Joss a râs şi l-a privit pe Braden în ochi:

— Se pare că rochia e potrivită.

— Da, m-am prins, a şoptit el. Oricum, pentru mine, cel mai interesant lucru în ziua aia va fi s-o dau jos de pe tine.
— Braden! l-a dojenit Ellie. Nu de faţă cu mine.
— Nu-1 mai săruta pe Adam de faţă cu mine şi nu o să mai discut nici eu despre sex cu soţia mea de faţă cu tine.
— încă nu e soţia ta, i-a amintit Nate. Nu te mai grăbi.
Am pufnit.
— Nate, ai grijă, că iar se vede pe tine frica de angajamente.
Se întoarse spre mine prefăcându-se îngrozit.
— Unde? îşi pipăi obrajii îngrijorat. Ia-o de pe mine.
L-am liniştit după ce i-am şters o pată imaginară de pe obraz.
— Aşa. Gata, s-a dus.
— Slavă Domnului A luat o gura de bere şi s-a uitat spre bar. N-o să şi-o mai pună nimeni cu mine dacă am chestia aia la vedere
— Eşti încântător, am bâiguit eu.
A rânjit cu neruşinare la mine şi a salutat din cap un grup de ţipe aşezate la bar.
— Mă cheamă datoria.
A străbătut localul cu nonşalanţă şi s-a oprit lângă o fata care era cu prietenele ei. Tipele s-au dat la o parte când Nate şi fata respectivă au început să flirteze în draci. Bineînţeles că era superba: avea trăsături frumoase, părul lung şi negru, pielea catifelată şi era foarte voluptuoasă. Avea probabil câteva kilograme in plus, la fel ca mine, dar spre deosebire de mine, ei îi stătea bine aşa. Trebuie sa recunosc că lui Nate nu-i plăcea un anumit gen de femei. Nu-i păsa dacă fata era slabă, grăsuţă, cu sânii mari sau atletică. Atâta timp cât aceasta era drăguţă, el era atras de ea.
Bruneta s-a topit toată când Nate i-a zâmbit.
Nu eram deloc surprinsă. La un metru optzeci, Nate nu era incredibil de înalt, dar avea acea combinaţie între un fizic bine lucrat, prin practicarea artelor marţiale, o faţă superbă şi acel tip de charismă cu care te naşti. Aşa că majoritatea femeilor nu dădeau doi bani pe faptul că, pe tocuri, erau mai înalte, atâta timp cât petreceau noaptea alături de el.
Nu era şi cazul meu. Nate nu m-ar privi niciodată în mod erotic aşa că nu avea niciun rost să-mi las imaginaţia sa zboare în direcţia aia. Ştiam mai multe despre adevăratul Nate decât majoritatea oamenilor, aşa că nu mi-a fost greu să-l plasez în categoria prietenilor.
Puteam să opresc oricând atracţia faţă de el, pentru că ştiam că nu va duce nicăieri. Preferam să-l am pe Nate in viaţa mea ca prieten decât să nu-1 am deloc. în ciuda fricii lui de angajamente şi a mentalităţii sale de afemeiat notoriu, era un băiat bun în adâncul sufletului şi un prieten adevărat.
— Gata, e topită, a zis Joss în şoaptă.
întorcându-mă spre ea, am fost surprinsă să văd că rânjeşte la Nate şi la fată.
— Nu le face niciodată promisiuni.
A pufnit-o râsul.
— Nu-i nevoie să-i iei apărarea. Ştiu că Nate le explică întotdeauna cum stau lucrurile, dar aşa sunt fetele. Uneori aud doar ce vor.
— Da, dar Nate se pricepe de minune la asta. E ca un al şaselea simţ pentru el. Cum percepe o uşoară schimbare în comportamentul lor, cum dispare din peisaj.
— Abia aştept să-i vină cineva de hac, interveni Ellie, zâmbind viclean în direcţia lui Nate.
— Şi eu. Jo mi-a aruncat o privire sugestivă înainte de a întoarce capul, iar eu m-am prefăcut că nu înţeleg ce vrea să zică.
Am schimbat repede subiectul.

— Aţi văzut noul tatuaj al lui Cam? Cole a făcut modelul, le-am zis cu mândrie.
Cole Walker era cel mai tare puşti, iar Jo l-a crescut foarte bine. în afară de faptul că se aveau unul pe celălalt, Cameron MacCabe reprezenta cel mai bun lucru care li se întâmplase vreodată. El şi Cole se asemănau foarte mult: amândoi artişti, amândoi tocilari grozavi, iar Cam îl pusese pe Cole să deseneze un nou model de tatuaj pentru el.
Era minunat.
Literele „C" şi „J" stilizate erau ascunse în onduleurile îngroşate şi în liniile în zigzag ale modelului tribal creat de Cole.
— Lasă-ne sâ-1 vedem, s-a rugat Ellie de el, zâmbind cu gura până la urechi.
Cam a dat din cap că nu.
— E pe coaste.
— Haide, că doar nu o să leşinăm când o să-ţi vedem muşchi; abdominali, îl tachina Joss.
— Şi ce mai muşchi! Jo a bătut uşor cu palma peste abdomenul iui Cam, simţindu-se mândră.
Braden a luat o gură de whisky.
— Eu nu vreau să-i văd muşchii. S-ar putea să... devin invidiei Adam l-a aprobat pe Braden.
— Şi eu la feL
— Du-te dracu', a mormăit Cam, zâmbind amuzat
— Eh, dacă el vrea să strice cheful omului... am bombănit ea scormonind prin geantă. Simţind bucata de hârtie între degete, am scos-o afară, am desfăcut-o şi le-am arătat desenul creat de Cole, cu semnătura lui pe el.
— Poftim, acesta e tatuajul
Cât ceilalţi se uitau la el, Jo mi-a zâmbit
— îl păstrezi?
— Sigur că îl păstrez. Şi l-am convins pe Cole să mi-1 şi semneze. A râs.
— Ştii că o să se îndrăgostească şi mai tare de tine acum.
Am ridicat din umeri cu indiferenţă.
— Merită să ştie cât de tare e.
— Nu pot să te contrazic aici.
Ne-am zâmbit pe când ceilalţi lăudau talentul lui Cole. Nate s-a întors curând la grupul nostru, iar bruneta la prietenele ei, dar fără să-şi ia ochii de la Nate.
— Nu o să...? am întrebat eu curioasă, uitându-mă fix în direcţia femeii.
— Ah, ba da, zise el, zâmbind poznaş. Dar i-am zis că e ziua unui bun prieten şi că vreau să mai petrec ceva timp cu el.
Ţinându-se de cuvânt, Nate a stat cu noi până când s-a închis localul. Ne pregăteam cu toţii s-o luăm din loc, când mi-a şoptit uşor la ureche:
— Am plecat,
M-am întors să mă holbez la el, privind-o şi pe bruneta voluptuoasă,
— Bine. Distracţie plăcută.
Mi-a făcut cu ochiul şi apoi m-a pupat pe obraz.
— Ca întotdeauna.
După ce şi-a luat la revedere de la grupul nostru, Nate a luat-o pe fată de mână şi au ieşit din bar. M-a străpuns gelozia în timp ce mă uitam la uşa goală de la intrare. Prietenul meu era un maestru al seducţiei. Dacă voia să şi-o tragă, n-avea nicio problemă.
Din păcate, pentru unii dintre noi nu era nici pe departe aşa de uşor.

Capitolul 2

Edinburgh

Eu şi tata am hotărât să rămânem în Edinburgh nu doar pentru că moartea mamei lăsase un gol imens pentru noi în Arizona, deşi conta şi asta fără doar şi poate, dar şi pentru că eram dezorientată, îmi pierdusem locul de muncă şi entuziasmul pentru aproape tot ce există. Mama fusese diagnosticată cu cancer când aveam 16 ani. S-a luptat, dar a recidivat trei ani mai târziu. La 20 de ani, pe când eram studentă în anul întâi la Universitatea din Arizona, mi-am îngheţat anul ca să merg acasă şi să fiu alături de ea.

A murit la două zile după ce am împlinit 21 de ani.

Tata s-a chinuit foarte mult să mă convingă să-mi reiau studiile şi am absolvit masteratul de Biblioteconomie şi Ştiinţa Informaţiei câţiva ani mai târziu. M-am angajat în Phoenix la biblioteca publică din cartierul nostru, dar cu trei luni înainte să ne contacteze Cam, biblioteca s-a închis din cauza lipsei de fonduri, iar eu am rămas fără slujbă.

S-a Întâmplat exact atunci când era mai rău, pentru câ abia începusem să îmi revin un pic după pierderea mamei. Călătoria la Edinburgh nici ci putea să vină într-un moment mai oportun.

– Nu vă supăraţi.

Am clipit, revenind cu picioarele pe pământ, şi m-am aplecat peste tejgheaua de unde dădeam informaţii celor care veneau la bibliotecă, zâmbindu-i răbdătoare feţei exasperate din faţa mea.

Biblioteca era împărţită în două categorii: Departamentul de relaţii cu clienţii şi Departamentul de bibliotecă şi colecţii. Eu lucram la relaţii cu clienţii, care avea un personal de vreo patruzeci şi cinci de oameni. Dintre aceştia, cel puţin nouă aveau o diplomă în Biblioteconomie. Doar doi erau bibliotecari: Angus, managerul meu, şi Jill, superiorul meu direct.

Tatăl vitreg al lui Ellie, care era profesor de istorie clasică la Universitatea din Edinburgh, îmi dăduse o recomandare pentru biblioteca principală a campusului, care m-a ajutat să obţin un interviu. Din păcate nu existau foarte multe posturi de bibliotecar; am obţinut totuşi o slujbă, dar ca asistent de bibliotecar. Nu îmi părea rău, eu eram fericită că am o slujbă în domeniul ales de

mine.
De obicei, îmi petreceam dimineaţa ori după-amiaza la ghişeul de informaţii al bibliotecii sau în secţia de împrumuturi şi cealaltă parte din zi o petreceam în birou, ocupându-mă de partea administrativă. Preferam să lucrez în faţă şi să interacţionez cu studenţii Eram acolo doar de opt luni, dar îi cunoşteam deja pe câţiva dintrj studenţi şi aveam o relaţie bună cu ei şi cu colegii mei.
– Cu ce te pot ajuta? am întrebat tare, ca să acopăr zgomot din sală.
Dincolo de poarta de securitate de la intrarea principală a bibliotecii era o zonă în jurul scărilor unde studenţii stăteau şi pierd vremea. în capătul holului era biroul de informaţii, unde puteai răsfoi cărţile, iar mai departe era secţia de împrumuturi, unde pui lua cărţile fie timp de trei ore, fie o săptămână, în funcţie de cerii impuse de profesorul de la curs. Amenzile pe care trebuiau l plătească dacă nu aduceau înapoi la timp cărţile împrumutate puţin spus mari. Mă refer la doi penny pe minut, echivalentul cenţi. Poate că nu pare foarte mult, dar dacă un student nu înapoia cărţile timp de o săptămână, două săptămâni sau o lună... da... se înţelege unde vreau să ajung. Partea cea mai neplăcută a acestei slujbe era să le spun studenţilor ce amenzi trebuiau să plătească atunci când intârziau cu retumarea cărţilor.
Fata s-a aplecat spre mine, roşie în obraji.
– Eu fac echipă cu o colegă care are rezervată o cameră de studiu individual. Din păcate, nu putem intra în acea cameră acum din cauza anumitor... studenţi şi a anumitor... activităţi care se desfăşoară acolo.
Când s-a înroşit şi mai tare la faţă, am înţeles imediat ce se întâmplă şi am aruncat o privire peste umăr spre Angus, care scotea un dosar dintr-un dulap cu acte. Angus, un tip chel şi arătos, la vreo 40 de ani, cu ochi blânzi şi un simţ al umorului foarte bine dezvoltat, a auzit ce a zis fata şi, zâmbind pe sub mustăţi, mi-a zis:
– E rândul tău.
Am schiţat o strâmbătură, dar faţa mi-a redevenit senină atunci când m-am întors spre studentă.
– Sigur.
Ieşind de după tejghea, am ajuns-o din urmă pe fată, care era ţeapănă de ruşine. Doamne, speram să dau peste puţină giugiuleală inofensivă, şi nu peste sex în toată regula. Adolescenţi nenorociţi plini de hormoni...
– Să înţeleg că prietena ta a uitat să încuie sala ultima dată când a folosit-o?
Camerele de studiu individual erau nişte săli particulare de mici dimensiuni de la primul etaj, ale căror uşi se puteau încuia. Erau rezervate pentru toţi studenţii noştri cu dizabilităţi. Fiecăruia dintre aceşti studenţi i se rezerva câte o sală pe întreaga durată a semestrului; cu toate astea, de prea multe ori, mi s-a încredinţat sarcina de a-i da afară pe studenţi din aceste săli, nu doar pentru că le foloseau fără să aibă dreptul, dar şi pentru că le foloseau pe post de camere de hotel.
Dar ţinând cont că am prins doi studenţi făcând-o în toaleta im loc câtuşi de puţin igienic, nu mă mai surprindea nimic.
In timp ce ocoleam casa scării, a trebuit să mă chinui să ignor mirosul îmbietor de cafea venit dinspre cafeneaua stridenţilor. Aş fi preferat să stau să beau un *latte* decât sa joc rolul opus unei matroane de bordel.
– Cred că a uitat, zise fsta strângând din buze. Dar nu asta contează acum.
Presupun că avea dreptate.
Când am ajuns la primul etaj, mi-am dat părul meu lung peste umeri, mi-am îndreptat spatele şi am înaintat în camera principali păşind repede pe lângă separeurile studenţilor, pe lângă grupurile de studiu şi pe lângă nişte studenţi care chicoteau vizavi de camerele de studiu. încercând să par cât mai serioasă, m-am întors spre fată şi am întrebat-o:

— În ce cameră?
A arătat cu degetul spre camera trei
Trăgând aer în piept, am înaintat, am apucat mânerul uşii şi am trântit-o de perete, abţinându-mă cu greu să nu strâng din ochi
Fata a ţipat, iar băiatul a mârâit:
— Ce dracu'...?
Incrucişându-mi braţele, am stat şi m-am uitat cum şi-a te repede fermoarul la pantaloni, iar fata şi-a îndreptat rochia, apoi s-a dat jos de pe birou, ţinându-se de tip, cu ochii plini de amuzament
— Aid nu ecameri de hotel, le-am zis eu pe un ton calm. Şi biblioteca nu e Isc de întâlnire. *Capisce?*
— Dar tu cine eşti. Al Capone? Băiatul a râs, împingând-o uşor pe fată spre mine şi spre uşă. Am oftat adânc
— Ai şi tu puţin bun-simţ faţă de oamenii din jurul tiu, da? L-am privit rapid din cap până în picioare şi am ridicat din sprânceană, neimpresionată.
— Nimeni nu vrea să vadă asta.
Făta a chicotit. In timp ce tipul mi-a râs în nas, trecând pe lângă mine.
De când am început să lucrez la universitate, asta era a cincea oară când a trebuit să dau pe cineva afară dintr-una din aceste camere din cauza comportamentului necorespunzător.
Şi lumea zice că eplictisitor să lucrezi la bibliotecă.
După ce mi-am îndeplinit sarcina, am lăsat biroul de informaţii şi m-am dus să lucrez in secţia de împrumuturi în timp ce făceam puţină ordine şi eram atentă şi la biroul de informaţii, mă gândeam ce si gătesc diseară pentru că urma să vină Nate pe la mine, când apare Benjamin Livingston.
Încercând să par indiferentă, am trecut pe lângă rafturile de cărţi şi m-am grăbit să ajung în spatele biroului, în caz că avea nevoie de ajutor. O mare parte din mine spera să aibă nevoie, pe când cealaltă parte era îngrozită de idee.
Tipul era frumos, şi nu avea o frumuseţe evidentă precum Nate, ci una brută, de bărbat care se descurcă în sălbăticie şi poate să taie lemne cu mâinile goale.
Îl mai ajutasem pe Benjamin de câteva ori. Bineînţeles că nu reuşisem să rostesc mai mult de două-trei cuvinte, şi alea mormăite în barbă, în caz că *le* încurcam ordinea, lucru care mi se întâmpla des atunci când eram în prezenţa unui tip de care eram atrasă. Din câte mi-am putut da seama, luându-mă după ce cărţi împrumuta de la bibliotecă, Benjamin era masterand în istorie. De obicei îl vedeam de câteva ori pe săptămână, iar in ultima vreme abia aşteptam să-l văd. Cu o înălţime de peste un metru şi nouăzeci de centimetri înălţime, Benjamin Livingston era lat în umeri, avea un zâmbet şmecher şi nişte ochi de un verde-deschis în care aş fi putut să mă înec. Ultima dată când l-am văzut, am avut fantezia că ne-o tragem în spatele rafturilor de cărţi. Mi-am dat seama după ce a plecat că e imposibil să mi se fi pus puţin pata pe el. Încercam să trec peste timiditate, în speranţa că aş putea avea o conversaţie normală cu el.
Nu ştiu de unde mi se trăgea stângăcia în preajma bărbaţilor. Din cauză că mama a fost bolnavă o bună parte din anii adolescenţei mele, nu avusesem la fel de mult timp liber ca alte puştoaice de vârsta mea, din moment ce obişnuiam să o îngrijesc pe mama destul de mult. Şi, in plus, eram timidă cu băieţii de la şcoală. Am avut două intâlniri in liceu şi doar una dintre ele incheiată cu o sesiune de giugiuleală de care imi aduc aminte doar pentru că a fost extrem de stânjenitoare.
In facultate, lucrurile au decurs cam la fel până la sfârşitul celui de-al doilea an când, In prostia mea, m-am hotărât să scap de virgi- nitate, ameţindu-mă de băutură şi culcându-mă cu un băiat din ultimul an pe care abia îl cunoşteam. A fost groaznic. M-a durut, a fost ciudat şi, odată ce a terminat, tipul s-a dat jos de pe mine şi a plecat. Nu-mi amintesc să mă fi simţit vreodată mai

umilită, mai pustiită şi mai neînsemnată. Lucrul acesta mi-a afectat foarte mult încrederea în mine. Să fiu sinceră, îmi fusese atât de frică să mai încerc o dată, încât n-am mai făcut-o. Şi apoi, în anul al treilea, devenise foarte clar că mama nu se mai face bine, aşa că m-am dus să am grijă de ea. Până când m-am reîntors la facultate, eram aşa de conştientă de lipsa mea de experienţă cu bărbaţii, încât m-am transformat dintr-o femeie sociabilă şi deschisă într-o copiliţă bâlbâită. Pe deasupra, faptul că eram atât de complexată fizic a jucat un rol foarte important şi în lipsa puterii mele de seducţie.

— Bună!

Am făcut ochii mari la Benjamin, pe când se apropia de birou. Şi-a tras ghiozdanul pe umeri şi am văzut ce frumos i se încordează bicepşii pe sub tricoul albastru.

Mi-a zâmbit cu surâsul acela pieziş al lui.

— Se pare că am de plătit o amendă.

Mi-a dat materialele de cercetare împrumutate, şi eu le-am luat în timp ce mă uitam fix In ochii lui.

Poţi s-o faci.

Ca să mă comport normal, trebuia să mă uit în altă parte. Mă simţeam de parcă aş fi stat prea mult cu ochii în soare.

Cu degetele tremurătoare, am scanat materialul şi apoi am tresărit când am văzut ce amendă apărea pe ecran.

— Aoleu. Aşa de rău e?

Am uitat cumva să pomenesc că are un accent scoţian dumnezeiesc, ce mă facea să vreau să-l sărut pasional?

Am tras aer în piept, izgonindu-mi din minte gândul acela.

— A fost depăşit termenul de returnare acum trei zile, asta înseamnă 84 de lire.

A tresărit.

— Sigur nu o să mai fac asta pe viitor. Cât luaţi pe minut?

Nu e vina mea! De vină sunt zeii bibliotecii!

— Doi penny pe minut, i-am răspuns cu o voce stinsă.

— Ah, bine.

Mi-a zâmbit liniştitor în timp ce-mi înmâna cârdul lui bancar.

— E vina mea pentru că am ignorat regulile de împrumut ale bibliotecii.

A durat mai puţin de un minut să-şi plătească amenda, dar acele 40 de secunde erau 40 de secunde în care aş fi putut să-l întreb orice. Eu, în schimb, am lucrat fără să scot un cuvânt şi nici măcar nu am putut să mă uit la el atunci când i-am dat chitanţa şi cârdul înapoi.

— Păi, mulţumesc!

Aveam ochii aţintiţi asupra bărbiei lui, când am ridicat din umeri. Am ridicat din umeri ?Ce naiba...

-Pa!

Am ridicat şi eu puţin bărbia în semn de salut.

Şi-apoi a plecat.

S-au dus naibii planurile mele de a avea o conversaţie cu el.

Intorcându-mâ cu un suspin adânc, m-am dat uşurel cu capul de perete, înainte şi înapoi, Înainte şi înapoi.

— Liv, eşti bine? l-am auzit pe Angus zicând în spatele meu.

M-am Înroşit pentru că am fost prinsă şi m-am întors iute pe
călcâie spre şeful meu.

– Verificam stabilitatea clădirii. E totul în regulă. Angus a ridicat din sprânceană.

– Ai verificat *şi* stabilitatea ta mentală?
– Încă nu, dar e următoarea pe listă.

Capitolul 3

In fiecare săptămână, tata, Jo, Cam, Cole şi cu mine încercam să ne întâlnim să luăm cina împreună, iar în seara aceea eram la restaurantul meu italienesc preferat D'Alessandros, pe India Street, chiar după colţ de locuinţa mea. Cam şi tata se certau mereu care să achite nota, dar tata era mai înalt şi mai în vârstă, aşa că el câştiga de obicei îmi plăcea foarte mult când cinam cu toţii. Nu doar pentru că îmi plăcea mâncarea de la D'Alessandros, ci şi pentru că Jo, Cam şi Cole deveniseră ca nişte rude apropiate pentru mine şi tata, la fel şi noi pentru ei. În special pentru Cole. Din câte am înţeles, înainte de Cam, în viaţa lui nu exista decât Jo. Şi acum avea o familie adoptivă. O familie pe care o merita. Jo mi-a mărturisit că această apropiere bruscă a noastră era într-adevăr ceva nemaipomenit, mai ales că prietenia dintre mine şi Cole se transformase puţin într-o mica pasiune. Cole era prea de treabă ca să lase situaţia să devină stânjenitoare pentru noi, iar eu mă prefăceam mereu că nici nu eram conştientă de existenţa ei. Pentru străini, Cole arăta de parcă avea optsprezece ani. Mai crescuse câţiva centimetri în ultimele nouă luni, ajungând să aibă un metru optzeci şi doi la doar cincisprezece ani. Se lăţise în umeri datorită faptului că se antrena cu Nate şi Cam la judo, iar buna lui creştere îi conferea un aer de om matur pe care majoritatea puştilor de vârsta lui nu-1 aveau. Cu toate acestea, pentru mine, şi ştiam că şi pentru Jo, fiindcă vorbeam despre asta, era puştanul acela pe care noi îl adoram din toată inima. Lucrul acesta îl înnebunea uneori, din moment ce majoritatea oamenilor ü tratau ca pe un tânăr adult, aşa cum părea să fie.

— Ai citit vreo carte nouă care mi-ar plăcea şi mie? mă întrebă Cole, în timp ce luam o gură de vin.

— Da, să ştii că am citit. Mi-a recomandat Angus un roman science-fiction despre o societate secretă distopică. O să-ţi placă.

— Super. Se găseşte şi în format electronic?

— Da, o să-ţi trimit linkul.

— Bine, mersi. Apropo, am terminat de citit *Războiul lumilor.*

Am ridicat din sprânceană.

— Şi nu-mi dai detalii? Cum ţi s-a părut cartea?

A ridicat din umeri.

— Mi s-a părut destul de realistă, ţinând cont de subiect şi de când a fost scrisă. A fost destul de sumbră. Mi-a plăcut.

Uitându-se la mine din celălalt capăt al mesei, Cam a zâmbit la recenzia lui Cole.

— Să-i mai dai de-astea sumbre.

Mi-am dus două degete la frunte, în semn de salut militar.
— Am înţeles, să trăiţi.
Cole şi-a dat ochii peste cap.
— Nu e o chestie emo... dar cărţile cu final nefericit sau sinistru te fac să... nu ştiu. Să simţi mai mult, sau ceva de genul...
Părea ruşinat după ce recunoscuse că are sentimente (şoc şi groază!) şi am simţit nevoia să-l încurajez.
— înţeleg ce zici. Finalurile nefericite sau dulci-amărui îţi rămân mai mult timp în minte şi continuă să te afecteze multă vreme după ce ai terminat cartea.
Elie s-ar putea să te contrazică, a murmurat Jo, schimbând zâmbete cu tata.
Nu s-ar putea, sigur m-ar contrazice, am glumit eu. Cu toate astea, rămân la părerea mea. Deşi îmi plac poveştile de dragoste cufinal fericit, trebuie să recunosc că acelea cu final nefericit au un impact mai mare asupra mea.
Am simţit că tata se holbează la mine şi, când m-am întors, am văzut că era încruntat.
— Lasă asta i-am zis, făcând semn către linia dintre sprâncenele lui. Sunt mai mult decât bine.
Preferi finalurile nefericite în locul celor fericite, m-a contrazis el.
— Da, în literatură. Nu în viaţă. Li-te-ra-tu-ră.
Tata s-a aplecat peste masă către mine.
— Să-mi spui dacă ai vreo problemă.
— Of, Doamne... m-am uitat la Jo şi am implorat-o din ochi să intervină.
— Normal că e bine, mi-a sărit Jo în apărare. Are succes, e frumoasă foc, are propriul ei apartament, o grămadă de prieteni şi un tată extrem de protector care o iubeşte. Acum las-o în pace.
Tata se uita cu o privire ameninţătoare la Jo în timp ce ea îl tachina. După câteva secunde a început să proceseze ce a zis şi şi-a relaxat umerii. S-a întors spre mine.
— îmi fac şi eu griji că stai singură în apartamentul ăla, atâta tot
— Sunt foarte rar singură. Nate şi-a mutat biroul în apartamentul meu.
Nu ştiu de ce, dar asta l-a făcut pe tata să se încrunte. Lucru care a fost urmat imediat de râsul înfundat al lui Jo. L-am aruncat o privire rapidă şi a început să râdă şi mai tare.
Sinceră să fiu, nu ştiu ce ar trebui să se întâmple pentru a o face să înţeleagă că relaţia dintre mine şi Nate este platonică. Ne-am înţeles bine din prima secundă când ne-am cunoscut. Uneori cunoşti oameni cu care te simţi în largul tău, iar Nate este pur şi simplu unul dintre ei. Putem ii noi inşine unul cu celălalt şi există două lucruri care ne-au făcut să ne Împrietenim. Primul este că amândoi avem simţul umorului. Suntem un pic duşi cu pluta. Al doilea este faptul că amândoi suntem nişte tocilari in sinea noastră şi acceptăm acest lucru.
Nate este fotojurnalist liber-profesionist, dar mai are o a doua slujbă, este critic de film şi jocuri video pentru o revistă internaţională de film şi divertisment. Deşi mulţi oameni cred că arată ca o stea de cinema, el se aseamănă destul de mult cu mine: este un tocilar. Când avea nouăsprezece ani, şi-a făcut un blog de recenzii de film, cărţi şi jocuri video. Blogul a avut atât de mult succes, încât până la vârsta de douăzeci şi cinci de ani avea mii de abonaţi. Acest lucru, precum şi recenziile sale inteligente, amuzante şi pline de personalitate au atras atenţia celor de la revistă, care i-au oferit o slujbă. Norocul meu era că se obişnuise să vină cu filmele la mine acasă, să ne uităm împreună, ceea ce putea fi incredibil de amuzant. Şi eu aveam momentele mele. Unele dintre comentariile mele au ajuns chiar şi în recenziile lui.
— Ia zi, Olivia, s-a întâmplat ceva amuzant la bibliotecă săptămâna asta? m-a întrebat Cam, schimbând subiectul ca să mă ajute.

Am zâmbit recunoscătoare.
– A trebuit să dau afară din camerele de studiu individual încă un cuplu de îndrăgostiţi.
– Doamne, asta chiar că...
Dar n-am mai auzit restul cuvintelor lui Cam, pentru că uşa de la D'Alessandro’s s-a deschis şi a dispărut totul în jurul meu atunci când a intrat *el.*
Benjamin Livingston.
Am simţit că rămân fără aer, In timp ce ei se îndrepta spre chelneriţa de la recepţie, alături de un cuplu mai in vârstă. Să fi fost părinţii lui?
Nu ştiam. Şi sincer, nu mă interesa. Tot ce mă interesa era că el era acolo şi că ar fi putut să mă vadă. Dacă m-ar fi văzut, poate că m-ar fi *r*ecunoscut şi ar fi încercat să-mi vorbească. Sau poate că m-ar fi văzut şi nu m-ar fi recunoscut. Nu ştiam care scenariu era mai rău. Tot ce ştiam era că nu voiam ca familia şi prietenii mei să vadă cât de îngrozitor se pierde Olivia Holloway atunci când dă Bărbatul Arătos.
— Sigur eşti bine, Liv? m-a întrebat Jo, făcându-mă să-mi iau privirea de la Benjamin. Ochii ei verzi, frumoşi, erau plini de îngrijorare. Pari... ameţiţă.
— lartâ-mă, Cam. Mi-am cerut repede scuze că nu eram atentă la ce zicea el şi privirea mi-a fugit înapoi la Benjamin.
La dracul Chelneriţa îl conducea pe lângă masa noastră.
— Cred că am...
Am dat cu cotul de masă intenţionat şi am dat jos linguriţa pentru desert
— Ups, mă scuzaţi Mi-am tras scaunul şi m-am întins spre podea, ascunzându-mi capul sub faţa de masă. Cu inima bubuindumi să-mi iasă din piept, am stat acolo, privind nişte pantofi cunoscuţi cum trec pe lângă masa noastră.
Ieşise din câmpul meu vizual. Sau, mai bine zis, *eu* ieşisem din câmpul lui vizuaL
Faţa de masă s-a ridicat şi am văzut înaintea mea chipul sever, tatălui meu.
— Ai fumat iarbă cumva?
Mi-am ţinut buzele strâns lipite ca să nu izbucnesc In râs. Am clătinat din cap şi am întins mâna tremurândă spre linguriţa pentru desert. îmi trebuia alta, pentru că nu voiam să ratez desertul sub nici o formă. Toată lumea era înnebunită după prăjiturile tiramisu de la D'Atessandro’s. Bineînţeles că eu puteam să mor de ruşine înainte sâ-mi fac griji că aş putea muri din lipsa desertului.
— Doar ridic un tacâm care a căzut.
— Te comporţi mai ciudat decât de obicei
Am pufnit şi mişcarea m-a făcut să mă lovesc cu capul de masă.
Putem să nu discutăm de aici, de jos?
Capul lui a dispărut şi m-am ridicat iute, întinzându-mi gâtul a să mă uit după Benjamin. Nu-l vedeam nicăieri şi, în timp ce mă aşezam înapoi pe scaun, am răsuflat uşurată când mi-am dat seama că ospătăriţa îi dusese în cealaltă sală de mese.
M-am aşezat destul de fericită acum că plecase, şi am surâs, ridicând linguriţa spre una dintre chelneriţele care treceau.
– îmi puteţi aduce o linguriţă curată, vă rog?
Când a încuviinţat, am zâmbit larg şi m-am întors la tovarăşii mei.
Cu toţii se uitau la mine insistent. Am tresărit sub privirea lor fixă.
– Ce e?
– Mick are dreptate, spuse Cam ridicând întrebător din sprânceană. Te comporţi mai ciudat decât de obicei.
M-am uitat la Cole pentru ajutor, dar el n-a făcut altceva decât să ridice din umeri, şi am considerat

că asta însemna că era de acord cu el Fiindcă nu voiam să afle cineva de slăbiciunea mea fără speranţă pentru Tipul de la Bibliotecă, am căutat o explicaţie. în cele din urmă, am ales-o pe cea mai neinspirată:
– Am băut trei energizante Red Bull astăzi.
Oricât de neinspirată fusese, a mers, iar curând discuţia a deviat de la mine şi de la comportamentul meu absurd.
Spre ghinionul meu, înainte de desert s-a dezlănţuit dezastrul.
Aveam nevoie la baie şi era urgent.
Din nefericire, toaletele se aflau în capătul coridorului, vizavi de cealaltă sală de mese, ceea ce însemna că mă puteam intersecta cu Benjamin.
Când vezica mea nu a mai putut face faţă presiunii, am fost nevoită să las grijile deoparte şi să o iau la fugă ca să mă uşurez.
Când am ajuns la baie, m-am întrebat de ce mă panicasem. Mă de tare, încât am fost practic invizibilă. Benjamin nu avea cum să mă recunoască în starea-invizibilă-provocată-de-vezica-pe-cale-să-cedeze. *Hm, spurte asta cinci ori mai repede.*
În ciuda faptului că începeam să mă calmez, aveam intenţia să mă tac nevăzută şi pe drumul de întoarcere la masă. Din păcate, nu am pus la socoteală ciocnirea cu un perete când am ieşit din baie.
Am făcut un pas înapoi, clipind repede, în timp ce ochii mei cuprindeau cu privirea peretele albastru-închis. Creierul meu a procesat foarte rapid că acela nu era de fapt un perete... ci pieptul cuiva. Pieptul lat al unui bărbat.
Inima a început să-mi bubuie în piept şi mi-am ridicat privirea. Pulsul îmi creştea, iar palmele îmi transpirau în vreme ce frumuseţea familiară şi virilă a lui Benjamin Livingston îmi eclipsa orice perspectivă.
Eram destul de sigură că rămăsesem cu gura căscată într-un mod deloc atractiv, în timp ce el zâmbea larg, iar ochii îi erau însufleţiţi fiindcă mă recunoscuse.
O, *fir-ar.*
— Lucrezi la biblioteca universităţii, nu-i aşa?
înghiţind în sec, mi-am repetat răspunsul în minte. Apoi am reuşit să dau din cap aprobator.
— Asistent la biroul public de relaţii.
Nu, nu era aşa.
— Vreau să spun asistent la biroul de relaţii cu publicul.
Bună treaba cu repetatul.
Zâmbetul i-a devenit şi mai larg şi s-a apropiat mai mult di mine, tăindu-mi de tot alimentarea cu oxigen a creierului meu şi sufocat.
— Ei bine, eşti mereu de ajutor.
Apoi, cumva, Maggie Smith a preluat controlul asupra mea.
— E meseria mea, am răspuns solemn, cu un accent scoţian. Un accent scoţian, fir-ar să fie.
Din fericire, unul destul de bun.
Dar asta nu era relevant.
Obrajii îmi ardeau de stânjeneală, iar Benjamin chicotea uş[01,]
— Normal.
Trebuia să plec de acolo. Trebuia să plec de acolo imediat!
— Pai, gaşca mă aşteaptă să mă întorc la masă.
I-am zâmbit scurt şi, ignorându-i buzele care-i tresăreau uşor, trădându-i amuzamentul, am hiat-o pe lângă el, traversând cori¬dorul spre cealaltă sală de mese. Farfuriile şi paharele s-au ciocnit

când m-am prăbuşit stângace pe scaun şi am spus cu voce tare:
— Cred că ar trebui să hiăm desertul la pachet şi să mergem la mine acasă. Vreau să zic, chiar acum.
Am dat din cap incuraţaîor.
— De acord?

Capitolul 4

Eram frustrată.
Trecuseră trei zile şi încă nu-mi revenisem complet după acea umilinţă. Obiectul slăbiciunii mele şi-a făcut apariţia la bibliotecă, şi imediat cum i-am văzut părul blond întrezărindu-se prin zona principală de recepţie, am dat fuga la biroul de administraţie şi am convins-o pe colega mea Rachel că preferam să actualizez site-ul web şi sâ răspund la plângerile primite pe e-mail, în loc să stau la distractivul ghişeu de informaţii.
E de ajuns să spun că eram cam abătută când am terminat lucrul în ziua aceea, dar de îndată ce am cotit-o spre strada Jamaica şi am văzut o siluetă familiară sprijinindu-se de uşa clădirii în care locuiam, pasul mi-a devenit mult mai lejer, la fel şi dispoziţia.
Nate a zâmbit şi i-au apărut gropiţele, în timp ce ridica o sacoşă de plastic.
— Mâncare chinezească şi un film cu extratereştri în care joacă un actor simpatic, care probabil că o să mă facă să-mi înfig un stilou în ochi.
I-am zâmbit confuză, iar mirosul mâncării i-a făcut pe momtruleţii cârtitori şi lacomi din stomacul meu să se trezească la viaţă.
– Nu aveai o întâlnire diseară? l-am întrebat, în timp ce băgăm cheia în broască şi ne îndreptam împreună spre casa scării, întunecoasă, rece şi umedă.
– M-a sunat în după-amiaza asta să mă întrebe dacă aş vrea
să o însoţesc la petrecerea de logodnă a surorii ei, în loc să mergem să cinăm. Se pare că petrecerea a fost „ceva spontan“. Expresia lui placidă mi-a sugerat că nu crezuse nicio clipă acea versiune.
– Un eveniment în familie la prima întâlnire? am rostit pe nerăsuflate, prefâcându-mă îngrozită. Cum îndrăzneşte?
– Eşti amuzantă.
Ştiu. l-am zâmbit scurt şi am intrat în micul meu apartament de două camere. Deşi era mic, mie îmi plăcea la nebunie.
Bucătăria şi sufrageria formau o singură cameră. Bucătăria avea formă de „L“ şi ocupa cea mai mare parte din spaţiu, lăsând loc pentru o canapea, un fotoliu şi un televizor. Din fericire, dormitorul era rezonabil ca mărime şi am putut să instalez acolo câteva rafturi pentru cărţi, dar majoritatea erau răspândite prin apartament. De asemenea, nu aveam baie. Aveam doar o cameră cu toaletă şi duş.
Era de ajuns pentru mine.
Era confortabil.

În timp ce îmi dădeam haina jos, l-am privit pe Nate străbătând bucătăria, începând să scoată farfurii şi să pregătească cina.
- Ţi-am luat pui cu portocale, iubito. E OK?
Tot timpul îmi spunea „iubito“ pe tonul ăla al lui, mormăit şi| pătrunzător. De fiecare dată încercam să nu tremur. Nu-mi ieşea.Deloc.
E preferatul meu, i-am strigat pe când mă îndreptam spre dormitor ca să îmi las haina şi să mă descalţ. E bere în frigider daca vrei.
S-a făcut. Vrei şi tu sau îţi torn un pahar cu vin?
— Vin, te rog.
— Ţi-am adus şi o cutie de îngheţată Rocky Road pentru mai târziu. O las în congelator.
Pe bune, aş putea să mă căsătoresc cu tipul ăsta. întorcându-mă în sufragerie, i-am zâmbit cu recunoştinţă.
— Te promovez la rangul de cel mai bun prieten.
S-a încruntat în timp ce-mi turna un pahar de vin roze.
— Credeam că-1 obţinusem cu secole în urmă.
— Atunci erai la egalitate cu Ellie şi Joss. Tocmai ai fost avansat la nivelul lui Jo.
— Şi ăsta e un grad mai înalt?
-Da.
Nate părea că se gândeşte la asta.
— Am şi avantaje odată cu promovarea asta?
Am răspuns pe un ton serios.
— Da. Ai dreptul să-mi aduci mâncare chinezească şi îngheţată Rocky Road tot timpul.
M-a privit indiferent.
— Nu-ţi face griji. O să te descurci. Deja te pricepi foarte bine.
L-am mângâiat pe umăr cu afecţiune şi am ocolit tejgheaua de
la bucătărie.
— Vrei mai întâi o cafea?
— îmi iau singur.
— Nu, nu, aşază-te şi pregăteşte filmul. Ţi-o aduc eu.
Nate mi-a aşezat farfuria pe măsuţa de lângă el şi s-a dus să pună filmul. Când am ieşit din bucătărie cu cafeaua, tocmai se făcuse comod pe canapea, ţinându-şi farfuria în mână.
— Cum ai vrea să mori, în urma unor experimente făcute de extratereştri pe tine sau mâncată de canibali? a întrebat Nate într-o doară, fără să-şi dezlipească o secundă ochii de la ecranul televizorului.
Mă gândeam la întrebarea lui în timp ce-i aşezam cana pe masă, apoi m-am ghemuit în colţul canapelei cu farfuria mea.
Am fost anesteziată?
– Contează?
– Păi, da. Dacă am fost anesteziata, nu are importanţi ce aleg, pentu că nu aş fi conştienta de ceea ce mi se întâmplă.
Nate a dat din cap.
– Nu-i adevărat Contează. Dacă extratereştrii fac experimente pe tine, ar putea găsi ceva în urma investigaţiilor pe care să-l folosească pentru a distruge întreaga rasă umana. Sau să se infiltrez printre nes ca în *Invazia jefuitorilor de trupuri*. Canibalii, pe de alta parte…ei bine, presupun că tot ce-şi doresc e... pur şi simplu sa te mănânce
Logica lui era impecabilă. I-am făcut semn cu furculiţa ca să-i arăt că eram de acord.

– Bine punctat.
– Deci? Extratereştrii sau canibalii?
– Extratereştrii
– Şi eu la feL La naiba cu rasa umană — canibalii sunt nişte ticăloşi înfricoşători.
Am izbucnit în râs, aproape înecându-mă cu orez şi am inspirat brusc, amuzată.
Nate a chicotit, iar în ochii săi negri se întrezărea un licăr de afecţiune.
– Ai un râs nemaipomenit, ştiai?
Aveam un râs zgomotos cu totul nefeminin, dar dacă el credea că era nemaipomenit, nu aveam de gând să-l contrazic. Am ridicat din umeri cu oarecare timiditate, ca de fiecare dată când mă complimenta întâmplător, apoi am arătat înspre geanta lui ca să schimb subiectul.
– N-ai de gând să-ţi scoţi stiloul şi hârtia?
Făcând un semn cu capul înspre telefonul de pe măsuţă, Nate mi-a răspuns:
– Înregistrare vocală.

Oare înregistra discuţia noastră?
— Atunci aş face bine sa fiu cât se poate de spirituală.
— Comentariile obişnuite sunt de ajuns.
Ignorând aluzia subtilă la faptul că nu eram spirituală, am mai luat o gură din pui şi am scos un geamăt de încântare.
— Doamne, ce bun ei
— Da?
— Foarte bun.
— îţi place asta, iubito?
O,da.
— Cât de bune?
— De fapt, cred că e cei mai bun pe care l-am mâncat vreodată.
— Atât de bune?
— Dumnezeule, da. Puiul era foarte fraged şi sosul de portocale întruchipa armonia perfectă între dulce şi picant.
— Mmm.
— Aşa înghite, iubito.
Îmi indusesem ochii ca să-mi savurez cina, dar i-am deschis imediat şi l-am văzut pe Nate că se prăpădea de râs, pe înfundate. Mi-am aţintit privirea spre telefonul lui şi am repetat în minte ceea ce tocmai spusesem şi cum suna pe înregistrare.
Am schiţat o strâmbătură şi, ţinându-mi farfuria cu o mână, am aruncat o pernă de pe canapea înspre el.
— Foarte amuzant
Nate râdea deja în hohote, aruncând perna deoparte în timp ce-şi ţinea farfuria la distanţă.
— A fost prea uşor.
— Eşti un nemernic. I-am dat un ghiont cu piciorul în şold.
— Ai face bine să ştergi înregistrarea.
S-a uitat din nou la ecran, încă zâmbind
— In niciun caz. Asta e de păstrat
Se pare că Nate avusese dreptate. Actorul simpatic te făcea într-adevâr să-ţi doreşti să-ţi înfigi un stilou în ochi.
— Ce porcărie! mi-am dat cu părerea pe când el scotea DVD-ul.*i*

Dar presupun că nu toate filmele sunt ca *Vrăjitorul din Oz.*
Filmul meu preferat. Sau ca *Naşul* .Filmul preferat al lui Nate.
Colţurile buzelor i s-au ridicat.
— Asta e opinia ta de specialistă? Aminteşte-ţi, eşti înregistrată,
— Asta e opinia mea de specialistă. Am căscat şi mi-am lăsat dini nou capul pe canapea.
— Am venit cu câteva sintagme bune în timpul filmului. Prinl prezenta, îţi dau permisiunea să le furi.
— Ei bine, dacă e să discutăm despre talentul actoricesc al puştiului care joacă rolul fratelui, aflat pe moarte, al eroului, o să folo sesc fără îndoială „se presupune că e trist să fii pe moarte. Sunt la fel de trist ca un licean virgin intr-un hotel japonez, cu o prostituată şi cu un teanc de bancnote".
Nate aproape că s-a înecat cu un chips atunci când am spus asta Am strâmbat din nas în vreme ce el m-a citat.
— Chiar trebuie să mai lucrez la editare. „Un virgin cu o prosti I tuată" ar fi fost de ajuns.
— Şi totuşi n-ar fi fost amuzant nici pe sfert. Pălăvrăgeala ta e ceai care te face nostimă.
— Nu pălăvrăgesc.
— Pălăvrăgeşti, iubito.
Am decis s-o las baltă şi i-am zâmbit plictisită.
— Chiar ai de gând să scrii asta în recenzia ta?
— Ce anume? Că pălăvrăgeşti?
I-am răsplătit obtuzitatea intenţionată cu o privire impasibilă?! el a dat din cap, mişcându-şi minunatele lui şuviţe de păr, mătăsoasei şi negre. Avea părul mai lung decât de obicei, dar îi stătea bine afl Foarte bine. Chiar grozav.
— O grămadă de adolescenţi citesc revista.
în timp ce-şi trăgea jacheta pe el, m-am ridicat de pe canapea şi| i-am dat mobilul.
— Ai tot ce-ţi trebuie ca să-l scrii?
— Destul cât să-l fac praf din cuvinte.
S-a aplecat» m-a sărutat apăsat pe obraz, iar aroma calda şi înţepătoare a parfumului său mi-a dat o senzaţie liniştitoare.
— Noapte bună, Liv.
Am zâmbit şi i-am făcut loc ca să treacă, apoi l-am condus până la uşă.
— Mersi pentru cină şi pentru Rocky Road.
Nate mi-a zâmbit înapoi.
— Mersi pentru citate.
Uşa se închisese aproape de tot când am pus brusc mâna pe clanţă.
— Nate.
Intorcându-se înspre mine de pe a doua treaptă a scării, a ridicat din sprâncene întrebător.
M-am uitat la părul lui, am ridicat din umeri şi m-am sprijinit de uşă.
— Să nu te tunzi, OK?
Zâmbetul lui era lent, obraznic şi incredibil de simpatic, iar eu m-am prefăcut că nu l-am simţit deloc în zonele mele intime, neglijate de atâta timp.
— îţi place ce vezi, nu-i aşa?
Râzând, m-am lăsat pe spate, pregătindu-mă să închid uşa.
— Ajutam şi eu un prieten. Ştiu că-ţi place să arăţi trăsnet pentru domnişoare.
Aproape că închisesem uşa când a spus:
-Liv.

I-am aruncat din nou o privire.
Avea un licăr de neastâmpăr în priviri
— Să-ţi laşi mereu lenjeria intimă, roşie şi umedă, prin aparta¬ment când e şi un bărbat prin preajmă. Ne place asta. Ajutam şi eu o prietenă, ştii cum e.
Ce?
Am făcut ochii mari, îngrozită şi m-am întors să arunc o privire prin apartament. Am văzut roşu în faţa ochilor şi am fost copleşită de ruşine. Sutienul şi chiloţii mei cu dantelă erau întinşi pe calorifer la uscat.
Cum de nu observasem asta?
— Omoară-mă, omoară-mă acum, m-am plâns eu, iar obrajii îmi ardeau de ruşine la auzul râsului lui Nate, care răsuna în josul scărilor.
După ce am încuiat uşa, am început să fac curat, aruncând din când în când priviri ucigătoare lenjeriei mele intime care se usca, de parcă ar fi fost vina acesteia că fierbeam de furie la gândul că Nate ştia acum că îmi plăcea lenjeria sexy.
În cele din urmă, mi-am dat ochii peste cap şi mi-am spus că ar trebui să iau nişte lecţii de umor.
În timp ce mă dezbrăcăm în camera mea, scoţându-mi pijamaua gri din şifonier, m-am surprins în oglindă. Astăzi purtam setul meul favorit de lenjerie din satin, de culoare verde-smarald. În şifonie, precum şi într-o cutie de nuiele din dulap aveam mai multe seturi asemănătoare. Îmi plăcea lenjeria frumoasă, dar nu să mă privesc purtând-o. Îmi plăcea doar cum se simţea la atingere.
Înmărmurită, m-am privit cu uimire, mult timp, în oglindă. Imaginea m-a făcut să vreau să-mi bag capul între umeri şi să-mi pierd buna dispoziţie pe care Nate mi-o provocase, amintindu-mi de motivul pentru care nu voi fi în veci cu un tip ca Benjamin Livingston.
Nu eram urâtă. Numai că atunci când mă uitam în oglindă nu vedeam nimic cu adevărat special. Vedeam un chip obişnuit, cu excepţia pometţilor înalţi moşteniţi de la mama şi a ochilor deosebit de aurii ai tatălui meu. Îmi vedeam braţele grăsuţe, pe care le uram. Uram braţele alea grăsuţe ale mele. Având în vedere că aveam peste un metru şi şaptezeci de centimetri înălţime, nu se putea spune eram scundă, dar nici destul de înaltă pentru a armoniza şoldurile mele late, fundul destul de mare şi burta uşor proeminentă. Din fericire, nu aveam o talie groasă, dar nu se putea spune acelaşi lucru despre colăcelul de pe abdomenul inferior care refuza să fie plat.
După ce mama a murit de cancer ştiam şi eram convinsă de faptul că era mult mai important să ai un corp sănătos decât să fii slabă şi să porţi orice este la modă. O ştiam prea bine.
O *ştiam prea bine.*
Insă, tot nu mă simţeam sexy sau atrăgătoare. Era mai mult decât frustrant, chiar dureros *să ştii* ce era bine, dar *să simţi* ce ea rău.
Întristată de faptul că o femeie bună, deşteaptă, pe jumătate amuzantă, zăpăcită şi loială ca mine putea să gândească atât de rău despre ea, în ciuda tuturor zâmbetelor şi a umorului, am simţit ca imi dau lacrimile. Ce simţeam despre fizicul meu era *râu.* Ai naibii de rău.
Mi-am încleştat pumnii pe lângă corp» în vreme ce mă holbam la înfăţişarea mea banală.
Era dar că în dimineaţa următoare aveam să mă apuc de pilates.
Mirosul cinei care plutea în încăpere mă făcea să salivez excesiv . După trei zile, timp în care renunţasem la alimentele care imi făceau rău şi suportasem cu greu un DVD cu exerciţii de pilates, eram mai mult decât pregătită să înfulec friptura copioasă de duminică de la Elodie Nichols.
— Jur că o să-mi înfig dinţii într-un deget, am bolborosit eu. studiindu-mi mâna.
— Poftim? spuse Ellie distrată, în timp ce privea îbtografiile cu aranjamentele florale pe care Braden şi Joss le aleseseră pentru nunta lor. Acestea fuseseră alese cu luni în urmă, la fel ca toate celelalte lucruri. După începutul dezastruos al lui Ellie pe post de organizatoare a nunţii (nu pentru

că nu era capabilă să o facă» d pentru că ea şi Joss aveau gusturi complet diferite), Braden preluase controlul, iar Joss îl ajutase cu hotărârile care trebuia să fie luate.
— De ce te holbezi la pozele alea? Din nou?
— Aş fi ales trandafiri.
— Ei bine, eu am ales crini, a intervenit Joss din cealaltă parte a camerei, unde stătea pe braţul fotoliului pe care Braden se tăcuse comod. Vorbea ceva cu Adam. Clark stătea pe celălalt fotoliu, lângă televizor, reuşind cumva să corecteze lucrări, in ciuda vorbăriei noastre. Fiul său, Declan, un expert în calculatoare în vârstă de 12 ani şi jumătate, se ghemuise pe podea lângă Cole şi jucau Nintendo DS, în timp ce Mick şi Cam stăteau la celălalt capăt al canapeleie ne aflam eu şi Ellie.
— Jo dispăruse la etaj cu Hannah, sora de şaisprezece ani şi jumătate a lui Ellie. Erau foarte apropiate *şi* obişnuiau să meargă în camera lui Hannah ca să stea de vorbă înainte de cină.
— Ellie îi zâmbi lui Joss.
— Sunt totuşi foarte drăguţi O să aleg trandafirii la nunta mea.
— Iţi plac trandafirii, Adam? a întrebat Joss, rânjindu-i lui Ellie.
— Adam a clipit, fiind întrerupt din discuţia lui cu Braden.
— Poftim?
— Trandafiri? Pentru nunta ta? Ellie aşa vrea.
— Ellie poate alege ce vrea.
— Părând cam derutată, Joss întrebă:
— Nu ai nimic de spus cu privire la asta?
— El se încruntă.
— Nu. Singurul lucru pe care îl am de făcut este să vin şi să spun da.
— Joss s-a strâmbat la Braden, care părea că abia se abţine din râs.
— Cum de Adam primeşte sarcinile pe care eu voiam să le îndeplinesc la nunta *noastră*?
— Braden şi-a strâns buzele.
— Ai fi putut îndeplini sarcinile acelea. Eu m-am oferit să fac totul singur.
— Dar... Şi-a luat privirea de la ei, apoi s-a uitat spre Adam. Sigur a fost vorba de o manipulare afectivă la mijloc. Ellie nu-i poate face asta lui Adam.
Braden începu să râdă.
– Cum adică manipulare afectivă? Cred că am spus ceva de gentul **„ei bine,** atunci o **să organizez eu nunta".**Nimic mai mult. Tu ai fost **cea care** a devenit aşa sentimentală şi, **din** recunoştinţa, ai vrut să dai o **mână** de ajutor.
Sprâncenele lui Joss s-au ridicat până la linia bretonului.
– Sentimentală?
Ah, mormăi Ellie în şoaptă.
Am schiţat un rânjet şi am pus paie pe foc cu răutate.
– Joss, uneori eşti un pic sentimentală. Te străduieşti din răsputeri să ascunzi asta, dar câteodată iese la iveală.
– Ah, mormăi Ellie. Prostuţa de Olivia.
Am ridicat din umeri, zâmbind, în timp ce aşteptam reacţia lui Joss, care era aproape mereu amuzantă.
în schimb, n-a făcut altceva decât să se holbeze la mine, părând incapabilă să răspundă in vreun fel. în cele din urmă, s-a lăsat înapoi pe braţul pe care Braden îl încolăcise în jurul taliei sale.
– Nu sunt sentimentală, a murmurat ea. Sunt sensibilă. E o diferenţă,
– Sensibilă? Adam şi a ridicat o sprânceană, trădându-şi îndoiala.
Era limpede acum că se simţea jignită.

– Pot să fiu sensibilă. Braden, spune-i tu.

Logodnicul ei a zâmbit larg şi am simţit din nou în piept chestia aia dureroasă atunci când el s-a aplecat să o sărute apăsat şi afectuos pe umăr. Ce mult îmi doream o relaţie ca a lor!

Joss s-a întors să se uite peste umăr la el.

– Să Înţeleg că asta a fost un răspuns afirmativ?

Braden a râs uşor şi l-a fixat pe Adam cu privirea.

– Jocelyn are propriul ei stil de a fi sensibilă.

Felul în care a spus-o a fost plin de aluzii răutăcioase, iar ea şi-a dat ochii peste cap şi s-a îndepărtat de el.

– Acum eşti pur şi simplu enervant.

Ne a privit cu indignare şi a repetat:

— Pot să fiu sensibilă.

—• Te cred, i-am răspuns eu, încercând să-mi stăpânesc râsul

Adam a reluat rapid conversaţia lui cu Braden, oricare ar fi fost

' -'i . - L

aceea, în timp ce Joss se prefăcea că-i ignoră, scoţându-şi telefonul şj verificând e-mailurile.

l-am dat un ghiont lui Ellie.

— Deci despre ce crezi că vorbesc Hannah şi Jo la etaj?

Ellie şi-a ridicat privirea spre tavan şi a şuierat.

— Hannah a fost tăcută în ultima vreme — bănuiesc că a apărut un băiat în peisaj. Arată bine şi e extrem de amuzantă, şi totuşi nu a ieşit la o întâlnire?

Els părea sceptică.

— Pur şi simplu ceva nu e în regulă. Cred că ne ascunde o idilă.

— Pun pariu că mori de nerăbdare să-ţi se confirme.

— O, aşa e! Ochii fermecători, de un albastru-deschis ai lui Ellie se măriseră. Dar cel mai important e că are cu cine să discute, chiar dacă acea persoană nu sunt eu.

Căzând pe gânduri, m-am încruntat.

— De ce nu eşti tu?

— Cred că se gândeşte că m-aş implica prea mult şi n-aş reuşii să-i dau sfaturi obiective. Hannah e mai realistă decât mine. Dacă el vorba de un tip, s-ar simţi mai în largul ei să discute cu Jo. Ea are o perspectivă mai pragmatică în ceea ce priveşte lucrurile de felul ăsta, şi e posibil ca eu să mă entuziasmez un pic prea mult. Vreau să spun, primul iubit al surorii mele mai mici — asta e ceva.

— Mori de curiozitate să afli ce se întâmplă cu ea.

— Păi da, chestia asta mă omoară.

— Cina! a strigat Elodie din sufragerie, şi am sărit cu toţii în picioare ca şi cum am fi fost înfometaţi de zile întregi.

Ne-am îngrămădit în sufragerie, simţind mirosul mâncării bune. Cu doar trei luni în urmă, Elodie şi Clark cumpăraseră o masă mai mare pentru că, de când Joss facea parte din viaţa lor, veneau mai multe persoane la cina pe care ea o pregătea în fiecare duminică.

— Este totul în regulă ia serviciu? m-a întrebat tata in timp ce ne aşezam pe scaune, unul lângă altuL

— îhâm, am răspuns absentă, ţinând castronul fierbinte cu piure de cartofi de parcă era făcut din aur curat

Tata pufni in râs.

— Ai un pic de salivă în colţul gurii

— Nu, nu-i adevărat Mi-am pus piure pe farfurie cu voioşie şi i am dat castronul, apoi m-am întins imediat după sos.
— Ce i cu ochii ăştia înfometaţi ca în desenele animate? Mânând cum trebuie?
— lin o dietă stupidă, am mormăit
Simţeam că tata era încordat lângă mine.
— De ce naiba?
— Ca să mă torturez. Acum sunt masochistă.
Liv, ştii că nu-mi plac toanele astea. Nu e nimic in neregulă cu tine
O, nu. Probabil că mărturisirea mea tocmai îmi asigurase o bine cunoscută ieşire la cumpărături de alimente cu tata. Când eram la facultate, venea din când în când în vizită cu pungi de hârtie maro pline cu mâncare, chiar dacă nu aveam unde să le pun.
— Am un frigider plin acasă, tată. Nici să nu-ţi treacă prin cap.
— Hm, mai vedem.
Am luat o gură din piureul cremos, am închis uşurată ochii şi am spus:
— Bine, fie, oricum nu-mi pasă. Numai că am rostit cuvintele cu gura plină, aşa că a ieşit mai degrabă un „mu muu, u mmu mmm mmm".
— Mick, Dee te însoţeşte la nuntă? a întrebat Elodie din celălalt capăt al mesei. Ultima data când am vorbit, ai spus că e nehotărâtă.
I-am aruncat o privire lui tata, vrând şi eu sa aflu răspunsul la acea întrebare. Trebuia să recunosc, deşi eram o femeie în toată regula, de 26 de ani, încă era ciudat pentru mine să-l văd pe tata cu altcineva decât cu mama.
Cu vreo patru luni în urmă, tata Începuse să se vadă cu Dee, o artistă atrăgătoare care se apropia de vârsta de 40 de ani. Tata îşi redeschisese firma lui de pictură şi decoraţiuni în Edinburgh M *Holkmay* şi o angajase pe Jo. Îşi făcuse deja o reputaţie foarte bună şi recent angajase încă doi băieţi în echipa sa. Pe vremea când erau numai
el şi Jo, lucraseră pentru un cuplu înstărit din Morningside care îşi
cumpărase prima casă, care avea nevoie de reparaţii serioase. Acolo au cunoscut-o pe Dee, o prietenă a cuplului, care fusese angajată să picteze pe un perete o scenă de poveste în camera copiilor. Tata şi Dee s-au înţeles de minune. A fost prima femeie cu care tata a avut o relaţie serioasă de la moartea mamei.
Eram absolut conştientă că trebuia să-i fiu recunoscătoare lui Dee. De când se vedea cu ea, tata avea mai puţin timp la dispoziţie să-şi facă griji în privinţa mea. Ceea ce făcea aproape mereu. Cândne-am hotărât să ne stabilim în Edinburgh, l-am convins cât de important era să am propriul apartament. Petrecuserăm foarte mult timp împreună, iar eu chiar simţeam nevoia de un spaţiu numai ai al meu — îl iubeam la nebunie pe tata, dar uneori îngrijorarea lui mă făcea să cred că într-adevăr era ceva în neregulă cu mine. Apariţia lui Dee a fost derutantă, dar şi o uşurare. Am presupus că trebuia să o cunosc mai bine, pentru că tot ce ştiam atunci se rezuma la faptul că nu se asemăna cu mama în nicio privinţă. Mama era o brunetă superbă, cu pometi ascuţiţi, care trimiteau la descendenţa ei amerindianâ. Structura ei osoasă nemaipomenită şi părul bruneţi erau singurele trăsături fizice interesante pe care le moştenisem de lai ea. Într-un fel, un Dumnezeu necruţător nu binevoise să mă înzestreze cu frumuseţea mamei mele. Aceasta fusese cea care îi atrăsese atenţia tatălui meu, pe lângă umorul sec şi de multe ori ermetic, pe care îl moştenisem şi eu, şi pe lângă seninătatea pe care o emana în jurul ei. Prin simpla ei prezenţă, mama înveselea orice încăpere în care se afla. Era o persoană neobişnuit de calmă şi relaxată şi transmitea acest lucru tuturor celor din jurul ei. Era un dar.
În ciuda greşelilor ei, alegeri nechibzuite pe care le făcuse când era tânără, mama era mereu

amabilă, blândă şi răbdătoare, motiv pentru care era o asistentă medicală minunată. îşi tratase boala cu o graţie care mă făcea să simt un nod în gât ori de câte ori îmi aminteam de asta. Era o persoană destul de rezervată, nu excesiv de încrezătoare, dar nici nesigură sau timidă. Era pur şi simplu tăcută. Reţinută din fire. Asemenea reţinere nu se învaţă. Ştiu asta pentru că sunt destul de sigură că a încercat să mă înveţe să fiu şi eu aşa şi e *limpede* că nu s-a lipit nimic de mine. Nu voiam sub nicio formă să încerc să o sacrific pe tocilara din mine pentru posibilitatea de a fi relaxată. Nu, mersi. îi eram loială. Lucrurile stăteau astfel de când aveam opt ani şi mama îmi spusese că era OK să fiu oricine îmi doream eu să fiu.

– *Mami, Arnie Welsh îmi tot spune că sunt tocilară. O spune ca şi cum ar fi ceva rău. E rău să fii tocilară?*

– *Bineînţeles că nu, dulceaţă. Şi nu mai băga în seamă etichetele. Nu contează.*

– *Ceeo etichetă?*

– *E un abţibild imaginar pe care oamenii ţi-l lipesc pe frunte, iar pe el e scris un cuvânt care, au ei impresia, că te descrie. Nu contează ce cred ei că eşti. Contează cine crezi tu că eşti.*

– *Cred că sunt o tocilară.*

A râs.

– *Atunci fii tocilară. Fii orice te face pe tine fericită, dulceaţă, şi o să fiu şi eu fericită.*

Doamne, ce dor îmi era de ea!

– Dee trebuia să viziteze nu ştiu ce familie din sud, dar a anulat ca să poată veni la nuntă. Răspunsul tatălui meu la întrebarea lui Elodie m-a readus serios cu picioarele pe pământ.

– Ce drăguţ! Elodie a zâmbit. Chiar trebuie să o chem aici ca să bem ceva. Şi cred că am un alt proiect pentru ea. O femeie de la serviciu vrea o pictură murală în sera ei. O transformă într-o cameră dejoacă pentru nepoţi.

— O să-i spun.

— O să vii însoţită, Liv? m-a întrebat Clark degajat, doar de dragul de a face conversaţie.

Totuşi, nu ştiu exact din ce motiv întrebarea lui m-a durut. Mă simţeam ciudat vizavi de singurătatea mea dureros de îndelungaţii Cu toate astea, nu era vina lui Clark. Afişând un zâmbet larg, am dat din cap.

— Nate şi cu mine am hotărât să lăsăm deoparte bătaia de cap cu întâlnirile şi să venim pur şi simplu împreună.

Am văzut-o pe Jo rânjind în direcţia puiului.

— Nu începe, am avertizat-o în şoaptă.

Avea o privire nevinovată, de căprioară, când s-a uitat la mine.

— N-am zis nimic.

— Rânjetul tău a spus-o în locul tău.

— Cred doar că e drăguţ că tu şi Nate aţi devenit aşa de apropiaţii Oftând adânc, i-am cerut ajutorul lui Cam din priviri, sperând!

că nu avea chef să mă tachineze şi el.

— Cam, spune-i tu, te rog.

Cam i-a zâmbit plin de regret logodnicei sale.

— Iubito, sunt doar prieteni. Las-o baltă. N-o să se întâmpla! Nici la Paştele cailor. Niciodată. Sub nicio formă.

Au! A fost tranşant, nu glumă.

— Nate arată al naibii de bine. Hannah intervenise brusc, şi când m-am uitat la ea am văzut-o pe sora mai mică a lui Ellie încruntându-se la mine. De ce nu ieşi cu el? Adică, arată foarte, foarte, foarte bine. Eu aş face-o în locul tău.

— Spune-mi te rog că n-a zis asta, stărui Adam, înverzindu-se la faţă.
— Ea are un nume. Hannah a ridicat din sprânceană, poruncitoare.
Joss părea că face eforturi să nu se înece cu mâncarea.
— Ah, a spus-o şi gata.
— Urechile îmi sângerează, zise Braden, căutând ajutor în privirea lui Joss. Parcă mi-ar sângera. Îmi sângerează?
Hannah şi-a dat ochii peste cap.
— Am şaisprezece ani, aproape şaptesprezece, am sâni, o grămadă de hormoni şi găsesc că tipii sunt atrăgători. Obişnuieşte-te cu asta.
— Ei bine, mi-a pierit şi pofta de mâncare. Clark şi-a pus farfuria deoparte, părând atât de mohorât, încât îl compătimeam.
Văzându-i expresia, şi cel mai probabil înţelegând-o mai bine decât toţi cei de la masă, tata a făcut un gest dojenitor cu degetul în direcţia lui Hannah.
— Asta a fost o cruzime din partea ta, Hannah Nichols.
în loc să se simtă intimidată, pe chipul lui Hannah a apărut un rânjet strălucitor, obraznic şi lipsit de remuşcări, care l-a făcut pe tata să scoată un chicotit înfundat
— Ei bine, spuse Elodie oftând, din moment ce Hannah a stricat cu succes pofta de mâncare a rudelor ei de sex masculin, asta înseamnă că noi, fetele, o să avem parte de mai mult desert. Avem budincă cu caramel şi îngheţată.
— Oh... ei bine... ştii, dintr-odată mă simt mult mai bine. Adam îi făcu un semn cu mâna lu Braden, ai cărui obraji se îmbujoraseră când fusese pomenit desertul. Parcă aş vrea nişte budincă.
Braden a dat din cap cu solemnitate.
— Ce ciudat, şi eu.
Hotărâtă să mă aprovizionez cu mâncare bună înainte să mă întorc la frigiderul meu încărcat cu mâncare dietetică, nu eram dispusă să împart budinca cu băieţii. Nu, nu eram deloc dispusă. M-am uitat spre Hannah şi i-am pus o întrebare diabolică:
— Ce spuneai despre sâni şi hormoni?

Capitolul 5

Soliştii de la The Proclaimers îmi cântau că ar merge pe jos cinci sute de mile şi apoi încă cinci sute doar ca să fie bărbaţii care vor cădea la uşa mea. Sincer, eram înduioşată.

– Vezi? am spus eu, gesticulând larg. Chiar acolo se află doi bărbaţi care ştiu la ce se rezumă totul!

M-am împiedicat oarecum de masă şi Nate m-a prins de şolduri. Chipul lui atrăgător părea uşor mohorât, dar am reuşit să-i intrezăresc zâmbetul.

– Şi la ce se rezumă totul?

Mi-am aşezat mâinile pe umerii lui şi m-am aplecat înspre el.

– Dragoste, Nate. Despre asta e vorba. La asta se rezumă tofwi.

Am ridicat din umeri tristă şi intr-un tel care-mi trăda beţia.

– Ceea ce înseamnă că am o grămadă de nimic.

– Ah, ah! Beţiva fericită devine beţiva sentimentală. Cred că e timpul să te ducem acasă, iubito. S-a ridicat. împingându-mi înapoi

– Şi cum rămâne cu fata de la bar? M-am legănat înspre el şi m-a cuprins cu braţele, ţinându-mă bine.

După ce m-a sărutat pe nas, Nate s-a aplecat să mă îmbrăţişeze.

— Pot să mi-o pun oricând, iubito. Acum vreau să mă asigur că ajungi acasă cu bine.

— Cum reuşeşti, Nate? am întrebat cu un oftat, percepând petrecerea ca pe un văl de culoare şi zgomot care mă înconjura

— Ce să reuşesc?

— Să ţi-o tragi de fiecare dată.

— La ce te referi?

— Tocmai ai... Am dat să fac un semn către bar, dar în loc de asta l-am lovit în bărbie.

— Ups, scuze. Pur şi simplu primeşti numere de telefon, ştiu cum să vorbesc cu un bărbat, dar să mai primesc şi numere de telefon. Sau să mi-o trag. Traaaaag.

—- Cine şi-o trage?

M-am învârtit şi aproape că am pocnit-o pe Joss peste faţă cu braţul meu necontrolat, dar s-a ferit la timp.

— Ai reflexe bune, frumuseţe! i-am spus, afişând un zâmbet larg şi ciudat.

Joss a râs, pâlpâind în forme şi vârtejuri în faţa mea.

— Nate, cred că e timpul să o duci pe domnişoara mea de onoare acasa, bine?

— Mă ocup de asta.
— A fost o nuntă atât de frumoasă, Joss! Mi-am aruncat bru ¬tei jurul ei şi am îmbrăţişat-o strâns. Dar nu mi-am tras-o!
Se prăpădea de râs şi s-a desprins uşor din îmbrăţişarea letală.
— Ei bine, asta e foarte ciudat. Bărbaţii care au venit la nuntă trebuie să fie orbi.
— Au! am spus eu, imitându-1 pe tata, zici şi tu aşa! Am imps-o în glumă, dar evident mai tare decât intenţionasem, fiindcă s-a indepărtat clătinându-se şi chicotind la mine.
— Nate, dă-i să bea nişte apă înainte să o bagi în pat.
I-am simţit corpul cald lipindu-se de spalele meu.
— O să am griji de ea, nu-ţi face grjl.
— Tovarăşe — mi-am sucit gâtul ca să-l privesc în ochi —, mai întâi trebuie să mă înveţi cum să mi-o trag.
Nouă ore mai devreme
Un chitarist şi un violonist cântau versiunea instrumentală a piesei iui Paul Weller „You Do Something to Me" în timp ce mă îndreptam spre altar. Zâmbind, i-am aruncat o privire liniştitoare lui Braden, care părea înalt şi chipeş îmbrăcat în kiit. El, Adam, Clark şi Declan purtau jachete gri Prin ce Charlie şi veste asortate, cu trei nasturi. Cravatele lor de mătase, de culoarea şampaniei, erau înnodate complicat deasupra cămăşilor gri-închis, şi pentru că familia Carmichaels făcea parte din Clanul Stewart, purtau un tartan discret Stewart Grey. Arătau bestial.
Braden mi-a zâmbit înapoi şi n-am observat vreo urmă de nelinişte în privirea lui. Zâmbindui larg lui Adam, care era cavalerul de onoare al lui Braden, mi-am ocupat locul în celălalt capăt al altarului, lângă Hannah, Jo, Khian şi Ellie.
Muzica părea mai intensă în timp ce Joss ajunsese la jumătatea drumului spre altar, ţinându-se strâns de braţul lui Clark, care fusese onorat să o conducă, iar privirea ei s-a fixat pe Braden. Era superbă, şi când m-am uitat la viitorul ei soţ, aproape că am rămas fără aer când i-am văzut privirea. Uau.
Să fi existat vreodată un bărbat mai îndrăgostit decât Braden Carmichael?
0 sorbea din priviri pe Joss, care purta o rochie în nuanţe de ivoriu cu alb, de parcă era singurul lucru de pe lumea asta care ar fi contat sau va conta vreodată pentru el. Am respirat adânc, simţindu-mă cuprinsă de o emoţie prostească, de fetişcană.
M-am uitat la Ellie, căreia îi şiroiau lacrimi pe obraji, şi asta m-a făcut să mă simt mai bine. Zâmbindu-i, am privit-o în timp ce respira zgomotos pe nas, iar obrajii i se îmbujoraseră.
Rhian, prietena lui Joss, care era genul care spune lucrurilor pe nume şi, sincer, o acritură, m-a surprins când i-a luat mâna lui Ellie şi i-a strâns-o în semn de încurajare.
Toate purtam rochii din mătase, lungi până la podea, de culoarea şampaniei. Era un model fără mâneci, cu bretele late şi cu o răscroiala drăguţă, care făcea materialul să cadă în falduri, şi era prinsă în talie, apoi cădea în cascadă până jos, fără să fie foarte mulată pe corp. Avea o croială elegantă, şi ne venea tuturor bine, inclusiv lui Hannah, care părea foarte matură, şi era cu vreo cinci centimetri mai înaltă decât mine, deşi purtam amândouă tocuri mici.
Rochia lui Joss era absolut elegantă, fără bretele şi avea un decolteu în formă de inimă, iar jumătatea superioară a corsajului era de culoarea fildeşului, cu mărgele din cristal şi dantelă. Cel mai fin şifon alb din mătase acoperea corsajul în pliuri strâmte, ajustate pentru talia de viespe a lui Joss. De la şolduri în jos, straturile de şifon, cu striaţii argintii, cădeau până la podea, plutind în jurul ei — nu erau nici prea umflate, nici cu totul drepte. Erau perfecte. Părul îi era coafat într-un coc în stil grecesc, cu onduleuri uşoare şi şuviţe împletite.
Când a ajuns la Braden, Joss avea un zâmbet sfios şi sensibil, aşa cum nu mai văzusem vreodată.

L-a sărutat pe Clark pe obraz şi i-a şoptit ceva, apoi l-a luat pe Braden de mână.
Braden a dat din cap în direcţia lui Clark, apoi şi-a concentrat atenţia către mireasa lui. Mâna lui mare i-a acoperit-o pe a ei, în timp ce a tras-o lângă el, uitând cu totul de cei care îi priveau.
I-a şoptit ceva şi ea i-a răspuns, tot în şoaptă. Orice i-ar fi spus, l-a făcut să chicotească şi să se aplece ca să o sărute pe buze. Preţ de câteva secunde, a rămas acolo, aproape de buzele ei, şi i-a zis ceva în secret
Preotul a trebuit să-şi dreagă glasul ca să le atragă atenţia pentru a putea începe ceremonia, iar i Muzica s-a oprit iar ceremonia a început. Nu-mi puteam lua ochii de la Joss şi de la Braden, şi aş fi surprinsă dacă altcineva a fost în stare să se uite în altă parte. Bineînţeles, era nunta lor şi era firesc ca majoritatea oamenilor să fie atenţi la mire şi la mireasă, dar ceva din felul în care arătau împreună ducea totul la un alt nivel.
Relaţia lor era de poveste.
Toată lumea ar trebui să aibă aşa ceva.
– Te-ai refăcut după discursuri? am întrebat-o pe Joss când a venit la masa noastră.
Discursurile se terminaseră, la fel şi cina. Adam ne dăduse gata cu discursul lui de cavaler de onoare, păstrând un ton amuzant şi profund, fără să fie sentimental. Clark a fost şi el ancorat în realitate când a ţinut un discurs în locul tatălui lui Joss, dar al lui *a fost* sentimental, foarte drăguţ şi plin de simpatie, iar când Joss şi-a aplecat capul ca să-şi ascundă lacrimile şi Braden a mângâiat-o pe ceafă pentru a o linişti, mi-am dat seama că nu era singura care-şi tampona ochii.
în cele din urmă, Braden s-a ridicat şi şi-a ţinut discursul. Ei bine, dacă toate femeile din încăpere nu au sfârşit prin a fi puţin îndrăgostite de el, atunci numele meu nu e Olivia Holloway.
joss părea radioasă şi destinsă.
– Aproape, mi-a răspuns ea la întrebare. Pun pariu că discursul lui Braden reprezintă permisia lui, cel puţin în primul an al căsniciei noastre.
– A fost un discurs bun.
– Mie-mi spui?! A zâmbit larg, privirea ei trădând nişte gânduri indecente în legătură cu soţul ei.
Deci, cum e? a întrebat Jo, iar în ochi i se întrevedea un licăr in timp ce rotea inelul de logodnă fără să-şi dea seama. Să îi spui cuiva soţ?
– Ciudat, a răspuns Joss pe neaşteptate.
Nate a răsuflat zgomotos şi Cam a râs.
Invitaţii au râs pe înfundate în stranele din lemn.
— Asta e tot?
Ea a ridicat din umeri.
— E primul cuvânt care mi-a venit în minte. Am pufnit şi eu în râs.
— Nu „grozav“, nu „minunat“, nu „bine“? Doar „ciudat“.
— E clar că „ciudat“ câştigă.
— Deja este ciudat să fii căsătorită cu mine. E bine de ştim. Braden s-a oprit în spatele soţiei lui, iar în colţurile gurii se vedea o umbră de sarcasm.
— Păi, n-aş vrea să mi se pară normal.
Am aprobat-o.
Sunt de acord. Normal este plictisitor.
— Tu ai spus asta. Nate mi-a zâmbit. N-ai distinge normalitatea nici dacă te-ar ciupi de fund.
— De parcă tu te-ai descurca?
— N-am spus că nu sunt ciudat. Doar că mă pricep mai bine decât tine să ascund asta.
— De ce aş ascunde-o? am întrebat pe toată lumea din grup, afişând o mină gravă. Sunt

extraordinară.
— Nimeni nu pune asta la îndoială. Nate avea în priviri un licăr de amuzament
Joss chicoti.
Scuzaţi-ne, trebuie să mai trecem pe la câteva mese.
Le-am făcut cu mâna lui Joss şi lui Braden şi am început să vorbim.
— Hei, puştilor! Tata s-a apropiat, arătând ca scos din cutie în costumul lui gri-închis. Braţul său era prins strâns de talia subţire a iui Dee. Ea arăta superb în rochia lungă şi fluidă de un albastru-deschis, iar părul lung şi blond îi cădea în valuri In jurul umerilor.
— Dee şi cu mine mergem să dansăm. Vreţi să ne însoţiţi?
— în câteva clipe, a răspuns Jo, iar privirea i s-a înmuiat în *timp ce* privea cuplul mai în vârstă. I se citea pe faţă că se bucură că tata o găsise pe Deen, iar eu, văzând cât de destins era, mi-am dat seama că împărtăşesc acelaşi sentiment.
— Distracţie plăcută, Ie-am »pus cu un surâs.
— Dee mi a zâmbit.
— Arăţi minunat, Olivia. Cu toţii arătaţi minunat.
— Ei bine, şi tu, l-am răspuns, şi m-am luminat pe loc atunci când l-am văzut pe tatăl meu încuviinţând cu un zâmbet
— I-am privit îndreptându-se către ringul de dans şi am simţit ceva schimbându-se în mine.
— La scurt timp după aceea, Gole s-a hotărât să mai alunge din plictiseală şi i-a căutat pe Hannah şi pe Declan, iar)o şi Cam au plecat sâ-i găsească pe EUie şi Adam,
— Mai vrei ceva de băut? Nate a făcut un gest cu mâna spre paharul meu gol de şampanie.
— Da. Bere.
— S-a făcut.
— M-am uitat la el cum îşi face loc prin mulţimea invitaţilor de la petrecere, simţindu-se foarte în largul lui. Şi-a dat jos sacoul, rămânând în cămaşă şi vestă. Îşi suflecase mânecile cămăşii şi îşi lărgise nodul de la cravată. Vedeam că majoritatea femeilor îl urmăreau cu privirea, aşa că nu am fost deloc surprinsă când o tânără superbă, îmbrăcată într-o rochie scurtă şi mulată, albastru-deschis, s-a apropiat de el la bar şi s-a prezentat.
— Am fost nevoită să aştept douăzeci de minute ca să-mi primesc berea.
— Dacă aş fi avut încrederea pe care o avea Nate, n-ar mai fi trebuit să aştept douăzeci de minute ca să primesc o bere. Aş fi putut pur şi simplu să mă duc la un tip care arăta bine, să încep să flirtez, şi mi-ar fi cumpărat-o el. Dacă aş fi crezut în mine, aşa cum ştiam că trebuie, aş fi putut să-mi mişc fundul şi să trec pur şi simplu la acţiune.
De fapt, chiar asta plănuiam.
M-am uitat în jur, căutând bărbaţi care să arate bine, şi m-am prefăcut că nu găsesc niciunul.
Prăbuşindu-mă înapoi pe scaun, mi-am imaginat că mă lovesc singură în fluierul piciorului, dezamăgită din nou de mine însămi
După ce Nate a flirtat o veşnicie, s-a întors la masă, şi-a tras scaunul mai aproape de al meu şi mi-a dat berea.
– Arăta bestial, am remarcat eu.
Nate zâmbi din colţul gurii şi am văzut cum îi apare gropiţa din obraji
– Scuze că am stat aşa mult.
– Ai făcut măcar rost de numărul ei de telefon? Sau numai o promisiune că o să vă cuplaţi la sfârşitul petrecerii?
Privirea lui părea să spună: *Tu ce părere ai?*
Pentru un moment, ne-am ţinut companie într-o tăcere familiari, privind în jurul nostru, la toţi

invitaţii. Aproape că nu cunoşteam pe nimeni de acolo.
– Ce ai prefera? Nate se întoarse brusc spre mine. Să stai permanent la petrecerea de nuntă a altcuiva sau la priveghiul unei persoane pe care nu o cunoşti prea bine?
M-am gândit la asta.
– O cunosc bine pe persoana la a cărei nuntă mă aflu?
– Nu.
– Şi petrecerea şi priveghiul sunt înăuntru sau afară?
Nate a luat o înghiţitură mare de bere.
– E o chestiune legată de starea vremii?
– Da.
– Hai să le dăm ambelor situaţii şanse egale. înăuntru.
M-am întors uşor către el, gata să-i răspund.
– Bine, o să aleg priveghiul. La nuntă ar trebui să mă prefac încontinuu că sunt fericită, şi e mult mai obositor să te prefaci că eşti fericit decât să te prefaci că eşti trist. în plus, nu-i cunosc foarte bine pe cei care se căsătoresc, aşa că nu o să-i cunosc prea bine nici pe majoritatea invitaţilor. La o petrecere de nuntă asta e pur şi simplu bizar. Unde mai pui şi că vorbim despre o muzică siropoasă, deci despre o migrenă continuă. Nu, mersi. La priveghiul unei persoane pe care nu o cunosc pot măcar să-mi petrec timpul ascultând poveşti ***de*** la *roti* ***cei*** prezenţi acolo despre acea persoană. Cine ştie, poate decedatul se întâmplă să fie un aventurier impresionant, care a trăit până la respectabila vârstă de o sută de ani. Vorbim despre o grămadă de poveşti cu siguranţă interesante. Nu o să fie muzică îngrozitoare. Dacă aş vrea, aş putea să fiu tristă, dar dacă nu aş putea să mă prefac, *nimeni* nu m-ar învinui din moment ce nu-1 cunosc pe decedat atât de bine. ta prive- ghiuri sunt de obicei bufete şi am mai multe şanse să găsesc ceva de mâncare pe placul meu. în plus, moartea îi face mereu pe oameni să se comporte ciudat, aşa că e posibil să fie chiar un tip atrăgător si îndurerat care vrea să facă sex cu mine în baia de la etaj. Timpul ar trece mai uşor aşa.
– Câtă vreme am vorbit, Nate rămăsese nemişcat, cu berea la gură şi cu ochii uşor holbaţi, în vreme ce băteam câmpii cu explicaţia mea. în cele din urmă, spuse:
– Te-ai gândit o grămadă la asta.
– Am ridicat din umeri.
– Trebuie să te gândeşti bine când e vorba de eternitate.
– Aşae.
– Tu ce ai alege?
– Petrecerea de nuntă.
– Am strâns din nas.
– De ce?
– Avea un zâmbet încrezut în timp ce se uita în jur Privirea i se oprise asupra fetei cu rochie albastră.
– Deoarece sunt întotdeauna femei triste pentru că sunt singure, şi sunt mai mult decât bucuroase sa-şi aline tristeţea cu primul bărbat acceptabil din zonă.
– Eşti malefic.
– Stai aşa, nu sunt eu cel care plănuiesc să profit de o ruda îndurerată şi să fac sex cu ea în baie la un priveghi.
– Păi eu măcar aş avea o baie în care să mă pot duce. Tu unde naiba le duci pe aceste femei triste şi singure dacă eşti blocat la petrecere..
— Cred că şi în cazul meu ar merge baia.
— O toaletă publică? Am ridicat din sprânceană. Ai mai făcut asta înainte?

— Nu pune întrebări la care nu-ţi doreşti să afli răspunsul.
— O, dar vreau să aflu răspunsul, am replicat, fixându-1 curioasă
Nate m-a ignorat, privind insistent către ringul de dans.
— Vrei să dansezi?
Oftând dezamăgită, ca pentru mine, nu l-am mai întrebat nimic şi mi-am clătinat sticla de bere în direcţia lui.
— Mai dă-mi să beau câteva din astea şi poate că o să vreau.
Zâmbind larg, s-a ridicat.
— Mă întorc imediat.
Brusc, mă aflam în altă cameră şi aveam sub mine salteaua moale a patului, iar în faţa ochilor puteam vedea tavanul propriului meu dormitor. Am simţit la picioare o atingere uşoară ca o pană, care m-a făcut să mă ridic în coate şi l-am văzut pe Nate descălţându-mă. După ce am fost la un pas de a o trânti pe Joss din cauza unei lipse totale de coordonare, Nate se ţinuse de cuvânt, mă pusese într-un taxi, beată cum eram, şi mă cărase la propriu pe scări, până la apar¬tamentul meu.
N-am mai făcut sex de şapte ani, mi-a scăpat, fără să-mi pese dacă Nate ştia acest lucru stânjenitor despre mine.
Şi-a smucit capul când i-am făcut această destăinuire, în timp ce îmi trăgea pantoful din piciorul drept.
— Glumeşti?
Am dat din cap, bosumflându-mă puţin.
— Şapte ani?
— Şapte ani. Nate, m-am culcat cu un singur tip, mai demult A fost groaznic. Eu am fost groaznică. Nu mă pricep deloc la sex, nu ştiu să flirtez. Sunt o ratată. Am simţit că îmi dau lacrimile şi trântit înapoi pe pernă.
Nate îmi scosese fi celălalt pantot. Când s-a aşezat am simţit că patul se înclină pe partea pe care stăteam.
— Haide, vino aici
M-a tras înspre el fi m-am topit în braţele lui. Bărbia i se sprijinea uşor de capul meu. Mâinile sale calde m-au mângâiat pe spate ca să mââ liniştească şi drept răspuns, lacrimile mele provocate de beţie s-au prelins în linişte.
— Nu eşti o ratată, mi-a spus ei posomorât. Nu ai cum să fii vreodată o ratată, Liv, şi nu vreau să te mai aud vreodată că spui aşa ceva despre tine.
— Bine, am mormăit **eu**
Pentru un timp, nu ne am spus nimic, apoi am hotărât că, din moment ce ftia atât de multe, nu mai conta dacă ar fi ştiut loc
— E un tip la bibliotecă. Un student Masterand. Îl plac, dar de fiecare dată când încerc să vorbesc cu el zici că sunt Rain Man.
Nate scoase un sunet înăbuşit.
— Râzi cumva?
Îşi drese glasul fi răspunse cu o voce tremurată:
— Sub nici o formă.
Râdea din toată inima.
— Nu e amuzant, i am spus înverşunată, m-am tras plictisită din braţele lut fi am căzut înapoi pe pernă. În cele din urmă, ochii mi s-au închis.
— O să mor singură, Nate.
Starea de inconştienţă m-a făcut să am impresia că îl aud şoptindu-mi:

— Nu cât timp te veghez eu, iubito.

Capitolul 6

Cum de aveam bile de bumbac în gură?
Plescăind din buze, mi-am trecut limba pe deasupra dinţilor şi am încercat să scap de senzaţia de gură uscată. De îndată ce mi-am dezlipit buzele, capul mi-a căzut înapoi pe pernă şi am simţit cum durerea mă străfulgera de-a lungul frunţii, în jurul tâmplelor şi pe ceafa.
Aveam o respiraţie urât mirositoare.
în timp ce mă străduiam cu dârzenie să-mi mişc membrele, durerea şi un val de greaţă, care mi s-a ridicat din stomacul fragil, nu erau decât dovezi care duceau la o singură concluzie:
Nu eram doar mahmură.
Eram al-naibii-de-mahmură.
Pfuuuuui! Gemând, m-am întors pe o parte şi mi-am deschis încet ochii. Speram că fusesem destul de isteaţă încât să-mi fi lăsat un pahar cu apă lângă pat înainte de a-mi pierde cunoştinţa. Imediat ce am dat cu ochii de pahar, mi-am dat seama că ar fi fost mai înţelept să aduc o *cană* cu apă lângă pat. Am golit imediat paharul.
Preţ de câteva minute, mi-am plimbat privirea între pahar şi uşa dormitorului, sperând că se va petrece un miracol de fiecare dată când ochii mei ajungeau din nou la noptieră.
Dar nu. Se părea că trebuie să-mi mişc fundul beţiv şi şi să-mi umplu paharul singură. M-am ridicat în capul oaselor, iar camera a început brusc să se învârtă cu mine. Brusc, mi-am am ceva şi m-am izbit de tăblia patului.
Nate mă dusese acasă şi mă culcase.
Amintirea a funcţionat ca o cheie care le-a descuiat pe toate celelalte şi tot ce spusesem revenea acum în frânturi, obrajii arzându-mi de ruşine. M-am repezit la telefon, sperând să găsesc ceva acolo *care* să confirme că mintea mea nu inventa toate acele amintiri, dar nu am găsit decât vreo două mesaje de la Jo şi Ellie, care mă întrebau dacă ai ajuns cu bine acasă.
Am trântit telefonul înapoi pe noptieră, iar zgomotul m-a făcut să tresar de durere.
Sfinte. Sisoe.
Îi mărturisisem lui Nate că nu mai făcusem sex de şapte ani, *că* avusesem relaţii intime o singură dată şi că fusese un eşec, şi că mi se aprinseseră rău de tot călcâiele după tipul de la bibliotecă.
Eşti. O. Fraieră, Olivia Holloway. *Mare. Fraieră.* M-am uitat urât la tavan şi am simţit că aveam lacrimi în ochi. Îi spusesem lui Nate ceva ce nu mai spusesem nimănui. Moartă de beată, îmi deschisesem sufletul şi mă destăinuisem celui mai mare afemeiat pe care îl cunoscusem vreodată. Acum, de fiecare dată când o să-l văd, o să-mi aduc aminte că mărturisisem totul despre mine.

Eram ca o rană vie şi îi dădusem mână liberă lui Nate Sawyer să pună sare şi orice ar mai fi vrut pe mine.
Mi-am ţinut ochii strâns închişi, am ignorat lacrimile calde care *se* rostogoleau pe obraji şi am încercat să-mi repet că Nate îmi era loial Deşi mă destăinuisem complet, tot ce aveam de făcut era să vorbesc cu el şi să îl fac să promită că nu va spune nimic şi nu va discuta cu nimeni despre asta. În veci.
Era Nate. Era prietenul meu. Prietenul meu bun. Puteam să contez pe el că va da uitării ce se întâmplase.
Soneria de la apartamentul meu mi-a despicat parcă ţeasta şi am scos un geamăt, îngropându-mi faţa în pernă. După câteva minute, mi-a
sunat telefonul.
Orbecăind, m-am întins către telefon, l-am deschis şi mi l-am împins sub ureche.
— Ce? am întrebat în pernă, aşa că s-a auzit mai degrabă un mârâit decât un cuvânt
— Deschide uşa, mi-a cerut Nate în şoaptă, apoi a închis.
Obrajii au început din nou să-mi frigă. Credeam că o să fiu măcar
trează şi cel puţin ***curată*** când urma să îl întâlnesc din nou. îmbrăcată încă in rochia mea de domnişoară de onoare, m-am dat jos din pat, am căzut, apoi m-am împleticit pe picioarele mele greoaie. Nate a început să sune la sonerie din nou şi jur că sunetul urma să mă facă să dau la boboci delicioasa cină pe care o consumasem la petrecerea de nuntă a hi Joss şi Braden.
— Bine! am strigat în timp ce am răspuns la interfon şi mi-am trântit palma pe buton ca să-i dau drumul.
Ca să nu mă mai lovesc din nou, mi-am dat părul la o parte de pe faţă şi am descuiat uşa cu stângăcie, şi în timp ce o deschideam, am auzit paşii lui Nate urcând pe scări. I-am întrezărit chipul printre şuviţele mele ciufulite de păr negru ca abanosul.
— Arăţi ca naiba, a remarcat el cu voioşie, părând mult prea treaz şi fericit pentru cineva care băuse cu o noapte înainte.
Simţind furnicături pe piele din cauza stânjenelii, am mormăit ceva.
Ţinea o pungă în mână.
— Ţi-am cumpărat aspirină, suc energizant şi gogoşi.
Probabil că mă înverzisem la faţă, pentru că el a scos un oftat, a trecut pe lângă mine şi, îndreptându-se spre bucătărie, m-a sfătuit:
— Trebuie să mănânci ceva.
Am mormăit din nou şi m-am întors spre baie. Când am văzut-o pe domnişoara cu părul vâlvoi şi cu rimelul scurs în jurul ochilor, de o paloare albicioasă şi cu rujul întins pe toată faţa, *am scos un* ţipăt scurt.
– Eşti bine? a întrebat Nate grijuliu.
Mâinile îmi tremurau de la mahmureală în timp ce m-am
peste chiuvetă.
– Arăt ca Mireasa lui Frankenstein cu o mahmureală de proporţii
– Şi eu aş fi mahmur dacă aş fi nevoit să i-o trag lui Frankenstein.
În ciuda stării în care eram, am chicotit, apoi am scot un oftat
când sunetul a ricoşat dureros în tărtăcuţa mea, aşa cum obişnuia să-i spună tata. Am respirat adânc de vreo două ori, apoi m-am forţat să trec peste tremurăturile şi greaţa provocate de mahmureală şi mi-am dat cu apă pe faţă, m-am spălat pe dinţi, mi-am aranjat părul şi am dat fuga în dormitor ca să mă schimb într-o pereche *de* pantaloni şi un tricou.
Nate mi-a zâmbit din spatele tejghelei de la bucătărie pe când mă întorceam.

– Iat-o!
Incapabilă să dau ochii cu el, mi-am coborât privirea *spre* paharul cu suc de portocale, sticla de energizant, aspirina şi gogoşi pe care le aşezase pe masă pentru mine. Bâiguind un „mulţumesc” am înghiţit aspirina şi m-am aşezat pe un scăunel ca să ciugulesc dintr-o gogoaşă. După cinci minute de linişte completă, Nate s-a aplecat în cele din urmă peste tejghea şi m-a obligat să îl privesc, ridicându-mi bărbia cu degetele.
Ne-am amintit tot ce se întâmplase seara trecută.
– Te rog, am şoptit, buzele tremurându-mi în *timp* ce încercata să nu plâng. Te rog să nu spui nimănui, Nate.
Ochii lui negri s-au deschis mai larg.
– Deci e adevărat?
În loc să-i răspund, privirea mea a *devenit tăioasă.*
Nate a oftat.
– Nate.
Şi-a ridicat mâinile, în semn că se predă.
– Bine, îţi promit.
Am continuat să mestec gogoaşa, şi simţeam că îmi arde pielea de la căldura privirilor lui Nate aţintite asupra mea.
– Cum se poate aşa ceva, Liv? Eşti o femeie atrăgătoare şi sociabilă... Cum...?
Părea uluit şi sincer, mi se părea cumva drăguţ. Măgulitor.
Acesta a fost probabil şi motivul pentru care, în cele din urmă, am fost capabilă să îl privesc în ochi, răspunzându-i:
– întotdeauna am fost timidă cu bărbaţii care m-au atras, dar trecând peste asta, pur şi simplu nu m-am implicat cu adevărat. Niciodată n-am facut-o. Mama a fost bolnavă când eram adolescentă. în vreme ce alte fete de vârsta mea treceau prin experienţe cu băieţii, se sărutau, îşi dădeau întâlniri şi făceau sex, eu o îngrijeam pe mama. Apoi s-a îmbolnăvit din nou când eram la facultate. I-am aruncat o privire intensă. *Tu* ştii asta, Nate.
El chiar ştia.
Un simţ ciudat al umorului şi faptul că eram în sinea noastră nişte tocilari nu erau singurele lucruri datorită cărora Nate şi cu mine ne apropiaserăm. Ne lega un al treilea aspect: cancerul.
Moartea mamei fusese provocată de cancer, iar Nate îşi pierduse prietena din copilărie din aceeaşi cauză. Ei doi aveau optsprezece ani când ea murise.
Nu multă lume ştia asta despre Nate şi intuiam că mă număram printre cei câţiva privilegiaţi care reuşiseră să scoată de la el întreaga poveste. Asta spunea multe despre eL
– Te consumă, am şoptit. Nu-ţi mai pasă de nimic altceva. Singurul lucru care conta era să-mi petrec fiecare clipă cu ea.
Avea un nod în gât şi şi-a aplecat privirea spre masă.
– înţeleg, Liv.
– Când am terminat facultatea, eram — *sunt* — constrânsă de conştiinţa de sine. Mi-am întors privirea în altă direcţie. Lipsa asta de experienţă,., a distrus şi ultimul strop de încredere în mine pw care poate o mai aveam.
– Am rămas tăcuţi pentru un moment, în vreme ce Nate părea că se gândeşte la ceea ce-i spusesem. în cele din urmă, mi-am întors faţa spre el, aşa că l-am privit din nou în ochi Avea o expresie şi preocupată.
– Erai foarte tristă aseară, Liv. Te cunosc de aproape un an, iar tu mă cunoşti pe mine probabil mai bine decât oricine, şi totuşi aseară am simţit că văd o parte importantă din tine pe care

ai ascuns-o de mine. De toată lumea.

– Ochii mi s-au umplut de lacrimi, şi simţeam că mă sufoc încercând să mi le reprim.

– Nu vreau să fiu acea persoană care se uită în oglindi şi urăşte ce vede, sau să fiu cea care se văicăreşte fiindcă nu poale să interacţioneze cu un tip destul cât să stabilească o întâlnire cu el. Nu e bine să fii aşa, Nate. Tot ce vreau e să fiu ca toţi ceilalţi. Să am o relaţie cu cineva de sex opus. Dar nu pot. E patetic. Dar cel puţin nu sunt până într-acolo de patetică încât să mă plâng de lucrul ?

– Nu e patetic, se repezi el să spună, şi în ochi i se vedea un *licăr.* Liv, ai trecut prin multe. Nu te poţi aştepta să fii normală. La naiba cu normaiitatea! Normalitatea e plictisitoare. Şi tu, iubito, nu eşti nici pe departe plictisitoare.

– Am zâmbit puţin, recunoscătoare că încerca să mă înveselească dar fără să mă simt totuşi mai bine.

– Şi tipul ăsta? continuă Nate pe un ton posac. Tipul ăsta de la bibliotecă. Îl placi?

– Am încuviinţat, mi-am lăsat capul în palme şi am oftat din cauza situaţiei neplăcute în care mă aflam.

– Da, îl plac.

Nate rămase pe gânduri, şi când părea că nu o sâ spună nimic, mi-am ridicat capul din palme şi l-am privit întrebător. A rânjit.

Ce?

Tu n-ai aproape deloc experienţă, iar eu am prea multă.

Am stâns din buze, enervată.

– Nu e tocmai cel mai bun moment să te lauzi cu tâmpeniile astea, Nathaniel.

Mi-a zâmbit larg.

– Nu mă laud, ajut.

– Ajuţi?

– Te ajut.

– Cum mă ajuţi?

– Te ajut să ţi-o tragi

Obrajii îmi ardeau şi mai tare.

– Poftim?!

Părând foarte mulţumit de sine, Nate s-a rezemat din nou de tejghea, punându-şi un picior peste celălalt şi ţinându-şi braţele încrucişate la piept

– Mă pricep la sex. Tu nu. O să te învăţ eu.

Simţind un val de... ceva... am roşit toată.

– Cum o... Cum o să...?

– Mai întâi, lucrăm la încrederea ta. Apoi, lucrăm la flirt O să te aduc în punctul în care o să te simţi destul de încrezătoare încât să-l abordezi pe tipul ăsta pe care îl placi şi să-l inviţi undeva. Inima îmi galopa la gândul ăsta.

– Nu cred că înţelegi proporţiile incapacităţii mele când vine vorba de bărbaţi.

– Ei bine, pentru început, asta e o atitudine greşită. A dat din cap şi s-a aplecat, ţinându-şi palmele peste tejghea, astfel încât nu erau decât câţiva centimetri între nasurile noastre.

– Poate că nu mă folosesc de flori, inimi şi toate porcăriile de genul ăsta cu femeile, dar tu eşti prietena mea şi mă consider tipul de persoană la care un prieten poate apela mereu. Prietenii contează mult pentru mine, Liv. Iar aseară o prietenă a plâns în braţele mele şi a recunoscut că e nefericită, mi-a spus el şi mi-a mângâiat obrazul cu tandreţe. Meriţi să fii fericită, iubito. De ce ar fi rău dacă m-ai lăsa să te ajut să obţii asta?

— Nate, am şoptit eu răguşită, abia putând să vorbesc de emoţie. Fusese al naibii de drăguţ ce-mi spusese şi eram pe punctul de a plânge în hohote.
— O s-o luăm pas cu pas. Mai întâi o să încercăm să ne dăm seama de ce nu te simţi destul de sigură pe tine ca să vorbeşti cu bărbaţii de care eşti atrasă.
Am dat din cap aprobator, apoi am tresărit când mişcarea mi-a provocat o durere ascuţită care mi-a traversat craniul.
— Dar nu astăzi, da? Pentru că s-ar putea să vomit pe tine.
A zâmbit larg şi şi-a îndreptat postura.
— Sexy. Dar nu. Totuşi, fii gata. Mi-a făcut cu ochiul în timp ce îşi
lua haina, pregătindu-se să plece.
— Lecţiile încep mâine.
Mintea îmi vuia din cauza turnurii pe care o luase conversaţia, aşa că atunci când era pe punctul să iasă pe uşă, mi-am dat seama că nu răspunsesem la propunerea lui.
— Nate.
S-a oprit când avea mâna pe clanţă
— Da?
Deşi lent, zâmbetul meu era plin de recunoştinţă.
— Mersi.
Nate a zâmbit larg şi a deschis uşa.
— Orice pentru tine, iubito.
De-a lungul întregului program de la serviciu am fost un car de nervi, încercând să lupt împotriva stângăciei şi a faptului că eram distrasă ca rezultat al mahmurelii mele de legendă Angus a fost solidar şi m-a lăsat să petrec majoritatea zilei în biroul din spate şi să mă ocup de treburi administrative în linişte, dar nici lucrul ăsta nu m-a împiedicat să provoc încurcături, şi solidaritatea lui s-a evaporat imediat. Când am adăugat limbajul de marcare pentru hipertext pe site-ul bibliotecii, am dat anunţuri greşite cu fişierele digitale pentru studenţi Aveam deja canale radio la primul etaj, unde grupuri mari puteau sta într-un separeu şi puteau folosi computerul ca să lucreze împreună la proiecte şi lucrări de seminar. Fuseseră instalate canale radio stării- mentare la etajul al doilea, destinate unui număr mai mk de persoane. Acest lucru era explicat in textul principal, apoi apărea o fotografie ai reprezentarea canalului şi o mică notă care trebuia să sune cam aşa: „Număr maxim de locuri: şase“ în loc de „şase[2]“, am scris „sex*
Nu am aflat asta decât atunci când Janev, o colegă tânără descoperise anunţul pe pagina studenţilor: Aceasta era obsedată să verifice in permanenţă pagina de Facebook. „Reperat: Biblioteca Universităţii Edinburgh“, folosită in primul rând de studenţi pentru ai invita in oraş pe alţi studenţi pe care ii văzuseră la bibliotecă, dar aceasta era şi o pagină unde studenţii puteau posta comentarii despre ori care ii enervau in bibliotecă sau puteau semnala lucrurile dezgustătoare făcute de aceştia. îi amuzase foarte muk pe studenţii noştri, dar nu l amuzase deloc pe şeful meu.
M-a trimis acasă devreme, unde am dat pe gât vreo şase ceşti de ceai in speranţa că o să găsesc armonia aia pe care britanicii *za* impresia că o oferă acesta. Nici vorbă de aşa ceva.
Nate urma să vină la mine ca să ne începem lecţiile, iar eu eram pe cale să vomit ceea ce mâncasem, chit că era foarte puţin.
Cu vreo douăzeci de minute înainte de ora la care d trebuia să ajungă, m-a sunat tata. Era la Dee şi mă invitau la cină.
— Mi-ar plăcea la nebunie, tată, dar nu pot Nate vine pe akL
— Tot timpul vine Nate la tine, a răspuns tata, şi nu părea fericit în legătură cu asta.
— Nate e prietenul meu.

— Aha.
— Tată!
— E un afemeiat.
— Suntem doar prieteni, i-am promis eu, deşi simţeam deja furnicături când anticipam ce se putea întâmpla pe seară.

2.*Six* — in engl orig.

Ce naiba era el în stare să mă înveţe cu adevărat? Şi cum avea s-o facă? Ştiam că o să mor de stânjeneală. Pur şi simplu o ştiam. Nate era sexy şi charismatic. Se pricepea la vorbe. Oare se aştepta ca eu să le vorbesc tipilor în felul în care el vorbea cu fetele?
Gândindu-mă la asta, am făcut ochii mari.
– Liv, mai eşti acolo?
– Da, tată.
– Dee te întreba dacă n-ai vrea să vii la cină miercuri-seară.
– Sună grozav. O să fiu acolo.
– Cum te mai simţi azi? Tot mahmură? Ai fost beată criţă la nuntă.
Enervată, mi-am trecut degetele prin păr în timp ce încercam să-mi amintesc de petrecerea de la nuntă.
– Păi... am spus ceva stânjenitor?
Tata a pufnit în râs.
– Nu. Ai fost o beţivă amuzantă, scumpo. Apropo, cine te-a dus acasa? Nu mi-ai răspuns la întrebare când ţi-am dat mesaj ieri.
– Nate m-a dus acasă. E un băiat decent, i-am reamintit, subliniind acest lucru.
– Dacă spui tu.
Soneria a început să sune şi am tresărit.
– Trebuie să închid, tată. A venit Nate.
Ne am luat repede la revedere şi am închis, grăbindu-mă să-i deschid uşa lui Nate. Cât timp îl aşteptam, băteam nerăbdătoare din picior. Sunetele paşilor lui pe scările din beton păreau să se potrivească cu ritmul bătăilor inimii mele, iar când a apărut la uşă eram pe punctul de a leşina.
Nate s-a dat înapoi când m-a văzut.
– Iisuse, arăţi de parcă eşti pe cale să leşini
Am înghiţit în sec. S-a auzit tare.
– Sunt neliniştită.
A închis uşa în urma lui, făcând o grimasă.
– Pentru ce naiba? Sunt doar eu.
I-am aruncat o privire încruntată.
— Bine. Fii neliniştită. A trecut pe lângă mine, dându-şi jos jacheta. A azvârlit-o pe canapea, apoi s-a dus in bucătărie şi a luat două beri din frigider. Mi-a aruncat şi mie una şi am prins-o. Desfacându-şi berea, mi-a făcut un semn cu sticla.
— Ca să-ţi calmeze nervii.

Când nu a mai spus nimic timp de cinci minute — cinci minute foarte lungi — m-am aşezat pe braţul canapelei şi am luat o gură de bere.
— Bun, convinge-mă, a spus deodată Nate, şi eram cât pe ce să mă înec auzindu-i vocea puternică răsunând în micul meu apartament
— Ce se întâmplă mai exact atunci când un tip de care eşti atrasă vorbeşte cu tine?
încercând să nu par şi mai prostuţă decât eram deja, m-am stră¬duit din răsputeri să opresc roşeaţa care urma cu siguranţă să-mi îmbujoreze obrajii.
— Amuţesc.
— De ce?
— Sunt foarte tentată să-ţi dau o replică sarcastică acum, dar o să ridic pur şi simplu din umeri.
Am ridicat din umeri.
— Nu mă lua cu prostia asta de „nu ştiu, şi dacă aş şti, n-aş mai avea nevoie de tine“. De ce amuţeşti?
încercam din răsputeri să nu îl las să mă calce pe nervi. N-ar fi fost un început bun, încleştându-mi dinţii, am răspuns ca şi când era evident — şi aşa şi era.
— Nu prea am încredere.
Nate mi-a cântărit răspunsul pentru un moment.
— în tine? în felul în care arăţi? în experienţa ta sexuală? în ce anume?
— Ştii cât de stânjenitoare e chestia asta? I-am spus şi l-am privit încruntată.
Evident iritat, Nate m-a scrutat cu privirea.
— Nu sunt aici ca să râd de tine. Sunt aici ca să te ajut.
Am rămas din nou tăcuţi, iar eu mi-am făcut curaj să fiu sinceră.
După ce am sorbit stângace din bere, mi-am lăsat capul în jos şi spus Încet:
— Ştii deja că nu am încredere în mine din cauza puţinelor mele experienţe sexuale, dar... nici nu... nu mă simt atrăgătoare din punct de vedere sexual.
Tăcerea lui m-a făcut să îl privesc. Se uita din nou la mine cu scepticism.
— Ce?!
Şi-a pus berea deoparte şi palmele pe tejghea, ca şi când vorbeai serios.
— Să începem prin a-mi spune de ce nu te simţi atrăgătoare din punct de vedere sexual.
Am înghiţit în sec.
— Bine.
— Ce naiba, îţi baţi joc de mine?
Am tresărit la cuvintele lui, contrariată de tonul furios cu care rostise întrebarea.
— Poftim?
Ridică-te, a răspuns brusc. Haide, ridică-te. A ocolit tejgheaua de la bucătărie şi a trecut pe lângă mine.
M-am ridicat încet, intrebându-mă cu ce naiba greşisem.
— Urmează-mă!
Să-l urmez... bine. Picioarele au început să-mi tremure când mi-am dat seama că ne îndreptam spre dormitorul meu. Inima stătea să-mi sară din piept şi nu eram în stare să scot o vorbă când m-am oprit în pragul uşii şi l-am privit.
S-a aşezat în faţa oglinzii mele mari şi a început să gesticuleze.
— Spune-mi ce vezi.
Am înghiţit în sec.
Nate... Am făcut un pas în spate, iar mişcarea mea l-a făcutsă acţioneze. Într-o clipă, m-a prins şi

m-a tras în cameră până când a reuşit să mă aducă în faţa oglinzii, uitându-se în ea peste umărul meu.
— Spune-mi. Ai încredere în mine.
inspirând adânc, mi-am lăsat privirea să se concentreze pe reflexia mea, plimbându-mi ochii mai întâi pe chip, apoi pe corp, apoi din nou pe chip.
-Liv?
— Văd,.. Văd o femeie care arată normal, cu...
Am ridicat din umeri, foarte stânjenită că nu era amuzant.
— Cu braţe pli... plinuţe, cu un colăcel în loc de abdomen şi cu un fund gras.
Când răspunsul meu a fost urmat de tăcere, mi-am făcut curaj în cele din urmă să-mi ridic privirea şi să mă uit în oglindă, la reflexia lui Nate. Mă privea din nou încruntat.
— Ceva de bine?
M-am uiat din nou la chipul meu. Ca întotdeauna, ochii erau singurul lucru care-mi plăcea la mine. Aveam nişte ochi mari, moşteniţi de la tata. Erau neobişnuiţi, de un căprui deschis şi aveau atât de multe irizaţii de culoarea aurului că, într-o anumită lumină, păreau să fie cu totul aurii. Amândoi aveam gene negre, care scoteau in evidenţă culoarea lor. Ni se spusese de mai multe ori că ochii noştri erau exotici, asemănători cu cei ai felinelor. Tata ştia cum să-i folosească. Păreau rigizi şi alerţi pe chipul lui arătos şi aspru. Pe chipul meu comun, păreau să fie singurul lucru care îmi însufleţea trăsăturile.
— Ochii mei, am şoptit uşor.
— De acord, iubito. Ce altceva?
Încordată, m-am gândit ce să răspund, apoi am spus cu prudenţă.
— Bine, pielea mea. Am o piele frumoasă.
Nate mi-a zâmbit încurajator.
— Ai o piele superbă. Sâcâit, a scos un oftat. Hai să ne şi de celelalte chestii.
Sunt destul de sigură că a bombănit apoi, ca pentru el nebune, înainte să mă ia de braţ.
— Unde ziceai că sunt braţele alea grăsuţe ale tale?
Roşie ca racul, mi-am strâns grăsimea din jurul tricepşilor.
Nate m-a răsplătit cu o privire care părea să spună „ce naiba”
— Aia nu e grăsime. E piele. Uite ce e, nu ai cum să descrii asta, dar nici grăsime nu e. Regula numărul unu...
Am dat din cap, încurajându-1 să continue, şi am făcut ochii mari, dornică să învăţ.
— Nu folosi cuvântul grăsime când eşti în preajma unui tip ca care vrei să ţi-o tragi. Acum, dacă un tip e ca mine, poate trece peste stânjeneala ta, părându-i-se drăguţă, dar sunt o grămadă de alţi ţipi care nu cred că e drăguţ. Ce-şi doresc ei în pat e o femeie care are încredere în ea însăşi. Nu ştiu dacă tipul ăsta de la bibliotecă face parte din ultima categorie, aşa că mai bine suntem precauţi. Nu mai vorbim despre grăsime.
Dintr-un motiv sau altul, asta m-a făcut să chicotesc, dar, în acelaşi timp, voiam ca Nate să ştie că iau toată treaba în serios, aşa câ mi-am strâns buzele şi am dat din cap aprobator.
— OK. Mai departe.
Am clipit, din nou confuză.
— Mai departe?
— Fundul care se presupune că e gras?
Am sărit cât colo când Nate mi-a pus mâna pe fund, dar nu a renunţat şi m-a mângâiat pe fund, apoi m-a ciupit uşor.
Uau.. bine, atunci.

Simţeam furnicături pe piele şi o plinătate ciudată în sâni şi în abdomenul inferior, pe care am încercat să le ignor cu încăpăţânare.

— Nu e gras. Nate s-a aplecat şi s-a apropiat de urechea mea, vorbind pe un ton scăzut, ceea ce nu a diminuat absolut deloc reacţia fizică a corpului meu.

Bombat. Şi o să-ţi spun un mic secret: încă există bărbaţi care preferă femeile care au mâini moi, care au forme, şolduri, sâni şi fund. Mi-a dat o palmă uşoară pe fund.

— E un fund frumos, iubito. Nu vreau să te mai aud că îl descrii altfel decât aşa.

Şocul m-a înmărmurit. Nu era vorba numai de lucrurile plăcute pe care mi le spunea, ci era vorba de un val de furnicături care îmi străbăteau corpul în timp ce îmi mângâia fundul şi îşi mişca mâna mai în sus, alunecând sub tricou, apoi în jurul taliei şi ajungând să mă atingă uşor pe pântec. Am inspirat adânc.

Nu puteam să ignor faptul că mă excita. *Nu* trebuia să ştie că mă excită.

Nate m-a salvat fără să-şi dea seama. Şi-a tras mâna în jos, facându-mă să scap de mica tulburare senzuală pe care mi-o provocase când mi-am dat seama spre ce se îndrepta.

Spre burta mea!

I-am prins mâna ca să îl opresc, dar când privirile noastre s-au întâlnit în oglindă, expresia lui era mustrătoare. A dat uşor din cap.

— Dă-i drumul, iubito.

Am dat şi eu din cap în semn de refuz.

— Liv.

—Nate...

Expresia lui s-a mai îmbunat când mi-a observat panica din glas.

— Ai încredere în mine.

Tremurând, i-am dat drumul mâinii şi mi-am ţinut din nou respiraţia în timp ce s-a apropiat şi mai mult de mine, facându-mă să-i simt căldura mângâindu-mă pe spate. Brusc, îmi ţineam respiraţia din cu totul alt motiv, în vreme ce vârfurile dure ale degetelor lui alunecau uşor pe pântec în jos.

Nu fusesem niciodată mai recunoscătoare pentru o bustieră cum eram în acel moment. Atingerea lui Nate mă excita atât de mult, încât sfârcurile mi se întăriseră cu totul.

O, *Doamne*.

Nu trebuia să afle că lecţiile lui îmi provocau *acel* tip de reacţie. Era pentru prima dată de când ne cunoşteam când îmi doream suflet ca prietenul meu să nu fie atât de al naibii de sexy.

Intinzându-şi palma, Nate şi-a plimbat-o pe burta mea înajunie înapoi, descoperindu-i forma, până când obrajii mi se înroşiseră atât de tare, că ar ii putut ghida un marinar rătăcit spre casă.

– Âsta e colăcelul care nici nu zici că-i aici?

Am dat din cap, incapabilă să vorbesc. Eram sigură că, dacă aş fi făcut-o, ar fi ieşit ceva erotic în stilul Gretei Garbo. Asta ar fi data siguranţă de gol faptul că hormonii mei o luaseră razna.

Mâna lui Nate a alunecat din nou de pe pântec până pe şolduri, unde s-a oprit. M-a strâns uşor ca să mă liniştească.

– E bine. Moale. Sexy, mi-a şoptit el din nou în ureche, iar cu am încercat fără succes să nu tremur la cuvintele lui.

– Pielea ta e fină ca mătasea.

Gâfâiam în sinea mea şi eram pe punctul de a gâfâi şi în realitate, aşa că atunci când s-a retras brusc a fost ca şi când ar fi aruncai o găleată de apă rece ca gheaţa peste mine.

Mersi. Aveam nevoie de asta. M-am zgâlţâit singură şi mi-am dai o palmă imaginară peste obraz. *Vino-ţi în fire!*

– Acum, spuse Nate, controlându-şi vocea care revenise la normal, eu sunt un bărbat şi, după

cum ştii, nu spun chestii gratuite.Aşa că uite ce văd.
O, *Doamne.*
– Păr superb, ochi năucitori, piele minunată, zâmbet al naibii de frumos, sâni nemaipomeniţi, fund drăguţ şi picioare lungi şi sexy. Bună. Foarte bună.
Am izbucnit într-un hohot de râs şi trebuia să recunosc că m-a® simţit inundată de un adevărat val de plăcere când m-a analizat.
– Concis.
Nate a ridicat din umeri când a văzut că privirea mi se luminase
– Încercam doar să-ţi demonstrez că nu sunt foarte mulţi bărbaţi care nu ar vrea să ţi-o tragă. Şi asta o spune un bărbat pe care multe *femei* îl găsesc atrăgător. Pentru câteva secunde, am întrezărit pe chipul lui un rânjet arogant.
– Mi-am dat ochii peste cap. Ştia al naibii de bine că era foarte chipeş. Mi-am imaginat că atunci când semeni cu o vedetă de cinema e aproape imposibil să nu ştii cât de bine arăţi.
– Bineînţeles că eşti atrăgător.
– Serios? Şi-a încrucişat braţele la piept, rezemându-se de tăblia patului meu, în timp ce afişa o expresie încruntată, care sugera uimire.
– Parcă spuneai că amuţeşti atunci când te afli pe lângă bărbaţi care ţi se par atrăgători, nu-i aşa?
– **Se** *simţea măgulit?*
– In sinea mea, râdeam în hohote gândindu-mă la asta. La exterior, păream mult mai amabilă.
– Nemernic înfumurat, ştii bine că orice femeie heterosexuală de pe planetă te consideră atrăgător.
– M-a recompensat cu un alt zâmbet arogant, gropiţele ieşindu-i la iveală în acel fel fermecător de sexy, care putea cu adevărat să-ţi distragă atenţia.
– Deci nu amuţeşti de fiecare dată?
– Tu eşti diferit. Tu şi cu mine suntem prieteni, aşa că încerc să nu mă gândesc la tine în felul ăla.
– Mi-ai citit gândurile, iubito.
– *Mmm. Drăguţ.* Am coborât imediat cu picioarele pe pământ din raiul în care mă aflasem. Nu ştiam ce replică să-i dau.
– Nate părea că e pe punctul de a râde.
– Asta nu înseamnă că nu o fac.
– Ce anume? M-am încruntat.
– Ochii lui au început să rătăcească uşor de-a lungul corpului meu, măsurându-mă într-un fel care m-a făcut să-mi strâng picioarele unul lângă celălalt ca să îi ignor.
– Că nu mă gândesc la tine în felul ăla.
– Inima mi-a sărit din piept.
— Serios?
A pufnit in râs.
— Din câte ştiu, eu sunt bărbat, iar tu eşti o femeie
Doar pentru că nu ne-o tragem, nu înseamnă că nu m-am gândit la asta. Aşa funcţionează mintea bărbaţilor.
Încercând fără succes să-mi ascund un zâmbet, am dat din cap într-o doară.
— Mi-ai citit gândurile. Dar, m-am grăbit eu să explic, pentru că eşti prietenul meu... nu ştiu. Pur şi simplu mă simt bine cu tine. Nu e niciun fel de tensiune sexuală la mijloc, aşa că pot să fiu eu însămi când sunt in preajma ta.

Nate m-a ascultat, apoi şi-a îndreptat postura, renunţând să se rezeme de tăblia patului.
— O să lucrez în următoarele zile, dar joi seara o sa trec din nou pe la tine şi o să continuăm.
Am dat din cap aprobator.
— Sper că te simţi mai sigură pe tine.
Mi-a aruncat un alt zâmbet arogant.
Oftând, m-am uitat din nou în oglindă.
— E drăguţ să ştiu că există ţipi care gândesc ca tine, Nate nu toţi tipii sunt ca tine. Te-am văzut. I am zâmbit cu tristeţe. tine, femeile sunt în general atrăgătoare. Nu e ceva râu. E un grozav. Mi-aş dori ca toţi bărbaţii să fie la fel de simplu de satisfăcut.
Nate a dat din cap, părând uşor nerăbdător.
— Nu mă atrag toate femeile. Crede mă. A venit cu un pas mai aproape de mine, atât de aproape că a trebuit să-mi aplec puţin capul pe spate ca să-i pot întâlni privirea, care părea acum într-un fel ce mă făcea să mi simt inima in gât
— Dacă ai fi o simplă femeie dintr-un bar, pe tine
dintre toate, te-aş duce acasă şi ţi aş trage o atât de tare, că n-ai mai fi în stare să mai mergi bine în dimineaţa următoare.
Am înghiţit în sec.
De fapt, cred că e posibil să fi avut un mic orgasm.
– Olivia?
– S-a făcut, am reuşit eu să spun în şoaptă. Crezi că sunt atrăgătoare.
Şi-a strâns din nou buzele, iar ochii lui negri scânteiau amuzaţi.
– Dar tu?
Am făcut ochii mari şi am dat repede din cap.
– O, cu siguranţă că asta cred acum.
Zâmbind cu gura până la urechi, Nate mi-a dat o palmă la fund in glumă, înainte să se îndrepte spre uşă.
– Bun. Ne vedem joi, iubito.

Capitolul 7

Păr superb, ochi năucitori, piele minunată, zâmbet al naibii de frumos, sâni nemaipomeniţi, fund drăguţ şi picioare lungi şi sexy. Foarte, foarte bună.

Vocea lui Nate îmi tot răsuna în minte în anumite momente de linişte. Nu contenise de luni-seară. De fiecare dată când îmi aminteam de complimentele pe care mi le făcuse, roşeam de plăcere, zâmbeam prosteşte, apoi analizam în detaliu dacă vorbise serios sau nu. Ceva ce ştiu sigur că l-ar enerva dacă ar afla. Nu mă puteam abţine. Nu era ca şi cum încrederea în felul în care arătam avea să crească brusc peste noapte pentru că superbul Nate Sawyer mi-a spus că sunt atrăgătoare.

Bine, deci n-am minţit când i-am spus că ajutase.

Cu siguranţă ajutase.

Sau cel puţin îmi dăduse o dispoziţie bună în următoarele câteva zile.

— Ai auzit că Jude şi Mari de la *Colecţii speciale* se căsătoresc? m-a întrebat Ronan, unul dintre colegii mei, când luam prânzul împreună în camera personalului.

Gândindu-mă la scorpia de Mari, am răspuns pe un ton sec:

- Bravo lor!
- Iisuse, dar tu chiar eşti ranchiunoasa, a spus el chicotind, mestecându-şi cu poftă sandviciul în vreme ce îi dădea mesaje pe telefon soţiei sale. Ştiam că ei îi dă mesaje pentru că amândoi erau dependenţi de asta în timpul zilei, cât se aflau la serviciu. Erau căsătoriţi de cinci ani şi încă se comportau ca nişte proaspăt însurăţei .

Am rămas cu gura căscată de indignare.

— Ea s-a comportat oribil cu mine.

Secţia de *Colecţii speciale* se afla la etajul şase al bibliotecii şi accesul se făcea doar pe bază de programare. De această secţiune erau responsabili cei de la cărţi speciale — Jude, Mari şi un mic grup de colegi care fuseseră pregătiţi să se ocupe de cărţi vechi şi rare. Era o slujbă destul de tare şi, fără îndoială, locul era chiar drăguţ. Când am început să lucrez la bibliotecă, am rugat-o pe Mari să mă lase să fac un tur. Mi s-a spus cu promptitudine că personalul obişnuit nu are voie să intre acolo decât dacă are programare, iar **programarea** trebuia făcută cu un motiv întemeiat.

Asta nu e o bibliotecă sătească, domnişoară Holloway, mi-a spus ea rânjind, în timp ce mă privea din spatele ochelarilor. Şi chiar dacă ar fi fost aşa, ce ar găsi o provincială ca tine demn de văzut la *Colecţiile speciale*?

Ronan a pufnit când i-am reamintit ce îmi spusese.

- Trebuie să-i dai puncte în plus pentru că a folosit cuvântul „provincială“ în propoziţie.

– Ei, ştii bine că a vrut să spună „americancă“ Elitista...
– Elitistă şi mai cum?
– Las-o baltă, am mormăit, întorcându-mă la e-boolc-ui meu. Mama îmi spunea mereu că dacă nu poţi să spui ceva drăguţ, mai bine nu spune nimic.
– Mama îmi spunea mereu că dacă nu poţi *spune nimic* drăguţ, spune ceva memorabil.
E posibil să-ţi fur asta.
Uşa de la camera personalului s-a deschis şi colega noastră Wendy a intrat Zâmbea cu gura până la urechi,
— Tocmai m-a invitat din nou in oraş un alt student. Locul ăsta e ideal pentru stima mea de sine. Nu-mi vine să cred că nu m-am gândit să vin aici mai devreme.
A ridicat din umeri şi şi-a luat un pahar de unică folosinţă de la dozatorul de apă.
— Bineînţeles, mă intrigă un pic faptul că e a treia oară când se dă la mine o femeie.
L-am privit pe furiş pe Ronan şi am văzut că se străduia sa nu izbucnească In râs, ceea ce, bineînţeles, m-a stârnit. Odată ce am pierdut controlul, a început şi el să râdă. Wendy era o femeie de trei¬zeci şi trei de ani căsătorită şi mamă a doi copii. Era atrăgătoare, prie¬tenoasă, amuzantă şi extrem de amabilă. Şi se pare că era şi preferata doamnelor.
Ne-a privit chicotind.
— Ce? Credeţi că fac ceva anume ca să încurajez asta?
Am dat din cap dezaprobator.
— Nu ştiu. Pur şi simplu acceptă complimentul aşa cum e.
— Tu ar trebui să ştii. Ronan a rânjit la mine. Mereu se dă cineva la tine.
M-am încruntat
— Băieţi care abia au ieşit din perioada de pubertate şi care şi-ar trage-o cu oricine, atâta timp cât are sâni şi vagin.
— Mai nou folosim cuvântul „vagin“ la lucru? vocea lui Angus m-a făcut să-mi iau brusc privirea de la Ronan. Şeful meu stătea rezemat de tocul uşii şi ne privea cu o expresie de amuzament rezervat.
Am schiţat un zâmbet sfios.
— Vorbim despre reviste medicale?!
Angus a ignorat replica mea şi s-a îndreptat spre automatul de cafea.
— Ştiţi, aici l-am cunoscut pe Michael, a spus el brusc,
ceea ce ne dovedea că stătuse la uşă de ceva timp şi că ştia exact despre ce vorbeam.
— Fraternizarea cu studenţii nu e încurajată, dar eu aveam douăzeci şi trei de ani, iar el era un masterand de douăzeci şi cinci de ani, mi-a spus el, zâmbindu-mi larg peste umăr. Câteodată, există pur şi simplu chimie — nu poţi să alegi persoana. Ţi s-a întâmplat vreodată asta cu cineva, Liv? Poate cu un student?
Întrebarea lui insinuantă a făcut ca inima să-mi bată cu putere. Doamne Dumnezeule... Oare Angus ştia că mi se aprinseseră călcâiele după Benjamin? Am dat repede din cap, dezaprobator.
— **Nil**
— Hm. A zâmbit în direcţia mea, rezemându-se de tejghea. ei bine, am observat vreo doi masteranzi măsurându-te din priviri... la *secţia de rezervări.*
Oare voia să spună că îl observase pe *Benjamin* măsurându-mă din priviri?
— Serios? am rostit eu pe un ton piţigăiat.
Râzând, Angus mi-a răspuns:
— Cred că eşti cea mai distrată persoană pe care am cunoscut-o în viaţa mea!
— Măsurându-mă *pe mine* din priviri? am Întrebat eu ca să mă asigur.

— Da. Pe tine. S-a uitat la mine Încruntat. De ce mă întrebi asta de parcă ar ii imposibil?
— **Mm...**
Ah. Nu Îmi doream ca ei, colegii mei, să afle că mă agăţam cu disperare de puţina încredere pe care o aveam în mine.
Angus mi-a aruncat o privire care sugera că mă considera cam dusă cu pluta. Mă privea în felul acela de multe ori, şi-a luat cafea şi s-a îndreptat spre ieşire.
— Încearcă să nu foloseşti cuvântul „vagin" în afara camerei personalului.
Ronan şi Wendy au început să râdă, însă eu nu mai eram atentă aproape deloc, fiind cufundată în propriile gânduri.
Dacă ai fi o simpla femeie dintr-un bar, pe tine te-aş alege dintre toate, te-aş duce acasă fi ţi-aş trage-o atât de tare, că nai mai fi in stare să mai mergi bine în dimineaţa următoare.
Vocea fermecătoare a lui Nate imi răsuna din nou în minte, la fel şi comentariile lui Angus. Poate că Nate era sută la sută sincer cu mine. Se putea ca unii bărbaţi, bărbaţi adevăraţi, nu adolescenţi sau studenţi din primii ani, să mă considere atrăgătoare şi chiar să ie placă o femeie mai plinuţă, cu forme şi cu un fund cam mare.
Şi eu, care credeam că Sir Mix-A-Lot scrisese versul „Îmi plac fundurile mari" doar pentru că suna bine!
— Ha!
—- Poftim? Ronan mi a aruncat o privire întrebătoare.
— Nimic, am mormăit eu. Tocmai am o epifanie care e posibil să-mi schimbe viaţa.
— Vrei să ne spui şi noua despre ce e vorba?
Am dat din cap dezaprobator şi m-am ridicat.
— E timpul să mă întorc la lucru.
Am strâns cele câteva gunoaie pe care le lăsasem in urmă, mi-am clătit cana şi m-am Îndreptat spre uşă cântând cu voce tare, tară să-mi dau seama.
Chiar înainte ca uşa să se închidă in urma mea, l-am auzit pe Ronan oftând greoi.
— Grozav, acum nu pot să mi-1 scot din cap pe Sir Mix- A-Loi.
Nate stătea aplecat deasupra tejghelei din bucătărie şi bea suc, iar eu mi-am îngăduit să-l privesc cu adevărat intr-un tel in care nu o făcusem de când imi consolidasem serios prietenia cu el. Era joi seara şi tocmai ajunsese la mine ca să ne continuăm lecţiile. Purta un tricou simplu, negru, jeanşi şi ghete negre şi un ceas sport, şi era fermecător fără măcar să se străduiască. Ştiam că nu i ar ti plăcut daci ar fi ştiut că In mintea mea foloseam acel cuvânt, dar pur şi simplu i se potrivea. Părea pregătit să defileze pe covorul roşu în orice moment, sau să pozeze pentru paparazzi. Când işi pusese costumul din trei piese la nunta lui Joss şi Braden, fusese de-a dreptul superb. Putea să-i eclipseze pe actorii de la Hollywood Nate nu era frumos doar la exterior. In spatele acestui donjuan se ascundea un tip mai loial decât majoritatea, cu picioarele pe pământ, plin de compasiune şi, hai să recunoaştem, generos. Iată-l aici rupându-şi din timpul lui ca să-mi dea o mână de ajutor într-o situaţie destul de stânjenitoare.
— Deci s-a lipit ceva de tine? m-a întrebat Nate pe un ton grijuliu după ce a luat prima înghiţitură de cola.
— In ultimele douăzeci şi patru de ore am cântat ”Îmi plac fundurile mari“.
Hohotele lui de râs au umplut micul meu apartament şi m-am enervat cum nu mi se mai întâmplase de mult timp. Mi-am reprimat cu încăpăţânare acea senzaţie şi am continuat.
— Sincer, a avut un oarecare efect. Cel puţin mi-a dat o stare bună şi m-a făcut să mă gândesc că poate am o percepţie uţtf distorsionată cu privire la fizicul meu. Totuşi, asta n-o să mă facă si am încredere în mine peste noapte. Gândul că *flirtez cu* Benjamin» că fac orice cu Benjamin mă

face al naibii *de* agitată.
A ridicat din umeri.
— Trebuie să ai răbdare. O să ajungem şi acolo. Voiam doar să ştiu că te-ai gândit cel puţin la ce ţi-am spus. *Nu* vreau să-mi pierd timpul degeaba.
M-am străduit din răsputeri să nu tresar la comentariul lui Nate era direct. Asta era felul lui de a fi. Nu şi măsura cuvintele, dacă erai un pic mai sensibil era foarte posibil să nu-ţi cadă prea bine.
— Nu-ţi pierd timpul l-am asigurat eu.
Colţul gurii i s-a ridicat şi gropiţa n-a întârziat să-i apară pe obrarul drept.
— Nu, nu-mi pierd timpul.
Încercând să nu mă las fascinată de acea gropiţă, am scos un răsuflat uşor tremurat şi am întrebat:
— Deci, ce urmează?
— Mai întâi flirtul. Apoi hainele.
Clipind rapid, am încercat să pun cap la cap cuvintele sale, astfel încât să capete un sens. N-am reuşit.
— Mmm... haine?
Nate m-a măsurat făţiş de sus până jos.
— Ai o cămaşă? O rochie? Ceva cu decolteu?
Brusc, mi-am dat seama la ce se referea. Nu era vorba de faptul că nu eram elegantă, aşa speram, ci de faptul că eram puţin conservatoare în alegerile mele vestimentare. Cu toate astea, trebuia să am ceva cu decolteu...
Mi-a luat prea mult să mă gândesc la asta, pentru că Nate îmi spuse pe un ton încrezut:
— **Exact**
— Hainele mele nu sunt chiar aşa rele.
— Nu, nu sunt. Dar singura dată când te-am văzut purtând rochie a fost la nuntă, când erai îmbrăcată în rochia de domnişoară de onoare. Nici în fustă mini nu te-am văzut vreodată.
Privindu-1 cum mai ia o înghiţitură, ochii îmi erau absorbiţi de mişcarea gâtului lui puternic. Am ridicat din umeri, absentă.
— Nu m-am simţit niciodată bine să-mi las pielea la vedere.
— De ce?
M-am uitat spre el, iar când ochii ni s-au întâlnit, am schiţat o strâmbătură.
— **Chiar trebuie să întrebi asta?**
Răspunsul lui a fost o tăcere care devenea din ce în ce mai apăsătoare. Şi da, tăcerea putea fi apăsătoare. Părea să-l **învăluie pe Nate în timp ce aştepta nerăbdător să-i răspund la întrebare.**
— **OK, OK.**
M-am aplecat peste tejghea, împingându-mi paharul de coli rece.
— **Pentru că astfel este posibil ca bărbaţii să mă privească, p dacă mă privesc, mă judecă.**
Nate s-a gândit puţin înainte să-mi răspundă.
— **Ai fost agresată când erai mică?**
— **Un pic, da, dar nu într-un fel care să mă traumatizeze pe veci. De ce?**
— **încerc să-mi dau seama de ce te temi aşa de mult să fii mai îndrăzneaţă.**
Mi-am dat ochii peste cap.
— **Devine cumva o şedinţă de terapie?**
— E nevoie?
— Nate, i-am spus pe **un ton aspru ca să înţeleagă, nu e** *nicio* poveste dramatică la **mijloc. îmi doresc să fi fost. Serios. M-ar face** să mă simt mai puţin stânjenită. **Colegii se mai luau de**

mine b şcoală, aşa cum li se întâmplă **celor mai mulţi copii, dar nu a** fost nimic grav. Mama m-a **făcut întotdeauna să mă simt specială,** iar când tata a apărut în viaţa mea, s-a **străduit din greu pentru ca** eu să mă simt nemaipomenit.
I-am zâmbit pentru o clipă, simţindu-mă un pic emoţionată.
— Eram timidă. Cancerul mamei şi puţinele ocazii **au** făcut **ci** sexul şi chestiile sentimentale să treacă pur şi simplu pe lângă mine. Pe măsură ce am crescut, am devenit din ce **în** ce mai complexată cu privire la asta şi presupun că am pierdut şi fărâma **de** încredere în sexualitatea pe care poate să o fi avut. Asta e tot. Nu mai e nimic
A oftat greoi, trecându-şi mâna prin părul lui brunet şi răvăşit.
Scuze, Liv. Vroiam doar să mă asigur că nu-mi scapă nimic.Chiar vreau să depăşeşti asta. Vreau să vezi că eşti cu adevărat minunată.
I-am zâmbit larg.
— Dacă o să continui să-mi spui chestii drăguţe de genul ăsta, va trebui să te promovez 1a rangul de principalul meu cel mai bun prieten.
Nate mi a zâmbit înapoi, a ocolit tejgheaua şi s-a îndreptat spre canapea. Când s-a aşezat, a bătut cu palma locul de lângă el.
— **Vino aici**
în mod ciudat, am tăcut aşa cum mi-a spus.
Zâmbetul lui era acum provocator.
— Mai aproape.
Nu voiam sa mă aşez mai aproape. Mirosea bine, lucru de care am fost mereu conştienta intr-un mod vag, dar de abia acum realizam cu adevărat cât de bine mirosea.
— De ce? Credeam că o să mă înveţi să flirtez.
— Aşa e. O parte din flirt înseamnă limbajul corpului. Dacă stai la un metru de un tip, o să creadă fie că ai tras un vânt, fie că ai impresia că *d* a făcut-a
Am râs, iar el a continuat
— Daca eşti interesată de un tip, începe prin a te apropia de el. Totuşi, nu o face ostentativ, în caz că *el* nu e interesat
Fiindcă mă simţeam lezată şi probabil că asta se vedea, am întrebat cu ochii mari, panicată:
— Cum îmi dau seama dacă nu e interesat?
— O să-ţi dea el de înţeles.
— Dar nu mă pricep deloc. Dacă nu mă prind de semnalele lui?
Modul în care Nate se strâmba m-a făcut să mormăi iritată.
— Să nu cumva să îndrăzneşti să râzi. Vorbesc serios!
-OK.
Râse oricum, ridicându-şi mâinile.
— Calmează-te. O să-ţi arăt exact ce vreau să spun. Pentru început, o să te fac să flirtezi cu mine şi o să reacţionez. Tu o să-mi spui dacă sunt sau nu interesat.
Inima a început să-mi bată cu putere, iar palmele deja îmi transpiraseră când doar pomenise flirtul.
— Da, dar cum flirtez?
Cred că a simţit că îmi tremură vocea, pentru că zâmbetul laţ de pe chipul lui a fost înlocuit de un surâs liniştitor.
— Iubito, o să ne obişnuim. Aşază-te mai aproape de mint începe prin a-mi vorbi astfel încât să-mi sugerezi că eşti interesaţi de mine.
— Dar...
— Liv, fă-o şi gata.

Am inspirat adânc, m-am aşezat mai aproape de Nate, considerând că era în regulă să mă opresc când coapsele noastre s-au atins. I-am privit expresia placidă şi...
Am izbucnit în râs.
Nate a dat din cap şi a pufnit amuzat.
— Orice ai face, asta să nu i-o faci unui tip.
Apoi am început să-mi agit mâna înaintea mea, sperând că aerd răcoros avea să mă calmeze şi să mă facă să mă opresc din râsul prostesc.
îmi pare rău, m-am scuzat eu, abţinându-mă cu greu să nouchicotesc. O să încerc din nou.
După ce am mai inspirat de câteva ori, am reuşit să mă adun puţin.
— Eşti gata?
Mi-am tras umerii în spate şi i-am răspuns:
— Da.
— Bun, dă-i bătaie.
Mi-am luat un răgaz ca să-mi fac un scenariu în minte. *Nu* mai eram acasă, în apartamentul meu. cu Nate. Mă aflam într-un bar cu *un tip* pe care nu îl cunoşteam deloc, şi semăna izbitor de mult cu Benjamin Livingston.
– Bună, sunt Liv.
M-a privit pentru o clipă înainte să ajungă în celălalt capăt al camerei
– Nate.
Hm, asta sugera răceală, dar poate că Nate doar mă testa.
– E prescurtarea de la Nathaniel?
Serios? Asta e tot ce poţi?
Nate a dat pur şi simplu din cap aprobator, fără să se uite la mine.
– Asta înseamnă că nu eşti interesat, corect? am sărit eu ca arsă, uitând că era doar o lecţie şi luând totul un pic prea personal.
Ca şi când ar fi simţit asta, Nate a chicotit.
– Ţi-am spus că o să reuşeşti să-ţi dai seama. Tipii îţi dau uşor de înţeles acest lucru.
– Iisuse, ar fi stânjenitor dacă s-ar întâmpla în realitate.
Şi-a aplecat capul spre mine.
– Iubito, dacă un tip îţi răspunde aşa, înseamnă că nu merită nimic, bine? Te aduni şi cauţi un tip care să nu fie chiar un prostovan.
Zâmbindu-i cu recunoştinţă, l-am întrebat.
– Bun. Şi acum?
A surâs într-un fel diabolic şi seducător.
– Acum o să flirtez şi eu cu tine. O să ai la ce să răspunzi, aşa că o să ţi se pară mai uşor de data asta.
– Măi, măi, ce optimist eşti!
Mi-a zâmbit şi mi-a dat un ghiont cu genunchiul.
– începe din nou.
Gândindu-mă că ar fi trebuit să-mi exersez un zâmbet seducător — probabil că exista un curs practic pe YouTube — înainte să ajungă Nate, am încercat repede să reproduc genul ăla de expresie, intuiam că a ieşit ciudat, dar Nate n-a zis nimic.
– Bună, sunt Liv.
felul în care mi-a zâmbit aproape că m-a făcut să mă topesc pe canapea. Sub genele aplecate, ochii lui divini, de un negru s-au plimbat de la picioare In sus, stăruind preţ de mai multe pe sâni, apoi s-au mutat pe chipul meu. M-a fixat cu privirea, părând ţintuit locului, şi eram destul de sigură că,

dacă m-ar fi aruncat pe canapea il s-ar fi repezit nebuneşte la mine, ar fi descoperit că mai mult decât pregătită pentru el.
Bună, Liv. Eu sunt Nate.
Cumva, în ciuda fiorilor şi a tensiunii sexuale, am reuşit să zâmbesc înapoi. Am făcut un semn înspre sucul lui şi l-am întrebat
— Bei singur în seara asta?
Bea ceva cu mine şi n-o să mai fie aşa.
— O, asta a fost tare!
— Nu-ţi ieşi din rol!
Mi-am îndreptat spatele şi am adoptat o atitudine supusă.
— Scuze.
_ Nu-ţi cere scuze, continuă.
Grăbindu-mă să caut o replică, mi-am dat seama că ar fi fost prea mult dacă mi-1 imaginam pe Nate ca fiind Benjamin, aşa că am reununţat la acea idee, reamintindu-mi că nu eram decât eu şi Nate.
Ieşeam împreună tot timpul. Relaxându-mă puţin, am spus:
— O să beau ceva cu tine dacă ghiceşti care e băutura mea favorită.
— Bun. Jucăuş.
A zâmbit iar, revenind la rolul lui.
— Stai să mă gândesc.
M-a măsurat din priviri.
— Americancă. Destinsă. Relaxată... Tind să cred că e berea.
Am dat din cap dezaprobator, încercând să nu zâmbesc,^ moment ce în realitate beam bere. Dar ar fi fost mult prea pentru el.
— Whisky?
-Nu.
Privirea lui mi-a dat de înţeles ***că*** ştia ce ***fac, dar a*** întrebat răbdător:
– Atunci, care e?
– Rom cu cola, am minţit eu.
– Se pare că abilităţile mele de a citi oamenii nu sunt atât de bune până la urmă.
– Nu, cred că înseamnă doar că nu eşti clarvăzător. De pildă...
I-am zâmbit puţin şi m-am apropiat mai mult, astfel încât
piciorul meu ajunsese peste al lui. Parfumul lui Nate mi-a răvăşit simţurile şi inima a început să-mi bată un pic mai repede pe măsură ce am continuat.
– Ce îţi spun abilităţile tale de a citi oamenii acum?
Privirea lui Nate s-a îndreptat spre punctul în care picioarele noastre se întâlneau, şi dintr-odată palmele au început din nou să-mi transpire. Oare începusem mult prea agresiv? Oare totul ieşise prost?
Oh, fir-ar, nu aveam cum să ajung vreodată să fiu bună la asta.
Când şi-a ridicat din nou privirea ca să o întâlnească pe a mea, am fost surprinsă, pentru o clipă, să văd cât de multă căldură avea în ochi. Cu toate astea, a răspuns:
– îmi spun că ar trebui să-ţi cumpăr băutura aia cu rom şi cola. Mi-am amintit atunci că nu făcea decât să joace un rol.
M-am relaxat, şi pe măsură ce intram şi eu în joc, un licăr mi se aprindea în privire.
– Se pare că abilităţile tale de a citi oamenii sunt intacte.
Colţul drept al gurii i s-a ridicat uşor, arătând, într-un fel sexy,

că era amuzat.
– Ştii, astea nu sunt singurele mele abilităţi... Mi s-a spus că fac minuni cu mâinile... dar şi cu alte părţi ale corpului.
Aluzia sexuală ostentativă a făcut ca obrajii să mi se îmbujoreze vizibil. Nate a scos un oftat zgomotos, prăbuşindu-se înapoi pe canapea.
– Te descurcai aşa de bine.
Am încercat să-mi calmez obrajii cu puterea minţii
— Scuze. Pur şi simplu nu mă aşteptam să treci direct la chestiile sexuale.
— Nu înţeleg.
Şi-a întors capul ca să mă privească.
— Ne uităm împreună la comedii grosolane, comentăm glumele cu sex, iar tu râzi şi participi la discuţie. Fără să roşeşti vreun pic.
— În primul rând, nu trecusem peste asta? Şi în al doilea, nu spune „ţi-o pui“, Nate.
— Trebuie să folosesc cuvinte *obraznice* dacă vrem să treci
asta.
— Şi nu fi binevoitor. Nu sunt o mironosiţă. Pur şi simplu nu-mi place expresia „a şi-o pune“. Prefer „a fute“.
In clipa în care am spus asta, în ochii lui Nate s-a întrezărit licăr de amuzament. Vedeam cum surâsul i se transformă într-im fl zâmbet mai mult decât larg.
— Nici măcar să nu...
L-am lovit cu o pernă şi a început să râdă de mine în hohote.
— Nu mai fi aşa imatură.
După ce a râs timp de cinci minute încontinuu, ţinându-se cu mâinile de burtă, Nate s-a adunat în cele din urmă, ştergându-şi *lacrimile din* colţul ochilor.
Trebuie sa lucram la limbajul murdar, a spus cu o voce încă uşor răguşită, din cauză că se amuzase copios pe seama mea. Unii ţipi sunt subtili, dar alţii o să-ţi spună ce vor să-ţi facă.
N-o *să roşesc, n-o să roşesc.*
— Ca tine.
— Nu sunt tocmai un tip subtil.
— Şi dacă nu-mi place genul ăla de discuţie?
— Dacă nu-ţi place, atunci tipul nu e potrivit pentru tine. Doar încheie conversaţia şi găseşte un tip care să o facă subtil. Nate s-a aplecat înspre mine, privindu-mă întrebător.
— Dar de unde ştii că nu-ţi place? Până la urmă, e doar preludiul.
N-o să roşesc, n-o să roşesc.
La naiba, roşesc.
Nate mi-a zâmbit din nou larg.
— Uite ce e, poate ar trebui să rezolvăm faptul că roşesc la aluzii, inainte să vedem dacă pot să mă descurc cu limbajul murdar.
M-a studiat cu privirea preţ de o clipă.
— OK. E decizia ta.
Am dat din cap aprobator, părând hotărâtă, şi am rămas nemişcată.
Nate a ridicat din sprânceană în direcţia mea.
— Să ne întoarcem la partea aia când ai spus că faci minuni cu mâinile?
Se amuza din nou pe seama mea, dar de data asta o făcea doar cu privirea.
— Pare să fie un început bun.

Capitolul 8

După trei ore de aluzii, am ajuns în cele din urmă în punctul în care nu mai roşeam. Am reuşit să dau nişte replici destul de îndrăzneţe. Totuşi, asta nu m-a convins că aş putea să îl abordez pe Benjamin şi să încep să flirtez cu el. M-a convins doar de faptul că mă simţeam atât de confortabil cu Nate, încât nesiguranţele mele dispăreau una câte una atunci când eram în preajma lui. Cu toate acestea, de mult timp nu mă mai simţisem aşa de bine, şi nu numai pentru că Nate începuse să distrugă puţin câte puţin din grămada complexelor mele legate de aspectul fizic, dar şi pentru că mă simţeam de parcă luam viaţa in piept şi făceam ceva pentru o parte din existenţa mea de care nu eram mulţumită.

Nate fusese ocupat toată ziua de vineri, deoarece a avut trei Şedinţe foto programate pentru ziar, una dintre ele fiind la o ceremonie de premiere care durase până la miezul nopţii. Cât despre mine, luam obişnuita cină săptămânală cu tata, Jo, Cam şi Cole.

Asta însemna că nu aveam lecţii.

Nici sâmbătă nu ne puteam vedea, petru că Nate şi Cam aveau un curs de judo după-amiază, iar pe urmă ieşeau impreună. Cu toate astea, tot mi întâlneam cu Nate.

Jo sunase să mă invite pe la ea în seara aceea, şi când am ajuns acolo i-am găsit şi pe băieţi, inclusiv pe Peetie. Logodnica acestuia, Lyn, nu era cu ei, după cum mă aşteptam. De puţinele ori când întâlnit, mi s-a părut drăguţă, dar niciodată nu făcuse cine ştie ce eforturi să petreacă timp şi cu amicii lui Peetie. Avea propriul ei grup de prieteni, şi niciunul nu părea să aibă vreo problemă cu asta.

Nate şi Cole jucau un joc video de război, căruia Nate treta să-i facă recenzia, în timp ce Peetie şi cu mine aşteptam nerihda tori să ne vină rândul. Cam stătea în colţ, la biroul lui, uitând-se peste nişte chestii de la muncă, iar Jo era pe jumătate adormiţi pe covoraşul din faţa şemineului.

Eu stăteam lângă Nate, încercând să nu mă simt ciudat ii preajma lui într-o situaţie normală, alături de prietenii noştri, dupi ce petrecusem întreaga seară de joi flirtând cu el. Deşi erau doar lecţii între prieteni, mă simţeam oarecum ciudat deoarece niciunul dintre amicii noştri nu ştia că Nate îmi spusese că se gândise să mi-o tragă, sau că petrecuserăm patru ore flirtând în glumă, până când începusem să simt furnicături intre coapse.

— O să mă mai gândesc dacă o să mă ţin de planul meu de a deveni artist tatuator, ne-a înştiinţat Cole în timp ce degetul lui se mişca rapid pe telecomandă, când un duşman pe care trebuia să anihileze apăru pe ecran.

Jo se foia şi clipea somnoroasă, adresându-i-se fratelui ei.

— De ce? De luni de zile vorbeşti întruna despre asta.
Jocul a fost pus pe pauză In vreme ce Cole se holbă la ea cu o expresie oarecum încăpăţânată.
— Nu „vorbesc întruna“
Cam a protestat din colţul camerei şi fără să-şi ia ochii de la desenele lui, a băigult:
Are dreptate, Iubito.
— OK.
jo căscă şi se ridică lent.
— Ai vorbit despre asta. Pentru tine, asta înseamnă că „ai vorbit întruna*.
Gole a ridicat din umeri
— Acum mi-ar plăcea să am jobul lui Nate.
— Rămâi la tatuaje, tovarăşe, i-a răspuns Nate. în primul rând, asta-i o slujbă cu jumătate de normă. Nu e de ajuns să acopere toate cheltuielile. Şi in al doilea, am văzut tatuajul pe care l-ai conceput pentru Cam. Ar trebui să te ţii de treaba asta.
-Da?
Cole încerca să nu pară prea încântat.
— Aş putea să concep unul nou şi *pentru tine.*
— Unul nou?
Acum }o nu mai părea deloc adormită şi îşi dădea la o parte părul de pe faţă. Ochii ei ardeau de curiozitate. Ştiam că îl considera pe Nate un pic misterios, pentru că mai încercase şi înainte să mă descoasă despre el. Oricât de multă încredere aveam în ea, nu puteam să-i spun eu povestea lui Nate, aşa că era cam în ceaţă la capitolul ăsta.
— Ai un tatuaj, Nate?
în privinţa asta, se pare că şi eu eram.
Nu ştiam că Nate avea un tatuaj.
în cameră s-a instalat o tensiune ciudată odată cu întrebarea lui Jo, iar replica lui Nate a fost scurtă şi la obiect
— Da.
— Cuce e?
— Nu contează. A ridicat din umeri şi a reluat jocul.
— Ei bine, trebuie să aibă legătură cu ceva.
— Ţi-am spus că nu contează.
— Când ţi l-ai făcut?
-Jo...
-Undee...
— lisuse, ţi-am spus ci nu contează, bine? Nate i-a tăiat-o scurt, iar eu l-am privit surprinsă. Nu-i stătea in fire să fie ţâfnos cu oamenii. Asta Însemna un singur lucru Tatuajul avea de-a face cu *ea.* Totuşi, Jo nu ştia destule despre ea ca să înţeleagă, aşa că păru un pic lezată.
—Iubito, vrei să mă ajuţi si aducem ceva de ronţăit? a întrebat Cam Încet, ridicăndu-se de ia birou. L-a privit şi au purtat o discuţie din priviri.
– Sigur.
l-a prins mâna pe care i-o întinsese şi el a ajutat-o să se ridice. Chiar şi când au ieşit din cameră, atmosfera era foarte încărcată.
Cole şi-a dres glasul şi a reluat jocul.
– Apropo, cred că timpul de reacţie la asta e cam mare a spus el, Încercând si schimbe subiectul.
Nate a dat din cap In direcţia lui. cu recunoştlnţâ.

– Cred ci ai dreptate, picilule.

Au început si discute jocul cu Peetie. L-am privit pr Nate întot acest timp, aşteptind ca tensiunea de pe umerii lui să dispară. N-a fost aşa. Mă durea inima pentru el. Voiam să ştie că dacă trecea printr-un moment greu, eram alături de el la fel cum şi el era alitul de mine. M-am apropiat mai mult de Nate pe când Peetie se contrazicea cu Cole în privinţa graficii.

– Tatuaj? i-am şoptit întrebarea **uşor** la ureehe fără să fiu sigură dacă nu o să mă repeadă şi pe mine aşa cum o făcuse cu Jo.

Nate s-a întors spre mine. Avea o privire blajină şi a dat din cap.

– Mai târziu, iubito, mi-a şoptit. Nu trebuia să fi vorbit aşa cu Jo.

– E în regulA, l-am calmat eu.

L-am strâns uşor de genunchi şi m-am ridicat cu Intenţia de a mă duce să o ajut pe Jo. Tocmai ieşeam din cameră *când* Cam se Întorcea şl avea o privire Încruntată.

– Eşti bine?

A dat uşor din cap.

– Ea se simte prost că a insistat.

– El se simte prost că i-a sărit ţandăra, aşa că nu-i face probleme, i-am spus eu încet.

Cam i-a aruncat o privire prietenului său, apoi mi-a şoptit

– Uiţi că ştiu, Liv. Nu aveam de gând să-i fac asta. Dar uneori mă întreb dacă nu cumva cineva ar trebui să-l pună la punct.

Fără să ştiu exact ce să-i răspund la asta, i-am zâmbit trist şi m-am strecurat pe lângă el. Am găsit-o pe Jo In bucătărie, punând chipsuri In boturi — sau cronţănele, cum le spuneau ea şi tata. Am ochit pungile de alune şi holurile goale şi am început să o ajut.

– Deci cum se desfăşoară săptămâna ta? am Întrebat-o Încet. Tata te-a pus să te speteşti muncind?

)o mi-a zâmbit peste umăr.

– Suntem foarte ocupaţi. Dar asta e un lucru bun.

– Şi noii angajaţi?

Când ne-am întâlnit pentru prima dată, ea trecea prin chestii destul de grave cu mama şi tatăl ei. Pentru mult timp, a crezut că abuzul acestora fusese oarecum vina ei. Faptul că am cunoscut-o într-o perioadă în care era atât de afectată ne-a ajutat să ne împrietenim repede. Am devenit confidenta ei şi, într-un fel, am găsit

– Bine. Cam a fost puţin Îngrijorat In privinţa asta — cum or si mi trateze băieţii — dar Mick a ales cu grijă. Sunt efectiv încă doi unchi Mick, aşa că acum trebuie să o scot la capăt cu trei.

Am zâmbit.

– Mi-am dat seama de asta când am vorbit cu tata.

– Şi tu? M-a privit uşor Încruntată. Eşti bine? Pari... Ştiu şi eu... Aseară, la restaurant, ai fost foarte tăcută. E vorba de Mick şi Dee? Te simţi in regulă in ceea ce-i priveşte? Nu prea am vorbit despre asta, şi cu siguranţă pare că e ceva serios intre ei acum.

Seara trecută fusesem tăcută, dar in mare parte fiindcă îmi repetam in minte toate lucrurile măgulitoare şi oarecum îndrăzneţe pe care Nate mi le spusese in timpul lecţiilor, cu o noapte inainte.

– Sincer, **a** fost pur şi simplu o săptămână obositoare. Cred că Dee e grozavă. Nu am nicio problemă in legătură cu asta.

– încă ai voie să te simţi ciudat vizavi de lucrul ăsta. Ştii asta, nu-i **aşa?**

Am dat din cap, dar am simţit o durere In piept când i-am răspuns:

– Tata o adora pe mama şi a fost alături de ea mereu. În majoritatea timpului cât au fost căsătoriţi, ea a fost bolnavă. Prea bolnavă Atât de bolnavă că erau mai degrabă tovarăşi decâ iubiţi,

dar tata nu se plângea. Nici nu cred că-i păsa, atât de mult o iubea.
Am zâmbit, cu ochii brusc înlăcrimaţi.
– Merită să fie fericit acum. Dee e chiar minunată şi îl face fericit. Mă bucur de asta.
Nu m-a surprins faptul că Jo avea lacrimi în ochi. Când îţi prietenii plângând, avea tendinţa să facă la fel, pentru că îi păsa destul încât să simtă ce simţeau şi ei.
– Poţi să vorbeşti oricând cu mine, Liv, indiferent prin ce fel de perioadă dificilă treci.
Ştiam că Jo ar fi alături de mine oricând aş avea nevoie de ea, cel puţin ca să mă asculte. Ştiam că pot să vorbesc cu ea dacă treceai printr-o perioadă rea fiindcă mă gândeam la mama. Ultima dată când mi se întâmplase, mai exact de Ziua Recunoştinţei, cu un an în uramă Nate fusese cel care mă ajutase să trec cu bine peste acel moment.
Cât despre problemele pe care le aveam acum...
Nu puteam să vorbesc cu Jo despre ele.
Luând totul de la zero în Scoţia, împrietenindu-mă cu Jo, începusem o viaţă nouă din mai multe puncte de vedere. Nu aveam un grup apropiat de amici în State, dar cei câţiva pe care i-am lăsat în urmă mă cunoşteau de destul timp încât să-mi ştie poveste sau lipsa vreunei poveşti — cu bărbaţii. Nu mi-o spuneau niciodată în faţă, dar îmi vorbeau mereu despre tipi cu o umbră de milă, dată chiar cu un fel de superioritate care mă făcea să am o părere mai rea despre mine.
Dar Jo... Jo nu ştia nimic din toate astea.
Când ne-am întâlnit pentru prima dată, ea trecea prin chestii destul de grave cu mama şi tatăl ei. Pentru mult timp, a crezut că abuzul acestora fusese oarecum vina ei. Faptul că am cunoscut-o într-o perioadă în care era atât de afectată ne-a ajutat să ne împrietenim repede. Am devenit confidenta ei şi, într-un fel, am găsit cuvintele potrivite care să o iacă să se simtă mai bine faţă de ea însăşi. Din acest motiv fi datorită umorului meu uneori îndrăzneţ, Jo m-a perceput ca fiind o femeie sigură pe ea, puternică, increzătoare şi exuberantă. Ştiam asta pentru că mi-o spunea tot timpul. îmi punea că mă admiră. Aveam o părere mult mai bună despre mine când eram in preajma lui Jo. Era singura oglindă In care Îmi plăcea să mă uit.
Nu eram pregătită să renunţ la această apropiere dintre noi atunci când aveam să capăt suficientă încredere In mine. Dacă i-aş fi spus adevărul despre nesiguranţele de care Nate mă ajuta să scap, toate astea s-ar fi terminat. Voiam să continui să evoluez în direcţia pe care mi-o doream, apoi plănuiam să mă deschid în faţa ei. Faptul că nu-i făceam destăinuiri nu însemna că îmi e mai puţin prietenă. Pentru că era cea mai bună.
– Ştiu că pot să apelez mereu la tine. I-am luat mâna şi i-am strâns-o cu tandreţe. Eşti cea mai apropiată prietenă pe care am avut-o vreodată.
Ochii verzi i s-au mărit de uimire, fiind plăcut surprinsă de ceea ce ii spusesem, iar buzele ei erau întredeschise, ca şi cum era pe punctul de a-mi spune ceva, când am auzit brusc o bufnitură puternică ia etaj. Zâmbetul a dispărut imediat de pe chipul lui Jo şi a ridicat privirea spre tavan. Oftând adânc, a rostit încet:
– Aş face bine să mă duc să văd ce face.
Anul trecut, Jo se mutase din apartamentul de la etaj pe care îl Împărţise cu mama sa, Fiona, şi cu Cole. Când a aflat că mama ei, care era alcoolică, îl lovise pe Cole, Jo încercase să-şi ţină fratele cât mai departe de ea. Petreceau mult timp în apartamentul lui Cam. tn cele din urmă, Cam le-a propus lui Jo şi Cole să se mute cu el, nu numai pentru că voia să stea cu ei, ci pentru că băiatul avea nevoie să iasă din acea situaţie cât mai repede posibil.
– Vrei să vin cu tine? m-am oferit eu, ştiind că de cele mai multe ori confruntarea cu Fiona era neplăcută pentru prietena mea.
A dat din cap dezaprobator şi mi-a zâmbit împăciuitor.

Ştii ce crede despre tine.
Aşa era. Când o întâlnisem pe Fiona, fusese ursuză cu mine pentru că simţise întotdeauna ceva pentru tata şi era geloasă pe mama, iar mie îmi purta pică. îmi spusese că semăn cu şi cum asta era ceva rău. De fapt, era unul dintre cele *mai drăguţe* lucruri pe care mi le putea spune.
— Fugi.
l-am făcut semn să plece.
— Mă ocup eu de gustări
Oftând din nou, Jo a ieşit din bucătărie şi eu am *urmat-o* aducând cu mine o farfurie cu nişte sandviciuri micuţe pe *care le* pregătise.
— Mă duc să văd dacă mama e în regulă, le-a strigat băieţilor în timp ce a traversat camera de zi.
Cam aproape că a dat peste mine. M-a lăsat să trec, strigându-i lui Jo:
— Vin cu tine!
în clipa în care am intrat în camera de zi, privirea imediat absorbită de Cole. Exact cum mă aşteptam, trăsăturile lui de băiat chipeş se încordaseră când îşi ridicase privirea spre tavan. Nu suportam să-i văd expresia aia pe faţă. Mă întrebam ce
se întâmpla înăuntrul lui.
Cole nu vorbea niciodată despre asta, dar ştiam că amândurora le fusese la fel de greu să crească alături de o mamă precum Fiona. Nu era uşor nici să creşti fără tată, pentru ca apoi să descoperi că e un ticălos violent. în orice caz, Jo fusese mama lui, nu Fiona. cu toate astea, faptul că mama lor îi maltratase trebuie să-i fi marcat, şi numai gândul că acele amintiri îl speriau pe Cole mă dezgust. Era cel mai grozav copil din lume. Nu înţeleg *cum de era* cineva capabil să-l rănească.
Simţindu-mi privirea, Cole s-a uitat înspre mine, *m*iar eu i-am zâmbit cu blândeţe.
Mi-a zâmbit şi el puţin, dar chipul lui spunea altceva.
Sandviciuri? am întrebat, îndreptându-mâ cu farfuria în direcţia lui. înainte să apuce să-mi răspundă, m-am aşezat lângă el şi i-am pus farfuria sub nas.
Cote şi-a luat încet un sandvici.
Eu am rămas tăcută.
M-a privit, ca şi cum aştepta să-i spun ceva.
în schimb, i-am zâmbit larg şi neruşinat. Cole se uita la mine de parcă aş fi făcut parte din altă specie. Apoi a dat din cap şi a început să râdă încet. S-a relaxat complet şi a luat o muşcătură din sandvici.
Mi-am ridicat privirea surâzătoare. S-a intersectat cu privirea lui Nate şi am ezitat să zâmbesc când i-am văzut expresia. Privirea lui era atât de blajină, încât am simţit că-mi taie respiraţia. Am simţit apăsarea aia familiară şi plăcută în piept când mi-a făcut cu ochiul.
Nu credeam că cineva e capabil să facă asta fără să arate ridicol.
Mă înşelam.
Nate putea s-o facă.
Nate te topea când făcea cu ochiul.
Oh, Doamne, mai bine ai avea grijă, scumpo.
— Nu trebuie să mă conduci acasă, Nate, am spus eu când am ajuns pe Leith Walk[1].
După ce Io îşi rezolvase problema cu mama ei, oricare fusese aceea, ea şi Cam s-au întors in apartament şi am inchis jocul video ca să ne uităm la o comedie. Nate a considerat important să se aplece ca $ă o sărute pe Jo pe frunte atunci când s-a ridicat să meargă la baie, iar tensiunea dintre

1 **Că** mai hing bulevard din Ediburgh. (N.t)

ei s-a evaporat. Cu toate astea, eu mă gândeam încă la tatuaj, pentru că... ei bine, aşa eram eu, băgăcioasă. Cel mai mult mă preocupa reacţia pe care o stârnise în Nate. Am urmărit filmul fără să-l bat la cap, dar am considerat că plecarea lui Peetie era un semn că şi noi trebuia să mergem.
Nate locuia în Marchmont, o zonă foarte populată de din spatele parcului Meadows, un parc public întins, în spatele Universităţii din Edinburgh. Se afla la sud-vest de apartamentul lui Jo şi Cam de pe London Road, în timp ce eu locuiam în partea de vest între locuinţele noastre erau patruzeci de minute de *mers* pe jos.

— E trecut de miezul nopţii, mi-a răspuns el încet Nu te las să
te duci singură acasă.

— Sunt mare. Pot să am grijă şi singură de mine.

— Te-aş crede dacă ai hotărî să mergi la judo cu mine. Strâmbând din nas la gândul ăsta, am spus:

— îmi place să privesc, dar nu mă tentează să particip.

— Sper că nu o să ai aceeaşi atitudine vizavi de sex. Mi-a aruncat un zâmbet îndrăzneţ. Şi totuşi, voyerismul *este* excitant.

L-am lovit uşor cu pumnul în braţ.

— Eşti atât de imatur.

— Dacă tu nu te gândeşti bine înainte la ce vrei să spui, nu *mă* pot abţine, a răspuns el, ridicând din umeri impasibil.

— Frate, nu a fost nimic sexual în ce am zis. Ai tu un fel de a fel de a face ca totul să sune obscen.

Mi-a zâmbit larg.

— Tu, o femeie matură de douăzeci şi şase de ani, mi te adresezi cu „tinere“ şi spui că *eu* sunt imatur?.

Asta e pe lângă subiect, am răspuns pe un ton arogant, igno- rându-i râsul Şi prin asta am luat decizia prostească de a-i strica dispoziţia. Dregându-mi vocea, i-am dat un ghiont cu umărul.

— Deci... mmm... tatuajul?

Nate a rămas tăcut în timp ce ne plimbam pe trotuarul larg care ducea către Strada Union. Trecuserăm de Strada Forth şi tot nu scosese o vorbă. Nu aveam de gând să insist. Nu şi-ar fi avut locul. Dar eram îngrijorată de reacţia pe care o avusese în legătură cu tatuajul său şi semnificaţia lui.

– Un „A” mic, stilizat. E tatuat deasupra coastelor, de a lungul inimii, a început el brusc să vorbească.

– „A“, am şoptit eu şi am înţeles imediat. De la Alana?

Nate a dat din cap aprobator, privindu-mâ de parcă aştepta să vadă cum reacţionez.

– Când ţi l-ai făcut?

– Imediat după ce a murit. Ochii lui întunecaţi îmi cercetau mai atent chipul.

– Te-ai gândit vreodată să-ţi faci un tatuaj care să-ţi amintească de mama ta?

Obişnuita presiune din piept mi-a însoţit răspunsul.

– Nu am nevoie.

– Eu mă bucur că mi l-am făcut Nate vorbea cu o voce joasă, aproape şoptită. Sunt momente când trece o zi întreagă ţâră să mă gândesc la ea, dar apoi văd tatuajul în oglindă şi-mi aminte.sc de ea.

Aş fi vrut să-i spun că e în regulă să-şi trăiască viaţa, să aibă zile care să nu fie umbrite de pierderea ei, dar m-aş fi simţit ca o ipocrită dacă aş fi făcut asta. Ori de câte ori se întâmpla să treacă o zi fîră să mă gândesc la mama, sentimentul de vină era zdrobitor. Nate ştia asta, iar eu ştiam povestea lui.

Amintindu-mi tot ce-mi zisese atunci când mă găsise în apartamentul meu în noiembrie, cu un an în urmă, nu voiam ca eu să fiu persoana care să-i spună că e timpul să meargă mai departe...

Anul trecut, de Ziua Recunoştinţei, *Edinburgh*

Curcanul era în cuptor; *la fel şi cartofii copţi*. *Cartofii* ***pentru*** *piure fierbeau, iar cepele erau tocate, gata să fie amestecate* **cu** *cartofii, aşa cum făcea mama. Sosul de merişoare era deja pregătit* **Din** *legume ieşeau aburi*.

Fiindcă nu găsisem nicăieri în **Edinburgh** *un magazin unde să se vândă plăcintă de dovleac, a trebuit să o fac eu. Mi-am* ***şters*** *sudoarea de pe frunte, din moment ce căldura din bucătărie invadase tot apartamentul, până în punctul în care simţeai că te coci înăuntru. Ferestrele erau deschise, dar tot am fost nevoită să mă schimb într-un maiou, într-o zi de toamnă scoţiană.*

După ce am petrecut o dimineaţă emoţionantă cu tata, i-am spus că voiam să rămân un pic singură. Se vedea că nu dorea să facă asta dar eram o femeie matură şi nu îmi invada spaţiul personal pe care îl foloseam pentu a face exact ce mama ar fi făcut dacă viaţa ar fi fost dreaptă.

Terminând plăcinta, am deschis cuptorul să văd dacă îi puteam face loc. A ieşit fum.

– *Ce naiba? am urlat, şi după ce am împrăştiat fumul cu mâna am descoperit că se arsese curcanul.*

Cum *de* ***se arsese?*** *Nu îl lăsasem cât trebuia?* ***M-am*** *uitat* ***la ceas şi*** *am* ***simţit cum*** *mă cuprinde o senzaţie de ameţeală. Şapte.* ***Când se făcuse ora şapte?*** *Nu-mi venea* ***să*** *cred.*

Mi-au ***dat*** *lacrimile în timp ce priveam* ***friptura distrusă.***

O făcusem praf.

– *La naiba, am făcut-o praf! am ţipat, apucând o mănuşă de bucătărie şi trăgând de pasăre. Simţind căldura arzătoare a tăvii să palmă, am ţipat indignată şi am aruncat conţinutul greu în chiuvetă.*

Soneria de la uşă a început să sune, iar eu m-am oprit şi mi-am tras răsuflarea.

Dacă era tata?

M-am grăbit să ajung la interfon.

– *Cine e? am întrebat într-o doară.*

– *Nate. Dă-mi drumul.*

– *Nu e tocmai un moment potrivit.*

– *Tocmai te-am auzit ţipând de la fereastra deschisă. nu-mi dai drumul înăuntru, o să sparg naibii uşa.*

Mi-am trecut mâna prin păr şi am tresărit când mi-am decât eram de transpirată. Eram udă leoarcă.

L-am lăsat să intre şi, enervată la culme, am deschis uşa din faţă, apoi m-am dus in bucătărie, călcând apăsat, pentru a mă uita la cartofii copţi

– *S-au ars naibii şi ăştia, m-am smiorcăit, cu ochii şi mai plini dtlacnmi.*

—Liv?

Când m-am întors, privirea mi s-a întâlnit cu cea a lui Nate, şi orice a văzut in ochii mei l-a făcut să împietrească,

– *Liv, eşti bine? m-a întrebat el pe un ton grijuliu, apropiindu-se încet.*

– *L-am distrus! am urlat eu, arătând cu mâna spre curcan. E făcut praf! Ce sens mai are să gătesc prostia asta de plăcintă dacă pasărea e arsă*? *Mi-am pierdut timpul tocând ceapă pentru piure, dar nu mai are rost pentru că şi cartofii copţi sunt arşi. Nu poţi sărbători lim Recunoştinţei doar cu un singur fel de cartofi, Nate.*

– *Iubito, vino aici. S-a apropiat de mine de parcă aş fi fost un animal rănit. Comportamentul lui m-a nedumerit într-o măsură atât de mare, încât l-am lăsat să mă conducă în sufragerie. Mi-*

am dat seama că mă scotea din bucătărie şi un sentiment de furie, pe care l-am canalizat greşit, a pus stăpânire pe mine.

– *Nu! am ţipat, încercând să mă desprind de lângă el.*

– *lisuse, Lkv, calmează-te, mi-a spus printre dinţi, prinzându-mi şi celălalt braţ ca să mă fină mai bine. Calmează-te şi spune-mi ce s-a întâmplat.*

– *Nu! Mi-am smucit braţele, şi când am văzut că asta nu are mciun efect, am încercat să îl împing şi să-l dezechilibrez. Dă-te la o parteî Trebuie s-o repar cumva! Trebuie s-o repar!*

– *Liv, a şoptit eL pe un ton care trăda teama. M-a scuturat puternic, atât de puternic, că m-am potolit, mi-am deschis ochii larg iar ei mi-a dat drumul şi mi-a prins capul in mâini. M-am uitat în ochii lui negri şi ce am văzut acolo m-a înfricoşat.*

Mă comportam ca o apucată.

M-am încruntat, iar obişnuita durere în piept îmi sfâşia inima. **Tremuram** *puternic şi plângeam cu sughiţuri.*

– *Nu e aici **să** repare tot.*

***M-am** sprijinit de pieptul lui, încercând să-mi recapăt răsuflare*

Braţele i-au alunecat în jurul meu în timp ce plângem ş fa aed moment am simţit că erau singurele care mă ajutau să nuni prăbuşesc

– *S-a chinuit, am şoptit eu, oftând adânc şi încercând să mi descarc prin plâns, dar a luptat până la capăt. De fiecare dată cânâm Ziua Recunoştinţei. Cuvintele lui consolatoare rostite în şoaptă m-au liniştit. Capul mi se mişca în ritmul respiraţiei lui. M-am lăsat dusă deritm şi, uşor; am început să respir normal*

în cele din urmă, când mi-am revenit, mi-am dat seama d stăteam pe canapea cu Note. El se aşezase şi mă trăsese şi pe mine, aşa că eram ghemuită lângă el încă ţinându-mi capul pe pieptul **lui, in** *timp ce mă ţinea strâns de mână.*

– *îmi pare rău, am spus eu, cu o voce răguşită. Avem ocini umflaţi, obrajii îmi ardeau de ruşine din cauza crizei. Adevăruledin ultimele săptămâni fusesem pe punctul de a avea o cădere nervoasă pe măsură ce se apropia Ziua Recunoştinţei Mare parte din tensiunea pe care o simţeam se adunase pe când încercam să nu-mi pieri cumpătul în faţa tatălui meu.*

– *N-ai de ce, m-a liniştit Nate. De ce astăzi, Liv?*

– *Acasă se sărbătoreşte Ziua Recunoştinţei, i-am spus pe un ton calm, temându-mă că, dacă aş fi vorbit mai tare, aş fi devenit din nou isterică.*

– *Indiferent cât de râu se simţea, mama se lupta mereu cu boala pentru Ziua Recunoştinţei, încercând să facă să pară că totul a revenit la normal când, de fapt, nu era aşa.*

Buzele îmi tremurau şi au început din nou să-mi curgă lacrimi **pe obraji.**

– *Era cea mai bună prietenă a mea. Sufletul meu pereche.*

– *Iubito.*

– ***Am simţit în vocea lui ca empatizează cu suferinţa mea şi asta m-a alinat.***

– — ***Astăzi sunt cinci ani de când a murit, de Ziua Recunoştinţei. E primul an când nu am mers la mormântul ei.***

– ***Am plâns şi mai tare,***

– — ***Nu vreau să creadă că am uitat-o.***

– ***M-a strâns mai tare în braţe în timp ce continuam să plâng, umezindu-i şi mai mult cămaşa.***

– ***-Liv...***

– ***Note şi-a strâns braţul în jurul meu.***

– — ***Iubito, n-o să creadă asta nicio secundă.***

– — ***Am fost alături de ea prin toate câte a trecut, Note.***

– ***Mi-am şters cu o mână nasul***

– — ***Mi-am pierdut copilăria, am părăsit şcoala, am făcut tot ce am putut să o ajut să lupte. Şi nu am învins. Viaţa ei... s-a dus. Adolescenţa mea... s-a dus. Trebuia să fi însemnat ceva. Trebuia să însemne ceva.***

– — ***înseamnă ceva. Te-a învăţat să lupţi indiferent cât de lipsite de speranţă par lucrurile. Asta e o lecţie pe care nu mulţi oameni o pot Împărtăşi copiilor lor, dar ea a făcut-o. Te-a învăţat să fii cura¬joasă, tiv, şi te-a mai învăţat că viaţa e fragilă. Oamenii spun asta tot timpul, dar nu înţeleg cu adevărat până când nu li se întâmplă ca acum să râdă cu o persoană iubită, iar în următorul moment să plângă la mormântul ei. Înţeleg. Înţeleg pentru că Alana m-a învăţat asta. Mă gândesc la ea zi de zi, şi ea ştie asta. Nu trebuie să merg la mormântul ei ca ea să o ştie.***

– ***Confuză şi preocupată, cu inima bâtându-mi şi mai tare decât îminte, mi-am şters obrajii*** **şi mi-am ridicat capul de la pieptul lui Note, apoi l-am privit în ochi.**

– —

Alana?

– ***Durerea pe care n-o mai văzusem înainte în privirea lui, evocând o pierdere atât de profundă, că simţeam că mi se transmite şi mie, făcuse ca ochii lui să devină cu totul negri. Nu-mi puteam imagina cum reuşise s-o ascundă In toate lunile astea.***

— *Ţi-a spus Cam că suntem din Longniddry?*

Am dat din cap aprobator.

— *E un mic sat ia ieşirea din Edinburgh. Un loc drăguţ pe coastă. Cam, Peetie, Alana şi cu mine am crescut împreună. Am fost prietin buni până când am împlinit treisprezece ani şi un puşti de care nu-mi plăcea a invitat-o în oraş pe Alana. M-am supărat foarte tare pe ea şi am început să ne certăm.*

Zâmbea cu tandreţe în timp ce-şi amintea.

— *Uram să mă cert cu ea. Era o fată foarte blândă. Dacă te certai cu ea, începea să plângă şi asta te făcea să te simţi oribil Aşa că ne-am certat, a plâns şi am sărutat-o ca să îi arăt că îmi pare rău.*

Ridică din umeri, apoi începu să râdă sec.

— *Asta a fost. Ne-am cuplat. Iubiţi din copilărie.*

Am înghiţit în sec ca să trec peste nodul apăsător din gât, şi durerea pe care o simţeam a crescut din cauza spuselor lui Nate.

— *Ai iubit-o.*

Avea lacrimi în ochi, iar asta îmi tăia răsuflarea.

— *Da. Era cea mai bună prietenă a mea.*

— *Ce s-a întâmplat?*

A rămas tăcut pentru un moment, apoi m-a privit în ochi, şi am devenit şi mai apropiaţi atunci când mi-a răspuns:

— *Cancer. Umfom. A aflat când tocmai urma să împlinească şaptesprezece ani.*

Şi-a întors privirea în altă parte şi şi-a strâns mai tare braţul în jurul meu.

— *Am fost alături de ea în fiecare stadiu. La fiecare sperață năruită, la fiecare tratament nereuşit. Şi chiar am crezut că o să învingem. Că dacă pur şi simplu continuam să respir pentru ea, o să reuşească.*

Am simţit că i se pusese un nod în gât şi m-am ghemuit mai aproape de el.

— *Era specială, Liv. Pură. In cele din urmă, singurul lucru care m-a făcut să trec peste asta*

a fost convingerea că era prea bună pentru lumea asta. Când a murit, la două zile după ce a împlinit optsprezece ani, acela a fost singurul lucru care m-a ajutat să o scot la capăt. Era pur fi simplu prea bună pentru lumea asta.

– O, Dumnezeule, Nate.

Mi-am lăsat fruntea pe pieptul lui şi mi-am încolăcit strâns mâna in perul braţului său.

– îmi pare râu.

– Şi mie, iubito.

Am rămas tăcuţi pentru un timp, până când, în cele din urmă, mi-am făcut curaj să-i spun ceva ce de fapt nu doream.

—O să mă ridic. Te las să pleci.

Tom simţit buzele prin păr, apoi a spus încet:

– Dacă nu ai nimic împotrivii, mi-ar plăcea să dorm aici în seara asta.

M-am relaxat imediat.

– E în regulă.

Am trecut pe lângă apartamentul tatălui meu pe strada Heriot Row şi am luat-o pe strada Howe. Mai aveam mai puţin de un minut până să ajungem la apartamentul meu şi întreaga plimbare până acasă fusese învăluită de un calm liniştitor, născut dintr-o apropiere profundă pe care o legasem de Ziua Recunoştinţei anul trecut Totuşi, simţeam o greutate în tăcerea lui Nate, ceea ce mă neliniştea.

In cele din urmă, când ne-am oprit în faţa locuinţei mele, a început să vorbească.

– Săptămâna asta am vreo două termene limită, deci s-ar putea să nu am cum să trec pe la tine decât după cursul de judo de miercuri seara.

Lăsând deoparte senzaţia ciudată care semăna extrem de mult cu dezamăgirea, i-am răspuns:

– Nido problemă.

I-am aruncat un zâmbet încrezător, deşi nu mă simţeam aşa.

– O să exersez flirtul în oglindă.

-a plăcut chicotitul uşor pe care l-a scos, şi o căldură mi-a învăluit pieptul când o parte din negura din ochii lui a dispărut.

M-a sărutat pe obraz.

— Ne vedem curând, iubito. Vise plăcute!

— Noapte bună!

Am intrat în clădire şi i-am mai zâmbit o dată peste umăr înainte să închid uşa şi să mă îndrept către scările din ciment Cu toate că ştiam exact care era situaţia, am avut o senzaţie apăsătoare în timp ce mă schimbam în pijama. Ştiam că în seara asta Nate nu mai trebuia să se uite In oglindă la tatuajul său ca să-şi amintească de Alana.

Nu. în seara asta ea fusese înăuntrul lui; avea o privire împo¬vărată pe care nu o mai văzusem niciodată la el. Ceva îl deranja, şi mă temeam că, dacă aş fi insistat prea mult, aş fi devenit asemenea tuturor femeilor din viaţa lui şi s-ar fi închis complet faţă de mine.

Capitolul 9

Îngrijorarea pentru Nate m-a făcut să mă frământ ore în şir până când am adormit, prea obosită ca să mai pot gândi. N-a fost niciodată plăcut să te îngrijorezi, mai ales când o soluţie părea absolut imposibilă, ceea ce însemna că am fost recunoscătoare pentru masa de prânz de duminică, de la familia Nichols.
Joss şi Braden îşi petreceau luna de miere în Hawaii şi nu erau prezenţi, dar nu apucasem să le simt lipsa cu adevărat din cauza dramei. Prin „dramă“ vreau să spun că Ellie era uimită deoarece Hannah ieşise la o întâlnire cu o noapte înainte.
în timp ce tata, Cam, Adam, Cole şi Dec îşi petreceau timpul la parter, Elodie trebăluia prin bucătărie, ajutată de Clark, iar eu mă sprijineam de măsuţa de toaletă a lui Hannah şi o priveam cum se strâmbă la entuziasmul lui Ellie, aruncându-i adesea priviri lui Jo, pentru susţinere.
— Nu înţeleg. Ellie îşi ridică braţele, nedumerită. îmi amintesc că eram peste măsură de încântată la prima mea întâlnire. Bineînţeles că Braden şi Adam au distrus-o şi eu m-am întors acasă plângând, dar cu siguranţă prima ta întâlnire a mers mai bine decât a mea.
Eram prea ocupată să-i zâmbesc larg lui Ellie şi să mă întreb ce naiba făcuseră Braden şi Adam de îi stricaseră prima întâlnire, ca să observ că Hannah se simţea din ce în ce mai stânjenită.
— Ellie, poţi s-o laşi baltă, te rog? Tonul ei tânguitor m-a adus cu picioarele pe pământ şi m-am încruntat la vederea expresiei ei posomorâte.
O, Doamne. Oare se întâmplase ceva? Oare el...
— Nu ştiu ce-i în capul tău, Els, dar eu încep să mă îngrijorez.
Simţind seriozitatea din tonul meu, Ellie a devenit încordată, iar ochii ei mari şi albaştri s-au îndreptat din nou spre Hannah.
— Hannah, ţi-a făcut ceva băiatul ăla?
— Pentru numele lui Dumnezeu! Jo îşi încrucişă braţele la piept şi o privi pe Hannah cu nerăbdare. Spune-le şi gata.
-Jo.
Hanna a privit-o încruntată.
-Nu.
Jo a privit-o pe Ellie aparent pregătită să ignore enervarea lui Hannah.
— Are convingerea asta ciudată că, dacă mai multe persoane ştiu despre asta, o să aibă ghinion. Dar, scumpo, a spus întorcându-se din nou spre Hannah, după seara trecută, nu cred că asta mai e o problemă acum.
Ellie şi-a încrucişat braţele la piept şi s-a încruntat.

— Despre ce vorbeşte Jo?
Am aşteptat răbdătoare, cel puţin eu şi Jo am făcut asta, ca Hannah să ne dezvăluie secretul, oricare ar fi fost acela, pe care îl ascundea.
— Doar... nu-i spuneţi mamei.
— De ce nu? Faci cumva ceva ilegal? pufni Ellie. încep să mă fognjorez foarte tare.
0 cunoşteam pe Hannah destul de bine încât să-mi dau seama că *pur şi simplu* se abţinea să nu-şi dea ochii peste cap.
— Nici vorbă de aşa ceva. Doar că nu vreau să afle toată lumea. E prea deprimant.
Bin,» nu-i zic mamei. Acum spune tot.
Oftând adânc, Hannah se rezemă de perne şi îşi ridică **privirea** spre posterul de pe tavan. Era o fotografie alb-negru a vocalistului uneia dintre cele mai faimoase trupe de rock.
— L-am cunoscut pe tipul ăsta acum doi ani. Marco. E cu **câţiva** ani mai mare decât mine. M-a ajutat când nişte colegi de la **şcoală se** luau de mine de fiecare dată când pierdeam autobuzul. în fine, într-o zi l-am sărutat
îşi dădu ochii peste cap, enervată de ea însăşi.
— Credeam că mă va săruta înapoi, dar m-a dat la o parte şi m-a evitat pentru o vreme. Apoi a început să vorbească din nou cu mine, dar o facea ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat. A absolvit anul trecut.
Acum îşi întoarse capul de pe pernă şi îşi fixă privirea **undeva** între mine şi Ellie.
— Am păstrat legătura. Mesaje. Facebook. Câteodată **ne-am** întâlnit doar ca să mai stăm împreună şi să vorbim. Nu s-a **întâmplat** nimic între noi, deşi cred că i-am arătat cât se poate de clar **că îl plac.**
O expresie îndurerată, ce sugera o durere profundă, **şi-a făcut** apariţia în privirea lui Hannah, iar eu am ştiut dintr-**odată că asta** nu era o pasiune de fetiţă prostuţă de liceu. îl plăcea **pe băiatul ăsta.** *Chiar* îl plăcea.
— **Ştiu** că **au fost alte fete. Dar e diferit când vezi asta cu ochii** tăi
— **Ce s-a întâmplat? Ellie şi-a întins braţele ca să o ia de mână.**
Lui Hannah îi tremura buza, şi se simţea în vocea ei că lupta să-şi
controleze emoţiile.
— Acum câteva săptămâni l-am văzut sărutând o fată în faţa cinematografului. O săruta foarte, foarte pe bune.
Ellie oftă. I se citea pe chip că o înţelege *perfect,* iar din tot ce îmi spusese Ellie despre trecutul ei cu Adam, îmi dădeam seama că ea *chiar* înţelegea.
Deci, în cele din urmă, ai hotărât să mergi mai departe şi
ai acceptat să te duci la o întâlnire cu cineva. Parcă e un déjà-vu, a mormăit ea, strângându-i mâna surorii ei mai mici.
Scot, spune Hannah, îndreptându-şi privirea spre mine, tipul cu care m-am întâlnit aseară. E un băiatdrăguţ, cu un an mai mare.
O grămadă de fete îl plac. Aşa că am acceptat.
— Ce s-a întâmplat?
Ai răbdare, a bâiguit Jo şi buzele ei au schiţat o strâmbături care îi trăda enervarea. E al naibii de previzibil. Bărbaţii, pufni ea.
— Marco s-a mutat aici din Chicago. Locuieşte cu mătuşa şi cu unchiul lui. *D'Alessandros* e al lor.
— O, Doamne, ador locul ăla.
— Liv, spuse Ellie, privindu-mă cu ochi mari. Nu devia de la subiect.

— O, scuze, am tresărit eu. Continuă.

— Marco lucrează pentru unchiul său la restaurant, lucru pe care nu mi l-a spus niciodată.

Părea uluită de asta.

- Merge la Colegiul Telford. Studiază ca să devină dulgher. Nu ştiam că mai şi lucrează.

A rămas tăcută pentru un moment, absorbită de propriile gânduri.

— Hannah. Ellie i-a împins *uşor* piciorul. Şi restul *poveştii?*

— Scott m-a dus la D'Alessandros.

Am inspirat toate adânc, dându-ne brusc seama unde ducea povestea asta.

— Marco servea la mese. Ne-a văzut împreună *şi părea*... A ridicat pierdut din umeri. Părea *furios*. *Când Scott* s-a dus la *toaletă*, am încercat să vorbesc cu el, dar pur *şi simplu*... abia m-a *privit şi a* plecat nervos. A dispărut.

Pentru un moment, am rămas tăcute, *apoi* eu am făcut o *remarcă* inutilă:

— Sună complicat.

Sună *epic*. Ellie i-a zâmbit surorii ei mai mici.

De-asta nu am zis nimic. hannah i-a aruncat lui Jo o privire încruntată în timp ce-i făcea semn surorii ei.

Hei, a izbucnit Ellie, ceea ce nu-i prea stătea în fire să facă, având în vedere că era o persoană destul de veselă. Nu te m* comporta cu mine de parcă aş fi o romantică superficială. Ştn, pot să fiu de ajutor. De fapt, sunt o expertă când vine vorba de tipii care te îndepărtează de ei din motive inexplicabile, când e evident că te plac,

Sora ei a privit-o atentă.

— Asta e adevărat.

— Eu zic să-l ţii în şah.

Ellie a ridicat din umeri. Când l-am ignorat pe Adam, asta l-a împins să acţioneze.

— N-a fost vorba de tumoarea ta?

Els i-a aruncat o privire aspră.

— Tumoarea a fost un catalizator, dar crede-mă că înainte de asta l-am făcut să se sature de absenţa mea.

Tonul lui Ellie a facut-o pe Hannah să-şi muşte buza.

— Scuze. N-am vrut să sune ca şi cum nu-mi pasă de tumoarea ta.

— Se acceptă. Ellie a suflat aer printre buze.

Deci? Ce-o să facem? Vreau să spun în legătură cu Marco,

Pentru un timp, am stat şi am discutat care ar fi cea mai bună mişcare, toate luând asta în serios, din moment ce era clar că lui Hannah nu i se aprinseseră doar călcâiele. Oricine ar fi fost tipul ăsta misterios pe nume Marco, însemna ceva pentru ea, iar eu voiam să mi-1 descrie, ca să mă duc la DAlessandros şi să-l văd. Hannah nu părea interesată să-l tachineze şi tindea mai degrabă să urmeze sfatul lui Jo, care-i spusese să încerce să discute cu el. Pe când fetele ieşeau din cameră, mi-am dat seama brusc de ceva.

Spre deosebire de mine, Hannah, o fată care nici nu împlinise şaptesprezece ani, avea o viaţă amoroasă mult mai activă.

— Nu-i aşa că asta e deprimant? am mormăit eu în timp ce coboram.

— Ce anume e deprimant?

M-am întors şi l-am văzut pe Cole, care ieşea de la baie, ridicând din sprâncene întrebător.

Broaştele ţestoase. i-am răspuns eu imediat, minţind, pentrucă adevărul era stânjenitor şi prea complicat ca să-l p0t explica unui băiat de cincisprezece ani.
Par aşa motocănoase!
Cole s-a uitat la mine ca şi când aş fi fost dusă cu pluta, ceea ce putea fi adevărat
Eşti puţin ciudată, Liv. Ştii asta, nu?
Am dat din cap resemnată şi m-am îndreptat spre sufragerie Dar te înşeli în privinţa broaştelor ţestoase.
Am simţit un val de afecţiune şi m-am întors spre el cu un tâmbet întrebător.
— Da?
Nu sunt morocănoase. Pur şi simplu se gândesc, De asta nu se grăbesc să se deplaseze. Analizează constant lucrurile.
Surâsul meu s-a lărgit şi mi-a zâmbit şi el.
- E oficial Eşti un tocilar la fel de mare ca mine, Cole Walker.
A mormăit ceva,
- Da, dacă a fi supertare se confundă mai nou cu a ti un tocilar.
L-am urmat râzând.
— Petreci prea mult timp în preajma lui Nate. Îngâmfarea lui a început să se vadă şi a tine.
— Presupun că nu rearanjezi în rafturi cărţile de istorie, nu-i aşa?
Calda voce familiară m-a luat cu totul prin surprindere, şi când m-am întors şi l-am privit pe Benjamin, am rămas imediat ţări cuvinte.
Era luni după-amiază şi plecasem pentru câteva momente din liniştitul birou de informaţii din secţia de rezervări ca să rearanjci cărţile restituite. Benjamin se strecurase fără sâ-1 văd, in timp ce stăteam aplecată şi puneam câteva cărţi pe poliţa de jos a ultimului raft din încăpere.
Ochii lui verzi erau prietenoşi şi curioşi.
Caut o carte de la secţia asta.
Am tras adânc aer în piept, am încercat să-mi amintesc tot ce-i vorbisem cu Nate, şi totuşi, stând la picioarele tipului ăstuia, mă I simţeam în continuare incredibil de ciudat. Acesta trebuia să fie momentul meu. Trebuia să încep să flirtez şi să-mi trăiesc prima zi din viaţă.
In schimb, am reuşit să-mi dezleg limba şi m-am ridicat, întinzându-mi mâna către căruciorul de cărţi şi de ziare, ca şi cum m-ar fi ajutat să mă ridic.
— Ce anume cauţi?
S-a uitat la o bucată de hârtie pe care o ţinea în mâini, apoi m-a privit fix.
— Infracţiunile sexuale, onoarea şi legea în epoca moderna timpurie în Spania.
Imediat ce pronunţă cuvântul „sex“ obrajii mi se îmbujorară.
Şi-a încreţit buzele la reacţia mea pudică, iar eu mi-am aplecat capul, îndreptându-mi umilită privirea către cărţile din cărucior, şi am început să caut printre ele.
— Păi... Mâinile îmi tremurau fiindcă mă îngrozea faptul că încă eram la fel de stângace din punct de vedere social ca acum doua săptămâni. Uite-o.
Am luat cartea legată în piele şi i-am înmânat-o repede, incapa¬bilă să-l privesc în ochi.
— Mersi.
Scoase un oftat.
— Nu credeam c-o să fac rost de ea.
N-am spus nimic, doar am dat din cap.
— Bine, mersi atunci.
Am dat din nou din cap şi am aşteptat ca umbra lui să dispară. Imediat cum zgomotul paşilor lui s-a pierdut, mi-am ridicat capul şi m-am holbat la locul în care stătuse.

Era limpede ca lumina zilei. Eram o ratată.
Iar Nate chiar îşi pierdea timpul degeaba.

***

În următoarele câteva zile, am evitat să mai dau atenţie propri¬ilor mele gânduri. La muncă, planul mi-a reuşit mai bine, pentru ci mi-am făcut de lucru şi am stat constant pe capul lui Angus să-mi dea mai multe sarcini. Nu aş fi surprinsă să aflu că a rămas cu impresia că am început să ţin o dietă care consta numai In Red Bull... sau cocaină. Totuşi, presupunând că nu a făcut o verificare aleatorie a dulapurilor, tindeam mai degrabă spre varianta cu Red BulL Sau mă credea... nebună de-a binelea.

In noaptea aia, am luat cina cu tata şi cu Dee şi am plecat acasă numai în momentul când m-am simţit atât de obosită, încât am căzut în pat imediat ce am intrat în apartament. Marţi seara am făcut câteva cumpărături după muncă şi am luat câteva DVD-uri cu comedii. Nu voiam ceva depresiv, sentimental sau care să mă neliniştească. Voiam să-mi iau mintea de la tot ce ar fi putut să mă facă să mă gândesc la minutul ăla de ratare absolută cu Benjamin, de la secţia de rezervări.

Când Nate a venit pentru lecţia noastră de miercuri seara, după ora opt, eram pe punctul de a renunţa.

Cam aşa mi-am luat eu viaţa în piept.

Ştiind că Nate putea să mănânce un supermarket întreg după cursul de judo, am aşezat o grămadă de gustări pe măsuţă, iar pe fundal pusesem un film cu Steve Carell. Când a intrat, cu părul încă umed de la duşul pe care îl făcuse evident înainte să vină la mine, i-am studiat mersul ţanţoş şi încrezător. Nate nu mergea pur şi simplu, păşea de parcă ar fi fost în căutarea prăzii. în faţa mea se afla un bărbat care se simţea bine în corpul lui şi ştia cum să-l folosească.

Dumnezeule, îl invidiam.

— Iubito. Zâmbi larg când văzu mâncarea pe care i-o pregătisem ţi se aşeză repede pe canapea, ca să fie mai aproape de ea.

— Bere?

— Te rog.

I-am adus berea şi m-am trântit lângă el.

Nate a ridicat imediat din sprânceana , mirat deloc când şi-a luat mai întâi o gogoaşă mică, învelită în ciocolată. Îi cam plăceau dulciurile.

— Ce-i cu tine?

În timp ce îl priveam mestecând cu poftă gogoaşa, mă gândeam dacă să-i spun sau nu. înainte să intre, fusesem pregătită, să-mi cer scuze şi să-i spun că totul fusese o pierdere de timp. Cu toate astea, acum, că era aici, începusem să mă întreb dacă ar fi fost dezamăgit de mine. Nu era prea măgulitor dacă renunţam aşa de uşor, mai ales când Nate refuza să o facă.

— Benjamin a venit luni la bibliotecă.

Mi-a făcut semn să continui, pe când lua o înghiţitură mare de bere. A fost un dezastru de proporţii, Nate. A cerut Infracţiunile sexuale, onoarea şi legea in epoca modernă timpurie în Spania şi am roşit din cap până în picioare.

Nate a tresărit.

— A încercat să vorbească cu mine, dar am fost aşa de ruşinată că am roşit, încât m-am uitat întruna la picioare, ca o fată de cindani
în faţa vecinului ei de zece ani.

— Fir-ar, ce-i cu tipul ăsta? a întrebat Nate, rezemându-se de canapea.

— Nu ştiu. Am ridicat din umeri. Cred că am un blocaj mentaL

— Un blocaj mental?
Chiar aşa, un blocaj mental. Nu era aşa greu de înţeles de ce nu puteam flirta cu Benjamin. Motivul pentru care nu puteam s-o fac era acelaşi pentru care evitasem să mă gândesc la toată treaba asta în
ultimele zile. Pur şi simplu mă deprima prea mult.
- Un blocaj mental, am repetat eu. Cea care îmi provoac blocajul mental e partea care urmează după flirt.
Am lăsat capul în jos şi am început să-mi frâng mâinile asitati
— Dacă ar fi mers partea cu flirtul şi cumva aş fi reuşit să stabilesc o întâlnire cu Benjamin... aş fi fost îngrozită.
— Îngrozită?
E chestia cu lipsa experienţei, Nate. Mă face să mă simt nepotrivită, neatrâgătoare. Nu contează de câte ori îmi repeţi tu că sunt atrăgătoare sau cât de mult exersăm flirtul prostesc, lipsa aia de experienţă tot acolo rămâne, şi nu-mi dă pace. Nu mă lasă si fac nimic.
Simţind că-mi ard obrajii, m-am pregătit sâ-i spun cât de rea era situaţia.
— Am sărutat doi ţipi, Nate. Două nopţi în care m-am sărutat. Asta e tot. Şi într-una din nopţile astea, am fost incredibil de beată şi mi-am pierdut virginitatea. Doi ţipi în întreaga mea existenţă pe planeta asta. Nici măcar nu ştiu dacă sărut bine sau nu.
în apartament nu se mai auzea nimic, în afara sunetului înfundat de la film. Dădusem volumul mai încet când Nate sunase la sonerie, şi acum era pur şi simplu o chestie enervantă într-un moment tensionat.
— Nate?
A venit mai aproape, în timp ce mă privea atent.
— E foarte simplu de aflat.
— Ce vrei să spui?
— Sărută-mă.
M-am tras înapoi.
— Ce? Nu!
Mi-a aruncat un zâmbet îngâmfat.
— O să încerc să n-o iau personal.
Nu, i-am spus, grăbindu-mă să-l liniştesc. Nu e vorba că nu cred că ar fi plăcut să te sărut, ştii doar că eşti un chipeş nemernic, numai că tu eşti Nate. Suntem prieteni. S-ar putea să fie ciudat.
Răspunsul meu l-a făcut să zâmbească larg.
— Liv, suntem maturi. Cred că putem să ne descurcăm cu un sărut experimental, fără să ne panicăm şi să pălăvrăgim cu toţi prietenii noştri despre asta.
Am schiţat o strâmbătură la el.
— Amuzant
Ei bine… S-a uitat la mine ca şi cum m-ar fi întrebat „ce mai aştepţi”. Sârută-mă.
Îmi simţeam bătăile inimii în gât.
— Vorbeşti serios?
Privirea mea s-a îndreptat către gura lui. Avea o gură grozava. Ce mai, avea o gură perfectă.
— Acum?
— Acum.
Tremurând, m-am apropiat de el pe canapea, până când genun¬chii ni s-au atins.
— Să te sărut şi gata?
Am văzut că i-a apărut o gropiţă în obraz, dar am ignorat faptul că râdea de mine. Eram prea

ocupată să despic firul în patru, hota- rându-mă dacă eram sau nu pe punctul de a-i dărui lui Nate cel mai groaznic sărut din viaţa lui.
Pieptul începuse să mi se ridice şi să coboare rapid, şi mă luptam să respir normal.
— Calmă, rosti Nate încet.
Urmându-i sfatul lui Nate, am inspirat adânc, şi odată cu asta mirosul fructat al şamponului lui Nate. Nu folosise parfumul lui îmbătător, în schimb mirosea proaspăt, curat.
Nu ştiu de ce, dar asta mă făcea să mi-l imaginez gol.
O, Doamne, Nate gol.
Simţindu-mi pielea înfierbântată, am Înţeles privirea întrebă-toare din ochii lui Nate, de parcă ştia că avusesem un gând indecent şi voia să ştie care era acela mai exact.
Ca să-i şterg întrebarea din minte, m-am aplecat şi mi-am apăsat buzele fremătătoare pe ale lui.
S-a încordat pentru un moment, părând că vrea ca eu să preiau
conducerea.
I-am simţit buzele calde şi moi, în timp ce i le atingeam uşor cu ale mele. Dându-mi seama că nu avea să facă nicio mişcare până când nu-l sărutam cu adevărat, m-am aplecat mai aproape de el. Sânii mei îi atingeau pieptul şi mi am apăsat şi mai tare gura pe limba mea mişcându-se uşor de-a lungul despicăturii buzelor sale lipite una de alta.
A deschis gura, lăsându-mă să intru, l-am atins limba, şi brusc nu mai eram singură. Şi-a mişcat buzele pe ale mele, mi-a lins uşor limba, până când am ajuns să simt un gust dulce, un gust de bere şi gUStul lui Nate. Sărutul nostru a devenit mai profund.
Mi s-a făcut pielea de găină, iar sânii mi s-au umflat în braţele lui.
Sunetul geamătului său mi-a vibrat în gură.
Mi-am strâns degetele în părul lui. Nici nu-mi aminteam când I ajunseseră acolo.
Pieptul meu era lipit de al lui. Nu-mi aminteam când îşi pusese I braţul în jurul meu ca să mă tragă mai aproape.
Dumnezeule, ce bine săruta!
Cât despre limba lui... Uau. Ştia să-şi folosească limba, nu glumă! Gândul că ar putea să-şi folosească limba pe alte părţi ale I corpului meu a aprins şi mai mult focul din mine, care scăpa-foart I e-repede-de-sub-control. Pielea mea era înfierbântată. Mă simţeam I pe punctul de a mă dezlănţui în orice secundă, şi dacă aş fi facut-o,
I nu mi-ar fi păsat. Singurul lucru de care îmi păsa era gustul lui Nate.
Presiunea se tot aduna între coapse, şi odată cu ea, frustrarea mea. Voiam mai mult. Mai mult într-un anumit fel. Strângându-mi mâna în jurul gâtului lui, mi-am apăsat genunchiul între genunchii lui ca să mă pot apropia mai mult. Fiindcă voiam să-i simt gustul mai intens, i-am supt limba.
Nate a scos un mârâit puternic şi, brusc, m-a dat la o parte. Lipsa gurii lui era aproape dureroasă. Mi-a luat un minut să ies din negura dorinţei ca să-mi dau seama că Nate mă privea cu ochii mari, gâfâind Am revenit cu picioarele pe pământ.
Pentru o secundă, uitasem complet care era motivul pentru care începuserăm să ne sărutăm.
Mi-am încleştat mâinile ca să nu-mi mai tremure degetele.
A fost... a fost OK? am întrebat cu o voce joasă şl răguşită. Expresia lui Nate s-a schimbat, şi a ridicat uimit din sprâncene. Fiindcă pusesem întrebarea? Fără să scoată un cuvânt, mi a luat mâna, mi-a desfăcut pumnul, apoi mi-a pus-o pe coapsa lui Acaparată de ochii lui negri, cu inima încă bătându-mi cu putere din cauza excitării l-am lăsat să-mi plimbe mâna de-a lungul piciorului lui. Am împietrit de uimire când mi-a condus palma de-a lungul erecţiei care împingea fermoarul blugilor.
— Ce crezi? a întrebat el, pe o voce care trăda o senzaţie puter¬nică de excitare.

Am ridicat din sprâncene, uimită.
Simţindu-i membrul erect sub mâna mea şi ştiind că eu am fost cea care îl adusese în acea stare, un fior mi-a străbătut tot corpul. Nu numai că eram complet excitată, dar mă simţeam cumva eliberată la gândul că eram capabilă să sărut. Că sărutul meu chiar putea face un tip minunat şi experimentat ca Nate să aibă o erecţie pentru că mă doreşte.
Din reflex, m-am sprijinit cu palma de el, iar Nate şi-a închis ochii şi a început să respire neregulat. Am simţit acel fior adânc în partea de jos a pântecului meu. Voiam să mă atingă. Voiam...
EU SUNT CU TINE, TU EŞTI CU MINE...
— Rahat! am gâfâit în timp ce soliştii de la The Lumineers urlau prin cameră din telefonul meu, aducându-mă Ja realitate într-un mod brutal. Smulgându-mi mâna din poala lui Nate, nici n-am apucat să-l privesc, că am dat peste cutia cu gogoşi când încercam să ajung la telefon.
— E tata, am bâiguit eu şi mi-am ridicat telefonul la ureche.
Nu trebuia neapărat să răspund, dar tata se îngrijora mereu când
n-o făceam, şi, sincer, în acel moment aveam nevoie de o scăpare.
— Bună, am răspuns eu, părând că gâfâi, ceea ce se şi întâmpla.
Obrajii mi se înroşiseră şi mai tare la gândul că vorbeam cu tata dună ce îl pipăisem pe Nate.
Eşti bine? Pare că n-ai aer. mi-a spus tata pe un ton îngrijorat.
Am născocit o minciună.
M-ai prins în mijlocul exerciţiilor de pilates.
O bătaie uşoară cu palma pe genunchi mi-a atras privirea şovăitoare înapoi la Nate. A făcut un semn spre uşă şi s-a ridicat.
— O să plec, a mimat el.
M-am străduit să găsesc în privirea lui ceva care să-mi dea de înţeles ce simţea faţă de ceea ce tocmai se întâmplase, dar dacă gândea ceva în legătură cu asta, o ascundea foarte bine. I-am făcut cu mâna tară prea multă tragere de inimă, şi abia dacă eram atentă la tata. Acesta îmi povestea despre un televizor pe care îl văzuse la reduceri şi care ar fi mai bun decât cel la mâna a doua pe care îl aveam acum. între timp, îl priveam pe Nate cum iese din apartament.
Mi-a fost imposibil să mă concentrez după aceea. Am încercat si mă uit la alt film şi să mănânc gustările care rămăseseră, mă simţeam încă foarte încordată, deoarece fusesem lăsată baltă, iar emoţiile mele o luaseră razna. Dar, mai presus de toate, eram îngrijorată că făcusem ceva care afecta prietenia mea cu Nate.
în cele din urmă, m-am dat bătută, i-am trimis un mesaj ţi m-am băgat în pat.
Au devenit ciudate lucrurile?
Mă holbam la tavan în întuneric când The Lumineers au început să îmi cânte din nou refrenul lor, „Hei-ho“, iar când am ridicat tele¬fonul, am văzut că mă suna Nate. M-a învăluit o senzaţie de teamă ţi uşurare când i-am răspuns.
Nate râdea la celălalt capăt al receptorului.
— Puţin, îmi răspunsese el la mesaj, fără alte explicaţii Dar nu
trebuie să fie. Mai ales dacă a ajutat.
Răspunsul lui Nate m-a făcut să mă relaxez cu totul pe saltea.
In ciuda faptului că mă simţeam puţin neliniştită din cauza situaţiei, mi-am spus că avea dreptate. Situaţia era ciudată numai dacă noi o lăsam să fie ciudată, aşa că am pufnit şi i-am răspuns:
Nu-mi fac griji că nu sunt capabilă să sărut, daca asta întrebi.
O. iubito, a răsunat vocea lui profundă în urechea mea, şi sunt destul de sigură că pupilele mi s-au dilatat odată ce am început din nou să simt furnicături între coapse. Te pricepi la sărutat. Crede-mă.

— Păi, ştiu cu siguranţă că penisul tău nu minte.
A pufnit în râs, uimit, dar asta nu m-a ajutat deloc să-mi calmez obrajii care-mi ardeau. Chiar spusesem asta cu voce tare?
Scumpo, nu mai suntem în Kansas.
— Ai roşit când ai spus asta? m-a întrebat Nate. Vocea lui trăda un zâmbet larg.
— Poate, am bâiguit eu, apăsându-mi mâna rece pe obrazul înfierbântat.
A răspuns printr-un alt chicotit uşor şi sexy, care mi-a dat fumi I caturi. în timp ce stateam şi ii ascultam respiraţia, nu-mi vene să cred cât de mult mi se schimbase dispoziţia în ziua aceea. Mă simţisem cu totul deconectată de la viaţă. Mă simţisem singura, I jalnică şi fără experienţă. Mă simţisem învinsă.
în seara asta m-am simţit excitată, am simţit că trăiesc, am simţit un impuls de putere înăuntrul meu, şi nu voiam ca toate astea sâ dispară. Singurul mod prin care ştiam că pot să le simt din nou... era să-i cer ajutorul lui Nate. Dar cu asta aş fi întrecut măsura şi nu ştiam dacă ar fi facut-o şi nici nu eram dispusă să risc prietenia noastrâ doar ca să mă simt sigură pe mine din punct de vedere sexual
— Liv?
— Da?
— Ce-ţi trece prin minte? Aproape că o aud în receptor.
Am închis ochii, iar bătăile inimii mi s-au accelerat în timp ce
mă pregăteam să-i răspund.
— Liv?
— Mm... Telefonul îmi tremura pur şi simplu în mână. Mă întrebam...
Da?
Mă întrebam... Tonul vocii mi-a scăzut, iar curajul m-a părăsit. Ce se întâmplă mai departe?
Ei bine, mă gândeam să exersezi flirtul într-o situaţie reală.
Însufleţindu-mă pe loc, am întrebat imediat:
— Ce vrea să însemne asta?
— Ieşim cu toţii să bem ceva sâmbătă seara, corect?
— Da, şi? Nu-mi plăcea prea mult unde voia să ajungă cu asta.
— Sâmbătă dimineaţa, înainte de cursul meu de judo, mergem să cumpărăm o rochie. O să te îmbraci în ceva sexy, ca să te simţi sexy, apoi seara, când ieşim, o să te convingi pe tine însăţi că eşti sexy flirtând cu un tip şi făcând rost de numărul lui.
Ascultam fără să zic nimic, simţind deja fluturi în stomac.
— Olivia?
— Mmm?
— Iubito, n-ai de ce să-ţi faci griji. îţi promit.
încercând să-mi fac din nou curaj, m-am hotărât să am încre-dere în el.
— Bine. Te cred.

Capitolul 10

Căscând, am dat din cap când Nate a ridicat un număr roşu, lipicios.
Şi-a încleştat maxilarul când a pus-o înapoi pe umeraş.
— iţi place ceva? Şi poţi te rog să te trezeşti naibii odată?
Ne aflam în mijlocul magazinului unui creator de modă, pe o stradă principală, situat chiar la ieşirea de pe strada Princess, încer¬când să găsim ceva sexy cu care să mă îmbrac în seara aceea. Făceam
asta de două ore şi jumătate şi, cu toate că intenţionat întârziam să mă decid ca să-l chinuiesc, metoda, din păcate, mă chinuia şi pe mine. Mi-am lovit coapsele enervată.
— M-ai trezit la şapte şi jumătate dimineaţa într-o zi de 1 sâmbătă. Sunt obosită. Sunt plictisită. Urăsc să merg la cumpă¬rături. Sunt una dintre femeile alea care chiar nu suportă cabinele de schimb, iar manechinele mă sperie. Am un tricou pe care scrie CUMPĂRĂTURILE ONLINE MĂ SALVEAZĂ. ?
Nate şi-a încrucişat braţele la piept şi şi-a depărtat picioarele. Purta jeanşi negri, ghete negre, un tricou alb cu croială strâmtă, un sacou negru şi un fes. Arăta superb şi iar oriunde mergea,
femeile se uitau la el pe furiş, privindu-l pline de dorinţă… asta până când îşi îndreptau atenţia spre mine, şi în acel moment donţa lor se transforma în invidie, fiindcă presupuneau că suntem împreună.
Trebuie să recunosc că o parte din excursia la cumpărături a fost destul de distractivă.
— Crezi că vreau să fiu aici? întrebă Nate, tonul lui trădând iritarea. Urăsc să merg la cumpărături.
Am zâmbit ca să îl tachinez şi l-am lovit pe braţ în joacă.
— Atunci hai să-o tăiem de-aici, iubito!
I-a apărut o gropiţă şi am ştiut că încerca să se abţină din râs ca să nu-şi strice expresia iritată. S-a stăpânit.
— Liv, trebuie să facem asta.
Bosumflându-mă, mi-am împreunat palmele.
— Te rog, hai să plecăm şi gata.
Pentru o clipă, şi-a îndreptat privirea către buzele mele, înainte să şi-o ridice pentru a-mi vedea expresia feţei.
— Vrei să te simţi sexy în seara asta?
Amuţind la întrebarea lui, am oftat, am privit în jur şi am dat din cap aprobator.
— Şi ai ceva care să te facă să te simţi sexy măcar puţin?

— Doar lenjerie intimă, am recunoscut eu ridicând din umeri. Nu mi-a răspuns, aşa că l-am privit din nou. Zâmbea.
— E bine de ştiut. Cu toate astea, nu cred că plănuim să mergem chiar aşa departe, aşa că hai să găsim ceva de îmbrăcat. Trebuie să ajung la curs în vreo două ore.
— Scuze!
O vânzătoare s-a apropiat de noi şi, cu o expresie surâzătoare, părea că îl soarbe din ochi pe Nate, care era cu cel puţin zece ani mai mic decât ea.
— Pot să te ajut cu ceva?
Nate a ridicat brusc din sprânceană, iar eu am răspuns cu un oftat lung înainte să mă întorc spre fată.
__ Caut o rochie. Să nu fie mulată, am spus eu răspicat, fără să-mi iau privirea de la prietenul meu. Colăcelul de grăsime, i-am reamintit eu, apoi m-am Întors din nou către fată. Aveţi rochii cu peplum în talie?
A dat din cap, în semn că nu.
— Avem topuri cu peplum, dar rochii nu.
— Aveţi fuste creion care să se asorteze?
— Da, sigur. Pe aici. S-a întors cu spatele şi s-a îndepărtat de noi cu paşi mari.
Nate mă privea suspect.
— Topuri cu peplum? Fuste creion?
— Ce? Am spus că urăsc să merg la cumpărături. N-am spus că nu ştiu să mă îmbrac.
— O să te ucid, a bâiguit el în urechea mea în timp ce o urmam pe fată. Te-ai mişcat cu încetinitorul timp de două ore şi jumătate.
M-am oprit şi l-am prins de braţ ca să îl opresc.
— Scumpule, m-am trezit la şapte şi jumătate. într-o zi desâmbăti
— Vrei să spui că orele astea au fost o răzbunare?
Am ridicat din umeri cu nonşalanţă.
— N-am spus nimic de genul ăsta.
— Am ajuns.
Fata ne-a chemat şi m-am grăbit spre ea ca să scap de bombă- nitul frustrat al lui Nate. îi simţeam căldura în spate când m-am oprit în faţa suportului cu haine.
— Avem trei tipuri de topuri cu peplum şi avem şi câteva fuste creion care se asortează cu fiecare dintre ele.
— Perfect. Nate mi-a dat o palmă serioasă la fund — de fapt, atât de serioasă, încât sunetul a ricoşat în pereţii magazinului. Şi a durut. Vreau să spun, a durut pe bune.
— Iubita mea o să arate superb în astea.
Fata a început să clipească des, la fel de surprinsă ca mine, înainte să îi îndrug nişte scuze ca să ne lase să ne descurcăm singuri. Imediat
— Ce. Naiba. A. Fost. Asta?
A bătut uşor cu mâna locul dureros« ca să mă calmeze
— Ochi pentru ochi şi dinte pentru dinte, a bâiguit el, zâmbind fără urmă de regret. Nemaispunând nimic, a apucat câteva topuri, care aveau mărimea mea, şi nişte fuste, şi mi le-a aruncat în faţă.
— Probează-le.
Am înşfăcat hainele cu o singură mână, în timp ce-mi frecam fundul cu cealaltă, şi i-am spus printre dinţi:
— O să plăteşti pentru asta.

Mi-am petrecut următoarele douăzeci de minute probând apatic haine, ca să aleagă ceva cu care să fie de acord. în cele din urmă, am optat pentru un top negru cu un peplum jos, cu un guler în formă de inimă, o curea albastru-închis, care se înfăşură în jurul taliei, o fustă creion, mulată, care avea un pliu drăguţ la spate, o pereche de pantofi cu toc cui, de piele întoarsă de culoare albastră, şi o geantă plic care se asorta. Nate era foarte mulţumit de ţinută. Eu, pe de altă parte, eram prea ocupată să pun la cale răzbunarea pentru palma la fund ca să pot fi atentă.
Tocmai ajunsesem la casă, iar fata îmi calcula suma totală, când m-am întors spre Nate şi l-am întrebat cu un glas suav:
— Dulceaţă?
Mi-a aruncat o privire mirată.
— Ce?
— Mi-am uitat portofelul.
Făcu ochii mici.
— Nu se poate. A arătat înspre geanta care atârna pe umărul meu. E chiar acolo.
Aia e geanta mea. Nu am portofelul în ea, am minţit eu.
— Am văzut că ai pus portofelul acolo de dimineaţă, dulceaţă, mi-a reamintit el printre dinţi.
EI bine, nu mai e aici acum, dulceaţă, i-am răspuns eu, tot printre dinţi.
Pentru un timp, ne-am uitat urât unul la altul. Până când am câştigat.
încruntându-se la mine în tot acest timp, şi-a scos portofelul şi cârdul de credit. Pe când fata îmi punea hainele într-o pungă de cumpărături, mi-am pus o mână pe pieptul lui Nate şi l-am sărutat încet pe obraz, apoi mi-am apropiat gura de urechea lui.
— Răzbunare, i-am şoptit, apoi m-am îndepărtat, iar el şi-a întors capul şi m-a fixat cu privirea.
Ochii lui aruncau scântei şi, pentru un moment, mi s-a tăiat respiraţia. Ignorând fiorul dorinţei care se strânsese între coapsele mele după ce-i văzusem expresia, i-am şoptit:
— îmi zvâcneşte fesa.
Un zâmbet i-a destins mina zeflemitoare.
— Corect. Să zicem că ăsta e cadoul meu de ziua ta, cumpărat din timp.
A luat pungile şi mi le-a pus în braţe.
— Nu. Am dat din cap dezaprobator şi l-am urmat în timp ce ieşea din magazin.
— E răzbunare.
— Cadou de ziua ta! a strigat el peste umăr.
— Răzbunare, am insistat eu cu încăpăţânare, aproape împleticindu-mă în timp ce mă grăbeam să-l prind din urmă pe stradă.
— Frate, asta e una dintre cele mai tari chestii pe care le-am făcut vreodată. N-o să o strici cu tâmpenia asta cu cadoul de ziua mea. E răzbunare. Am ridicat sacoşele ca să-mi subliniez punctul de vedere.
Nate a dat din cap dezaprobator şi zâmbea cu gura până la urechi.
— Iubito, a fost cea mai tare chestie pe care ai făcut-o vreodată până în momentul în care ai recunoscut asta.
A început să râdă când mi-a văzut expresia îndărătnică.
— Bine, s-a dat ei bătut. A fost răzbunare.
Ne îndreptam tăcuţi spre strada Princess, prin mulţimea de pietoni care se mărea din ce In ce mai mult. până când bunele maniere m-au făcut să spun Încet:
Mersi pentru cadoul de ziua mea, făcut din timp.
O grămadă de femei şi-au întors capul după Nate Sawyer, care râdea de mine în hohote, înainte să-şi pună braţul în jurul umerilor mei ca să mă ghemuiesc lângă el.

Trebuia să recunosc... era un loc numai bun de stat.
Bodyguardul de la Club 39 m-a măsurat din cap până în picioare, apoi a şoptit un aluziv „bună seara, dragă“, după care s-a dat într-o parte ca să mă lase să intru. M-am străduit să nu roşesc când am zărit licărul apreciativ din ochii lui. în schimb, picioarele au început să-mi tremure în timp ce tocurile ţăcăneau pe podeaua de piatră de la intrare. Gândul la seara asta mă agitase extrem de mult, şi am sfârşit prin a întârzia şi a-i da un mesaj lui Jo, spunându-i că mă văd cu ea, cu Ellie şi cu băieţii la bar. Era barul în care Jo şi Joss lucra¬seră, iar când ieşeam mergeam adesea acolo fiindcă ei îi cunoşteau pe cei mai mulţi dintre angajaţi, astfel că puteam aproape mereu să facem rost de o masă.
Sincer, nu era localul meu preferat. Era întunecat şi aglo¬merat, şi pentru că barul se afla la subsol, era un pic cam sufocant. Puţina mobilă părea incomod de modernă, iar ringul de dans era de mărimea micii mele bucătării. Club 39 avea ceva pretenţios care îmi cam tăia cheful, şi, sincer, îmi făceam griji că aici n-o să găsesc pe nimeni cu care să îmi doresc atât de mult să flirtez încât să trec ultimul test propus de Nate şi să fac rost de un număr de telefon.
Dacă gândul la scopul pe care îl aveam în seara asta nu ma neliniştea, felul în care eram îmbrăcată şi privirile pline de admiraţi« pe care mi le aruncau bărbaţii o făceau cu siguranţă.
Nate avea dreptate. Chiar mă simţeam sexy îmbrăcată aşa. Aveam un decolteu destul de generos, talia mea părea subţire, iar şoldurile mele extrem de voluptuoase. Topul şi fusta îmi scoteau în evidenţă toate trăsăturile frumoase ale siluetei şi ascundeau toate ietectele. în plus, durase mai mult să mă machiez decât de obicei, şi îmi scosesem In evidenţă ochii deschişi la culoare. Cât despre buze, folosisem un ruj lichid transparent ca să-mi fac buzele să pară mai pline. Cu părul a fost simplu, chiar aveam un păr frumos. Cădea pe spate în valuri negre şi strălucitoare, care se potriveau perfect cu ţinuta.
Una peste alta, mă simţeam exact ca Marilyn Monroe. Asta au însemna insă că mă pricepeam să fac tranziţia de la atitudinea mea conservatoare la atitudinea de vampă.
Am ignorat privirile aţintite asupra ţinutei mele, lucru ce l-ar fi enervat pe Nate, având în vedere că trebuia să arunc zâmbete cochete tuturor, şi am strâns mai tare noua mea poşetă plic în timp ce mă uitam prin bar după prietenii mei.
I-am găsit intr-un colţ, aşezaţi deja pe cubul ciudat din piele, care se presupunea că e o canapea. Ca de obicei, Ellie era sofisti-cată, purtând o rochie roz-deschis şi pantofi argintii, cu toc cui, iar/o arăta sexy şi elegantă, îmbrăcată într-o rochie mulată pe corp, de un albastru electric, şi purtând sandale asortate, cu toc înalt. Stăteau cu logodnicii lor, râzând la ceva ce le spunea Nate, care-şi ţinea coatele pe genunchi, plimbându-şi berea dintr-o mână în alta. Adam purta un costum de designer care îi venea ca turnat, iar Cam purta jeanşi negri şi un tricou cu Ramones. Nate era îmbrăcat intr-o cămaşă elegantă, albastră, şi pantaloni largi.
Ţi se scurgeau ochii după toţi trei.
în timp ce mă apropiam de masă, mă aşteptam să-şi ridice privirea, să zâmbească şi să-mi ureze bun venit. în schimb, Ellie, Jo şi Cam s-au uitat parcă prin mine, apoi în altă parte, înainte să-şi întoarcă din nou privirile către mine, recunoscându-mă brusc. Curând, Adam şi Nate m-au privit şi ei.
Cu o expresie de-a dreptul uimită, Jo a zâmbit cu gura până la urechi.
Dumnezeule, Olivia, arăţi… uimitor!
M-am fâstâcit, simţindu-mă foarte stânjenită de privirile lor atente.
O, mersi. Vreau să trec mai în faţă.
Am afişat un zâmbet prostesc şi eram pe cale să-mi croiesc drum spre Ellie, ca să mă aşez alături de ea, când Nate m-a luat de mână m-a tras lângă el. I-am zâmbit, iar în clipa următoare, felul în

care mă privea m-a făcut să tremur. în cele din urmă, privirile noastre s-au întâlnit.
— Pari incredibil de bună.
Am râs, încercând să nu roşesc.
— Ca întotdeauna, mă vrăjeşti, Nathaniel.
— Tu şi felul tău de a vorbi, Nate, a încuviinţat Ellie pe un ton sec. Adam mormăi:
— E mai rău decât Braden.
Nate a ridicat din umeri şi a luat o înghiţitură mare de bere înainte să răspundă alene:
— Spun ce văd.
încercând să las complimentul lui Nate să-mi calmeze emoţiile, am început să-mi caut victima prin bar.
Ţinta?
Bine, nici asta nu suna prea bine.
Trebuie să beau ceva.
Am făcut un semn către paharele lor.
— încă o rundă?
Adam s-a ridicat imediat şi s-a strecurat pe lângă masa micuţă in jurul căreia eram adunaţi.
— Mă duc eu să cumpăr. Corona cu lămâie verde?
Asta beam eu de obicei, dar în seara asta m-am hotărât că am nevoie de ceva un picuţ mai tare.
— Whisky Talisker cu bere de ghimbir. Şi cuburi de gheaţă.
A pornit spre bar, iar eu am simţit privirea lui Jo aţintită asupra.
— Eşti bine?
— Da. Tu? Whisky?
Am doar chef de ceva un pic diferit în seara asta. M-am uitat
din nou în jur, căutând. Trebuia să fie un tip care să trezească un soi te reacţie viscerală în mine. Sau cel puţin cineva care să-mi trezească , reacţia asta îndeajuns să vreau să flirtez cu el.
Mirosul parfumului lui Nate a ajuns la mine când s-a aplecat ca să-mi şoptească la ureche:
— Vezi pe cineva care să-ţi placă?
A fost nevoie de mult autocontrol ca să nu mă întorc spre el, să nu-1 sorb din priviri şi să nu-i răspund în şoaptă: „Cu siguranţă, iubitule.“
Cu toate astea, nu eram destul de tupeistă sau stăpână pe mine ca s-o fac. Poate mai târziu, cu câteva pahare de whisky la bord, o să fiu mai îndrăzneaţă.
— Mă uit, i-am spus încet. Simt că-mi vine să vomit pe pantofii mei cei noi.
— Te rog să n-o faci. Ştiu cât de mult costă.
Am zâmbit larg, privirea mea rătăcind în zona barului.
— O să încerc, de dragul tău.
— Apreciez.
Oricât m-am străduit, n-am văzut pe nimeni, dar adevărul e că nu mă concentram prea mult. Cum coapsa lui Nate era lipită de a mea, iar parfumul plutea peste tot în jurul meu, m-am surprins distrasă de faptul că eram foarte conştientă că e acolo. Desigur, tot timpul eram conştientă că e acolo în felul ala în care eram mereu conştientă de cineva care mă atrăgea.
Constatarea bruscă m-a făcut să mă încordez.
Măi să fie!
— Ce? Nate şi-a strâns degetele în jurul încheieturii mele, atrâ- gându-mi din nou privirea spre chipul lui. Era atât de aproape că probabil că puteam să-i număr fiecare geană lungă şi groasă care îi încadra ochii ăia seducători.
Am născocit un motiv ca să îi explic încordarea mea bruscă, privirea mea zburând din nou către

bar. S-a oprit pe un tip blond şi înalt care semăna uşor cu Benjamin.
L-am gasit. Mi-am întors capul brusc în direcţia tipului.
Stătea la bar, bea o halbă de bere şi râdea cu doi prieteni de-ai lui, în timp ce se uitau la fetele din jurul lor. Nu era un bărbat absolut superb, dar avea un zâmbet atrăgător şi umeri laţi.
— Bun. Acum, du-te la bar ca să-ţi iei băutura de la Adam şi începe să flirtezi cu tipul ales de tine.
Am văzut cu colţul ochiului că Jo ne privea atentă pe amândoi, în timp ce Ellie şi Cam discutau cu voce tare din cauza muzicii. Simţind cum mi se încinge sângele în obraji când mă gândeam la Jo sau la oricine altcineva care ar fi descoperit ce puneam la cale, în loc să îl întreb pe Nate cum să încep să flirtez, aşa cum voiam cu adevărat, am dat din cap fără să scot un cuvânt şi m-am ridicat. Le-am zâmbit fetelor când am trecut pe lângă ele, ignorându-le privirile curioase. Mi-am croit drum prin mulţime, încercând să-mi legăn şoldurile aşa cum făcea Jo când purta tocuri. Inima îmi bătea aşa tare că urechile mi se înroşiseră, şi eram destul de sigură că dacă aş fi rostit un singur cuvânt, n-ar fi ieşit altceva decât o bolboroseală. Picioarele îmi tremurau când m-am apropiat de Adam, care stătea în capătul barului, lângă ţinta mea.
— Bună. M-am strecurat lângă el şi am ochit paharul meu de whisky de pe tejghea. Al meu?
— Da, urma să ţi-1 aduc.
— Nu-i nevoie. L-am luat, l-am dat pe gât şi mi-au dat lacrimile din cauza arsurii. M-am bătut uşor pe piept şi am tuşit puţin.
— Uh! Arsura a început să dispară, lăsând în urmă o senzaţie plăcută de căldură care mi se aduna în piept. Aplecându-mă peste bar şi ignorându-1 pe Adam, care se holba la mine de parcă nu mă mai văzuse in viaţa lui, l-am bătut uşor cu palma pe umăr pe Alistair, fostul coleg al lui Jo şi Joss. Umplea o halbă şi, întorcându-se, m-a recunoscut şi mi-a zâmbit.
— Olivia, cu ce te servesc?
— încă un whisky Talisker cu bere de ghimbir şi gheaţă
Am trântit banii pe tejghea.
— Păstrează restul.
A luat banii cu o mână, în timp ce strecura halba clientului »iu.
— Şi» eşti bine? Adam m-a privit Încruntat.
Am dat repede din cap în semn că da.
— Niciodată n-am fost mai bine. M-am uitat cu colţul ochiului la ţinta mea ca să mă asigur că era încă acolo.
Da.
Bun.
Am inspirat adânc, încercând să-mi înăbuş fluturii de nestăpânit din stomac.
întorcându-mi capul, ca şi când mă uitam pur şi simplu prin club, mi-am lăsat privirea să treacă peste el, apoi să revină. A observat asta şi s-a uitat la mine, privirea lui fiind aprinsă de o umbră de interes.
Asta era bine.
Am zâmbit şi mi-a zâmbit şi el.
Era şi mai bine. Sprijinindu-mă de bar, astfel încât decolteul meu era în centrul atenţiei, l-am întrebat:
— Te-am mai văzut pe la bibliotecă, nu-i aşa?
Blondul a venit mai aproape de mine şi s-a depărtat de prietenii lui, încă zâmbind în timp ce mă măsura cu privirea. Ochii i s-au oprit pe sânii mei pentru mai multe secunde decât ar fi fost politicos,
[apoi au revenit la chipul meu.

— Bibliotecă?
— De la universitate. Sunt bibliotecară acolo. Eşti la maşter, nu-i aşa?
Mi-a zâmbit larg.
— Nu, dar mi-ar fi plăcut. Nu-mi amintesc să fi avut bibliotecare ca tine când eram la universitate.
Avea un accent englezesc sexy şi părea cu siguranţă interesat. Aveam şanse mari să trec testul.
— Poftim, Olivia. Alistair a împins băutura înspre mine, şi in timp ce facea asta, privirea lui s-a intersectat cu privirea lui Adam. Se uita când la mine, când la tip, de parcă nu era sigur dacă eu îi atrăsesem atenţia sau nu. Ca să-l fac să înţeleagă, i-am zâmbit, am ridicat din umeri cochet şi m-am întors anume către ţinta mea.
— Deci te cheamă Olivia? Şi a pus un cot pe bar. şi acum eram mai aproape unul de altul. Atât de aproape că trebuia să-ml dau un pic capul pe spate ca să pot să 11 privesc In ochi.
— Da. Şi pe tine?
— Will.
Mi-a întins mâna ca să i-o strâng, ceea ce am şi făcut, şi mi-a plăcut senzaţia mâinii lui puternice strângând-o pe a mea.
Da, cu siguranţă puteam s-o fac.
Ai cumva accent american? Mi-a privit chipul cu interes.
— Da. Am fost crescută în State, dar tata e scoţian, aşa că de curând ne-am mutat din nou aici.
— îţi place aici?
Am zâmbit larg şi am răspuns sincer:
— Până acum a fost grozav.
Will şi-a înclinat capul, iar ochii lui albaştri aveau un licăr sexual care m-a surprins. Nu trebuia, din moment ce asta speram să se întâmple, dar totuşi... Nu mă simţeam atât de confortabil dacă eram sinceră cu mine. Nu-1 cunoşteam pe tipul ăsta şi nu ştiam cum avea să reacţioneze la un flirt nevinovat. Pentru unii oameni există o diferenţă subtilă între cineva care flirtează cu ei şi cineva care încearcă să-i agaţe. Mai ales dacă, de fapt, nu eşti decât un experiment... şi eşti într-adevăr agăţat.
— Asta o să sune foarte îndrăzneţ şi siropos, dar ţi-a spus cineva ca ai nişte ochi absolut uimitori?
Da. Nate Sawyer a făcut-o. Şi a sunat mult mai bine când a spus-o el Mi-am aplecat capul, apoi l-am privit din nou de sub gene.
— Mersi, am şoptit, apoi mi-am întors capul într-o doară, ca să mă uit la prietenii mei.
Nate era lângă masă, dar o blondă scundă, slabă şi voluptuoasă stătea practic lipită de el, iar Nate îşi aplecase capul la urechea ei ca sft se facă auzit, buzele lui atingându-i pielea.
\m început să tremur fiindcă nil se făcuse frig, Iar de flutur ii din stomacul nwu se alesese praful. Nici măcar uu era conştient că mă descurcam bine la testul lui. O Noiulă drăguţă cu şolduri suple şi cu un chip superb stătea lipită de el, isa că de ce ar ti fost conştient de orice aş fi făcui eu? Pielea îmi ardea, sl data asta eram destul de sigură că asta se întâmpla din cauza durerii şi furiei, aşa că tn-am uitat In altă direcţie, dar privirea mi s-a intersectat cu Jo. Ha s-a uitat la mine pentru o secundă, apoi la Nate. Când şi-a îndreptat din nou atenţia spre mine, am observat o undă de nelinişte in ochii ei, aşa că i-am zâmbit ca şi când nu aş fi avut nicio grijă şi m-am întors din nou către Will.
Era încruntat.
Superb.
— E iubitul tău? a întrebat el, arătând cu bărbia în direcţia lui Nate.

— Nu, m-am grăbit să-l conving eu. Toţi de acolo sunt doar prie¬tenii mei.
Relaxându-se, a spus:
— Deci eşti singură?
— Sunt singură.
Atât de singură că nici măcar nu era amuzant
— Şi tu, nu-i aşa?
— Greu de crezut, dar da. A pufnit autoironie. Mi-a plăcut răspunsul lui, iar asta m-a făcut să mă relaxez.
— Deci, cu ce te ocupi, Will? .
— Sunt inginer.
Intrigată, am sorbit din whisky, acum savurându-1 fiindcă mă simţeam mai calmă.
— Povesteşte-mi.
Asta s-a dovedit a fi în mare parte cheia către inima unui bărbat.
Sau cel puţin către inima lui Will. Pentru următoarele treizeci de minute l-am întrebat despre el, despre pasiunile lui, despre munca lui, despre hobby-uri, şi în tot timpul ăsta am zâmbit şi i-am lăsat impresia că tot ce spunea era fascinant.
Îl făcusem să-mi mănânce din palmă.
Cu toate astea, dacă nu ar fi fost un test aş fi renunţat cu zece minute mai devreme. Tot aşteptam ca Will să-mi pună întrebări despre mine, dar în mare parte părea să se delecteze cu faptul că eram atentă la el.
Plictisindu-mă, am ridicat din umeri, m-am prefăcut că ezit.
— Chiar ar trebui să mă întorc la prietenii mei... dar... Curaj, dulceaţă. Ai putea... ai putea să-mi laşi numărul tău?
Will a zâmbit larg şi a întins mâna.
— Dă-mi telefonul tău.
Mi-am deschis poşeta plic, am scos de acolo telefonul şi m-am simţit cu totul uşurată când Will îşi tasta numărul de telefon. Când mi l-a înapoiat, mi-a prins mâna într-a lui şi m-a tras uşor înspre el, ţinându-mă aproape de el în timp ce şi-a aplecat capul.
Am încremenit când şi-a apăsat gura pe a mea.
Apoi Nate şi blonda lui mi-au apărut în minte şi mi-am întredes¬chis furioasă buzele.
Will m-a sărutat, atingându-mi uşor limba cu a lui.
Nu a fost un sărut rău. De fapt, tehnic vorbind, săruta bine.
Dar nu am simţit nimic.
M-am dat înapoi, am zâmbit uşor timid, ceea ce părea să-i placă, şi i-am spus:
— O să te sun.
Imediat ce mi-a dat drumul, am ignorat rânjetele amicilor lui şi m-am întors, îndreptându-mă spre masa mea.
Nate, care nu mai era cu blonda, mă privea cu o expresie impe-netrabilă. De la el, privirea mea a trecut la ceilalţi. Cam şi Adam rânjeau la mine, Ellie îşi muşca buza ca să-şi înăbuşe micul ei zâmbet imatur, iar Jo părea confuză.
— Ce-a fost asta? a întrebat ea, uitându-se la telefonul meu.
L-am fluturat şi, cu o voce care încerca să pară amuzată şi nonşalantă, am răspuns:
— Am făcut rost de un număr de telefon.
Mi-am îndreptat privirea către Nate şi el şi-a ridicat bărbia, făcându-mi semn să vin lângă el.
M-am aşezat şi am aşteptat, dar nu a spus nimic până când ceilalţi n-au început să vorbească între ei.

Te distrezi? a întrebat în şoaptă, căutându-mi privirea.
Am ridicat din umeri.
— Am trecut micul tău test.
Ochii lui negri s-au îndreptat către bar, unde Will încă stătea cu prietenii lui. Aşteptam să reacţioneze într-un fel, dar expresia lui era impasibilă când s-a întors spre mine.
— Nu am spus că trebuie să te săruţi cu un străin.
— Nu. Dar am facut-o.
— Se pare că am de-a face cu o elevă foarte silitoare.
Am ridicat din umeri.
Am fost tăcuţi pentru restul serii, şi cred că în mare parte fhndci mă pierdusem în propriile mele gânduri. Când a fost timpul sa ne îndreptăm spre casă, Nate a insistat să mă conducă. Le-am îmbrăţişat pe fete când ne-am despărţit şi le-am urat noapte bună băieţilor, apoi am luat-o pe Strada George cu Nate, încălţată cu pantofii cu toc superbi, care începuseră să mă jeneze.
— Deci... Am încercat să par degajată. Părea că ai făcut rost de un număr în seara asta.
— Blonda.
Am pufnit.
— Aşa o cheamă?
Mi-a aruncat „o privire“.
— E singurul nume pe care am nevoie să-l ştiu.
În acel moment, chiar a trebuit să încerc să-mi amintesc de ce se
comporta ca un nesimţit. în seara asta urma să mă ducă acasă, apoi să o sune pe tipa blondă, să se întâlnească undeva cu ea, să i-o tragă, să o părăsească, apoi să îi şteargă numărul din telefon.
Nu era un mod bun de a-şi trăi viaţa, dar acesta era drumul pe care şi-l alesese, iar eu trebuia să-i respect decizia. Dacă ar fi fost un afemeiat ca oricare altul, i-as fi ţinut o predică până când i-ar fi sângerat urechile, dar de fiecare dată când mă gândeam la asta, îmi venea în minte tatuajul lui de pe piept.
Pe măsură ce ne apropiam de apartamentul meu, mă simţeam tot mai stânjenită, şi amintindu-mi durerea şi furia care mi~au sfâşiat inima când îl văzusem că flirtează cu blonda, mi-a trecut prin minte că poate nu mă deranja alegerea lui, ci ideea că mă lăsase să mă duc să mi-o trag cu un străin. Nici măcar nu voiam să mă gândesc la asta.
Totuşi, când ne-am oprit în faţa clădirii, m-am surprins rostindu-i încet numele.
— Da? a spus el, băgându-şi mâinile în buzunarele de la pantaloni
Privindu-i chipul frumos, am găsit cu greu curajul să-i pun între¬barea care-mi stătea pe limbă de când ne sărutaserăm. Am început prin a spune:
— A ajutat că ne-am sărutat.
Şi-a întors privirea spre mine, aşteptând tăcut să vadă unde vreau să ajung.
Mi-am dres glasul, începând un război mental cu mulţimea de fluturi care-mi roiau în stomac.
— M-am simţit mai bine, am spus eu, încercând să-i explic. Am simţit... că am mai multă încredere în mine.
— Ce vrei să spui, Liv?
Unde era paharul de whisky când aveam nevoie de el?
— Hm. Mi-am umezit buzele care mi se uscaseră brusc. Vreau să... vreau să mă înveţi cum să fiu... bună la pat.
Nate a devenit mai atent şi m-a întrebat cu un calm surprinzător.
— în teorie sau în practică?
— în practică.

Momentul de tăcere dintre noi s-a prelungit atât de mult, încât fluturii din stomac se înmulţeau acum cu o rapiditate uimitoare. Am fost cuprinsă de o senzaţie de stânjeneală şi regret şi am început să mă simt groaznic numai pentru faptul că întrebasem şi eă îl pusesem într-o asemenea situaţie.
— Nate...
— Cât de mult ai băut?
Uşor jignită de insinuarea lui, am dat rapid din cap, in semn de dezaprobare.
— Am băut doar câteva pahare de whisky. Nu sunt beată.
Am tăcut un pas spăsit înspre el.
— Uite ce e, îmi pare rău dacă te-am făcut să te simţi incomod.
Nu am vrut. Putem să...
Nate mi-a pus un deget pe buze ca să tac, şi brusc n-am mai spus nimic.
— Eşti unul dintre cei mai buni prieteni ai mei. Nu vreau să fac nimic care ar putea să strice asta.
ignorând anumite sentimente, şi prin „ignorând“ vreau sa spun că le-am îngropat în adâncul fiinţei mele, m-am concentrat numai pe gândul maturizării mele şi m-am grăbit să-l liniştesc.
— Dacă promit că nu o să se întâmple asta, te mai gândeşti? Vreau doar... vreau să simt că ştiu ce fac. Astfel, simt că aş putea să mă apropii de Benjamin încrezătoare, ştiind că, în cazul în care ar fi de acord să-mi dea întâlnire şi după, dacă întâlnirea ar merge în direcţia aia, nu aş mai simţi-o ca pe o chestie traumatică şi exas¬perantă. Am încredere în tine, Nate. Şi nu ar fi tocmai un chin, am adăugat cu un zâmbet scurt şi mi-a răspuns şi el tot zâmbind.
— Deci lasă-mă să înţeleg. Vrei să ţi-o trag ca să te învăţ cum sa i-o tragi altui tip?
— 0 faci să sune atât de murdar.
Oftând, s-a aplecat şi m-a sărutat dulce pe frunte.
— Du-te la culcare, iubito. Dacă o să vrei acelaşi lucru de dimineaţă, mai întreabă-mă încă o dată.
— A fost destul de greu să te întreb prima dată, am mormăit eu în şoaptă, întorcându-mă să descui uşa blocului.
Nate m-a auzit şi i-am simţit mâna puternică pe şoldul meu şi căldura respiraţiei sale în spatele meu, în timp ce-mi şoptea la ureche:
— A fost curajos din partea ta, Liv.
M-am uitat din nou la el cu un mic zâmbet recunoscător.
— Cred că mâine aflăm dacă e curaj făcut de alcool sau dacă e autentic, spuse Nate.
Apoi a plecat şi am simţit vântul rece pe piele după ce mă lăsase singură la uşă. Am intrat repede, inima bătându-mi cu putere, de parcă o mie de fluturi din stomac ajunseseră în piept şi făceau şi acolo ravagii.
Fluturii ăştia mi-au ţinut companie în tot nenorocitul de răstimp cât m-am chinuit să adorm în noaptea aia.

Capitolul 11

Am aţipit în cele din urmă, trezindu-mă puţin după prânz, exact la timp cât să fac un duş, să mă îmbrac şi să îl aştept pe tata pentru a merge împreună la Elodie şi Clark ca să luăm masa tradiţională de duminică.
în orele de dinainte de somn, am avut timp să mă gândesc serios, după cum îmi sugerase Nate.
Ajunsesem la concluzia că vreau să merg până la capăt. Chiar simţeam că trebuie. Dar... ceea ce nu luasem în considerare când îi cerusem asta lui Nate erau prietenii noştri. Eram un grup destul de unit, şi cu toate că eram sigură că eu şi cu Nate puteam să păstrăm secretul, eram un pic îngrijorată în legătură cu impactul pe care acest lucru l-ar avea asupra dinamicii grupului. Mă îngrijora şi mai tare faptul că eram mult prea convinsă că Nate şi cu mine o să facem treaba asta şi că o să iasă bine.
Dar chiar voiam să merg până la capăt. Nu credeam cu adevărat că imi era hărăzit să fiu o persoană nesigură, şi asta pentru că In majoritatea timpului nu eram. Aveam încredere în propria mea inteligenţă şi în propria mea judecată, credeam că am un caracter bun, deşi neobişnuit; credeam că sunt capabilă, că puteam să fac orice dacă mă ambiţionam. Dacă cineva nu mă plăcea, atunci nu merita să-mi bat capul cu el.
Credeam în mine.
Credeam în toate lucrurile din mine. Cumva, pe drum, înce¬tasem să mai am încredere în supracoperta mea. Nu ştiu de ce. Dar nu asta mi-a fost cu adevărat hărăzit să mi se întâmple. Nu trebuia să fiu tipul de persoană care îşi pune la îndoială propria competenţă, care îi permite oricui să o facă să creadă că sunt lucruri care îi lipsesc.
Dar aşa mă simţeam.
Şi eram obosită să suspin, să mă văicăresc şi să mă plâng mie însămi în legătură cu asta. Îmi văzusem frumoasa şi tânăra mamă luptând cu cancerul şi pierzând bătălia. Viaţa e scurtă. Prea scurtă ca să o petreci urând o parte din tine şi să nu faci ceva ca să-ţi recupe¬rezi încrederea. Prea scurtă ca să nu o trăieşti.
Sexul era o parte importantă din viaţă şi din existenţă. Mă simţeam incapabilă la acest capitol şi aveam pe cineva care putea să-mi ofere un pic de experienţă practică, pentru a căpăta încredere în mine şi să fiu mai aproape de acel ideal de femeie pe care mi-1 doream.
Aşa că după prânz eram cu totul hotărâtă să îl sun pe Nate şi să-i pun încă o dată întrebarea mea. Nu înflăcărarea provocată de whisky îmi întreţinea curajul. Eram doar eu şi hotărârea mea de a deveni o femeie care să se placă pe ea însăşi.... până la capăt.
Se pare că nu a fost nevoie să aştept până la prânz ca să-i pun întrebarea.

Nu numai că Elodie aducea pe încă cineva care să mănânce la Dee, dar Nate trecuse mai devreme pe la Cam şi a sfârşit prin a primi o invitaţie la friptura de duminică. Lui Elodie nu-i păsa deloc. Familia Nichols se conducea mereu după zicala „cu cât mai mulţi, cu atât mai bine“.
Totusi, rezultatul a fost că m-am trezit stând afară, pe mica terasă a lui Elodie şi Clark, aflată în spatele casei lor, bucurându-mă de o zi caldă de primăvară alaturi de Jo, pe când ceilalţi erau înăuntru.
Îl asteptam pe Nate şi aveam nervii întinşi la maximum. Gândindu-mă la momentul în carfe urma să repet ce vreau de la el, am băut nervoasă un pahar plin cu apă.
— Eşti bine, Liv?
Am făcut ochii mari şi am privit-o pe Jo. Se uita la mine şi părea îngrijorată.
— Pari extrem de agitată.
Observându-i expresia care sugera că aşteaptă un răspuns, am avut un impuls brusc să-i spun tot. Cuvintele s-au târât până in gât« s-au blocat, în vreme ce inima îmi bătea cu putere.
-Liv?
în ciuda hotărârii mele, am devenit foarte nesigură în timp ce îmi priveam prietena. Dacă era o idee proastă pentru toţi ca eu şi Nate să facem chestia asta?
— Am un prieten, îmi scăpă. De la lucru. Mi-a cerut părerea într-un impas, şi ştii cum sunt eu, îmi place să dau răspunsul potrivit
Jo deveni preocupată.
— OK. Care e impasul?
Are un grup de prieteni. Sunt cu toţii apropiaţi, dar el o place pe una dintre fetele din grup şi ei doi se doresc unul pe celălalt, dar având în vedere trecutul lor, nu au idee cum ar evolua relaţia lor. Şi sunt îngrijoraţi şi de felul în care asta le-ar afecta grupul.
M-am încordat când am terminat de vorbit, încercând si mă prefac că Jo chiar credea că era vorba de impasul unui coleg. Aşteptam să mă provoace.
— Ei bine, oftă ea, cred că dacă prietenul tău o place pe fata asta, ar trebui să încerce.
M-am simţit uşurată şi m-am relaxat. Jo nu avea de gând să mă dea de gol.
Minunat.
Crezi?
Avea pe bute un mic zâmbet reconfortam.
Dacă el chiar vrea să facă asta şi dacă simte că e ce trebuie pentru el, atunci ar trebui s-o facă. Niciodată nu ştii unde poate duce o relaţie. Intrăm în chestii de genul ăsta orbeşte şi pe măsură ce evoluează, pe măsură ce vă cunoaşteţi unul pe celălalt, Începe să se facă lumină. Cât despre grupul de prieteni... Ei bine, dacă sunt atât de apropiaţi cum spui tu că sunt, atunci vor Înţelege. Vor accepta şi se vor descurca, orice s-ar Întâmpla.
Mi-am tras răsuflarea în timp ce]o m-a luat de mânâ. Ochii ei îmi spuneau că a înţeles subterfugiul meu, iar gestul ei de a-mi strânge mâna mi-a sugerat că mă acoperea.
în acel moment am simţit că, intr-un fel, o iubesc nespus.
— Aici eraţi, a spus Cam deschizând uşile franceze şi intrând in curte, urmat de Nate.
I-am salutat cu un zâmbet, simţmdu-mâ din nou neliniştită la vederea lui Nate, şi i-am lăsat pe el, pe lo şi pe Cam să discute, in timp ce sorbeau cola din pahare îngheţate.
— Peetie şi cu mine vorbeam despre cum ar fi ca peste câteva
săptămâni să mergem acasă pentru un weekend prelungit, i-a spus Cam lui Nate. Ne gândeam — şi arătă spre toată lumea — să mergem cu toţii. Am putea să închiriem o casă, să împărţim cheltuielile la şase.
— La şase? Nate s-a încruntat.

— Ei bine, eu,]o, tu, Liv şi Lyn. Şi bineînţeles că o să fie şi Cole cu noi.
Nate s-a întors către mine.
— Ce crezi? Ţi-ar plăcea să îi cunoşti pe-ai mei?
Aveam în minte o versiune mai mică a mea care săream susâe bucurie şi nerăbdare la gândul că aveam să-i întâlnesc pe părinţii lui Nate, să văd de unde venea şi să aflu mai multe despre trecutul care îl modelase pe omul pe care ajunsesem să-l cunosc. În exterior, am dat din cap nonşalant şi am zâmbit aprobator.
Sună bine.
Grozav
Jo s-a îndreptat către uşile glisaante.
— O să încep să caut un loc de închiriat.
Ha şi Cam au trecut In sufrageria care era goală, Cam ţinându-ne uşile deschise. Nate a dat din cap în semn de refuz.
— intrăm şi noi imediat.
Asta însemna că vrea să-mi vorbească între patru ochi.
Am tras aer în piept. Jo şi Cam plecaseră.
Nate nu sufla o vorbă.
Trecuse un minut.
Două.
în cele din urmă am pufnit:
— O să mă pui s-o zic?
— Depinde.
A rânjit, dar am observat o umbră de precauţie în privirea lui, ceva care aducea a teamă.
— Ce voiai să-mi spui?
Privind din nou In direcţia uşii, m-am asigurat că eram într-adevăr singuri înainte să vorbesc.
— Nu eram beată azi-noapte.
Nu se vedea nici urmă de umor pe chipul lui Nate când mi-a răspuns:
Tu ai încredere să faci asta cu mine, dar şi eu trebuie să am încredere că nu o să consideri acest lucru decât gestul unui prieten care îşi ajută un alt prieten.
Bun, deci în adâncul meu, în locul ăla neguros unde o ascun¬sesem azi-noapte, era o chestie numită gelozie, care îşi scosese căpşorul urât atunci când Nate luase numărul de telefon al fetei ăleia. Dar fusese un simplu impuls şi puteam să-l controlez. Nate mă atrăgea, şi da, ţineam la el, dar călcâiele îmi ardeau tot după Benjamin, nu după Nate, şi acum la Benjamin voiam să ajung. Încercând să dau conversaţiei o turnură mai hazlie, am spus:
— Sunt sigură că într-un fel sau altul o să reuşesc să nu mă îndrăgostesc de tine.
Gropiţa îi apărea şi dispărea pe obrazul stâng.
— Sunt sigur că n-o să fie mare greutate pentru tine.
— Aş vrea să subliniez ceva.
— Te ascult.
— Ştiu că tu eşti obişnuit să ţi-o tragi. Ceea ce-ţi ofer eu e şansa de a avea parte de sex fără sâcâieli. N-ar trebui să fie mare greutate.
— Nu. Mi-a zâmbit sugestiv. Nu e deloc o greutate. A rămas tăcut pentru o clipă ca să mediteze asupra propunerii mele. S-a uitat din nou înspre uşă, pentru a se asigura că încă eram singuri.
— Ei bine, dacă facem asta, o să-mi fac nişte analize şi promit să nu mi-o trag cu altcineva în timpul... lecţiilor noastre.

Ştiam că expresia mea trăda uimirea vizavi de propunerea lui, pentru că s-a încruntat imediat.
— Iubito, dacă ai de gând să-ţi începi viaţa sexuală, fii deşteaptă. Eu îmi fac analizele o dată la trei luni, şi când o să vină vremea pentru tine şi Benjamin ăsta, asigură-te că nu are nimic înainte să faceţi ceva. Mai sunt câteva săptămâni până când trebuie să-mi fac analizele, dar o să le fac mai repede pentru tine. Poate că ar trebui să începi să iei anticoncepţionale.
Acum că discutam detaliile, inima mea se alăturase şi ea conversaţiei şi se făcea auzită. Bătea tare, tare, în spatele coastelor, hotărâtă să-mi dea de înţeles că mă panicam puţin. I-am ordonat să se calmeze.
— Iau deja. îmi reglează... ştii tu.
N-am putut să mă abţin să nu roşesc.
Nate s-a apropiat de mine, iar pieptul lui s-a atins de al meu.
— Nu-i aşa că nu începi să ai îndoieli cu privire la propunerea pe care mi-ai facut-o?
Mmmm...
— Nu. Mi-am adunat din nou curajul. Vreau doar să fiu sigură că ştii în ce te bagi. Vreau să zic, ştiu că păream foarte încrezută când vorbeam despre faptul că ştiu că faci nex regulat şi că nu e mare greutate, dar adevărul e că asta nu e un pact sexual oarecare. E vorba de tine... care o să mă înveţi.. chestii.
Privirea lui Nate s-a înviorat instantaneu şi a repetat în şoaptă.
— Chestii?
Obrajii Imi ardeau.
— Chestii.
— Chestii?
M-am uitat în jur să văd dacă trăgea cineva cu urechea. Cum nu era nimeni, l-am privit din nou în ochi, ignorând fiorul care Imi stri- bătea corpul când piepturile noastre s-au atins.
— Cum să... cum să te satisfac, am bâiguit eu în şoaptă.
li apăru o scânteie în privirea pe care şi-o îndreptă către buzele mele. Atmosfera din jurul nostru se schimbă. Sânii mi se umflau, şi am simţit şi bine-cunoscuta excitare între coapse.
Respiraţia mi s-a înteţit.
La fel şi a lui Nate.
I-am simţit mâna caldă pe şold şi m-a strâns tare înainte să se retragă, lăsând oxigenul să-mi circule din nou în plămâni, într-un ritm normal.
— Ăsta nu e locul potrivit să te excit Vorbea cu o vocea joasă, încărcată de... dorinţă sexuală?
Era la fel de excitat ca mine.
Surprinsă, i-am făcut semn cu capul, dându-mi la o parte pirul de pe faţă.
— Da. Ar trebui... ar trebui să intrăm.
— Du-te tu prima. Mi-a făcut semn înspre uşă. Vin şi eu într-o
secundă.
Pusesem mâna pe mânerul uşii şi eram pe punctul să intru când auzind că îmi rosteşte numele, m-am oprit.
— Da? I-am aruncat o privire peste umăr.
— O să începem diseară.
Expresia feţei lui Nate era încărcată de promisiunea unui sex nebun, care-mi dădea fiori pe şira spinării, de parcă şi-ar fi plimbat un deget pe spatele meu gol.
O să ajung la tine pe la nouă.
Abia am putut să mănânc la cină.
Acum era opt şi jumătate seara, iar Nate trebuia să ajungă il apartamentul meu în zece minute.

Speram că, de îndată ce intra pe uşă, măcar o parte din starea de agitaţie se va transforma în nerăbdare pentru că în momentul ăla eram extrem de neliniştită. Din fericire, nici nu se compara cu frica pe care ştiam că aş fi simţit-o dacă fi aşteptat ca Benjamin să intre pe uşa aia. Cu Nate eram un pic mai în largul meu pentru că îl cunoşteam foarte bine. Ştiam că nu m-ar răni niciodată sau nu m-ar face să mă simt prost sau urâtă. Era ghidul perfect cu care să trec prin asta, pentru că aveam încredere completă în el.
Făcusem duş când ajunsesem acasă şi mă machiasem discret pe sub pantaloni şi bluză purtam setul meu favorit de lenjerie. Era din satin alb, tivit cu dantelă şi arăta drăguţ pe pielea mea măslinie. Speram că o să-i distragă atenţia de la burta mea şi de la coapsele mele plinuţe.
— Nu folosi cuvântul „plinuţ“, m-am mustrat singură, amin- tindu-mi avertismentul lui Nate.
Fără să ştiu exact cum să mă comport sau ce să fac, m-am grăbit să strâng grămezile de cărţi şi exemplarele revistei cu recenziile lui Nate, care erau înşirate peste tot. Mă gândeam că poate aveam nevoie de nişte muzică de atmosferă, aşa că am dat drumul la radio. Apoi mi-a trecut prin minte că era o idee proastă, din moment ce eu nu aş fi făcut asta, iar Nate şi-ar da seama şi ar intui cât de mult mă panica situaţia. Aşa că am dat drumul la televizor. Cinci minute mai târziu m-am gândit că ar fi o dovadă de indiferenţă şi nu voiam nici să creadă că sunt indiferentă.
Eram atât de agitată, tnvârtlndu-mă prin cameră, că atunci când Nate a sunat la sonerie, am sfârşit prin a mă împiedica de o grămadă e cărţi, iar când m-am ridicat, am alunecat pe podeaua din lemn din cauza şosetelor pe care le purtam şi m-am izbit de interfon. Cel puţin am apăsat butonul de acces. Am deschis uşa apartamentului şi am inspirat adânc.
Simţindu-mă transpirată, lipicioasă şi total neatractivâ, mi-am privit încruntată şosetele şi m-am întrebat de ce naiba le purtam. Nu erau sexy. M-am oprit să mi le dau jos, dar şoseta de ia piciorul drept nu ieşea. Am tot tras, trimiţând-o la naiba pe mica blestemată, în timp ce săream într-un picior. Tocmai reuşisem să-mi scot drăcia din picior când am dat peste măsuţă, lovindu-mă la glezna de la piciorul stâng şi am căzut, iar capul mi s-a oprit pe pemuţa moale de pe canapea.
— Iisuse, eşti bine?
Dându-mi părul pe spate, l-am privit mirată pe Nate, care stătea acum la uşa mea.
— Sunt bine, i-am spus eu cu respiraţia tăiată.
A închis uşa după el, măsurându-mă cu privirea, probabil ca să vadă dacă mă rănisem.
— Eşti sigură?
— Normal, i-am spus eu veselă, apoi mi-am dat seama că aveam în mână o pereche de şosete transpirate. Deloc sexy. Le-am împins repede sub canapea şi m-am ridicat, legănându-mă un pic din cauza mişcării bruşte.
Se vedea că îi vine să râdă în timp ce îşi dădea jos jacheta.
— Eşti sigură că o să fie în regulă să faci asta? Nu e obligatoriu s-o facem.
Mi-am trecut prin păr mâna care îmi tremura.
— Sunt bine. Sincer.
încrucişându-şi braţele la piept, Nate şi-a depărtat picioarele şi m-a privit atent. în cele din urmă, trăgând un fel de concluzie, a dat puţin din cap.
Bine. Ştii cum vrei să începem chestia asta?
Păi.. M-am tras un pic mai aproape de el, prezenţa lui calmându-mă puţin.
Mă gândeam să trecem prin toate „fazele”. Deja am trecut de prima şi aproape şi de a doua...
Zâmbindu-mi, Nate şi-a scărpinat falca, gânditor.
-- Asta-i o chestie americană. Trebuie să-mi explici despre ce tot vorba.
Să o spun cu voce tare? Um...
încercând cu disperare să nu par stânjenită — era vorba de Nate, pentru numele lui Dumnezeu! —

am mai făcut un pas în direcţia lui.
— Prima „fază“ e sărutul. Sărutul franţuzesc. A doua „fază“ e atingerea şi a tre...
Am arătat înspre zona dintre coapse.
Se străduia să nu izbucnească în râs. I-am apreciat efortul.
— Liv, o să facem sex. Cred că trebuie să te obişnuieşti să vorbeşti despre asta.
încăpăţânarea m-a făcut să-mi ridic bărbia.
— Bine. Poţi face asta. Sunt doar cuvinte. „Faza“ a doua presu¬pune să-mi atingi sânii prin haine sau pe sub haine şi a treia e să mă atingi... „între coapse* O, Doamne, o, Doamne. Sau eu să te ating pe tine.
Nate îşi ţinea acum ochii întredeschişi şi îşi relaxă braţele pe Ungă corp. A făcut un pas spre mine, aşa că ne despărţeau doar câţiva centimetri
— Unde să mă atingi?
E doar un cuvânt
Am roşit în obraji, mi-am lins buzele şi am rostit:
— Pe penis.
Ochii i-au scăpărat şi am observat că respira mai greu când a întrebat:
— Şi „faza“ a treia?
— Oral, am răspuns imediat, lipindu-mi picioarele unul de altul la ideea capului lui Nate intre coapsele mele. Nu primisem ţi nu făcusem niciodată sex oral. în mod normal, genul ăla de lucruri mă intrigau şi mă agitau. Conform cărţilor şi filmelor, urma să am o surpriză plăcută.
— Şi pot să ghicesc şi singur ce înseamnă „să marchezi”.
Şi-a aplecat capul, muşcându-şi buza inferioară in timp ce analiza informaţia.
— Hm, e un plan. Dar cred că lucrul cel mai important în momentul ăsta e să scoţi hainele de pe tine.
Am simţit cum îmi tremură degetele la gândul că aş sta goală în faţa lui Nate.
— Acum? am rostit cu voce piţigăiată.
Privirea lui mi-a sugerat că nu glumeşte.
— Va trebui să stai goală în faţa tipului ăstuia. Cum crezi că o să poţi face asta dacă n-o poţi face cu mine?
— Complet goală?
După un moment de tăcere, Nate m-a privit răbdător şi binevoitor.
— Bine, o să o luăm pas cu pas. Păstrează-ţi lenjeria pe tine.
M-a străbătut un fior când mi-a cerut asta, dar m-am surprins
răspunzându-i:
— Ai putea totuşi să mă rogi frumos.
Şi-a strâns buzele.
— Olivia, iubito, poţi, te rog, să-ţi dai hainele jos şi să rămâi în lenjerie pentru mine?
— Chiar aşa de greu a fost? Am pufnit ca pentru mine şi am început imediat să-mi desfac nasturii la bluză.
— Suntem la curse?
Mi-am oprit degetul la al treilea nasture de jos.
— Hm?
Nate râse uşor.
Te dezbraci pentru mine. Dacă te grăbeşti, pare mai mult ceva ce nu-ti face plăcere decât ceva care să stârnească.
Mi-am lasat braţele pe lângă corp şi mi-am ridicat umărul spre capătul apartamentului.

— Poate că ar trebui să mergem în dormitorul meu.
— Dacă te simţi mai în largul tău.
Expirând, am luptat cu fluturii din stomac şi m-am îndreptat $pre camera mea. Am rămas la capătul patului şi am aşteptat până când Nate a trecut pragul. Apoi, lucru pe care l-am considerat curajos din partea mea, l-am privit în ochi şi am început să îmi deschei încet nasturii de la cămaşă. Nate nu scotea o vorbă în timp ce o lăsasem să se desprindă de pe umeri şi să cadă pe podea, rămânând în sutien şi pantaloni. Asta nu mă deranja aşa mult. Următoarea parte era ceea ce mă înfricoşa, dar parcă auzeam în minte vocea lui Nate facându-mi complimente. Speram că încă avea să creadă toate lucrurile alea drăguţe şi după ce-mi dădeam jos şi pantalonii.
Am bâjbâit un pic la ultimul nasture al pantalonilor, dar Nate n-a comentat nimic în legătură cu asta. Sunetul fermoarului meu se auzea incredibil de tare în camera în care era linişte şi am simţit cum tensiunea dintre noi creşte. Inspirând adânc, mi-am dus mâinile la şolduri şi am tras în jos pantalonii, aplecându-mi privirea nesigură pe când i-am scos de tot.
Nu ştiam ce să fac cu braţele.
— Iubito. Cu ochii pe jumătate închişi, l-am privit pe Nate făcând un pas spre mine.
— Liv, uită-te la mine.
Cu braţele atârnându-mi ciudat pe lângă corp, mi-am ridicat uşor bărbia.
Expresia lui mi-a tăiat respiraţia.
Pe chip i se citea căldură şi sinceritate când mi-a spus pe o voce joasă şi profundă:
— Eşti superbă.
Conştientă că eram dezbrăcată, mi-am acoperit automat burta cu mâna şi m-am fâstâcit la gândul că aveam coapsele la vedere. Nate a făcut trei paşi hotărâţi către mine până când am fost nevoită să-mi las capul puţin în spate ca să-l pot privi în ochi. Mi-a prins mâna care acoperea burta şi a mutat-o uşor înapoi pe lângă corp.
— Nu te ascunde de mine. Şi-a aplecat capul ca să-mi vorbească foarte în şoaptă, foarte aproape de buzele mele.
— Niciodată.
M-am uitat la el şi am zâmbit agitată.
— Poate ai putea să dai şi tu ceva jos de pe tine, ca să nu mă simt singură.
Mi-a zâmbit şi s-a îndepărtat puţin ca să-şi scoată tricoul cu nonşalanţă.
Am tras aer în piept.
Era prima dată când îl vedeam pe Nate la bustul gol şi regretam că nu mă dusesem la cursurile alea de judo cu el, aşa cum mă rugase. Nu era un tip foarte înalt şi nici foarte masiv. Era într-adevăr bine făcut, fiecare centimetru al trunchiului lui era străbătut de muşchi, între cursurile de judo şi orele săptămânale de sală, Nate avea grijă de corpul lui, şi se bucura în fiecare secundă de faptul că se menţinea în formă.
Până când ochii mei au dat de „Aw-ul stilizat, chiar sub pecto¬ralul stâng.
Alana.
O fantomă în cameră.
Mi-am lăsat capul în jos, prefâcându-mă că vederea tatuajului nu m-a afectat, apoi mi-am ridicat privirea la el, pe sub gene, arun- cându-i un zâmbet fals obraznic.
— Am văzut şi mai rău.
Nate a început să râdă şi şi-a aruncat tricoul deoparte.
— Ştii cum să faci un bărbat să se simtă bine.
— O, haide, ştii că eşti bun.
— E drăguţ să aflu că tu crezi asta, totuşi.

Mascându-mi uimirea la mărturisirea lui, am râs uşor şi am răspuns:
— Atunci o să mă asigur că ţi-o spun des.
Şi-a apropiat din nou gura de a mea.
— Apreciez.
în timp ce mi se făcuse pielea de găină în jurul sânilor umflaţi, gesticulam prin cameră.
— Şi acum?
— Vrei să începem cu mine sau cu tine?
Confuză, m-am încruntat
— De ce să începem cu mine? Ştiu ce vreau. Aici e vorba dc a afla ce vrei tu, de a ţi-o face cât mai bine.
Nate a dat imediat din cap dezaprobator, încruntându-se.
— De unde ştii ce vrei dacă tu ai făcut sex o singură dată, Liv?
Nu vrei numai să ai încredere că-i poţi oferi un orgasm, trebuie să ai încredere în tine şi când vine vorba de propria ta plăcere.
Şi-a dus degetele la nasturii jeanşilor şi a început să se dezbrace. Obrajii mi se îmbujoraseră în timp ce-1 priveam.
— Trebuie să ştii ce te face pe tine să ai orgasm şi apoi să-i spui.
Dacă nu vrea să ştie cum să-ţi provoace orgasm, atunci scapă de el si am pufnit, relaxându-mă puţin:
— O să ţin minte asta.
— Aşa să faci. Sexul e o stradă cu două direcţii.
— Bine.
— Deci... eu sau tu?
— Um...
— O să începem cu tine. îşi dădu jeanşii jos cu totul. Îi admiram corpul atletic. Era de departe cel mai arătos tip pe care-l văzusem şi eram pe punctul de a face sex cu el.
— E un pic suprarealist, am bâiguit eu fără să gândesc
— E pe cale să devină foarte realist, veni şi replica lui profundă şi seducătoare.
— O, Doamne.
Râse din nou şi se apropie de mine, şi, mângâindu-mi talia cu încheieturile degetelor, mă făcu să mă înfior.
O să-ţi dau jos lenjeria, a şoptit, şi i-am simţit respiraţia caldă deasupra gurii mele.
— Eşti pregătită pentru asta?
Stăteam deja în faţa lui în lenjeria mea sumară şi cumva reuşisem să nu mă mai simt grasă. De fapt, în mod surprinzător, Nate mă făcuse să mă simt cumva... atrăgătoare. Am dat din cap, pe jumătate amuţită, îndreptându-mi privirea către el, în timp ce-şi plimba dege¬tele pe spatele meu, în căutarea închizătorii sutienului.
— Chiar ai nişte ochi absolut uimitori, şopti el, pe când îmi desfăcea sutienul cu multă îndemânare, iar frumoşii lui ochi căprui-închis îi străpungeau pe ai mei.
Aproape că torceam, iar pieptul mi se ridica şi cobora rapid, simţind cum degetele lui îmi mângâie omoplaţii înainte să treacă la bretelele sutienului.
Pe când îmi dădea uşor bretelele jos, trasa mici cercuri cu dege¬tele pe pielea mea.
— Ca mătasea, şopti el.
Sutienul a căzut şi privirea lui Nate s-a îndreptat spre sânii mei dezgoliţi. Privirea lui îi făcuse să se umfle, iar sfârcurile mele se întă¬riseră în aerul rece.
— Iubito, spuse el admirativ, iar eu m-am înfiorat la atingerea mâinii lui calde, care se făcuse

căuş sub sânul meu drept, în vreme ce degetul lui mare aluneca în jurul sfârcului.
— Să fiu al naibii, eşti superbă.
In mine s-a aprins o lumină, strălucirea ei pâlpâind din adâncul meu, şi am ştiut că Nate a prins acea lumină pentru că în momentul în care ne-am întâlnit din nou privirile n-a mai spus nimic.
— Mulţumesc, abia am reuşit să spun. Pentru că mă faci să mă simt frumoasă.
Nu trebuia s-o spun cu voce tare. Nate înţelesese.

Drept răspuns, şi-a apăsat gura peste a mea, m-a sărutat mistu¬itor şi profund şi mi-a luat sânii In mâini, degetele mari alunecându-i pe sfârcurile, tari ca piatra. Mi-am pierdut răsuflarea când mi-a atins buzele şi valul de căldură care mi-a străbătut abdomenul s-a Îndreptat către sexul meu. Dorindu-mi să-l ating, dar încă ezitând, mi-am plimbat degetele timid pe pieptul lui, simţindu-i pielea fier¬binte şi fină, precum şi puterea din muşchii tari şi Încordaţi. M-am înfiorat când l-am atins.
S-a oprit din sărut şi buzele mele pline se Îmbufnară, dezamăgite.
Avea un zâmbet malefic în timp ce se apropia din ce In ce mai mult de mine, până când m-am lăsat purtată de el. Mi-am lovit partea din spate a picioarelor de tăblia patului.
— Treci pe pat, mi-a ordonat el cu o voce joasă. întinde-te pe spate.
Am făcut ce mi-a cerut şi m-am sprijinit pe coate, aşteptând cu nerăbdare următoarea lui mişcare. Mi-am aplecat privirea spre boxerii lui negri şi respiraţia mi s-a accelerat la vederea erecţiei lui. Eu făcusem asta.
Un zâmbet triumfător mi-a apărut pe buze, iar abdomenul mi s-a încordat la chicotul lui satisfăcut. Mi s-a încordat şi mai tare când mâinile lui au urcat pe zona exterioară a coapselor mele, iar degetele mari au prins dantela chiloţilor mei.
Am înmărmurit, săgetându-1 cu privirea.
— Liv... Tonul vocii lui era liniştitor.
Dând din cap, mi-am ridicat trunchiul ca să îl ajut şi nu aveam cum să-mi ascund roşeaţa, în timp ce el îmi trăgea uşor chiloţii în jos, până când au căzut pe podea.
Câteva clipe, m-a privit de parcă m-ar fi mâncat din priviri.
— îmi place lenjeria, dar trebuie să-ţi spun că nu cred că ai arătat vreodată mai bine decât acum.
Oh, uau. Ce drăguţ. Cu toate astea, dacă aş fi spus-o cu voce tare, probabil că aş fi stricat atmosfera, aşa că, în schimb, încă roşind, am murmurat:
Şi acum?
Stai pe spate ţi ai încredere în mine. Vreau să-mi spui când iţi place sau nu ceva din ceea ce-ţi fac.
Am oftat adânc In timp ce mă lăsam pe spate, privindu-l cum urcă în pat şi se aşază cu genunchii de o parte şi de alta a taliei mele. Am simţit căldura corpului lui fără măcar să mă atingă. Parfumul mă incita, iar aroma lui ameţitoare nu numai că îmi stimula mirosul, dar şi papilele gustative. Voiam să văd din ce loc provine pe corpul lui şi voiam să-i ling, să-i sug şi să-i sărut pielea, până când gemea sub mine.
Părea că Nate avea în minte o idee asemănătoare.
Sprijinindu-şi mâinile de o parte şi de alta a patului, s-a aplecat ca să se înfrupte din buzele mele. înainte şi înapoi, înainte şi înapoi Incitare. Furnicături. Frustrare. Tocmai când voiam sa mă plâng de nerăbdare, m-a sărutat şi mai tare. Mi-am mişcat buzele sub ale lui, limbile noastre mângâindu-se într-un ritual profund care m-a făcut să văd cu alţi ochi promisiunea sexuală a unui sărut. Săruturile de dinainte fuseseră mecanice — în genul celui cu Will, la Club 39, şi nu simţisem

nimic. Nu-mi dădusem seama că sărutul cu cineva de care erai atras, şi mă refer la un sărut senzual, era un preludiu la ce avea sâ urmeze.
Mi-am pus braţele în jurul taliei lui Nate, în timp ce sărutul nostru a devenit sălbatic, lăsându-ne fără aer. M-am topit de plăcere sub sărutările lui, iar erecţia lui ajunsese până la nivelul pântecului meu. A gemut, iar buzele lui s-au plimbat de la gură, de-a lungul bărbiei, apoi sub ea. M-a sărutat până jos, iar buzele lui erau fierbinţi, înfometate, iar eu nu m-am lăsat mai prejos, dezmierdându-i spatele musculos, lăsându-mi mâinile să-i alunece spre omoplaţi, în vreme ce el înainta în jos. Când gura aia fierbinte a lui mi-a prins sfârcul stâng, am reacţionat ridicându-mi trunchiul.
— O, Doamne.
L-am strâns între coapse, trăgându-l mai aproape, şi mi-am arcuit spatele de dorinţă când m-a lins prima dată. apoi m-a supt cu putere.
În tot timpul ăsta presându-mi şi celălalt sfârc între degetul arătător şi degetul mare.
Am simţit un val umed între coapse.
— Nate.
Mă udasem toată.
— O, Doamne.,.
Şi-a ridicat capul şi i-am văzut ochii negri in timp ce se unduia lângă mine»,penisul lui apăsându-mă in zona dintre coapse şi numai materialul din care erau făcuţi boxerii lui mă despărţea de fierbinţeala lui.
— Iţi place asta, Liv? a întrebat el, cu o voce profundă. Iţi place să-ţi sug tare sfârcurile?
Am roşit la întrebarea lui directă, dar m-am surprins dând din cap repede.
— Da, îmi place.
A gemut şi şi-a aplecat capul din nou, lingându-mi acum celălalt sfârc. Nu bănuisem că sânii mei erau aşa sensibili. Continuând să mă sugă, să mă excite şi să mă chinuiască, am simţit în abdomenul infe¬rior o stare de încordare crescândă.
— Nate...
Gâfâiam puternic, strângându-i capul cu mâinile în timp ce el îşi plimba limba în jurul areolei mele.
— Nu pot... Nu...
Brusc se mişca, alunecând în jos pe corpul meu, mâinile lui prinzându-mi sânii şi mulându-se pe forma lor în vreme ce cobora. Buzele lui îmi lăsau în urmă săruturi umede pe pântec. Am tremurat la atingerea limbii lui pe buric, apoi m-am încordat când mi-am dat seama că destinaţia lui era culmea coapselor mele.
Nate mi-a mângâiat stomacul într-un mod liniştitor şi m-a privit în ochi.
— Desfă-le, iubito.
Mi-am muşcat limba şi l-am privit pe jumătate uimită, pe jumă¬tate neliniştită, în timp ce-mi desfăceam picioarele. Nate s-a aşezat între coapsele mele. Mâna i-a alunecatpe partea interioară a coapsei şi m-a întrebat:
N-ai făcut-o niciodată?
Am dat din cap că nu, prea agitată ca să pot vorbi.
Pe faţa lui a apărut o sclipire de neastâmpăr.
Abia aştept să văd cum reacţionezi.
M-a sărutat acolo.
Am tremurat. Mi-a plăcut.
Apoi i-am simţit degetele alunecând înlăuntrul meu şi am scos un geamăt de emoţie neaşteptată şi desfătătoare, atrăgându-i privirea. Era intensă, umbra de neastâmpăr dispăruse şi fusese înlocuită

de dorinţă sexuală. Degetele lui intrau şi ieşeau dinăuntrul meu. îmi mişcăm corpul, încercând să o fac în acelaşi ritm.
Eşti udă toată, Liv, gemu el. Eşti foarte udă şi pregătită pentru
— Da, am spus eu abia respirând, ridicându-mi şoldurile. Dumnezeule, da.
Mormăind de plăcere, Nate şi-a aplecat din nou capul. Şi-a scos degetele din mine, dar înainte să-mi exprim părerea de rău, mi-a despărţit labiile şi aproape că am avut orgasm când i-am simţit limba.
Şi-a mişcat limba în jurul clitorisului meu, l-a aţâţat, l-a apăsat... apoi l-a supt.
Am urlat, simţind că momentul în care o să am orgasm se apropia mai repede decât mi se întâmplase înainte, iar el continua să mă lingă şi să mă stimuleze ca să ating orgasmul.
Când şi-a împins degetele înlăuntrul meu, am explodat, strigându-i numele ca pe o rugă, şi mi-am închis ochii. M-am zvârcolit lângă gura lui pricepută, strângând lenjeria de pat de sub mine.
Orgasmul a ţâşnit din mine în valuri şi am fremătat tot mai tare sub buzele lui, până când, în cele din urmă, păream o păpuşă moale din cârpe.
L-am simţit cum se mişcă mai sus pe corpul meu şi câr din urmă, am deschis ochii, mâinile lui îmi încadrau cap la trunchi în jos trupul iui era lipit de mine. Avea pe chip zambetul lui satisfăcut şi încrezut. Şi-a trecut degetele peste pomeţii mei cu tandreţe, privi iul u -mă întrebător.
— Presupun câ a fost bine.
Asta era puţin spus.
Prima şi ultima dată când făcusem sex nu avusesem orgasm. Cu toate astea, am avut grijă să-mi procur singură propriile orgasme de la vârsta de optsprezece ani şi am câştigat un vibrator la o tombolă pentru studenţi. Orgasmele alea fuseseră plăcute. Câteva fuseseră chiar grozave.
Niciunul dintre ele nu fusese senzaţional.
Până acum.
Mi-am ridicat alene mâinile şi mi le-am strâns în jurul gâtului lui Nate, plimbându-mi cu tandreţe degetele mari pe conturul maxi-larului său.
— O să te las să păstrezi privirea aia încrezută. O meriţi.
Nate a chicotit şi m-a sărutat, lăsându-mă să-i simt buzele tremu-rând pe ale mele în timp ce râdea într-un fel care era incredibil de fierbinte. Am zâmbit, dar odată ce s-a înfierbântat şi m-am înfruptat cu limba lui, zâmbetele şi râsul au dispărut şi mi-am strâns şi mai tare degetele în părul lui.
M-am oprit din sărut înainte să o facă el, şi am spus gâfâind:
— Rândul tău.
Avea o umbră în privire, ceva ce nu înţelegeam pe deplin, dar ştiam că era înfometat. Şi-a schimbat poziţia, aşezându-se pe spate, apoi şi-a încrucişat braţele cu nonşalanţă sub cap.
— Sunt numai al tău.
Am simţit din nou fluturi în stomac, nu la fel de mulţi ca înainte, dar erau acolo, dându-mi curaj să-l satisfac oral pentru prima dată.
— Niciodată nu am...
Expresia lui Nate s-a îmblânzit şi şi-a întins mâna ca să îmi dea părul după ureche, apoi mi-a spus:
— Ştiu, Liv. Şi nu trebuie. Vreodată. Faci doar dacă te simţi în largul tău.
Privirea mea s-a îndreptat către penisul lui in erecţie.
— Vreau măcar să încerc.
— Atunci o să te îndrum, a răspuns el. într-o clipă, şi-a tras boxerii jos şi i-a dat la o parte.
îl priveam cu buzele întredeschise.
Când mi-am pierdut virginitatea, nu am stat să mă gândesc la chestii de fineţe privind penisul

partenerului meu. Pur şi simplu îşi deschidea fermoarul şi intra în mine.
Erecţia lui Nate îi ajungea până la abdomen. Era lungă şi groasă şi pulsa. îmi închipuisem că era impresionantă. Gândul că avea sa ajungă în mine mi-a provocat un nou val de excitare, dar imaginându-mi că o să o acopăr cu gura, am început să mă simt neliniştita.
— Cum... Mi-am întors privirea spre el cu ochii larg deschişi Eu...
— Liv? A ridicat din sprâncene. Spune-o direct.
Am dat înainte aşa cum fac tocilarii.
— Mărimea e puţin problematică pentru că în ciuda tendinţei mele să turui, gura mea e destul de mică şi n-o să încapă în ea şi de obicei tind să vomit uşor, aşa că nu ştiu cum...
— Liv... Nate râdea în hohote.
— Respiră adânc.
Şi-a închis ochii şi a dat din cap, păstrându-şi gândurile pentru el. Mi-am făcut griji pentru o clipă că lipsa mea de experienţă o să-i taie brusc cheful. Dar când şi-a deschis ochii a zâmbit, aşa că am considerat asta şi erecţia lui ca fiind semne bune.
— Ia-o în gură şi în timp ce mi-o sugi, împinge uşor scrotul cu podul palmei. Cheia e să împingi tare, dar nu foarte tare. Suge-o cu intensitate. Nu-ţi folosi dinţii.
Am dat din cap, sperând să pot face asta.
— Liv, chiar nu trebuie să facem as... ah, a gemut el, oprindu-l din vorbit când i l-am acoperit cu gura.
La început am rămas blocată din cauză că era straniu să-l simt în gură, să-l gust, având senzaţia că mă împresura cu totul, de parcă nu mai exista nimic pe lume în afară de el. M-am simţit bizar. M-am simţit ciudat. Şi mă temeam că pur şi simplu nu eram făcută pentru partea asta de intimitate sexuală.
Până când i-am privit chipul printre gene.
Era Nate.
Mi-am iâcut curaj.
Am început să tac tot ce-mi ceruse, şi în timp ce o făceam îl priveam — vedeam cum se îmbujorează; vedeam felul în care pieptul i se ridică şi coboară, odată cu respiraţia lui accelerată; vedeam cum işi strânge palmele apucând cearceafurile din jur; vedeam cum îşi deschide gura la fiecare gâfâit; vedeam cum se formează transpiraţia, îaeându-i pielea să lucească; vedeam cum i se ondulează abdomenul.
Şi asta mi se părea excitant. Nu mă aşteptam să îi fac sex oral unui tip, dar adoram puterea senzuală pe care o simţeam străbătându-mă
la gândul că puteam să-l fac pe Nate să se simtă atât de excitat, încât îmi rostea numele pe un ton satisfăcut.
— Îmi dau drumul, a gâfâit el, lăsându-şi mâna să alunece în părul meu, şi m-am dat în spate exact la timp ca să îl privesc înfio- rându-se în timp ce atingea orgasmul.
Când corpul i se relaxa, şi-a trecut mâinile peste faţă şi prin păr. Jşi ţinea ochii închişi şi din cauza asta nu-mi puteam da seama ce reacţie are.
Am aşteptat, nesigură.
încet, încet, Nate şi-a deschis ochii şi m-a privit cu atenţie.
Ei bine?
— Te-ai simţit bine? a întrebat el cu duritate.
— Da, i-am răspuns în şoaptă.
— Bun, pentru că în mod sigur vreau să mai repetăm reprezentaţia la un moment dat. A respirat adânc şi a dat din cap, zâmbind larg, înainte ca privirea lui luminoasă să se întoarcă la mine. — La

naibay fato.
Râzând uşurată, m-am întins înapoi pe pat şi am început si mă holbez la tavan.
Presupun că am luat o notă mare la prima lecţie despre seducţie.
— Cum spuneam mai devreme... eşti o elevă silitoare.
Patul s-a mişcat, iar eu m-am întors spre Nate care se ridicase în capul oaselor, apoi în picioare.
— Unde pleci?
M-a privit din nou peste umăr.
— Cred că am făcut destule pentru seara asta. Nu vreau să te copleşesc.
M-am încruntat, nemulţumită de turnura lucrurilor.
— N-ar trebui ca eu să decid asta?
Nate îşi căuta lenjeria, dar îi puteam vedea umerii scuturându-se de râs. în loc să-mi răspundă, a ieşit din cameră cu paşi mari, iar posteriorul lui musculos era atât de apetisant, că a trebuit să fac eforturi mari să nu mă duc după el.
Am auzit apa curgând în baia mea şi câteva minute mai târziu Nate s-a întors. Se spălase şi purta boxerii. S-a întins după jeanşi şi a început să şi-i tragă pe el. După ce s-a îmbrăcat complet, m-a sorbit din priviri, iar eu mă îmbujorasem toată din cauză că eram goală.
în mod ciudat, n-am avut tendinţa să mă fâstâcesc.
Am aşteptat, întrebându-mă la ce se gândea. De fapt, muream de curiozitate. înainte l-aş fi întrebat, dar, cumva, intimitatea pe care am împărţit-o schimbase asta. Dacă l-aş fi întrebat ce-i trece prin minte acum, aş fi semănat cu o pretinsă iubită lipicioasă. în acel moment, îmi displăcea hotărârea mea de a-i cere ajutorul.
Ca şi când mi-ar fi simţit gândurile întunecate, a traversat camera şi s-a aplecat să mă sărute dulce pe gură, i-am simţit degetele în păr când s-a îndepărtat de mine şi a şoptit promisiunea carnală:
— Mâine, ne-o tragem.

Capitolul 12

Se putea la fel de bine ca ziua de luni să fi fost învăluită în ceaţă Mergeam, vorbeam, îmi făceam treaba, şi totuşi totul era acoperit de un văl de euforie care nu-mi permitea să înţeleg cu adevărat nimic în schimb, eram consumată de gândurile de noaptea trecută, de ceea ce îmi făcuse Nate şi de ceea ce îi făcusem eu lui.

Eram mistuită de nerăbdare pentru seara care urma.

Când Nate a sunat să-mi spună că era pe aproape, nu m-ammai obosit să-mi fac griji pentru haine. Mi-am pus o altă lenjerie drăguţi de data asta verde smarald, şi un capot pe deasupra.

Am deschis uşa, iar un licăr de interes i s-a aprins în priviri când mi-a descoperit costumaţia. A închis uşa în urma lui şi imediat şk dat jos jacheta.

— îmi place să te dezbrac, a spus el, fără măcar să mă salute înainte, aruncându-şi jacheta pe scăunelul de la bucătărie. S-ar put» ca puştiului ăluia de Benjamin al tău să nu-i pese, dar din moment ce cu mine eşti pe cale să ţi-o pui... îmi place să te dezbrac.

Fără să ştiu ce să înţeleg mai exact din asta, în afara faptului că îmi plâcea, i-am răspuns:

Bine, data viitoare nu o să mă dezbrac.

Nate şi-a muşcat buza de jos, cercetându-mă.

— Lecţia din seara asta o să fie numai despre a afla ce te excită pe tine îţi place ca tu să iei frâiele sau ca el să facă acest lucru, iţi place să deţii controlul total, să fii total supusă sau vrei un compromis?

Speram că Înţelesesem ce voia să spună şi că nu era pe punctul să-mi destăinuie că avea o slăbiciune pentru crucea Sfântului Andrei sau pentru negustori. Mai bine aflam acum ca să pot alerga cât mă ţineau picioarele in direcţia opusă.

— Tu... ce preferi?

— Pe amândouă. A ridicat din umeri. Depinde de cum ne simţim.

A început să-mi dea târcoale, şi cum capul îmi stătea încă la ciudăţenii, m-am dat în spate până când m-am lovit de perete.

Nate s-a lipit de mine, iar mâinile lui s-au întins după cordonul capo¬tului meu.

— Când spui control... nu te referi la bice şi lanţuri, nu-i aşa?

A izbucnit în râs, dând din cap.

— Nu, iubito. Doar ne-o punem în stilul clasic şi sănătos.

Cordonul s-a dezlegat şi capotul s-a desfăcut, scoţându-mi
lenjeria la iveală.

— Ţi-am spus că ai gusturi de zile mari când vine vorba de lenjerie?

— Chiar este drăguţ că în sfârşit e apreciată.
După ce mi-a dat capotul jos de pe umeri, degetele lui Nate au întârziat deasupra lor. I-am privit mâinile în tot acest timp, el mângâindu-mi pielea din jurul claviculei în vreme ce eu fremătam de dorinţă.
Degetele i-au alunecat pe piept şi peste umflătura sânilor. Atingerea lui mi-a făcut pielea de găină, iar sfârcurile mi s-au întărit de nerăbdare. În loc să cedeze nevoii lor clare de atenţie, Nate şi-a lăsat vârfurile degetelor să se plimbe din nou pe piept, apoi pe gât, tandru, atingând o zonă chiar sub urccbe, care m-a făcut să rnă Infioţ de dorinţă.
Reacţia mea l-a făcut să zâmbească şi şi-a aplecat imediat capul ca să mă atingă uşor cu buzele acolo. Am simţit atingerea umedă » limbii lui şi fiorul m-a străbătut din nou.
— Zonă erogenă, mi-a şoptit el la ureche, trecându-şi buzele pe acolo şi sărutându-mă tandru. Când s-a oprit, m-a privit adânc in ochi.
— Spune-mi ce vrei în seara asta.
Am clipit, întrebându-mă ce voia mai exact să spună.
— Nu te gândi, m-a îndemnat el. Doar spune ce-ţi doreşti.
Privirea mi-a căzut pe gura lui, atât de aproape şi totuşi nu înde¬ajuns. Cu glasul răguşit din cauza excitării, am spus primul lucru care mi-a trecut prin cap:
— Pe tine înăuntrul meu.
Cuvintele mele l-au mişcat. Ştiam asta pentru că şi-a pus mâinile pe perete, de o parte şi de alta a capului meu, şi şi-a apăsat penisul in erecţie de abdomenul meu.
— Mă vrei în tine, iubito? a rostit el încet, apăsându-şi buzele de ale mele înainte să se depărteze de mine aproape imperceptibil, în timp ce dădeam din cap. Genele lui au coborât.
— Vreau să te aud spunând-o.
Toate dovezile duceau la faptul ca lui Nate ii plăcea sa vorbească murdar. Menţionase asta în timpul lecţiilor noastre de la început, dar nu o procesasem cu adevărat. Cu toate astea, în mod cert, discuţia despre ce voiam să ne facem unul altuia l-a stârnit.
învăţam. Şi nu numai despre el, ci şi despre mine.
Deoarece tot acest dialog despre ce voiam să ne facem unul altuia mă excita şi pe mine.
Mi-am apropiat gura de a lui, sărutându-1 uşor şi râspunzandu-i hotărâtă.
Te vreau în mine.
Aăsta e momentul m-a sărutai uşor, limba lui atingându-mi
doar vârful limbii — când urmează să întreb — m-a sărutat din nou- daca vrei încet sau repede, tandru sau tare - un alt sărut – dar în seara asta o s-o luăm uşor.
A trecut ceva timp, am încuviinţat eu, oftând cu entuziasm cand a început să-mi acopere gâtul cu săruturi.
Buzele lui au trecut pe sânii mei, pe abdomen in jos, şi mâinile iui le au urmat, strângându-mi tandru sânii înainte să ajungă la talie. S-a sprijinit in genunchi, iar eu i-am aruncat o privire de sus, abia respi-rând de nerăbdare pe când îmi săruta dulce abdomenul, pentru ca apoi să coboare spre marginea chiloţilor. Şi-a apăsat buzele pe materi¬alul mătăsos şi am scos un scâncet, aplatizându-mi palmele pe perete, in timp ce corpul meu a preluat controlul şi mi-am depărtat picioarele.
Nate a continuat să mă sărute peste materialul lenjeriei, cu mâinile încolăcite pe coapsele mele. Era un chin, o tachinare, iar corpul meu se cutremura de dorinţă.
Respiram anevoie, simţindu-i limba cum îmi apasă clitorisul prin material.
— Nate, am scâncit, mişcându-mi mâna dreaptă ca să ii răsucesc părul moale cu degetele.
— Te rog...
Cedând, s-a aplecat să-mi dea jos chiloţii Am încercat să îl ajut, dar picioarele îmi tremurau. După

ce i-a scos, Nate mi-a cuprins coapsele în mâini, plimbându-şi degetele în sus.
— Ai nişte picioare extraordinare, mi-a spus el încet. îmi amin¬tesc de o noapte In care ne uitam la un film şi purtai colanţi. Era pentru prima dată când te vedeam în ceva care-ţi punea în relief forma picioarelor.
Mt-a sărutat partea interioară a genunchiului şi mi-a aruncat o privire arzătoare ce m-a înfiorat.
— Ţi-ai întins picioarele pe măsuţa de cafea şi nu m-am putut abţine, nu-mi puteam lua privirea de la ele. Nu-mi venea să cred că-ţi ascunseseşi acele picioare lungi, superbe. Am visat la picoarele tale în noaptea aceea, Liv. Am visat că-mi strângeai spatele între ei, in timp ce te satisfăceam până te urcai pe pereţi.
Simţeam dorinţa pulsându-mi in pântec în momentul în care a intrat.
— Oh, Doamne... Nate...
— Exact, iubito, a murmurat pe când îmi ridica piciorul drept pe umărul său ca să mă pătrundă. O să te port spre culmile paradisului,
— Paradis. Iad. Am gâfâit, scrijelind peretele cu degetele. Nu-mi pasă, atât timp cât ajung acolo printr-un orgasm!
Era o senzaţie ciudată, dar deloc neplăcută să îl simt izbucnind în râs deasupra sexului meu.
Am zâmbit.
Apoi am icnit eliberator când limba lui a pătruns în mine in acelaşi timp în care degetul lui îmi masa clitorisul.
Făcea treaba ca la carte. Mi-am dat drumul rapid şi puternic Abia conştientă, m-am prăbuşit la perete, în timp ce Nate se ridica în picioare.
— La naiba, am şoptit în cele din urmă în timp ce se dezbrăca. Gura ta ar trebui să fie ilegală.
Răspunsul lui a fost un sărut adânc şi pasional, care m-a făcut să alunec înspre el. Când m-a împins, mi-a scos sutienul şi l-a aruncat peste umăr.
— în oricare altă zi te-aş fi avut din picioare pe la spate cu faţa la perete, dar cred c-o să te răsfăţ în pat.
— N-am nimic împotriva peretelui.
L-am mângâiat uşor, încă euforică datorită orgasmului.
Nate şi-a scuturat capul, crispându-şi buzele.
— S-ar putea să fie uşor incomod pentru tine, Liv. O s-o luăm încet
Mi-a prins uşor mâna într-a lui şi m-am surprins zâmbind ghiduş pe când mergeam goi prin apartament Nate mi-a aruncat o privire peste umăr şi mi-a surprins expresia.
— Ce e?
— Suntem goi. Am zâmbit larg.
A izbucnit într-un râs scurt şi zgomotos şi, întorcându-se, m-a tras înspre el, astfel încât trupurile noastre s-au ciocnit. Mi-a cuprins talia cu braţele sale şi l-am apucat strâns de umeri ca să nu cad din cauza mişcării bruşte. Nate a împiedicat asta rotindu-ne repede şi aruncându-mă pe pat, astfel încât trupul lui să nu mă strivească.
— La dracu, a bombănit el, ridicându-se în genunchi
— Ce e? Unde pleci?
— Prezervativele sunt în portofel. încă nu mi-am făcut analizele.
S-a dat jos din pat înainte de a apuca să spun ceva şi aerul rece
mi-a atins pielea când a ieşit din cameră.
Am rămas întinsă, zgâindu-mă la tavan, simţindu-i din nou I gura dedesubtul urechii mele şi şoapta suavă: „Zona erogenă".
Începusem să facem asta din cauza lipsei mele de experienţă, dar chiar şi neexperimentata din mine

simţea că era sedusă, şi nu învăţată într-ale seducţiei. Mi-am muşcat limba şi am fixat uşa cu privirea, aşteptând să se întoarcă. Poate mă înşelasem. Poate chiar asta era: făcea parte din încercarea de a-mi construi încrederea în mine şi experienţa sexuală.
Am visat la picioarele tale în noaptea aceea. Am visat că erau încolăcite în jurul spatelui meu în timp ce te făceam să te urci pe pereţi de plăcere.
Sau poate era doar o scuză pentru a ceda atracţiei care existase mereu între noi. Şi pe care o negam din cauza prieteniei noastre.
Nate şi-a făcut din nou apariţia în uşă, ochii lui devorându- mi fiecare centimetru al corpului, pe măsură ce înainta către mine ca un prădător.
Poate. Poate. Poate.
Urcându-se pe mine, a rupt învelişul prezervativului cu dinţii, l-a înfăşurat pe impresionantul său membru erect, iar eu mi-am îndepărtat cât mai mult ezitările. In momentul ăla, nu-mi păsa de ce făceam asta. îmi păsa doar de faptul că o făceam.
Mâna lui îmi explora talia şi spatele mi s-a arcuit sub atingerea lui. O vâlvătaie de căldură m-a străbătut din interior înspre exterior când mi-a frecat sfârcul cu degetul mare, iar cealalta mână i-a alunecat între picioarele mele. În timp ce îmi lua în primire clitorisul folosindu-şi degetul mare, erecţia lui căpăta intensitate şi nu-mi puteam lua ochii de la ea.
Acum. Mi-am înclinai şoldurile ca să mă atingă.
Nate. dă-ţi drumul în mine. Te rog.
Invitaţia mea l-a făcut să geamă, iar eu mi-am Îndepărtat uşor picioarele Înainte de a se Încorda deasupra mea. Sărutul lui era lung şi profund.
L-am simţit insinuându-se in mine şi spre surprinderea mea am devenit puţin rigidă.
Ultima oară când cineva m-a penetrat a fost dureros.
— Şt..., îmi şopti pe deasupra buzelor, mâna alunecându-i din nou intre trupurile noastre, căutându-mi clitorisul cu degetul mare.
— Va fi bine, iubito. Continuă să te uiţi la mine.
M-am relaxat, pironindu-mi privirea într-a lui. Apoi s-a impins in interiorul meu, cu mâinile sprijinite de saltea, deasupra capului meu. Ochii i s-au înnegurat, încercând să forţeze rezistenţa impenetrabilă a corpului meu, muşchii strângându-mi-se în jurul lui. Mi-am înăbuşit un scâncet. Era incomod. Nu dureros ca ultima dată, dar nici plăcut nu era.
Nate închise ochii pentru o secundă, gâfâind. Braţele lui au tremurat un pic.
— Nate? Mi-am pus mâinile pe talia lui.
— Tocmai am... Pleoapele i s-au deschis larg şi muşchii mei inte¬riori l-au strâns din nou ca răspuns la căldura sexuală din ochii fui.
— Te simt... eşti extraordinară, a răsuflat el, cu un licăr in priviri
— Atât de strâmtă. Încerc să fiu blând, dar mă simt uimitor in tine. Mulţumită, i-am mângâiat spatele a şi mi-am dat seama
că disconfortul începea să dispară. Deveneam dintr-odatâ dornică să Învăţ mai multe. Şoldurile mele s-au ridicat instantaneu şi am încercat să mă mişc, iar Nate a mârâit, retregându-se. În loc să se retragă de tot, asa cum credeam, s-a împins din nou în mine. Am început să scâncesc, simţind excitaţia unei tensiuni frumoase.
Mi-am fixat privirea pe chipul lui, facinata de expresia lui, de amestecul de poftă sexuală şi blândeţc din priviri, de încordarea bărbiei sale,care îmi transmitea că încerca din răsputeri să se controleze.
$i o făcea pentru mine.
A fost lent şi tandru, mâinile lui prinzându-mi şoldurile uşor când intra fi ieşea, fiecare mişcare

fiind o ascensiune către climax.
Mă sorbea din ochi în timp ce mă privea gâfâind, sânii palpitându-mi uşor sub apăsarea lui. Dintr-odată, a Început să Împingă puţin mai tare», mişcându-sc un pic mai repede.
Liv dăţi drunul pentru mine, iubito, mi-a poruncit pe un ton gutural. Trebuie să-ţi dai drumul pentru mine.
— O voi face, i-am promis, ridicându-mi şoldurile ca sa vină ta întâmpinarea şoldurilor sale, iar freamătul se intensifica şi se intensi fica şi se intensifica...
Nate mi-a apăsat clitorisul cu degetul mare.
M-am desprins într-o mie de bucăţi Zgomotos. Mi-am dat ochii peste cap, iar partea de jos a corpului meu se cutremura incontro- labil, convulsionându-se înspre Nate, care îmi lipise şoldurile de ale lui, purtându-mă pe culmile extazului.
Când orgasmul mi s-a terminat, muşchii mi s-au relaxat ca un jeleu. Cred că a fost ca şi când m-am topit, facându-mă una cu salteaua, abia mai fiind în stare să ridic braţul, ca să-mi răsucesc mana in jurul cefei lui Nate, el prăbuşindu-se peste mine, cu capul îngropat în scobitura gâtului meu.
îmi plăcea să-i simt pieptul ridicându-se şi coborând repede peste al meu, şi îi simţeam respiraţia caldă pe piele. Eram amândoi alunecoşi de la transpiraţie, dar nu-mi păsa. Ne simţeam minunat.
— Deci asta înseamnă sex cu adevărat, am spus eu, respirând uimită de asta şi de plăcerea pe care-o smulsese trupului meu prea puţin experimentat.
Buzele lui Nate mi-au sărutat gâtul umed, înainte de a se ridica.
Ochii noştri s-au întâlnit şi am înlemnit. Era ceva de-a dreptul tulburator în privirea lui persistentă, ceva important, probabil profund.
Doar când mai vorbise despre Alana mai păruse aşa serios. Atât de grav. M-a fixat îndelung, până când... şi-a dat brusc capul pe ca şi când aş fi spus ceva.
— Nate?
Mărul lui Adam i s-a mişcat vizibil când a înghiţit ca şi când ar fi avut un nod în gât, apoi m-a sărutat rapid şi s-a dat ia o parte de pe mine.
Nu puteam să spun nimic. Nu ştiam ce să spun.
In schimb, am rămas întinsă in timp ce el ieşea din cameră. Am ascultat apa curgând în baie. Se auzeau zgomote în sufragerie, apoi un zgomot înăbuşit de bocanc ce loveşte pardoseala din lemn. Asta m-a făcut să mă ridic.
Am smucit cearşaful, l-am tras de pe pat şi l-am înfăşurat în jurul meu.
Rătăcind prin apartament, l-am găsit punându-şi jacheta pe umeri.
— Nate?
Mi-a zâmbit, dar era ceva fals în asta şi inima mea a început imediat să bată mai repede.
— Nate?
— O să... îţi dau un mesaj când sunt iarăşi liber.
Am simţit în stomac ceva ciudat, dar am încercat să nu las asta să se vadă. M-am întors, cu cearceaful pe mine, către bolul de sticlă în care îmi ţineam cheile. Le-am ridicat pe cele de rezervă, întinzându-i-le.
— Ca să simplificăm situaţia. Pentru lecţiile noastre, am subliniat. S-a uitat lung la ele pentru un moment şi în cele din urmă, chiar când începea să-mi tremure mâna, a venit să le ia. M-a sărutat repede pe obraz, ca şi când s-ar fi ars dacă ar mai fi zăbovit.
— Noapte bună, iubito.
Văzândul cât de repede ieşea din aparlament, nu am putut să formulez un răspuns din cauza nodului pe care îl aveam în gât.
Am iost Îngrijorata întreaga zi. îngrijorata ca s-a întâmplat ceva cu o noapte înainte In camera mea

care l-a făcut pe Nete să regândească toata treaba asta cu lecţiile. Sau fi mai rău, să se ii răzgândit tn legătură cu toată prietenia noastră. Când nu mi-a dat niciun mesaj dimineaţa, am început să-mi muşc buzele. Cum nu mi-a dat niciun mesaj nici după-amiază, m-am răstit la un student grosolan care mi acuza cumva pentru amenda lui de cincizeci de lire, iar când Nate nu mi-a dat mesaj nici când mă întorceam de la muncă, a început sâ mă dispere faptul că am compromis cu adevărat prietenia noastră.

Bucuria pe care ar fi trebuit s-o simt după prima noastră lecţie, eliberarea provocată de faptul că mă temeam de sex şi descoperirea că e foarte uşor şi natural erau eclipsate de regretul care mă pândea, I gata să fie scos la lumină de absenţa îndelungată a lui Nate.

Am ignorat un mesaj de la Ellie şi nu i-am răspuns lui Jo atunci când m-a sunat, am ciugulit câte ceva la cină, m-am schimbat intr-un tricou supradimensionat, pe care îl purtam în pat când se încălzea vremea, şi m-am aşezat în faţa televizorului, fără să pricep vreun cuvânt din filmul care rula.

Am fost cu totul surprinsă atunci când o cheie s-a întors în broască, uşa s-a deschis şi l-am văzut pe Nate care avea cu el un DVD, un caiet şi un pix.

Nu ştiam ce să cred.

Mi-a zâmbit, de data asta firesc, ca şi cum nimic nu se întâm¬plase noaptea trecută şi înainta cu paşi mari, debarasându-se de lucruri pe măsuţa de cafea.

Stăteam cu picioarele pe canapea şi braţele împreunate în jurul genunchilor îndoiţi. Privirea lui Nate s-a abătut peste picioarele mele goale pe când îşi scotea haina. Privirile ni s-au întâlnit. Şi se susţineau reciproc.

Şi-a dres vocea.

întâi lecţia, apoi am un film de recenzat.

O pane din mine tânjea să-i pună întrebări despre comportamentu lui haotic, ciudat. Dar cealaltă parte, şi mai puternică, se temea de răapunauri. Sau de ceea ce implica aata.

—Lecţia din seara asta?

Şi-a dat jos pantofii.

în seara asta subiectul este Încrederea. Preluarea controlului.

Mi-am dat seama pe loc că eram înfuriată pe el pentru feful tn care plecase noaptea trecută. Al dracului de furioasă.

Sentimentul m-a luat prin surprindere, transformându-mâ in altcineva.

Punându-mi picioarele pe podea, m-am ridicat şi i-am Înşfăcat cureaua, trăgându-1 mai aproape de mine.

— Stai jos, i-am cerut cu o voce care suna rece chiar şi pentru urechile mele.

Un licăr de confuzie i-a apărut în ochi la auzul tonalităţii meie. Dar s-a conformat aşezându-se pe canapea, lângă mine.

Am acţionat rapid.

Incălecându-l, l-am tras de păr şi l-am sărutat intens. Şi-a strâns mâinile în jurul meu şi, fără niciun efort, Nate a preluat controlul asupra sărutului.

Bine, fără sărutat.

împingându-1, l-am îndepărtat uşor, apăsându-1 cu mâna pe piept

— Ei bine? a întrebat el, pe o voce joasă, privindu-mă întrebător. Ce facem acum?

Ca răspuns, am început sâ-i desfac cureaua, i-am descheiat rapid jeanşii, astfel încât să pot să-mi strecor mâna înăuntru. Nate a şuierai când l-am lovit cu pumnul.

— Te simţi bine? i-am murmurat pe deasupra gurii, o parte din mine desprinzându-se de mica mea scenă ca să se întrebe cine dracului credeam că sunt.

— Tu ce crezi? Nate şi-a îngustat ochii, mângâindu-mi coapsele şi ridicându-mi tivul cămăşii de noapte.
I-am dat drumul, ca să-i iau mâinile de pe mine. Am clătinat din cap dezaprobator:
— Fără atingeri. Nemulţumirea i-a întunecat ochii. Nu-i plăcea ideea.
Bun.
I-am tras jeanşii pe când îşi ridica şoldurile, ajutându-mă să-i eliberez penisul în erecţie din pantalonii pe care nu m-am mai obosit să-i dau jos complet. în schimb, mi-am împins chiloţii în jos, înde- părtându-mă puţin de el, astfel încât să-i pot scoate de tot înainte de a-1 încăleca din nou.
— Scoate-ţi cămaşa, a insistat Nate. Văzând că nu fac nicio mişcare, mi-a frecat coapsa cu mâna, expresia îndulcindu-i-se.
— Liv, vreau să te văd.
Am amuţit cu capul înclinat, în timp ce îl priveam atent.
— Chiar vrei?
întrebarea mea spunea mai multe decât îmi doream.
Şi, deodată, Nate a înţeles totul.
— Te vreau. Vreau să mă călăreşti, şi vreau asta rău de tot Şi apoi vreau să stau cu prietena mea să mâncăm ceva şi să ne uitam la un film. Nu plec nicăieri.
M-a strâns mai tare.
— Acum scoate-ţi cămaşa de noapte.
Felul în care m-a liniştit mi-a risipit încet furia şi am redevenit stăpână pe simţurile mele. M-am îmbujorat ruşinată de acţiunile şi de pretenţiile mele, dar şi de încrederea mea plină de răceală. Nate s-a relaxat şi el, roşeaţa din obrajii mei facându-1 să mă privească cu un aer de îngâmfare.
Cu o forţare ironică de a-mi ascunde recent descoperita perspec¬tivă asupra sinelui, mi-am ridicat cămaşa de noapte deasupra capului şi am aruncat-o în spatele meu. Nici măcar nu am apucat să spun sau să fac ceva, căci am simţit imediat mâna lui Nate în sus, pe spatele meu, intre omoplaţi, odată cu puterea corpului sau, ţinându-mâ lipită de el în timp ce buzele lui Îmi sugeau sfârcul.
M-am arcuit spre el, oftând de plăcerea ce mă strabătea instantaneu.
S-a jucat cu mine un timp, încercând să mă destindă, însă încă aveam în minte lecţiile sale. Voia să mă înveţe să deprind siguranţa în ceea ce priveşte sexualitatea şi deşi nu mai voiam să dau curs furiei, intenţionam să îl testez din nou.
După cum deja subliniase Nate, eram o elevă silitoare.
M-am pus peste el, împingându-1 înapoi pe canapea.
— Bagă-mi-o!
A strâmbat din buze:
— Ba tu să faci asta.
Şi am facut-o.
Am scâncit deasupra gurii lui pe când inspira adânc.
Apoi m-am mutat.
Am încercat să mă mişc încet, s-o iau uşor, să construiesc momentul, dar eram prea nerăbdătoare, prea disperată ca să pot face asta.
Prea flămândă.
Prea neexperimentată.
Şi totuşi, Nate mi-a cedat controlul.
Dar făcând asta, amândoi am ajuns cu intensitate la punctul culminant, însă prea rapid.
M-am aplecat înspre el, agăţându-mi braţele în jurul umerilor săi, iar el mi-a îmbrăţişat mijlocul, ţinându-mă aproape de el.

— Cred că încă învăţ, am admis eu cu respiraţia tăiată.
Auzindu-mi nesiguranţa, Nate m-a ridicat cu blândeţe mărturi¬sind cu o expresie ce denota sinceritate:
— Nicio femeie nu m-a călărit vreodată aşa de intens. Crede-mă, iubito, nu am de ce să mă plâng.
Jenată, am zâmbit forţat întrebând:
Serios?
Răspunse cu un zâmbet ştrengăresc, aranjându-mi o suviţă rebelă pe după ureche:
Serios.
când m-am ridicat de pe el, starea i s-a schimbat radical. Lui i-a scăpat o înjurătură.
— Ce e? am întrebat cu ochii mari, aruncând o scurtă privire înspre partea sa inferioară ca să mă asigur că nu l-am rănit.
— Nu am folosit prezervativ, a şuierat el.
— E-n regulă, iau anticoncepţionale.
îmbrăcându-şi lenjeria şi jeanşii, s-a încruntat la mine;
— Liv, de-abia ieri am fost la control. Şi încă nu am rezultatele.
Ca reacţie, mi-am tras chiloţii pe mine şi m-am îndepărtaţi
repede de canapea ca să mă duc să mă spăl.
— Sunt sigură că eşti bine, i-am spus-o cam peste umăr, cu inima bătând să-mi spargă pieptul.
Speram să fi fost bine. La naiba. AmB închis uşa de la baie şi m-am aplecat înspre chiuvetă, holbându-mă în oglinda din faţa mea. Obrajii îmi erau în flăcări şi ochii de un galben electrizant. Arătam complet distrusă. Aşa şi eram. Fusesem atât de dornică să gust din ceea ce se transforma vertiginos într-o dependenţă, încât uitasem de protecţie.
în cazul de faţă, dacă aş deveni mamă, aş fi ipocrită să le ţin copi¬ilor predici despre aşa ceva.
Mi-am făcut procese de conştiinţă peste procese de conştiinţă, dar apoi mi-am dat seama că nu era numai vina mea. Şi Nate făcuse acelaşi lucru. M-am uitat urât înspre uşă, arborând brusc o grimasă. Aş fi putut pretinde că el era cel experimentat, dar asta nu m-ar fi încălzit — la douăzeci şi şase de ani cam ştii cum stau treburile.
Auzind zgomotul televizorului, am ieşit din baie şi am găsit DVD-ul pornit şi pe Nate în bucătărie pregătind chiflele. Instantaneu, stomacul meu a început să scoată sunete de foame.
Nate şi-a ridicat privirea către mine, spunându-mi:
— îmi pare rău că am uitat de prezervativ.
Şi eu am uitat. Dar o să fie în regulă. De acord?
— Până în noaptea asta m-am protejat mereu, aşa că ar trebui să fie în regulă. Dar chiar trebuie ai avem mal mulţi griji-
Şi-a lins crema de brânză de pe degetul mare şi s-a îndreptat spre frigider să-şi ia băutura răcoritoare. M-am hotărât că n-aveam chef ca seara să se termine ciudat. Cel mai bine ar fi fost să nu mai vorbim despre asta, aşa că am schimbat subiectul.
— La ce ne uitam?
Nate mi-a întins chifla şi i-am mulţumit, apoi l-am urmat înspre canapea. Spre surprinderea mea, s-a aşezat mai aproape decât o făcea de obicei, şi-a pus picioarele pe masă şi s-a cuibărit lângă mine. E un film muzical.
M-am înecat cu o muşcătură şi am înghiţit rapid, ca să pot întreba cu neîncredere:
— Glumeşti?!
A clătinat din cap, aruncându-mi un zâmbet superior:
— E o satiră muzicală.

— Ajută cu ceva asta?
— Să sperăm.
Destul de amuzant la început, filmul muzical devenea din ce in ce mai neinteresant. Vizibil plictisit, Nate a sorbit o înghiţitură de cola şi cu ochii aţintiţi pe ecran, m-a întrebat:
— Ce ai prefera: să trăieşti intr-un film muzical sau într-o lume postapecaliptică?
Am zâmbit instantaneu, incredibil de eliberată la gândul di aveam să-mi petrec timpul cu prietenul meu, ca de obicei, răspunzând la întrebările lui ciudate.
— Ce fel de lume postapocaliptică?
— Gândeşte-te la Cartea lui Eli.
— Crud.
— Da.
— Deci, ce fel de film muzical, atunci?
Se rostogoli cu capul pe canapea, ca să rânjească la mine.
Grease?
Am izbucnit In râs stropind cu lichidul abia sorbit şi mi-a luat un minut pentru a respira suficient de liber ca să Întreb:
— Ai văzut Grease ? Ceva din scânteie dispăru de pe chipul lui Nate. care ridică din umeri şi se Întoarse Înspre ecran.
— Alana m-a pus să mă uit.
Oh. Fantoma din cameră.
l-am dat un ghiont, încercând să îl fac să depăşească momentul şi să-i revină buna dispoziţie.
— Merg categoric pe varianta cu lumea postapocaliptică. Mai ales dacă acolo sunt oameni care arată ca Denzel.
I-a apărut gropiţa în obrazul stâng.
— Şi eu aleg lumea postapocaliptică.
— Din cauza Milei Kunis, nu?
— Da, şi de asta, dar mai ales pentru că sunt împotriva violenţei.
Am strâmbat din nas confuză.
— Nu înţeleg. Lumile postapocaliptice tind să cultive violenţa.
— Da, dar eu cel mai probabil aş fi tipul care e ucis într-o astfel de lume. În fine, dacă ar fi să trăiesc în Grease , există o şansă mai mare de nouăzeci şi cinci la sută să împuşc următorul ratat care se bagă peste linia melodică. Mi-a aruncat o privire lipsită de expresivitate.
— Pur şi simplu e perspectiva greşită pentru un pacifist.
Chicotind, mi-am scuturat capul aprobator.
— Ne îndreptăm înspre distopie atunci.
A dat din cap dezaprobator, formându-i-se o cută intre sprân¬cene, apoi m-a întrebat:
— Deci de ce eşti împotriva ideii de a trăi într-un film muzical? Mi-am scuturat capul, urmărind cuplul de pe ecran cum îşi
încerca nororcul intr-un film muzical popular.
— Nu sunt împotriva filmelor muzicale din principiu. Doar că-mi surâde mai mult ideea de a trăi într-o lume postapocaliptică. Cred că as fi tipul durului.
Nu mă uitam la el. dar ii puteam simţi umerii cutremurându-i-se. I-am trântit o privire deloc amuzată:
— Nu mai râde de mine. Aş fi cu adevărat dată naibii.
— Ce vrei să spui cu asta?
— Aş... eu... ah... Ei bine, sunt deşteaptă. Şi spirituală. Aş fi partenerul tău inteligent,

neobişnuit, citit, iar tu le-ai tăbăci fundu¬rile tuturor cu lovituri de judo.
Râzând, Nate a lăsat-o mai moale:
— în regulă, ar merge.
M-a privit cu interes înainte de a reveni la ecran.
— S-ar putea totuşi să-mi distragi puţin atenţia, încercând să nu trădez cât de mult îmi plăcuse complimentul,
i-am răspuns:
— Asta ar putea fi un avantaj pentru tine.
— Da, dacă-ţi acopăr picioarele.
I-am dat un ghiont cu genunchiul, iar el şi-a pus nonşalant mâna pe piciorul meu.
— Cuiva se pare că îi plac picioarele mele.
Mi-a mângâiat pielea, aproape absent.
— Sunt minunate, iubito.
S-a întins după carneţelul de lângă el.
— Se dezumflă rapid.
— Filmul?
— Ce altceva? a murmurat el mâzgălind ceva pe hârtie. Ceva remarci deştepte, partenere?
Mă zgâiam meditativ la ecran.
— Sunt nişte baliverne despre disfuncţia erectilă pe aici pe undeva.
A pufnit amuzat:
— Şi cum vine asta?
— Păi intriga şi melodiile debutează cum trebuie, una mai bună decât cealaltă, până ajungi pe la mijloc şi iţi dai seama că nu are nicio finalitate. Acest lucru se dovedeşte a fi adevărat spre finalul primei
jumătăţi, când intriga devine mai slabă, melodiile îţi fac urechile să sângereze, iar toate aşteptările pur şi simplu... Mi-am ridicat mâna şi am lăsat-o să cadă ca să exemplific.
— Dis-funcţi-e e-rect-i-lă, a spus Nate încet notând asta.
Şi-a ridicat brusc privirea zâmbind:
— Altceva?

Capitolul 13

Pentru că ne-am petrecut restul serii făcând glume ca în vremurile bune, mă simţeam mult mai uşurată când Nate a plecat. Deşi nu am plănuit să ne vedem în seara următoare, asta nu mă îngrijora excesiv. Nate părea în regulă. Ştiam că eu sunt bine. Totul era în regulă.

Mi-am reprimat forţat orice urmă de nelinişte iritantă.

A doua zi la lucru, colegii au făcut diverse comentarii privind starea mea bună de spirit, şi nu doar pentru că fusesem intr-o dispoziţie neobişnuit de proastă cu o zi înainte, ci pentru că era vizibil că mă simţeam biiiine.

— Dacă n-aş şti, aş spune că ai făcut sex, a glumit Ronan In timp ce stătea lângă mine la biroul de asistenţă. Din fericire, faptul că aveam ochii larg deschişi de uimire a fost atribuit faptului că el a spus gogomănia asta în faţa unui student care acum rădea de nu mai putea.

— Amuzant, l-am repezit pe Ronan după ce a plecat studentul.

— Chiar a fost. Angus se hlizea în spatele nostru.

— Tu, l-am apostrofat cu degetul, eşti un şef răutăcios.

A râs şi mai tare.

— Eh, fii serioasă, Liv Laşi impresia că în lumea ta oamenii trag
vânturi mirosind a roze şi urinează şampanie.

M-am uitat către colega mea Jill.

— Tu auzi asta?

Ea a ridicat din umeri, zâmbind:

— Are dreptate. I-ai urat fiecărui student să aibă o zi „fantastic de bună!“ întreaga dimineaţă.

— Şi ce-i cu asta? Sunt politicoasă.

— Zic şi eu...

Ronan m-a privit atent.

— Ieri erai într-o stare oribilă, iar azi emani un soi de euforie. I-am expediat, m-am întors cu spatele şi mi-am pus bărbia în
palmă.

— Am avut o mică ciondăneală cu un prieten luni noaptea, am minţit, încercând să construiesc o poveste cât mai apropiată de reali¬tate. Ne-am rezolvat neînţelegerile. De asta am acum o dispoziţie aşa bună.

— Ei bine, aia a fost o explicaţie a dracului de plictisitoare, m-a tachinat Angus. Eşti bibliotecară, Liv. Eşti înconjurată de cărţi şi materiale ca să ţeşi o născocire de calitate. Şi tu te rezumi la adevăr. A exclamat dezaprobator:

— Chiar n-ai învăţat nimic de la mine?
Am zâmbit dulce:
— învăţ repede cum să fac pe domniţa la ananghie.
— Ei, asta-i ceva, presupun. O să fiu în birou, atunci, unde peste cinci minute un străin fermecător care seamănă al naibii de mult cu Ryan Gosling o să mă arunce pe birou şi o să-mi facă lucruri necuvi¬inciosae şi nebunatice pentru următoarele două ore.
Angus a ridicat din sprânceană.
Eh, nu-i aşa că sună mai bine decât dacă aş spune că o să completez caietul de sarcini pe luna asta?
Am râs
Ai dreptate. am oftat spăsită. Dacă vrei sa ştii, luni noaptea am făcut sex sălbatic, nemaipomenit, cu un tip foarte atrăgător, dar treaba a luat o întorsătură ciudată şi am intrat într-o stare foarte proastă, dar m-a luat prin surprindere venind de la mine în apartament noptea trecută,unde am făcut şi mai mult supersex sălbatic îi animalic înanintede a ne cuibări unul lăngă celălalt ca să ne uităm la film. Iată,deci cauza stării de bine de azi.
Toti trei s-au uitat neîncrezător la mine, iar apoi Angua a făcut o grimasă.
Poestea mea cu Ryan Gosling era de departe mult mai bună.
Am rânjit şi m-am întors ca să-l servesc pe studentul care se apropia de biroul meu.
N«ae şi secretul meu laolaltă... ei bine, un secret delicios.
Mai târziu încă aveam o stare fantastică şi eram mai mult decât bucuroasă că îl văd pe tata afară, cu o pungă de cumpărături în mână. Imediat ce am ajuns la el, s-a aplecat să mă sărute, căci avea o statură impozantă.
— Bună, fetiţă. Sper că nu te superi, spuse el, ridicând punga, am adus ceva de mâncare. M-am gândit că aş putea să-ţi gătesc pentru cină.
Am descuiat uşa clădirii ca să intrăm.
— Bineînţeles că nu mă deranjează. Mă bucur să te văd.
De îndată ce am intrat, tata s-a şi apucat de gătit şi imediat apar-tamentul meu mirosea ca acasă. La fel ca în vremurile bune, am tocat legumele împreună şi am amestecat sosul, în timp ce tata a fiert pastele. N-ai crede că e o artă să fierbi pastele, dar, de fapt, este. Izitreabă-1 pe tata. Făceam conversaţie uşoară cât am gătit. Tata mi-a spus despre noul contract semnat, prin care o să lucreze cu firma lui Braden din nou, iar eu i-am spus despre ciorapul pe care l-am găsit intr-o ante returnată săptămâna trecută şi cum am dat luni peste perechea lui la secţia de cărţi rezervate. Erau şosete murdare. Era ceva ciudat la mijloc. Chiar mai mult decât bizar. Angus avea o teorie despre un fan pârlit de-al lui Harry Potter, care confunda
bibliotecarii cu spiriduşil de casă pe post de sclavi şi voia printr un act umanist să ne elibereze, dându-nc şosete.
Era mai bună decât teoria mea cu un boboc imatur care-şi dosea şosetele murdare peste tot, amuzându-se în timp ce mă filma când le găseam, ca să pună filmul pe YouTube.
Am mâncat relaxaţi, dar Intr-un anumit moment conversaţia a devenit mai serioasă.
— Ai fost cam tăcută în ultima vreme.
Mă privea scrutător, încercând să-şi dea seama.
Am ridicat din umeri, simţindu-mă al naibii de vinovată că-i ascundeam intrigile mele cu Nate.
— Pur şi simplu am fost ocupată.
— Ştiai că Joss şi Braden s-au întors din luna de miere? Un alt fior de vinovăţie. Minunat.
— Nu, nu ştiam asta. Am învârtit nişte paste în jurul furculiţei. Nu ştiam pentru că fusesem prea absorbită în dimensiunea sexualităţii mele egoiste cu Nate Sawyer pentru a-mi păsa de ce se întâmpla în afara ei. Asta ar trebui să înceteze. Ar trebui să o sun pe Joss.

— Această... absenţă... Este din cauza lui Dee? Tata se uită adânc în ochii mei ca să afle răspunsul. Pentru că eu cred că ar trebui să vorbim despre asta. La mine şi la Dee mă refer.
Respiraţia mea a căpătat ritmul expresiei lui, al cuvintelor lui, şi simţeam cum mi se accelera pulsul. Mâinile au început să-mi tran-spire şi respiram ezitant.
— O să... ai de gând să o ceri în căsătorie? Tata se încruntă, clătinând uşor din cap.
— Nu, fetiţă. Nu. Deşi, legat de asta, am să iau ca pe un semn rău felul în care sângele îţi părăseşte faţa numai la gândul ăsta.
— Nu. M-am grăbit să îl liniştesc. Tată, îmi place Dee. Nu o cunosc atât de bine ca tine, dar aş vrea.
M-a cercetat, nu era convins.
— Atunci de ce pare că gândul de a mă căsători cu ea îţi face rău? Impingându-mi mâncarea în farfurie, am ridicat din umeri.
E o prostie. Imatur. Doar că…încă te consider al mamei.
Furculiţa tatei a zăngănit lovindu-se de farfurie şi mâna lui uriaşă acoperind-o pe a mea, întorcându-mi privirea înspre el. Ochii îi licăreau de emoţie când mi-a apus cu voce scăzută, gratii:
- O mare parte din mine va fi mereu a mamei taie Aşa a fost din momentul în care am cunoscut-o. Ce am cu Dee nu va schimba vreodată asta.
Şi este corect faţă de Dee? am întrebat, încercând cu disperare să nuplâng. El mi-a strâns mâna.
— Sunt un om diferit acum, Olivia. Viaţa ne schimbă, secundă cu secundă. înainte ca Yvonne să moară am fost un om potrivit pentru ea. Acum sper că sunt cineva potrivit pentru Dee. Dar cea mai importantă persoană din viaţa mea eşti şi vei fi întotdeauna tu. Trebuie să ştiu că eşti de acord să merg mai departe cu Dee. Şi mai des, mi-ar plăcea dacă ai cunoaşte-o mai bine.
Am zâmbit prin vălul caid de lacrimi din ochi.
— Tată, sunt adultă. Nu trebuie să fii aşa preocupat de ceea ce gândesc eu.
— Ştii, şi-a scuturat el capul schiţând o grimasă, pentru toţi ceilalţi eşti adultă, dar pentru mine eşti tot copilul meu. O să Înţelegi asta când o să ai şi tu copii.
— Atunci, dacă te face să te simţi mai bine, vreau să ştii că mă bucur pentru tine. Dee te face să râzi. Ăsta-i singurul lucru care contează.
— Vrei să te vezi cu ea? Să petreceţi puţin timp doar voi două?
Ştiu că ei i-ar plăcea.
Ca să fiu sinceră, ăsta era un lucru pe care ar fi trebuit să-l fac neîntrebatâ şi mi-am dat seama că am fost blocată în nesiguranţa ţi problemele mele atât de mult timp, incât n-am fost o fiică foarte bună in ultima vreme.
— Desigur, tată.
Mulţumit, tata a schimbat subiectul din nou, vorbind despre Cole, despre faptul că el şi Jo s-au gândit să-i ia acestuia un câine daca o să promoveze examenele de la sfârşitul anului şcolar. Cole a zis că întotdeauna şi-a dorit un căţeluş, iar Jo s-a simţit prost că ea n-a ştiut asta, iar acum ea şi Cam discutau aspectul cu proprietarul. Era amuzant, dar felul în care se purta Jo cu Cole îmi amintea de tata şi de mine. Am zâmbit iubitor la tata, fericită deoarece Cole fusese binecuvântat să o aibă pe Johanna Walker, care l-a luat In grija ei ca o mamă. Şi exact în acel moment de perfectă mulţumire Nate a făcut uz de cheia lui şi a intrat în apartament I-a îngheţat rânjetul sexy pe care îl afişa când tata şi-a întors uşor capul şi a ridicat sprânceana, neimpresionat când a dat cu ochii de Nate. S-au holbat unul la celă¬lalt pentru un moment apoi tata şi-a întors capul încet înapoi către mine. Nu era fericit
— Are cheia de aici?

Când am închis uşa după tata, am expirat în sfârşit tot oxigenul pe care îl ţinusem in mine şi m-am întors înspre Nate, privirea mi se plimba alert jumătate oripilată, jumătate amuzată. El stătea pe cana¬peaua mea bând o bere rece şi râzând.
— Asta n-a fost amuzant.
Bine, e posibil să fi fost un pic. Şi nu prea. Tocmai petrecuserâm cea mai incomodă jumătate de oră cu tata, care ne confruntase nu foarte subtil in legătură cu prietenia, noastră. Partea amuzantă a fost cea in care îl priveam pe tata încercând să îl facă pe Nate să se agite. Partea nu prea amuzantă a fost cea in care l-am minţit pe tata cât am putut de mult despre natura relaţiei dintre mine şi Nate.
Nate a pus berea pe masă şi s-a ridicat, aruncându-şi pantofii
— Taică-tu este al naibii de înfricoşător, a zis eL încă amuzat. M-am uitat, interogându-J cu privirea când a început să se dezbrace.
— Eşti sigur că nu e el motivul pentru care nu ai fost cu un bărbat timp de şapte ani?
Am râs cu sprâncenele ridicate în timp ce el stătea în faţa mea doar în boxeri şi cu o erecţie frapantă.
— De ce? Tu clar nu eşti speriat de el.
Sunt făcut dintr-un aluat mai puternic decât majoritatea bărbaţilor. S-a îndreptat Înspre mine şi m-a luat de mână, trăgându-mă înspre baie.
— Lecţia din seara asta? L-am întrebat pentru că începuse direct, fără prea multe cuvinte.
Nate a închis uşa de la baie în urma noastră şi mi-a apucat tivul tricoului trăgând de el în sus, ca să îl poată scoate.
— Spontaneitatea. Nu e nimic mai atractiv decât o femeie care vrea să ţi-o pună întotdeauna, indiferent de loc sau de ceea ce faci.
— Mi-am desfăcut sutienul, Nate făcând acelaşi lucru cu jeanşii
mei.
— încep să cred că astea sunt lecţii personalizate despre cum să îl satisfaci pe Nate Sawyer.
— Tu chiar nu-ţi dai seama că top bărbaţii gândesc aşa? m-a tachinat el, scoţându-mi jeanşii şi chiloţii.
— Nu ştiu. Inima începuse să mi-o ia razna, fiindcă, odată ajuns la duş, l-a pornit.
— Ei bine, majoritatea oamenilor pe care-i ştiu gândesc aşa. Deci... ce avem în seara asta? Sex la duş. Nu am reuşit să fac duş după curs, aşa că m-am gândit că ne-am putea bucura împreună.
A rânjit şi şi-a dat jos boxerii. Mi-am lins buzele şi l-am urmat dornică la duş.
— Ştii, am sentimentul ca şi femeilor le plac bărbaţii care vor să facă sex cu ele tot timpul, indiferent de loc.
Nate avea un zâmbet înfierbântat când m-a împins sub jetul de
apă.
— E bine de ştiut, iubito, că duşul are efectul ăsta asupra ta. Obiectiv vorbind, sexul la duş e destul de comun. Abia aştept să văd cum vei reacţiona când ţi-o voi pune în librăria universitară.
Ocbii mi s-au deschis larg.
— Nu poţi face asta, am răsuflat eu, devenind din ce în ce mai excitată şi mai umedă doar gândindu-mă la asta. Dau copiii afară din cauza asta.
Dar îţi place ideea... mi-a muşcat buzele şi mi-a ridicat piciorul. Recunoaşte-o.
înainte de a putea răspunde, m-a străpuns cu putere şi mi-aş fi lovit capul de zid dacă nu şi-ar fi îndoit mâna protector sub capul meu, anticipând că-mi voi arcui spatele de plăcere.
— Nu contează, mi-a şoptit în ureche. O să iau drept aprobare faptul că eşti atât de umedă.
— Eşti sigură că nu te deranjează venirea mea? a întrebat Nate, plimbându-şi un deget pe spatele meu gol, eu fiind întinsă pe pat, lângă el.
După delicioasa partidă de sex de la duş, mi-am uscat părul în timp ce Nate îşi încălzea din pastele

rămase. Până să ies din dormitor, el terminase de mâncat şi era pregătit să continue lecţiile. Ştiam asta pentru că nici nu am ieşit bine din dormitor că m-a şi condus înapoi. După alte trei orgasme eram complet sătulă, era târziu şi chiar nu avea niciun rost ca Nate să plece acasă, când eu aveam un pat comod, suficient de mare pentru amândoi. Cu capul odihnindu-mi-se pe braţe, mă holbam la tăblia patului, cu corpul atât de relaxat, încât aproape torceam ca o pisică. Mi-am întors capul să-i răspund, cu părul răvăşit pe pernă.

— Din momentul ăsta poţi avea orice-ţi doreşti.

Am văzut cum îi apar gropiţele în obraji şi mi-am promis că într-o zi va trebui să sărut acele mici adâncituri sexy de pe pielea lui.

— Chiar vrei să mă faci să devin şi mai egocentric decât sunt deja?

— Hm, ai dreptate.

Ne-am zâmbit înainte ca ochii mei să se închidă. Eram uşor adormită când i-am simţit atingerea buzelor pe umărul gol.

— Liv?

Ceva se insinua în tonul lui, ceva profund care m-a făcut brusc vigilentă. Am deschis ochii, i-am căutat chipul şi i-am văzut expresia la fel de gravă. Un val de îndoială mi-a înfiorat pântecul pe măsură

ce sângele îmi năvălea în urechi. Inima a început să-mi tresalte brusc în piept.

-Da?

Nate s-a răsucit pe spate, cu mâinile împreunate sub cap, în timp ce părea să observe atent tavanul.

— Să ştii că eşti într-adevăr unul dintre cei mai buni prieteni ai mei.

Pulsul mi s-a încetinit, iar căldura îmi năpădea pieptul.

Emoţionată, mi-am îndreptat degetele spre abdomenul lui, atin- gându-1 uşor.

— Să ne întoarcem la ce vorbeam despre tine.

— Trebuie să-mi promiţi ceva.

Am înmărmurit.

— Bine? Promite-mi că orice s-ar întâmpla, că asta... ce facem acum... nu va strica tot ce avem.

Nu am priceput durerea ascuţită, aprigă, ce s-a îngemănat cu toată căldura ce-mi invadase pieptul, dar am înţeles de ce-mi cerea 9 asta. Mi-am pus mâna pe abdomenul lui şi l-am mângâiat, lăsând-o să se odihnească deasupra acelui „A“ tatuat pe pielea lui.

— Iţi promit.

Sub mângâierile mele, tot trupul i s-a relaxat, iar atunci când şi-a întors faţa spre mine i-am citit în ochi tandreţe şi recunoştinţă. Ne-am zâmbit din nou, iar eu am ignorat acea durere aspră. Peste o clipă, şi-a întors capul şi a continuat să fixeze tavanul. Nu-mi puteam lua ochii de la chipul lui, privirea mea voia să graveze în memorie trăsăturile ascuţite ale maxilarului, profilul perfect, nasul drept, genele negre ca funinginea, buzele superbe. Nu mă mai uimea faptul că la o simplă ocheadă aruncată chipului său atrăgător, mă străba-teau fiori. Pentru moment, am lăsat deoparte senzaţiile mele, deoarece simţeam că mintea îi era în altă parte, într-o zonă mai neguroasă decât de obicei. Degetele mele încercuiau acel „A” de pe pântec.

— Nate?

— Mm?

— Când nu te simţi bine, ştii că poţi vorbi cu mine despre orice, da?

A clătinat uşor capul

— Sunt bine, Liv.

— Serios? Pentru că de când Coie a vorbit despre tatuajul tiu, ai fost absent pentru câteva zile.

Nate mi-a întors o privire piezişă şi a suspinat lung, cu un tremur.
— Nu ştiu dacă pot s-o recunosc cu voce tare.
— Hei, de parcă te-aş judeca eu în vreun fel, l-am iscodit, încer¬când să îl fac să se relaxeze şi să-şi aducă aminte că putea să aibă încredere în mine.
Voiam să-i urmăresc cu vârful degetelor zâmbetul compătimitor care-i încreţea buzele, dar m-am abţinut. Şi am aşteptat. Până când a spus:
— Mi-am făcut tatuajul pentru a-mi aduce aminte în fiecare zi de Alana.
— Da, mi-ai spus, i-am reamintit cu o voce blândă.
— Câteodată îmi doresc să nu-1 fi făcut. Ruşinea i s-a strecurat în ochi în timp ce mă privea şi mă durea că el simţea asta.
— Câteodată cred că mi-ar fi fost mai uşor s-o uit în majoritatea zilelor, fără tatuaj.
— E de înţeles, iubitule.
Nate a dat din cap negând.
— I-am promis.
— Ce i-ai promis?
Vocea îi devenise răguşită în timpul mărturisirii.
— I-am promis că n-am s-o părăsesc niciodată. Şi-a dres vocea, încercând să-şi ascundă emoţia, dar nu a reuşit. Prietenul meu ţâra întreaga poveste ca pe o povară, iar eu am devenit conştientă de asta pe măsură ce-i ascultam confesiunea.
— Când eram copii, o protejam împotriva oricărui lucru. Un tată vitreg ursuz, alţi copii care o luau în derâdere pentru că nu avea bani, coşmaruri, chiar poveşti triste. Dar nu am putut să-i ofer protecţie
împotriva cancerului. Nu am putut s-o protejez, aşa că singurul lucru pe care l-am putut face a fost să n-o părăsesc niciodată.
Mi-am simţit coastele înfăşurate într-o nouă durere care mă mâcina, aşa că m-am aplecat înspre el să-i sărut pieptul.
— Nate, dacă îţi continui viaţa, asta nu înseamnă că ai părăsit-o sau câ ai uitat-o.
Privirea i s-a îngustat, nu era impresionat de comentariul meu.
— Cum poţi să spui asta? Tu dintre toţi oamenii ştii că nu funcţionează aşa. Ar trebui să vreau să văd tatuajul In oglindă in fiecare zi, Olivia, n-ar trebui să nu-1 pot suferi.
Durerea care-mi frământa oasele s-a îmblânzit, pe măsură ce o voce interioară îmi spunea să vorbesc, să-mi destăinui şi eu secretul îngropat în mine, adevăratul motiv pentru care făceam toate astea.
Aşa ar fi trebuit. Pentru prietenul meu, ar fi trebuit. Mi-am apăsat faţa^j de pieptul lui şi am încercat să-mi controlez respiraţia, lacrimile îmlH împăienjeneau ochii în timp ce mă forţam să fiu puternică pentru el.
— Vrei să ştii adevăratul motiv pentru care ţi-am cerut ajutorul?
Am rostit ultimele cuvinte sugrumat, lacrimile îmi curgeau năvalnic.
Am simţit neliniştea lui Nate atunci când lacrimi sărate i-au picurat pe piele. S-a apropiat de mine, pentru a lăsa mâna de sub cap liberă, că să mă cuprindă.
— Liv?
M-am uitat în sus la el printre lacrimi, mi-am şoptit apoi confesiunea.
— îmi era frică pentru că nu o puteam suferi pe maică-mea. îmi era frică pentru ca nu cumva în străfundurile sufletului să n-o fi învinovăţit pentru faptul că nu am avut ceea ce alţii au prima dragoste, sex şi timpul să le explorez, aşa cum făcea toată lumea.
Mă gândeam — am izbucnit atunci în lacrimi — mă gândeam dacă puteam să fac cumva să nu se

întâmple asta, să nu apară resenti-mentul. Pentru că resentimentul m-ar fi făcut să devin cel mai rău om şi nu ştiu dacă m-aş fi descurcat în felul ăsta, să acuz o femeie care a fost întotdeauna bună cu mine şi delicată, până la sfârşit.

Mi-am şters lacrimile şi l-am înconjurat cu braţele, trecându-i tandru mâinile prin părul bogat.

— Nu eşti singur, Nate.

L-am sărutat apăsat şi îmbietor, cu lacrimile scurgându-mi-se pe buze. Apoi m-am întors imediat pe spate, cu mâinile deasupra capului, lăsându-1 să mă îmbrăţişeze, cu ochii arzând.

— Nate?

Am icnit la acea mişcare bruscă. Răspunsul lui a fost un sărut ferm, copleşitor, aproape disperat, în timp ce-mi desfăcea picioa¬rele. Mi-a dat drumul încheieturii mâinii doar ca să ia un prezer¬vativ de pe noptieră şi imediat ce s-a pregătit, m-a ţinut din nou. Am încercat să-mi mişc braţele, dar nu voiau să facă nicio mişcare şi am fost surprinsă în momentul în care m-a străbătut o excitaţie fulgeră¬toare la gândul că sunt total controlată de el.

Eram a lui, putea să facă orice voia din mine.

Cu un geamăt de dorinţă a intrat apăsat în mine şi nu am putut decât să-mi dau frâu liber, pe măsură ce mă împingea în saltea, ţipetele mele crescând din ce în ce mai tare, până la orgasmul care parcă mi-a rotit ochii în orbite şi mi-a produs o senzaţie de nimicire pe care am simţit-o în măruntaie. I-am strigat numele în momentul frumoasei eliberări. După ce el a ejaculat la fel de tare, fără răsu¬flare, incontrolabil, a ieşit din mine, dar de data asta nu s-a ridicat să meargă la baie. în schimb, şi-a scos prezervativul şi l-a aruncat în coşul de gunoi de lângă patul meu, apoi m-a învăluit cu braţele, odihnindu-şi capul în adâncitura gâtului meu, împreunându-şi picioarele cu ale mele.

Am stat aşa întinşi, fără să rostim o vorbă, până ce m-a cuprins somnul. Simţind că mi se face somn, Nate m-a întors pe o parte, şi-a pus mâna pe talia mea, şi-a lăsat picioarele încolăcite cu ale mele şi pentru o perioadă de timp ne-am cufundat împreună într-o stare de linişte totală.

Capitolul 14

Aveam multe de învăţat din experienţa mea cu Nate, dar din păcate am fost determinată să învăţ cel mai puţin importante lucruri. Trezindu-mă lângă el dimineaţa următoare, simţindu-i braţele în jurul meu, simţind acea miraculoasă combinaţie de vitalitate tulbură¬toare şi de siguranţă confortabilă, nu am avut timp să observ semnele, în schimb, când ne-am trezit, Nate era grăbit pentru că îşi dăduse seama că a dormit prea mult şi avea o sesiune foto în dimineaţa aceea pentru unul dintre liceele din zonă. Am descoperit că fermecătorul pasionalul Nate nu suportă să întârzie. îmi răspundea printr-un murmur, în timp ce se grăbea prin cameră, încercând să se pregă¬tească de plecare. Era oarecum simpatic. înainte să plece mi-a spus că lucrează în seara aceea, aşa că va trebui să mă sune pentru ca să stabilim când va fi următoarea lecţie, dar de data asta nu s-a întâmplat ca marţi-dimineaţă, nu era nimic straniu în ceea ce îmi spunea, aşa că am bănuit că e într-adevăr ocupat, aşa că vom aranja ceva mai târziu.
Am primit câteva mesaje de la el de atunci, dar erau doar glume despre munca lui, nimic despre lecţiile noastre. Nu aveam nicio
problemă cu asta.Nu era nicio grabă, nicio nevoie imediată să îl văd, sau ceva de genul ăsta.
Nu.
Uh-uh.
Totuşi, abia aşteptam să-mi fie distrasă atenţia la cina de vineri cu tata şi cu ceilalţi. Jo a ales DÂlessandro’s, pentru că aveam doi invitaţi în plus în seara aceea. Dee şi Hannah. O cam enerva şi încurca faptul că nu putea să îl facă pe Marco să-i vorbească, aşa că am hotărât că singurul mod în care puteam afla ce se întâmplă era să creăm o situaţie în care să îl vadă fără să pară că îl hărţuieşte.
Nu ştiam dacă lucrează în seara aceea, dar am hotărât că merită încercat.
Stăteam la masă cu tata, Dee, Jo, Cam, Cole şi Hannah şi făceam tot posibilul să fiu prezentă, dar din când în când o amintire din ulti¬mele două săptămâni îmi străfulgera mintea şi mă pierdeam într-o jj mică fantezie legată de mine şi Nate, până când unul dintre prieteni 1 m-a readus cu picioarele pe pământ.
Jo vorbea cu mine despre fotografiile din luna de miere ale lui Joss şi Braden făcute în Hawaii, în momentul în care am simţit-o pe Hannah tensionată lângă mine. Şi eu şi Joss ne-am uitat la ea, apoi privirea ei de iepure încremenit a cuprins încăperea până la tânărul care ocupa masa din colţ. Fata noastră avea gusturi bune.
Bineînţeles, era un pic prea tânăr pentru mine, dar îmi dădeam seama că e atrăgător.
— El e? am întrebat printre dinţi.

A dat din cap iute, lingându-şi buzele cu nervozitate. Asta m-a nedumerit, pentru că o ştiam pe Hannah încrezătoare şi accesibilă. Aparent fusese un copil timid, dar niciodată nu am putut să mi-o închipui astfel. Nu pentru că ar fi fost dornică de experienţe sociale sau nestăpânită. De fapt, era o persoană calmă, liniştită, rezervată. Dar spunea ce gândeşte şi asta o făcea să fie amuzantă.
— Du-te să vorbeşti cu el.
Determinarea i sa întipărit pe figură şi t-a ridicat brusc. Purta jeanşi strâmţi şi un tricou mulat, care li punea In evidenţă formele. Era îmbrăcată obişnuit, dar era superbă. Tipul nu avea nicio şansă.
Mi-am dat seama că o să pierd tot spectacolul după ce am simţit un uşor fior în vezică.
— Mă întorc imediat, am bâiguit şi m-am Îndreptat spre toaletă, încercând să nu dau semnale vădite atunci când am ochit privirea uimită a tipului când a văzut-o pe Hannah venind spre el. M-am grăbit in toaletă şi când am ieşit, eram fix în spatele lui Hannah şi al lui Marco, ascunsă după o floare artificială. M-am uitat la masă, ştiind că trebuie să plec şi să le las intimitate. Totuşi, era o fată la care ţineam şi dacă tipul ăla ar fi fost răutăcios cu ea, voiam să fiu acolo, pentru a-1 pune la punct.
— Ţi-am spus că am fost ocupat, a zis ridicând din umeri, iar accentul său american m-a tulburat la început, până mi-am amintit că Hannah îmi zisese că e din Chicago.
Hannah s-a uitat bănuitor la el, bărbia ei proeminentă arătând şi mai adorabil cu acea uşoară îndărătnicie.
— Aşadar, nu mă eviţi?
Marco şi-a frecat puţin obrazul cu palma, buzele i s-au încreţit înspre colţuri.
— Nu, de ce să te evit?
Ochii lui au lucit peste umărul ei şi a spus cu un ton oarecum posesiv:
— Oricum, ai fost ocupată. Alt tip, deja?
S-a uitat lung la el pentru o secundă şi eu eram de-a dreptul impresionată de cât de bine se descurca. Era mult mai liniştită decât aş fi fost eu. Mai ales dacă m-aş fi confruntat cu un tip atât de atră¬gător ca Marco. Avea aproape un metru optzeci, un trup atletic, iar amestecul de trăsături africane şi americane se simţea în nuanţa caramel a tenului, în obrajii pronunţaţi, în tăietura maxilarului şi în gura senzuală. Ochii albastru-verzui erau în contrast vădit cu pielea lui şi cu genele de culoare închisă. Toate însuşirile astea erau
şi mai încântătoare datorită prezenţei lui tăcute, dar intense. Aveam senzaţia că Hannah făcuse o obsesie pentru un tip visător.
Ăla-i Cole, a răspuns ea în final, privind pieziş, pentru a
zâmbi întrebător, dar în acelaşi timp infatuat, tocmai pentru că voia să-i comunice faptul că în cuvintele lui se simţea crescând gelozia.
— E un prieten de familie. De ce? Te-ar fi deranjat dacă ar fi fost iubitul meu?
Marco s-a încruntat.
— Nu, Hannah, nu m-ar fi deranjat. Poţi face ce doreşti.
Se pricepea să-şi ascundă dezamăgirea. Pot să garantez asta
despre ea.
— ceea ce-mi doresc e să ies cu prietenul meu Marco, dar el e greu de găsit în ultima vreme.
Era rândul lui să facă ochii mari şi mi-am dat seama de momentul în care s-a lăsat dominat de privirea ochilor ei mari, de un căprui catifelat Şi-a mişcat capul nedumerit că tocmai căzuse în capcana ei.
— Sunt liber marţi-noapte. Am putea ieşi atunci.
— Bine, tu...
— Să tragi cu urechea e nepoliticos, ştii, am auzit o voce fami¬liară spunându-mi încet.

Surprinderea, şi nu-mi dădeam seama dacă în sens pozitiv sau negativ, m-a făcut să mă întorc şi m-am uitat în sus, probabil un pic stupefiată la chipul lui Benjamin.
— Benjamin, am şuierat, lăsând timp pentru ca inima să-mi coboare din gât în piept, acolo unde-i e locul.
Ochii lui superbi străluceau ca şi cum mi-ar fi sugerat că era plăcut surprins că-i ştiam numele.
— Salut din nou. a spus rânjind, îngropându-şi mâinile în buzunare.
— Bună! M-am uitat repede la Hannah şi am văzut-o îndrep- tându-se spre masa noastră, uitându-se peste umăr cu sprânce¬nele încruntate. Părea că un italian înalt, arătos îl mustră pe Marco în tăcere.
Uh, m-am întors către Benjamin, o cunosc, l-am făcut semn lui Hannah. Doar mă asiguram că e bine. Am ridicat din umeri sfioasă, Şi poate că trăgeam puţin cu urechea.
Spre uşurarea mea, a început să râdă şi brusc mi-am dat seama că vorbeam cu el fără să mă bâlbâi. Asta m-a făcut să zâmbesc şi zâmbetul meu a făcut privirea lui Benjamin să alunece înspre gura mea. După ce am înghiţit în sec văzându-i lucirea inedită din privire, am spus crispată:
— Să înţeleg că îţi place D’Alessandros.
— E restaurantul meu italienesc preferat din oraş.
— Şi al meu, am răspuns şi am privit peste el, încercând să văd cealaltă sală de mese.
— Eşti cu familia?
Dintr-odată, Benjamin a părut nelalocul lui.
— Nu, la o primă întâlnire. Te-am văzut şi m-am gândit să vin să te salut.
Evident, m-am simţit puţin descurajată când a rostit cuvintele „prima întâlnire“, dar mi-am dat seama că a plecat de lângă fată ca să vină să-mi vorbească, aşa că dezamăgirea s-a risipit pe dată.
— Cred că merge bine întâlnirea.
S-a înclinat spre mine şi mi-a şoptit cu oroare sarcastică:
— A comandat salată.
L-am privit complet uimită
— în D’Alessandros?
— O salată şi apă. E dureros s-o vezi.
O rafală de chicoteli a clocotit din mine.
— Pun pariu.
Benjamin a râs şi el pe înfundate, ochii lui rătăceau peste faţa mea într-un mod care părea drăguţ, dar care sugera în aceeaşi măsură că rămăsese uimit de reacţia mea. Nu era chiar aşa neaşteptat. Era prima oară când puteam să leg o conversaţie cu el.
— Eh, spuse el, părând şovăielnic, ar trebui să mă întorc. I-am spus că mă duc la toaletă.
- Bine, am zâmbit aiurită, probabil câ o să ne vedem la biblio¬teci atunci.
Cu siguranţă, a murmurat el ispititor şi eu am zâmbit larg, urmărindu-l cum se îndepărta.
De îndată ce a dispărut din raza privirii mele, mi-am croit drum până la masa noastră, simţind spasme de căldură în piept. A mers bine. Foarte bine.
Lecţiile mele cu Nate dădeau roade.
Nate.
M-am încruntat pe nesimţite, în timp ce spasmele de căldură se spulberau şi m-am aruncat în scaunul meu.
— Cine era? m-a întrebat Jo.
Toţi se uitau stăruitor la mine.
Chiar şi tata.

— Un tip de la bibliotecă.
Tata şi-a întors capul pieziş, cu o uitătură curioasă.
— Un coleg?
— Nu, un masterand. E simpatic.
— Masterand, a repetat tata, cumpănind. Băiat deştept, atunci. Mi-a zâmbit ştrengăreşte. în mod limpede, te place, draga mea. Tu îl placi?
Am simţit in pântec un gol neplăcut în timp ce mă gândeam la observaţiile tatălui meu. Benjamin părea într-adevăr interesat.
A plecat de lângă partenera lui pentru a vorbi cu mine. Asta însemna... dacă-1 vedeam din nou... ce s-ar întâmpla? Şi... Doamne Dumnezeule... ce voiam să se întâmple?
Nate.
Am ridicat din nou din umeri, chinuindu-mâ să respir, în ciuda apăsării pe care o simţeam în piept.
— Nu-1 cunosc prea bine.
îmi simţeam picioarele grele pe când urcam scările de beton înspre uşa apartamentului meu Din fericire, petrecusem timpul iscodind-o pe Hannah cu întrebări şi râzând în vreme ce ea-şi exprima dezacordul în privinţa tachinărilor lui Cole.
Totuşi, imediat cum am rămas singură, am mers pe jos până acasă, iar durerea de cap, care îmi trecuse, s-a reîntors direct între tâmple. Mi-am apăsat sinusurile, sperând ca mintea să nu îmi fie atât de confuză şi dezorientată pe cât părea în momentul acela.
Se ştergeau unele conexiuni, alte asocieri urmând să fie făcute. Intersectări de gânduri se formau, dar niciunele nu păreau să aibă o consistenţă solidă.
Ale dracului lecţii.
Am intrat în apartament cu un suspin adânc şi m-am oprit înmărmurită atunci când l-am văzut pe Nate întins pe canapea, cu braţele încrucişate pe piept şi du picioarele încrucişate de la glezne în jos.
Dumnezeule, ce frumos era!
Nici măcar nu trebuia să rostească vreun cuvânt şi inima începea să-mi bată tare.
Am închis uşa, m-am aplecat înspre zăvor şi l-am răsucit. Privirile ni s-au întâlnit în încăpere şi s-au înlănţuit.
— O lecţie nouă?
Cuvintele au răzbătut înecate de emoţie şi ademenitoare.
Nate s-a ridicat în picioare.
— Lecţia de astă-seară: trebuie să ai iniţiativă.
Fără să mai spun o vorbă, mi-am dat jacheta jos şi am început să mă dezbrac.
Ochii lui Nate ardeau de dorinţă înăbuşită pe când se îndrepta înspre mine, ca după o pradă.
— O iniţiativă bună.

Capitolul 15

Auzeam piesa celor de la The Lumineers. De obicei, ăsta era un lucru bun, dar seara precedentă fusese destul de carnală şi-mi doream să stau degeaba sâmbătă.
Corpul cald al lui Nate era apăsat peste al meu, în timp ce eram întinsă pe burtă, cu faţa îngropată în pernă. L-am simţit răsucindu-se spre mine, când soneria mobilului meu l-a trezit.
— Iubito, spuse, mângâindu-mi spatele uşor, telefonul tău.
Am vorbit nedesluşit în pernă.
Căldura Iui savuroasă, care-mi învăluia partea stângă a corpului a dispărut şi eu am murmurat încă puţin. S-a întors spre mine, mi-a sărutat umărul şi a pus telefonul pe pernă, lângă urechea mea. Tresărind de cât de tare sună, mi-am ridicat capul şi l-am dibuit
— Alo, am răspuns somnoroasă, fără să verific cine era. Glasul aspru al lui Joss a răspuns.
— Hei, tu, ce mai faci?
Mai în priză acum, m-am ridicat în coate, bucurându-mă de somaţia pe care mi-o produceau dezmierdările lui Nate pe şira spinării.
— Joss, ce bine că te-aud. Cum eşti? Cum a fost luna de miere?
A fost grozav, îl ştii pe Braden. A râs scurt, insinuant. A fost
distractiv.
I-am aruncat o privire lui Nate, care stătea intins şi mă privea, cu barba lui sexy şi ţepoasă. In cele din urmă, am înţeles ce însemna acel râs uşor, insinuant.
— A fost frumos?
— Incredibil Vă recomand Hawaii tuturor. Dacă n-ar fi oamenii aia ciudaţi la care ţin într-un fel, nu m-aş mai fi întors acasă. Şi dacă tot vorbim, Ellie şi Adam caută o locuinţă şi vor să găsească una undeva pe strada mea. Ellie mi-a zis că vrea să vadă una dintre ele a doua oară şi merg cu ea după-amiază. Ne gândeam să ne oprim la mine apoi, să bem ceva. Ştiu că Jo nu poate ajunge pentru că lucrează, dar poate vrei tu să vii.
— Vin. La ce ora?
— La prânz.
Am strâmbat din nas.
— Cât e ceasul acum?
— Fără un sfert, a dat Nate să răspundă, dar l-am făcut să tacă imediat, punându-i mâna la gură. M-am uitat la el şi i-am simţit buzele încreţindu-i-se sub palma mea. în ochi îi juca voioşia.
— Ce-a fost asta? A întrebat Joss curioasă.
Ultimul lucru care îmi lipsea era ca prietenii mei să afle despre relaţia cu Nate — pentru că ultimul

lucru care lipsea era un discurs plin de griji.
— Radioul. Alarma mea.
— OK, atunci, cred că nu trebuie să te anunţ că e 9:45. E o oră ciudată la care să-ţi pui alarma.
E sâmbătă, am răspuns rapid, neliniştită. Dorm mai mult sâmbătaă şi, ştii tu, 9:30 pare prea devreme, iar 10 prea târziu, aşa că… Mâna mea a apăsat mai tare peste gura lui Nate, pentru că râdea din ce în ce mai mult la divagaţiile mele.
Aşa că eşti ciudată, a terminat Joss fraza pentru mine. Ştiam
asta. Ne vedem curând. A închis şi imediat mi-am retras mâna de pe
gura lui Nate, am strâns-o pumn şi l-am lovit peste braţ.
— Omule, vrei să fim prinşi?
Şi-a potolit râsul cu mânie tn timp ce Îşi masa braţul.
— Nu-mi pasă.
— Mincinosule, l-am Împins jucăuş. Dacă n-aş vrea să fiu motivul grijilor tâmpite de genul „ah, dar crezi că asta-i o idee bună?, atunci aş şti cu siguranţă dacă îţi pasă sau nu.
Drept răspuns, Nate s-a ridicat, mi-a apucat mâinile şi m-a forţat să stau pe spate, buzele încreţindu-i-se seducător şi obraznic, In timp ce mi-a desfăcut picioarele şi le-a înlănţuit cu ale lui.
— Ce-s...
Am fost întreruptă de gura lui pricepută şi în curând m-am topit toată pe pat odată ce-a început să mă supună cu sărutări. Când şi-a îndreptat gura înspre bărbia mea, împresurându-mă cu mici fire de păr din barbă pese gât, facându-mă sâ tremur, mi-a regăsit vocea.
— Ce faci? Am puţin mai mult de două ore la dispoziţie ca sa fac duş şi sâ mă îmbrac pentru a mă întâlni cu Joss.
— Hm. A coborât mai jos, lăsându-mi liberă o încheietură pentru a-mi apasa sânii de gura lui. Am gemut, arcuindu-mi invo¬luntar spatele în timp ce îmi lingea sfârcul.
— Şi eu am ora de judo în câteva ore. O să termin repede. A zâmbit la mine din spatele genelor, viclean şi seducător, iar mâna îi alunecă intre picioarele mele. Promit.
M-au năvălit senzaţii delicioase.
— Uh...
Apoi s-a ridicat abrupt, lăsându-mă întinsă acolo cu spatele arcuit.
Unde dracu’ pleci? Am ţipat cu vigoare.
Râsul lui călduros m-a lovit în plex când l-am văzut cântând prin sertare. Nu-ţi face griji, mâ întorc. Mâ uit după o pereche de dresuri
Confuză am râapuns
— Nu am. S-ar putea să am nişte desuuri în sertarul pentru lenjerie.
— Şi mai bine.
— Pot să ştiu de ce cauţi dresuri?
Fârt să-mi răspundă, Nate a găsit dresurile fi s-a urcat la loc in pat. Fulgerător şi eficient, luându-mă prin surprindere, a legat un capăt al dresurilor de articulaţiile mele şi pe celălalt de stinghia de la grinda patului.
Cătuşe improvizate.
M-am smucit, simţind materialul cum se întinde fără să se desprindă.
— Ce dracului?
Nate nu mai zâmbea atunci când s-a aplecat peste mine.
— Când te-am ţinut în braţe noaptea trecută... te-ai udat toată, iubito, mă excită numai când mă gândesc. Vocea i s-a îngroşat pe măsură ce ochii i se întunecau.
— Ai adormit în timpul ăsta.

M-am îmbujorat, aducându-mi aminte cât de mult îmi plăcea să ştiu că Nate poate să facă ce voia cu mine, iar mâinile mele nu erau libere să îl oprească. Era cu totul un sentiment surprinzător, dar unul pe care nu îl avusesem cu niciun alt bărbat. Mă lăsam în voia senzaţiei intrigante că-s captiva lui Nate, lăsam fantezia să o ia razna, pentru că... aveam încredere in el. In spatele fanteziei era ideea că va face doar lucruri care-mi plac, pe care le iubesc şi că nu îmi va face rău niciodată. Totuşi, nu cred s-o fi gândit atât de vădit. Am apucat dresurile, pierzându-mi respiraţia din ce In ce,

— Aşa, şi acum?

Mi-a mângâiat partea dorsală a coapselor şi apoi şi-a împletit mâinile în jurul şoldurilor mele, ridicându-mi picioarele împrejurul picioarelor lui, intrând apoi în mine cu o erecţie febrilă.

— Acum eşti complet la mila mea... o să ţi-o pun până îţi pierzi cunoştinţa.

Uitându-mă la bucătăria distrusă, mă gândeam dacă nu cumva Ellie şi Adam sunt nebuni.

— Băieţi, vorbim despre o treabă serioasă aici, am bâiguit eu, observând circuitele precar legate şi o pată de igrasie în partea de jos a colţului camerei.

Ellie mi-a întors privirea, şi Joss la fel, cu regret.

— La fel a zis şi Adam, dar aş fi vrut să aveţi altă perspectivă. A bătut uşor în perete. Iubesc clădirile astea.

— Ellie, ştii, dacă vrei apartamentul înapoi, eu şi Braden căutăm bucuroşi în altă parte, s-a oferit Joss.

Dar la fel de bine s-ar fi putut oferi să-i înece cuiva pisica.

— Joss, nu. Apartamentul ăla are o semnificaţie specială pentru voi.

— Şi pentru voi la fel.

— Nu la fel de mult. Şi-a clătinat capul cu un suspin greoi. Hai să mergem. E deprimant să stăm aici.

Ne-am mişcat şovăielnic din apartamentul de pe strada Dublin, iar Ellie se uita în urmă cu nerăbdare în timp ce urcam dealul înspre apartamentul lui Joss.

— E o muncă de renovare masivă. Pur şi simplu nu avem timp.

— O să vă mănânce toţi banii, a adăugat Joss. Erau probleme cu igrasia şi cablurile electrice, Els, ar fi o permanentă bătaie de cap.

— Ai dreptate, ai dreptate, ştiu că ai dreptate, bombăni Ellie şi îmi aruncă o privire îmbufnată, in timp ce Joss ne lăsa să intrăm in apartament.

I-am atins mâna lui Ellie pentru a-i insufla curaj.

— Ai să găseşti un apartament.

Braden lucra în clubul lui de noapte Fire, aşa că aveam aparta¬mentul doar pentru noi. Joss deja pregătise mici gustări şi cumpărase un mix de cocktailuri. Am râs şi am făcut glume în bucătărie, în timp ce sorbeam mojito şi mâncam sandviciuri micuţe.

— O să ne oferi şi nouă amănunte picante din luna de miere, am întrebat, rânjind cu neruşinare către joss.

joss mi-a zâmbit afectat.

— Cu sora mai mică a lui Braden în cameră. Nu. Tot ce pot să vă spun este că toată lumea s-a distrat de minune. Iar Braden nu s-a luat decât de un singur tip.

Am izbucnit în râs.

— Doar de unul, zici?

— Se holba la sânii mei, şi vreau să spun că se holba pe bune, în timp ce Braden era chiar acolo. A strâmbat din nas şi şi-a clătinat capul. Aveam impresia că Braden va plesni de furie.

Am început să râdem, dar veselia mea s-a transformat în teamă m când Joss mi-a aruncat un zâmbet

răutăcios.
— Deci, Ellie mi-a zis că ai fost cu totul obraznică în Club 39, cât timp am fost plecată. Ai luat numărul vreunui tip?
Am răsuflat greoi, încercând să ascund faptul că inima îmi bătea tare şi că începusem să năduşesc. A fost oribil să mint, iar faptul că-mi găseam scuze spunându-mi că nu-mi minţeam prietenele, ci doar ascundeam faptele nu era decât o prostie sinistră. Le minţeam, iar asta nu îmi plăcea.
— Obraznică? E vorba doar de un număr de telefon. Nu te-am văzut niciodată atât de interesată.
Ellie şi-a aţintit ochii către Joss.
— Ar fi trebuit s-o vezi flirtând în halul ăla. Şi dacă tot vorbim — s-a uitat înapoi înspre mine întrebătoare —, cum ţi s-ar părea să mergi la o întâlnire cu un tip pe care îl ştie Adam?
Bătăile inimii s-au transformat mai degrabă într-o tulburare bolnăvicioasă.
— Aţi vorbit despre mine?
Doar începând din seara aia de la bar. Ne-am gândit că poate aştepţi o vreme până găseşti unde să stai înainte de a avea întâlniri aşa că nu am roatit un cuvânt până acum. Dar sâmbătă părea că îţi arăţi interesul. Iar Dougie e încântător.
— Dougie?
— Douglas. Dougie.
Am inspirat adânc.
— Sună ca şi cum ar fi fermecător.
Joss a Început să râdă.
— Parcă mi-1 imaginez pe Dougie Howser.
— Sigur, am chicotit naiv.
Ellie s-a uitat la noi încruntată.
— Cine?
— Era un show de televiziune american.
— Despre ce?
— Un copil care-i de fapt un medic genial.
Ellie ne-a aruncat o privire îndurerată.
— Dougie nu e un copil. E un arhitect arătos şi de treabă
— Nu-1 lăsa pe Adam să te audă spunând asta.
— Liv, vorbesc serios. Te rog nu refuza din start să ieşi cu eL
— Nu merg la întâlniri aranjate.
M-a privit atent.
— L-ai sunat pe tipul al cărui număr îl ai?
Uh-oh. Cum să-i spun că nu voiam să mă întâlnesc cu tipul ăsta, Doogie, pentru că eram prea ocupată să mi-o trag cu Nate? Mi-am frământat mintea, încercând să găsesc o scuză care să pară plauzi¬bilă, în timp ce deveneam din ce în ce mai nervoasă pe măsură cc tăcerea se aşternea tensionată între noi. Am căutat-o pe Joss din priviri pentru a-mi oferi sprijin, deoarece ea era maestră în a nu face nimic din ceea ce nu-şi dorea. Plus că nu dădea doi bani pe reacţia celorlalţi la explicaţiile ei. în loc să mă ajute, i-am surprins chipul colorându-i-se într-o nuanţă bolnăvicioasă.
— Joss, eşti OK? M-am întins înspre ea, atingându-i braţul.
Sunt bine. S-a mişcat spre masă şi s-a aşezat pe scaun. Nu-mi fac deloc bine mojitourile alea.
Fără să îi ceară nimeni, Ellie i-a turnat lui Joss un pahar cu apă şi ne-am aşezat şi noi cu ea la masă.
Primul lucru pe care l-a spus Ellie, spre mâhnirea mea, a fost:
— Deci? Dougie. Da?

— Nu. Sunt... am ridicat din umeri, hotărându-mă să le spun un dram de adevăr. E un tip de la bibliotecă. îmi place.
Ellie a rânjit, curiozitatea îi aprindea un licăr în ochi.
— Atunci eşti îndreptăţită să refuzi oferta. Lucrezi împreună cu el?
— E student. La maşter. Tonul meu dădea de înţeles că nu vreau să vorbesc despre asta. Şi în mod surprinzător, Ellie a renunţat să mă iscodească.
în loc să mă chestioneze cu tiranie legat de tip, a întrebat:
— Cum e la muncă?
— Bine. Va fi greu să fiu promovată, dar ştii, e o atmosferă bună şi-mi plac colegii. Nu cred că o să plec curând. Dar la tine?
— Aproape mi-am terminat doctoratul, iar la universitate se discută pentru a-mi acorda un contract de un an pentru un post de conferenţiar. I-am impresionat, eu şi teza mea, aşa că m-au luat deoparte ieri să mă anunţe că mă vor lua în considerare pentru post.
Ellie era bursieră la Istoria Artei. Nu ştiam prea multe detalii, dar ce ştiam cu siguranţă era că îşi dorea o carieră universitară, la fel ca tatăl ei vitreg Clark, aşa că asta era o veste grozavă.
— Nu mi-ai povestit, spuse Joss uşor, luând cu gingăşie un sandvici.
Ellie a ridicat din umeri cu modestie.
— Nu ştiam dacă trebuie să-ţi spun, în cazul în care propunerea cădea.
Nu va cădea, a răspuns Joss cu fermitate. Sunt mândră de tine.
— Şi cu.
A zâmbit recunoscătoare.
— Mulţumesc.
— Înseamnă că am să mă consult cu tine despre materialele de cercetare pentru bibliotecă.
— Da. Poate că poţi să mi-1 arăţi pe tipul de la bibliotecă in timp ce sunt acolo.
Am dat din cap aprobator, pe urmă am luat o gură din mojito. De ce când mă gândeam la Benjamin nu mai aveam senzaţia de fluturi în stomac şi un fior care indica o posibilitate?

Capitolul 16

Eram fericită.
Liniştită, cu adevărat fericită.
Şi nu aveam deloc intenţia să-mi analizez starea.
Analiza mi-ar fi distrus fericirea.
întinsă cu capul pe pernă, cu picioarele în jurul genunchilor lui Nate, mă uitam la el cu coada ochilor, în timp ce el urmărea filmul şi îmi mângâia absent glezna. Relaţia noastră sexuală s-a intensificat în decursul ultimelor două săptămâni, până ce aproape toate inhibiţiile mele au dispărut. Sexul cu Nate era fără griji. Nu mă simţeam conştientă de mine însămi. Nu mă îngrijoram că făceam ceva greşit. Mi-a sporit încrederea în mine, totuşi îl evitam în continuare pe Benjamin.
în schimb, eram cufundată în lumea asta de distracţie, sex şi râs împreună cu Nate. Pierdeam timpul în continuare, dar acum momentele erotice se strecurau în viaţa noastră. Momente cu adevărat copleşitoare. Nu ne petreceam niciodată timpul în apar¬tamentul lui Nate, nici măcar nu îl văzusem vreodată, pentru că spunea că îl preferă pe al meu, aşa că folosea des cheia pe care i-o dădusem. Astăzi eram în mod special satisfăcută să vin acasă, să ii găsesc pe canapea, mâncându-mi chipsurile şi uitându-se la televizor.
Tocmai luasem dna cu Dee, cină pe care mi~o propusese tata cu câteva săptămâni înainte şi până să îl văd pe Nate în apartamentul meu, nu prea mă simţisem în apele mele.
M-am aplecat să îl sărut pe tâmplă, pentru a-1 lăsa să înţeleagă că k sunt fericită să îl văd şi apoi m-am schimbat într-o cămaşă de noapte din mătase pe care mi-o cumpărase el. Când m-am întors în cameră ! s-a uitat ia mine şi a bătut cu palma canapeaua pe locul de lângă el. M-am aşezat şi l-am lăsat să mă cuprindă în braţe.
— Eşti bine? m-a întrebat, sărutându-mi părul.
— A fost... E bine. Doar am vorbit despre mama. De fiecare dată scoate de la mine destăinuiri.
Ca răspuns, m-a dezmierdat pentru un. timp. A fost minunat. Telefonul lui Nate a sunat pe masă, mi-am tras picioarele din jurul genunchilor lui, ca să ajungă la el. A atins ecranul, iar sprâncenele i s-au împreunat în timp ce citea mesajul pe care tocmai îl primise.
— E totul în regulă?
— E Cam, a murmurat el. Cred că devine suspicios. Se întreabă de ce sunt mereu ocupat.
— Spune-i doar că eşti ocupat să te ţii ocupat. Nu trebuie să ştie împreună cu cine.
— M-am ţinut ocupat atât de mult timp în ultima vreme, s-a prins că e vorba de o singură femeie şi va vrea să ştie cine e. Nici măcar eu nu-mi pot găsi o parteneră de sex în fiecare zi.
— Nu facem sex în fiecare zi

— Aproape.
Am ridicat din umeri, recunoscând adevărul.
— Bine. Dar încercăm să înghesuim ani de experienţă în câteva săptămâni.
Nate a rânjit şi brusc mi-a prins gleznele, întinzându-mă pe canapea, înainte de a se aşeza lent peste mine.
— Ştiu, e atât de epuizant, a spus ispititor. M-am săturat până I peste cap.
Se săturase atât de tare, că mi-a smuls cămaşa de noapte şi s-a retras ca să îşi dea jos bluza şi să îşi descheie jeanşii. Coapsele mele tremurau deja de excitaţie în timp ce mi-a dat chiloţii jos şi i-a aruncat peste umăr.
Apartamentul a fost cuprins de-ndată de gemete stăruitoare, pe măsură ce şi-a îngropat capul între picioarele mele şi m-a adus la orgasm cu limba. Eram pe jumătate conştientă când brusc mi-a apucat gambele ca să le ridice pe umerii lui. Asta era ceva nou. Buzele lui le-au zdrelit pe-ale mele.
— Ai să mă simţi atât de adânc aşa, iubito. Stai.
— Nate, am strigat, simţindu-1 în întregime pe măsură ce intra şi ieşea din mine.
Avea dreptate. Penisul lui împingea în unghiul cel mai frumos şi presiunea dinăuntrul meu creştea, creştea, creştea...
— Ah! am urlat apucându-mi cu o mână coapsele şi scrâşni^ din dinţi de durere.
— Ce e? Ce e? Nate s-a oprit, cu o voce speriată. Liv?
— Am un cârcel, am scâncit.
Nate a ieşit imediat din mine, gâfâitul lui auzindu-se zgomotos I în camera mică.
— Care e?
— Stângul, am reuşit să răspund în ciuda disconfortului groaznic.
Nate şi-a petrecut uşor mâna pe piciorul meu şi a găsit muşchiul înţepenit pe spatele coapsei. Mi-am încleştat mâinile în canapea în timp ce mă masa. Peste puţin timp, cârcelul a început să se domo¬lească şi atunci când Nate a simţit tensiunea din picioare scăzând, patul s-a cutremurat de râsetele lui.
Umilirea m-a lovit instant.
Am avut un cârcel în timpul unei partide de sex furibunde.
Asta nu era grozav. Nu era sexy. Roşind înfuriată, m-am lovit cu palmele peste faţă.
— Oh, Doamne.
Nate a râs mai tare.
Eram aşa de ruşinată, incât îmi venea să plâng. M-am ridicat, mi-am ferit capul şi l-am împins de pe mine.
— Liv.
Oprindu-se din râs, Nate s-a întins după mine, dar eu l-am împins mai tare, încercând să mă târăsc pe lângă el.
— Olivia.
— Dă-te jos. I-am dat un cot în stomac, dar asta nu l-a făcut decât să lupte mai aprig. Şi era mai puternic decât mine. într-o încurcătură de mâini şi picioare care-şi dădeau ghionturi, am ajuns pe burtă, cu partea stângă a feţei împinsă în canapea şi mâinile prinse deasupra capului.
Nate m-a sărutat pe obraz.
— Vrei să te linişteşti, te rog?
— Sunt umilită, am şoptit, închizându-mi ochii.
Am simţit pieptul lui Nate pe spatele meu, în timp ce el şi-a aşezat bărbia pe umărul meu, cu buzele

apropiate de ale mele.
—- De ce ai fi umilită? La dracu, Liv, sunt doar eu.
Am încercat să mă debarasez de el fără succes.
— Am avut un cârcel. S-a dus farmecul momentului sexy.
— Iubito — spuse el cu voce amuzată —, te rog, nu mă face să râd, deoarece mi se pare că râsul nu e bun acum.
M-am uitat urât la gura lui.
— Ai dreptate.
— A fost amuzant totuşi.
M-a sărutat din nou pe obraz.
— Şi nu amuzant în felul în care ar trebui să te simţi umilită. Amuzant şi atât. Liv pe care o ştiu poate să râdă pe seama ei.
Mi-am împins faţa în pernuţă, ca şi când m-aş putea ascunde, cumva.
— Cred că încă nu am o anumită siguranţă.
— Ce? Crezi că un mic cârcel la picior îmi va tăia cheful?!
Aproape ca mi-am scuturat din nou umerii.
Am simţit greutatea lui Nate pierind de pe spatele meu, dar in timp ce se ridica mâinile lui mi-au prins şoldurile. Mi-a smucit corpul în sus, astfel încât a trebuit să îmi îndoi genunchii pentru a-mi putea menţine echilibrul. M-am aşezat pe coate şi am expirat viforos fixându-1 cu privirea peste umăr.
— Ce faci?
Mi-a mângâiat fundul generos, cu ochii plini de o intensitate întunecată, in timp ce îmi desfăcea genunchii cu ai lui. A intrat in mine fără a scoate un cuvânt. Mi-am pierdut răsuflarea, iar el şi-a închis ochii, bucurându-se de mine. S-a tras înapoi şi de data asta s-a împins cu putere în mine. Muşcându-mi buzele, am scos un ţipăt, privindu-1 cum îşi deschide ochii, strânsoarea lui rănindu-mi practic şoldurile. Cu dinţii încleştaţi, m-a întrebat:
— Ţi se pare că nu te doresc?
M-am întors cu spatele la el, implorând tăcut că vreau mai mul4
— Nu.
Mi-am scuturat capul şi apoi mi-am cambrat spatele când s-a împins în mine. Nate a început să mă reguleze până nu am mai putut!
Capul îmi căzu în faţă, părul mi se împrăştie pe canapea, ţipetele mele amestecându-se cu gâfâitul lui Nate, pe măsură ce intra în mine din ce în ce mai disperat.
Când mişcările lui au încetinit brusc, întârziindu-mi orgasmul, m-am uitat la el peste umăr, printre firele sălbatice de păr.
— De ce, am gemut.
— Vreau să te simt, a răspuns cu vocea lui dură, în timp ce mâna i se strecura pe pielea umedă a abdomenului meu. Mă ţinea strâns la
pieptul lui, schimbându-şi unghiul în mine.
— Nate, am oftat de plăcere, capul meu odihnindu-se pe umărul lui. Mâna lui dreaptă mi-a apucat cu dragoste sânul, iar cealaltă mână mă gâdila în jos pe abdomen. Coapsele mi s-au smucit când mi-a apăsat clitorisul. Mă stimula folosindu-şi degetele, apoi a început să o facă şi cu penisul. Mă mişcăm odată cu el, în ritmul torturii lui senzuale, lunecând în sus şi în jos pe membrul lui, senzaţia scoţându-mă din minţi. Mi-am arcuit mâna către spate, degetele mele muşcând din spatele umărului lui, ţinându-1 atât de strâns.
— Ăştia suntem noi doi, a gemut, intrând din ce în ce mai repede şi mai tare în mine. Să nu

fugi vreodată. Nu de mine.
— Bine, am dat din cap aprobându-1, lipită de umărul lui. Bine.
Degetele i-au încremenit pe clitorisul meu. Promite-mi.
— Nate, nu te opri, nu te opri, i-am şoptit pornită. Te rog, sunt aşa aproape. Sunt aşa aproape.
A mai intrat o dată în mine, apoi s-a oprit.
— Nate! am strigat, mâinile căzându-mi pe coapsele lui, strân- gându-1 în mine pe la spate. Te rog!
— Promite-mi. Spune-mi că nu vei mai fugi. M-a muşcat de ureche, o ciupitură aproape dureroasă. Spune-mi că nu vei mai fugi vreodată de mine. Apoi imploră-mă să ţi-o trag.
Creierul meu era prea ocupat să-şi inflameze neuronii ca să am vreo îndoială că nu aş face-o.
— Nu voi mai fugi vreodată de tine, am strigat cu răsuflarea tăiată, împingându-mi fundul în poala lui. Acum te rog, trage-mi-o. Fă-mă să-mi dau drumul.
Brusc am ajuns cu faţa în jos, pieptul lui Nate pe spatele meu, gemetele lui animalice umplându-mi urechile pe măsură ce mi-o trăgea iar şi iar, împingându-mă în canapea şi spre un orgasm care m-a făcut să nu mai ştiu de mine.
Strigătul meu de eliberare a umplut apartamentul, amortizat oarecum de propriul strigăt răguşit al lui Nate, care a ejaculat la primul semn al orgasmului meu.

Capitolul 17

În duminica următoare, m-am ghemuit sub o umbrelă cu Jo, în timp ce le aşteptam pe Ellie şi Joss să iasă din casa de pe strada Scotland, Agentul imobiliar Ryan, un fost coleg de-al lui Jo de pe vremea când lucra la agenţia imobiliară a lui Braden — Carmichael & Co. —, a început să discute cu Ellie, iar Jo şi-a strecurat mâna pe sub a mea. Adam şi Ellie au găsit un loc pe placul lor. Spaţiosul apartament în stil georgian avea podele din parchet de lemn, tavan înalt şi orna¬mente de epocă. Nu mai erau necesare decât mici reparaţii. Ellie era îndrăgostită,lui Adam i-a plăcut şi Els a vrut să ştie ce credem şi noi A fost un „da" răsunător din partea noastră, a fetelor.
După ce Ryan a plecat, Ellie ne-a zâmbit bucuroasă.
— Sunt aşa încântată că vă place şi vouă. Apreciez că aţi venit să îl vedeţi. A început să coboare scările şi Joss a fugit sub umbrela acesteia,noi în spatele lor.
— Mai ales tu, Liv. Mi-a aruncat un zâmbet curios peste umăr. Ai fost aşa ocupată în ultima vreme. I-am zâmbit înapoi, sperând să
nu dezvăluie teama şi panica.
Jo mi-a strâns mâna la braţul ei, încât îi atingeam coastele.
E amuzant, a murmurat, astfel încât să aud doar cu, dar şi Nute a fost ocupat în ultima vreme. Forţându-mă să nu reacţionez, nu am avut nicio replică. Nu am vrut să o mint in ţaţă, aşa că singura opţiune rămasă a fost să o ignor prin tăcere, Intr-adevăr, trecuseră vreo cinci săptămâni de când cu lecţiile — oare le mai puteam nunti lecţii? — şi acum eram puţin disperată să vorbesc cu cineva despre ce se întâmpla cu mine şi Nate. }o avea mai multă experienţă in relaţii decât mine, şi cu bărbaţii în general şi ajun¬sesem în punctul în care aveam aşa mare nevoie de sfaturi, încât mă întrebam dacă nu ar trebui să-i ofer întâietate acestei necesităţi, astfel încât să pot apela la ea în ciuda motivelor pentru care nu o tăcusem deja.
Ne-am oprit brusc din mers când a sunat telefonul lui Joss. A cotrobăit după el prin geantă şi s-a scuzat zâmbind când a răspuns.
0 priveam tulburată, căci ceva ce nu am înţeles, dar cu siguranţă nu mi-a plăcut, i se citea în ochi. Devenind palidă, a murmurat o mulţumire pentru cine era la celălalt capăt al tirului şi a lăsat tele-
j tonul să atârne în aer în timp ce privea în gol.
— Joss? Ellie a smucit-o puţin, observând ce am tăcut eu şi Jo.
Ceva nu era deloc bine.
— Joss, ce s-a întâmplat?
A clipit brusc şi s-a uitat la noi, ochii ei sticlind a frică.
— Trebuie să plec.

— Joss? Ellie a tăcut un pas înspre ea, dar ea se dădea înapoi.
— Jocclyn?
— Ttebuie să plec.
— Unde?
— Eu... doar, şi a dus mâna la frunte, devenind din ce în ce mai palidă — trebuie să plec.
— Serios, mă sperii. Ce s-a întâmplat?
- Ellie, a cedat ea, dar de îndată ce ochii el i-au întâlnit pe ai cumnatei sale, s-a înmuiat. Doar... vreau să tiu singură puţin timp.
Dupâ un moment de contemplare minuţioasă, Ellie a dat din cap.
Am privit în tăcere cum Joss s-a rotit şi a plecat încet, cu mâinile încrucişate la piept şi bărbia în piept.
Elli, Jo şi cu mine am schimbat priviri îngrijorate.
Ce. A fost. Aia? am întrebat, simţind noduri în gât de nelinişte. Ellie nu a răspuns şi şi-a scos propriul telefon, cu mâinile trenau rănde. A atins ecranul de câteva ori şi a început să scrie repede.
— Ce faci acum?
Jo s-a uitat la telefonul lui Els, apoi a privit In direcţia In care plecase prietena noastră.
— îi dau lui Braden un mesaj, ca să ştie.
M-am ghemuit mai aproape de Jo pentru a o alina.
— Are cineva idee care o fi treaba cu apelul ăla?
— Niciuna.
Ellie se îmbărbăta singură, cât pe aici să lovească un trecător cu umbrela. Era incapabilă să observe pe cineva momentan, iar panica ei nu facea decât să îmi crească neliniştea.
— Nu am mai văzut-o pe Joss aşa evazivă de multă vreme. Clar nu e de bine.
— O să fie bine, m-a reasigurat tata, trăgându-mă înspre el ca să mă ia în braţe.
După ce Ellie i-a dat mesajul lui Braden, a sărit intr-un taxi ca să ajungă acasă la Adam, iar eu şi Jo am luat un taxi către apartamentul ei. Când am ajuns acolo, băieţii se întorseseră de la cursurile de judo şi le-am povestit ce s-a întâmplat cu Joss. Niciunul nu avea habar despre ce putea fi vorba. Abia apoi, în timp ce stăteam în living, mi-am dat seama că e prima dată când eu şi Nate stăm în aceeaşi cameră cu prietenii noştri De data asta a fost ciudat. A fost ciudat pentru că după ce am văzut patru cupluri îndrăgostite In ultimele luni, părea că relaţia mea cu Nate nu era cu mult diferită. Nu numai că sexul era nemaipomenit, dar petreceam timp împreună, vorbeam despre lucrurile care ne deranjează, râdeam... ne cuibăream unul
}ângâ celălalt. Nate glumea şl mă tachina, şi îmi fura telefonul ca să imî facă poze tot timpul.
Ţineam unul la altul.
Mult.
Faptul că făceam din asta un secret începea să mă roadă. Mai ales fiindcă îl ştiam pe Nate.
Nu îi trecuse nevoia de a-şi vedea „A“-ul tatuat pe piept în oglindă, în fiecare zi, şi nu ştiam dacă îi va trece vreodată. Devenea din ce în ce mai evident că eram în pericol de a fi rănită.
Totuşi, nu eram destul de isteaţă încât să scap de situaţie.
De câteva ori în după-amiaza aia, i-am simţit ochii asupra mea şi asta mă neliniştea, ca şi cum ar vedea înăuntrul meu şi ar şti exact ce gândesc Scumpo, dacă ar şti ce gândeşti, ar ieşi pe uşă mai rapid ca un fugar. De aceea, când m-a sunat tata să mă invite la cină, m-am grăbit să plec de la Jo şi Cam, abia salutându-l pe Nate.
Tata a pregătit pui marinat, cartofi şi salată, şi am stat pe scău¬nelul de lângă el, jucându-mă cu mâncarea, în timp ce mă încuraja după ce îi povestisem despre incidentul cu Joss. Am dat din cap dezaprobator la asigurările lui:

— Nu i-ai văzut faţa. Arată... bântuită.

— A găsit-o Braden, nu?

— Da. Els i-a dat mesaj să îi spună că a găsit-o la castel, unde credea că va fi.

— Ei bine, va trebui să aşteptăm să primim veşti de la eL

Am dat din cap, dar continuam să împing mâncarea prin farfurie, gândurile fiindu-mi ocupate de Joss şi Nate.

— Ai slăbit, comentă tata. Mănâncă.

Asta era încă un avantaj al sexului constant şi activ. într-adevăr slăbisem, ba chiar mă tonifiasem puţin. Nu e ca şi cum i-aş fi putut spune tatălui meu motivul. Obrajii îmi ardeau doar când mă gândeam.

— Am fost foarte ocupată. Nu am avut timp să mănânc.

Tata ridică din sprânceană.

— Am observat că in ultimele săptămâni ai fost puţin distantă. Eşti ocupată cu munca?

— Da, munca... şi uneori îl ajut pe Nate cu jobul, să scrie recenzii

Am văzut cu colţul ochiului cum i se încreţea buza superioară.

— Sigur e plătit să le facă singur.

— E prietenul meu, tată. L-am atenţionat.

— Nu mă pot abţine. Are douăzeci şi opt de ani şi nu s-a matu¬rizat deloc. Pierde timpul făcând poze, jucându-se jocuri video şi uitându-se la filme, şi se culcă cu orice mişcă. Ăla nu e bărbat, Olivia. Ăla e un băiat. Unul care aduce probleme. Şi nu îmi place să îl văd în preajma ta.

— Hei, ajunge! am izbucnit, furculiţa lovind zgomotos farfuria.

Tata se uită surprins la faţa mea îmbujorată de mânie.

— Nu îl cunoşti, i-am zis înainte să apuce să răspundă. Nu ştii nimic despre el.

— Atunci luminează-mă. Ce găseşti demn de respectul meu şi al tău la tipul ăsta?

— E un prieten bun. Un prieten loial, grijuliu şi plin de compasiune.

— Cum? De ce? Ce a făcut?

încrucişându-mi mâinile la piept, m-am aplecat în faţă, uitându-mă pe fereastra a cărei privelişte dădea spre Heriot Row. Nu-mi puteam privi tatăl în ochi atunci când am recunoscut:

— Ultima oară de Ziua Recunoştinţei, te-am minţit. Am zis că sunt în regulă, dar nu eram.

Am simţit cum aerul din jurul lui devenea mai greu din cauza tensiunii.

— Când am plecat de la tine am ajuns acasă şi am luat-o razna. Am gătit curcan, cartofi, o groază de mâncare, dar s-au ars şi m-am panicat. Adică... chiar am luat-o razna. Din fericire, Nate tocmai trecea pe acolo şi m-a prins în mijlocul acţiunii, a stat cu mine cât timp am plâns după mama. M-am uitat pe furiş la tata şi am văzut că avea maxilarul încordat şi ochii aprinşi de tristeţe.

— Am observat că in ultimele săptămâni ai fost puţin distantă. Eşti ocupată cu munca?

— Da, munca... şi uneori îl ajut pe Nate cu jobul, să scrie recenzii

Am văzut cu colţul ochiului cum i se încreţea buza superioară.

— Sigur e plătit să le facă singur.

— E prietenul meu, tată. L-am atenţionat.

— Nu mă pot abţine. Are douăzeci şi opt de ani şi nu s-a matu¬rizat deloc. Pierde timpul făcând poze, jucându-se jocuri video şi uitându-se la filme, şi se culcă cu orice mişcă. Ăla nu e bărbat, Olivia. Ăla e un băiat. Unul care aduce probleme. Şi nu îmi place să îl văd în preajma ta.

— Hei, ajunge! am izbucnit, furculiţa lovind zgomotos farfuria.

Tata se uită surprins la faţa mea îmbujorată de mânie.

— Nu îl cunoşti, i-am zis înainte să apuce să răspundă. Nu ştii nimic despre el.

— Atunci luminează-mă. Ce găseşti demn de respectul meu şi al tău la tipul ăsta?

— E un prieten bun. Un prieten loial, grijuliu şi plin de compasiune.
— Cum? De ce? Ce a făcut?
încrucişându-mi mâinile la piept, m-am aplecat în faţă, uitându-mă pe fereastra a cărei privelişte dădea spre Heriot Row. Nu-mi puteam privi tatăl în ochi atunci când am recunoscut:
— Ultima oară de Ziua Recunoştinţei, te-am minţit. Am zis că sunt în regulă, dar nu eram. Am simţit cum aerul din jurul lui devenea mai greu din cauza tensiunii.
— Când am plecat de la tine am ajuns acasă şi am luat-o razna. Am gătit curcan, cartofi, o groază de mâncare, dar s-au ars şi m-am panicat. Adică... chiar am luat-o razna. Din fericire, Nate tocmai trecea pe acolo şi m-a prins în mijlocul acţiunii, a stat cu mine cât timp am plâns după mama. M-am uitat pe furiş la tata şi am văzut că avea maxilarul încordat şi ochii aprinşi de tristeţe.
— Nate a fost acolo pentru mine, tată. Şi a înţeles. M-a înţeles. A pierdut-o pe cea care era iubirea vieţii lui când avea optsprezece ani. Vocea mi-a cedat la cuvintele »iubirea vieţii".
A murit de cancer,
lisuse.,. tata şi-a aplecat capul, aducându şi mâna la faţă, ca şi
cum l-ar fi extenuat aflarea veştilor.
— Erau iubiţi din copilărie, şi ea era foarte specială pentru el, mai presus de orice. Nu a mai fost la fel de atunci. Si nu spui nimănui, tată. El nu vorbeşte despre asta.
Tata se uita la mine cu o privire ascuţită.
— Te vezi cu el?
Mi-a crescut pulsul, mâinile au început să îmi tremure şi mi-am plecat privirea. Nu îl puteam minţi pe tata. Pur şi simplu nu puteam.
— Nu suntem intr-o relaţie, dacă asta întrebi.
— Oh, fetiţa mea, a spus pe un ton îndurerat. Sper că ştii ce faci.
Simţeam cum mă năpădeau lacrimile în mod inexplicabil, m-am
uitat în altă parte şi am luat furculiţa, jucându-mă cu mâncarea din nou.
— Nu poţi vorbi despre asta. Nimeni nu ştie de noi.
— Cui i-aş putea spune?
Am schiţat un zâmbet privind spre farfurie.
— Eşti dezamăgit de mine?
— Nu. Mâna lui a coborât lângă a mea, oprindu-mi mişcările nervoase.
— Dar fata mea merită mai mult decât ce aveţi de gând voi doi Meriţi să începi să îţi construieşti ceva cu cineva. Meriţi să fii dragostea vieţii cuiva.
Cumva am reuşit să nu plâng. în schimb, i-am zâmbit radiant, împingând toate lucrurile negative intr-o groapă adâncă şi întunecată.
— Crezi sau nu, Nate m-a adus cu o sută de paşi mai aproape de a descoperi aşa ceva.
— Nu înţeleg.
— Nici nu trebuie, tată. Doar să ştii că mă simt mai bine decât m-am simţit de multă vreme.
M-a studiat pentru o clipă.
— Bine. Mă bucur, scumpa mea.
Mi-a sunat telefonul, întrerupând momentul sensibil. Văzând faţa lui Jo pe ecran, m-am grăbit să răspund, dându-mi seama că probabil mă suna în legătură cu Joss.
— Hei.
— Ellie a sunat, zise fără niciun fel de introducere.
-Şi?
— Joss e însărcinată.
Am îngheţat, privind înspre tata cu încruntare.

— Nu sunt veşti bune?
Jo a oftat adânc.
— Cred c-a trezit nişte fantome, Liv.
— înţelegând, ochii mi s-au îngustat din empatie.
— Şi familia ei ştie?
— Da. Jo expiră ezitant.
— Ellie spune că pe Braden l-a cam supărat reacţia lui Joss. Ar fi trebuit să fie una dintre cele mai fericite zile din viaţa lui.
M-am simţit îngrozitor pentru ei.
— Abia s-au căsătorit Toată perioada asta ar trebui să fie minu¬nată pentru ei.
— Da. Oricum, ştiam că eşti îngrijorată, aşa că am sunat ca să te anunţ.
— Mulţumesc, Jo. Vorbim mai târziu.
După ce am închis, m-am întors la tata, care aştepta.
— Joss e însărcinată.
Tata arăta la fel de confuz cum fusesem şi eu iniţial.
— Şi asta nu e bine?
După cum se pare, asta a deschis nişte răni vechi şi dureroase... ale familiei sale. Câteodată se întâmplă asta. E doar.. ceva... care este provocat. Şl aşa simţi totul din nou.
Presupun că înţelegeam şi lucrul ăsta.
— Sper doar să poată trece peste asta.
— Va trece. Vocea tatei exprima convingere.
— Braden e familia ei. Va lupta pentru el.
Puteam doar să sper că tatăl meu optimist avea dreptate, deoarece dacă cineva merita fericirea, aceia erau Joss şi Braden Carmichaei.

Capitolul 18

Excursia la Longniddry nu ar fi putut veni într-un moment mai bun. Lui Joss îi oferea o scuză bună ca să nu socializeze, având în vedere că mai mult de jumătate din grupul ei de prieteni părăsea oraşul pentru acel weekend, iar mie îmi dădea speranţa că voi obţine acea mult dorită claritate.
Timpul petrecut cu familia lui Nate, într-un mediu cu totul diferit, avea să-mi ofere şansa de a-1 vedea şi pe el într-o lumină diferită. însemna şi că va trebui să petrecem o vreme fără să facem prostii şi credeam sincer că am nevoie de o pauză. Nu pentru că îmi doream o pauză, ci fiindcă speram că dacă nu mă mai aflam sub vraja lui sexuală, voi putea găsi curajul să termin ceea ce începusem.
Chiar trebuia să o termin cu el.
Având în vedere că Peetie avea maşină, el şi Lyn au mers împreună, iar Nate a închiriat o maşină cu care să meargă restul: eu, el, Cam, Jo şi Cole. Cu toţii ne luasem vinerea liberă, iar Cole obţinuse promisiunea să lipsească o zi de la şcoală. Am pornit la drum chiar după prânz — Nate conducea, Cam stătea în dreapta lui,
Înghesuită între mine şi Cole. Odată ajunşi pe şoseaua prin¬cipală din.Longniddry, cu casele şi florile şi barurile ei tradiţionale, deja nu mai aveam răbdare să ies din maşină. Deschisesem fereastra pentru a putea simţi aerul mării.
Am oprit intr-un ansamblu imobiliar, iar Nate a parcat lângă o casă văruită în alb şi cu acoperiş roşu. Maşina lui Peetie era deja parcată pe alee. Din ce îmi spunea Nate, casa pe care o închiriasem era la doar câteva străzi depărtare de casa părinţilor lui Cam.
— Nate nici măcar nu s-a gândit la mărimea fundului meu când a închiriat... ce o mai fi şi asta.
Am sărit jos din maşină ca arsă, partea dreaptă a coapsei şi a fundului meu înţepându-mă de la cum stătusem în maşină, lipită de uşă.
Nate coborî de la volan şi rânji la mine.
— E un Nissan, pentru că facem economii.
Am ridicat o sprânceană.
— Economii? Fundul meu zice că una e să faci economii şi cu totul altceva e să fii zgârcit. Mi-am masat partea dureroasă.
— Nu fundul tău a fost problema, mormăi Cole, masându-şi partea stângă. Nenorocirea a fost geanta aia care nu încăpea.
Ne-am holbat cu toţii la Jo, care scotocea pe la locurile din spate şi care a scos apoi de acolo un sac imens. Ne privi peste umăr.
— Ce? Nu aveam de unde să ştiu cum va fi vremea, aşa că a trebuit să iau la mine mai multe

ţinute.
— Să-i spui asta fundului meu!
Nate râse zgomotos şi mă conduse la portbagaj.
— Ţi-am zis vreodată că îmi place că nu cari multe bagaje după tine? rânji el la mine în timp ce ridica fără probleme rucsacul meu din maşină.
— E vorba doar de două nopţi. Sprijinită de maşină, m-am uitat în spate şi l-am văzut pe Cam ajutând-o pe Jo cu geanta ei Ai auzit? Două nopţi.
Mă privi furioasă.
Uite care-i faza, unchiul Mick mi-a mărit salariul şi e posibil să o fi luat un pic razna pe la cumpărături. Aveam multe haine noi şi am devenit puţin cam prea entuziasmată în legătură cu ce să iau la mine.
Ii aruncă lui Cam o privire ca şi cum s-ar fi scuzat.
Îi şterse scuzele de pe buze cu un sărut.
— Nu-mi cere mie scuze. Mă doare undeva. Ia ce vrei cu tine. Rânji sâcâitor la mine.
— Nu eu sunt ăla înghesuit în spate cu tine.
- Eu în faţă! am urlat, poate mai tare decât era nevoie.
Se zgâiră toţi la mine de parcă eram nebună.
- Eu în faţă, am repetat. Pe drumul spre casă, eu stau în faţă! Neprimind niciun răspuns, am reluat, supărată:
Regula e că cine zice primul, ăla are dreptul să stea pe locul din faţă.
Cam se încruntă.
— îmi pare rău, regula aia nu e valabilă şi aici.
M-am încruntat la el.
— Dar o regulă tacită şi misogină cum că bărbaţii cei mai în vârstă din grup stau întotdeauna în faţă este?
Cam îi aruncă lui Jo o privire piezişă şi sâcâită.
— Trebuia tu neapărat să te împrieteneşti cu o feministă?
Jo protestă.
— Tu ai dat de ea pe Facebook.
— Drăguţ. Mă simt tare iubită, băieţi, tare iubită. Am plecat de
lângă ei şi l-am înghiontit pe Cam.
— Eu stau în faţă.
— Nu. Nu stai.
— Hai, nu serios! M-am oprit şi am întors privirea către Nate, care scosese toate genţile din portbagaj şi încuia maşina. Nate?
Ridică spre mine o privire indiferentă, dar îl blocă zâmbetul meu afectat şi încrezut.
— Da? întrebă el cu precauţie.
— Cine stă cu tine In faţă pe drumul de Întoarcere? Cam... sau eu? Dacă nu spui că eu, voi uita că ai penis.
Pricepu mesajul şi se scuză din priviri faţă de Cam, trecând de noi şi îndreptându-se către casă.
— Îmi pare rău, prietene. Ea a zis prima.
Triumfătoare, l-am urmat pe Nate către casă şi pe când descuia uşa, mi-a şoptit la ureche:
— Manipulare sexuală... ai învăţat asta singurică, nu-i aşa?
Am făcut ochii mari la el cu prefăcută inocenţă şi am intrat
în casă.
— Habar nu am despre ce vorbeşti.

Mi-a dat o palmă la fund în joacă, iar eu m-am întors înspre el chicotind, în timp ce el rânjea către mine. Sunetul făcut de cineva care îşi dregea vocea ne-a făcut să ne oprim brusc şi să privim în spate, unde i-am văzut pe Peetie şi pe Lyn stând în uşa de la sufragerie. Privirea curioasă a lui Lyn se plimbă de la mine la Nate şi înapoi, în vreme ce expresia împietrită a lui Peetie era fixată pe cel mai bun prieten al său.
Blestemându-mi zilele pentru că nu fusesem mai atentă, m-am prefăcut că momentul intim dintre mine şi Nate nu însemna nimic şi m-am grăbit să îi îmbrăţişez pe Peetie şi pe Lyn.
Cole, Jo şi Cam ne-au urmat în casă, iar „incidentul“ a fost din fericire uitat cât am aruncat o privire prin tihnita casă închiriată şi ne-am ales camerele. Erau patru dormitoare, aşa că Jo şi Cam, Lyn şi Peetie au luat câte o cameră dublă de cuplu, Nate şi Cole au luat camera twin dublă, iar eu camera twin mică. Cole a dispărut apoi în camera lor pentru a-şi lăsa bagajul, în timp ce Nate se uita în mod explicit de la o cameră la alta şi se bosumflă, făcând o faţă amuzantă.
— Nu primeşti sex, i-am mimat din buze.
— Da, păi, asta înseamnă că nici tu nu primeşti sex.
El nu a mimat nimic; îmi răspunsese cu voce tare.
Am făcut ochii mari, iar el râse şi fugi in camera lui pentru a scăpa de furia mea.
Voia să fim prinşi?

***

Barul de pe strada principală din Longniddry era unul tipic, zidărie din cărămidă la vedere, şemineu deschis, gigantic, In imj oc, mese zdravene de lemn, care aveau mulţi ani la activ, scaune care se asortau şi bănci de lemn îmbrăcate cu pânză de culoare roşie ce înca¬drau camera. Aşezaţi la una dintre mesele mari, cu o fereastră în stil Tudor în spatele nostru, m-am trezit poziţionată, printr-o întâmplare fericită, între Nate şi Cole, pe una dintre acele bănci. în capul mesei stătea tatăl lui Nate, Nathan. Nathan era versiunea mai în vârstă a lui Nate — acelaşi păr des, ciufulit, odată negru, acum grizonant, aceiaşi ochi negri, scânteietori, aceeaşi piele măslinie, aceleaşi gropiţe în obraji, aceeaşi conformaţie. Acelaşi farmec general şi frumuseţe masculină. în faţa lui Nate se afla mama lui, Sylvie. Se vedea că Sylvie fusese o femeie foarte frumoasă când era de vârsta mea pentru că şi acum era foarte drăguţă. Avea părul negru, pe care şi-l ţinea desprin^flMH ochi albaştri, luminoşi, şi trăsături fine. Era mică de statură şi suplă
Comportamentul lui Nate faţă de părinţii lui m-a surprinsuri cumva. Când am intrat în bar, iar ei s-au ridicat ca să ne întâmpine,
Nate îşi luă mama în braţe şi o ridică de la sol într-o îmbrăţişare.
După ce a lăsat-o jos, a dat mâna cu tatăl lui şi s-au îmbrăţişat, zâmbind fericiţi unul la altul când s-au depărtat. Nate ne-a făcut cunoştinţă, iar Cam ne-a prezentat şi el părinţilor lui, Helena şi Anderson, înainte ca Peetie să ne prezinte mătuşii şi unchiului său, Rose şi Jim — îl crescuseră după ce mult prea tânăra lor nepoată hotărâse să îl dea spre adopţie.
Odată aşezaţi, mi-am dat seama că Nate era foarte apropiat de părinţii lui. Nu ştiusem asta. Ştiam că îi iubeşte şi că nu aveau probleme, dar având în vedere că îi vizita foarte rar... Nu ştiu ce credeam de fapt. Pur şi simplu nu-mi închipuisem că sunt aşa buni prieteni. Evident, mă înşelasem.
Amândoi se purtară foarte amabil, în special cu mine, între- bându-mă o mulţime de lucruri. Tatăl lui era chiar mai fermecător decât Nate. Eram aşa de mulţi la masă, că nu puteam purta cu toţii aceeaşi conversaţie, aşa că ne-am împărţit pe discuţii diferite. Eu, sincer, eram încântată să aflu mai multe despre Nate.
Obişnuia să ia cu el peste tot o periuţă de dinţi, divulgă Nathan, iar Sylvie râse.
— O periuţă de dinţi?

Nate oftă adânc.
— Nu pot să cred că îi spuneţi povestea cu periuţa.
Nathan îl ignoră, rânjind diabolic şi atât de asemănător lui Nate, că eram cu totul fascinată.
— în general, la majoritatea copiilor e vorba de o pătură sau un ursuleţ. La Nate a fost o periuţă de dinţi. Şi nici măcar nu era periuţa pe care o folosea. Era una oarecare, pentru care a plâns şi a implorat-o pe maică-sa să i-o cumpere de la supermarket.
Mă înecam de râs deja.
— O periuţă de dinţi? am repetat, aruncându-i o privire lui Nate, care se prefăcea că nu ascultă. Mă întrebam cum e posibil ca un bărbat să fie atât de sexy şi de adorabil în acelaşi timp.
— Avea un mâner galben şi o faţă zâmbitoare pe ea, continuă Nathan. O lua peste tot cu el. Chiar şi în pat. Adormea cu ea strânsă în mâna lui micuţă.
Avem dovezi fotografice.
Am râs şi Nate se întoarse înspre mine, dând din cap.
— Crede el că are dovezi fotografice.
Lui Sylvie i se tăie răsuflarea.
— Spre binele tău, sper că nu ai făcut nimic cu pozele alea, Nathaniel Sawyer, sau o păţeşti.
Nathan îşi salvă fiul, îndreptându-şi atenţia către mine.
— Nate mi-a spus că tatăl tău e scoţian.
— Da. E din Paisley.
— Ţi-a arătat mult din Scoţia?
O parte. Am vizitat ţara acum câţiva ani şi m-a dus în nord cred, partea de după Inverness. De când ne-am mutat aici, am fost in câteva locuri. In regiunile deluroase din vestui Scoţiei. A, şi am vrut să văd de unde e Robert Burns, aşa că m-a dus în sud, la Alloway, iar
apoi am mers până la graniţă, la Gretna Green. Citisem deja că ăla era tocul unde fugeau moştenitoarele răpite fi cuplurile tinere de englezi cărora li se interzicea sâ se căsătorească, datorită legilor maritale din Scoţia care le permiteau căsătoria fără acordul părinţilor. Am vrut să văd locul acela. Suna fascinant.
Eşti bibliotecară, nu? mă întrebă Sylvie, surâzând.
In acel moment sosi şi mâncarea, aşa că nu i-am răspuns decât după ce peştele şi cartofii pai din belşug — care urma, desigur, să adauge puţină căptuşeală la burta mea — fuseseră serviţi.
— Da, la universitate.
— Şi ai vreun iubit, Olivia? mă întrebă Nathan, cu o licărire zbur¬dalnică în privire.
In încercarea de a nu mă agita la auzul întrebării sau la faptul că piciorul lui Nate se încordase lângă al meu, am dat repede din cap şi am mai luat o îmbucătură din mâncare, ca să pot avea o scuza sa nu m răspund.
— Dar eşti o fată foarte frumoasă, se încruntă Nathan, părând consternat Chiar nu ai pe nimeni?
— E pretenţioasă, mă salvă Nate. Aşa cum şi trebuie, de altfel.
— Ei, nu există perfecţiune. Uneori trebuie să accepţi ceea ce aL Nu-i aşa, iubito?
Sylvie îi făcu cu ochiul soţului ei, tachinându-1, iar eu mi-am dat seama imediat de unde luase Nate talentul de a face gestul ăsta să pară mişto.
Nathan îi aruncă o privire comică şi se întoarse către mine.
— Sylvie are dreptate. O să ajungi să duci o viaţă tare singuratică dacă aştepţi perfecţiunea.
Eram pe cale să încep să râd la interesul bine intenţionat, dar mult prea personal pe care îl manifestau în legătură cu viaţa mea amoroasa la doar 30 de minute după ce mă cunoscuseră, când Nate spuse calm: — Liv e perfectă. Merită perfecţiune. Nu o sa facă niciun compromis.

Ar fi putut să fie ceva amuzant. Drăguţ. O tachinare. Insă felul în care o spusese denota o asemenea intensitate, că ne-a făcut pe toţi să tăcem brusc. Nathan şi Sylvie Îşi studiară fiul curioşi Înainte să îşi îndrepte atenţia către mine. Am lăsat capul în jos, cu obrajii arzându-mi şi întrebându-mă dacă vom reuşi să trecem de week endul ăsta fără ca Nate să ne dea de gol.
Eram furioasă pe el. Şi nu din cauza micilor lui scăpări.
Eram furioasă pentru că vorbele lui erau cu adevărat superbe. Privindu-1, m-am simţit săgetată de un amestec de durere şi plăcere, îmi făcea sângele să fiarbă, şi mă făcea să-mi strâng degetele în pumni Mă făcea să mă îndrăgostesc de el.
Asta nu făcea parte din înţelegere.
într-un efort de a-mi încetini declinul, m-am întors către Cole şi am început o conversaţie cu el, trezindu-mă astfel într-o discuţie cu tatăl lui Cam, Andy, care era un bărbat tăcut, rezervat, care se împăca foarte bine cu fratele mai mic al lui Jo. De cum m-am arătat interesata de istoria locală, Andy s-a dovedit a fi un adevărat izvor de informaţii. Mă bucura asta, apreciam distragerea.
Masa a continuat şi pe măsură ce conversaţiile s-au amestecat şi berea şi-a făcut efectul, am început să fim din ce în ce mai zgomotoşi. Curând a devenit evident că Nate, Cam, Peetie şi familiile lor erau toţi foarte apropiaţi. Existau legături între ei la care fusesem deja martoră de-a lungul timpului petrecut cu băieţii, dar văzându-i cu părinţii lor mi-am dat seama că legăturile alea erau foarte strânse. Erau pentru totdeauna. Nu ştiu dacă faptul că băieţii nu aveau fraţi sau surori contribuise cumva la asta. Dar sigur contribuise la prietenia dintre ei.
Nu avusesem niciodată parte de aşa ceva. O avusesem pe mama şi da, eram prietene bune. Apoi a apărut tata şi nu am avut nevoie decât de el şi de mama. Dintr-un motiv sau altul, nu avusesem nici¬odată un prieten bun, aşa cum se aveau băieţii unul pe celălalt. Nu existau reuniuni de familie, deşi tot timpul era cineva care venea sau pleca de la noi pentru că mama tot timpul ajuta pe cineva, iar tata mereu făcea cuiva câte-o favoare.

Cu toate acestea, nu crezusem niciodată că aş avea nevoie de ceva de genul acesta până când nu m-am mutat în Edinburgh il am fost inclusă în viaţa acestor oameni simpli şi calzi. Făcuseră acelaşi lucru pentru Joss, iar Joss făcuse la fel pentru mine, ajungând chiar să mă facă domnişoară de onoare la nunta ei.
M-am hotărât, în timp ce Nathan, Andy şi Jim împărţeau nota de plată, ca la întoarcere să îi fac o vizită lui Joss. Fusese alături de mine la nevoie. Acum era rândul meu.
Per ansamblu, masa îmi dăduse un sentiment ciudat de melan¬colie, aşa că mă simţeam uşurată că băieţii erau atât de bine dispuşi. Băuseră câteva halbe la cină şi după ce îşi luară la revedere de la familiile lor, ne-au condus înapoi la casa închiriată, unde şi-au luat imediat câte o bere din frigider. După două ore încă se bucurau de libertatea oferită de pauziP de la responsabilităţile de zi cu zi şi erau cam beţi. După ce Peetie a declarat că nici Cam, nici Nate nu ar putea să îl doboare folosind o mişcare de judo, cei doi l-au privit pe imensul lor prieten, jucător de rugbi, şi au acceptat provocarea. Ar fi trebuit să îi opresc. Cineva urma să fie rănit, dar având în vedere că Jo şi Lyn stăteau râzând într-un colţ şi nu făceau nimic pentru bărbaţii lor, m-am hotărât să nu intervin nici eu pentru Nate.
Am mers la bucătărie, unde l-am găsit pe Cole aşezând gustări pe farfurii.
Hei! l-am înghiontit, strecurându-mă pe lângă el. Te-au pus în echipa de catering acum?
Cole rânji.
— M-am gândit că e mai bine să plec de acolo.
— Deştept copil.
Am luat nişte alune.
— Mă mir că încă nu ai cerut nimănui să îţi strecoare o bere.

De cum am spus asta, s-a înroşit la faţă şi mi-am blestemat zilele că eram aşa de idioată.
— Nu mă prea atrag chestiile astea, sincer.
Normal că nu. Avusese un părinte alcoolic.
Bravo, Olivia.
— îmi pare...
— Cât timp Cam îi îngroapă faţa lui Peetie în covor, eu m-am gândit că aş vrea să mănânc ceva. Nate intrase în bucătărie, berea făcându-i ochii să strălucească mai tare decât de obicei şi obrajii îmbujoraţi. Ochii i se plimbară de la mine la gustări şi ocoli masa, lipindu-se de mine cât încerca să ajungă la castronul cu chipsuri. Cu cealaltă mână mă mângâie pe fund.
M-am încordat toată, privirea mi se îndreptă imediat către Cole, a cărui expresie arăta că tot la fundul meu se uita şi el. Ridică privirea către mine, o prinse pe a mea şi imediat se încruntă.
La dracu.
Nate rânji la amândoi, fără să-şi dea deloc seama că fusesem prinşi. Ieşi din bucătărie fără nicio grijă, lăsându-mă pe mine şi pe Cole holbându-ne unul la altul.
Mă simţeam de parcă eu eram adolescenta.
Epuizată, mi-am coborât privirea şi am oftat zgomotos.
— Mă duc să mă culc.
în noaptea aia am stat în pat, uitându-mă la tavan şi ascultând râsetele care ajungeau la mine de jos. Zgomotul şi stresul prin care treceam mă deranjau şi mi-a luat mult timp să adorm. într-un final, m-am convins singură că nu va afla nimeni nimic de la Cole. Mângâierea aia nu arăta decât că Nate nu se putea abţine să nu flirteze cu o femeie singură.
Nu-i aşa?

Capitolul 19

În dimineaţa următoare, soarele strălucea puternic, ceea ce i-a atras pe Cam, Jo şi Cole la un picnic pe plajă cu părinţii lui Cam şi câinele Iul Asta suna fenomenal. Cu toate astea, Peetie şi Lyn îşi petreceau ziua cu unchiul şi mătuşa lui, iar Nate voia să o petrec cu el, Nathan şi Sylvie.
Era o alegere grea. Să mă distrez pe plajă sau să aflu mai multe despre Nate.
Bine, nu era o alegere aşa grea, dar din mândrie mă voi preface că am reflectat la asta mai mult de zece secunde.
Voiam şi să scap de privirea de vultur a lui Cole. întreaga dimineaţă, în timp ce luam micul dejun, ne urmărise pe mine şi pe Nate cu atenţie, uitându-se după semne că se întâmpla ceva nelalocul lui între noi, bănuiesc.
Spre uşurarea mea, curând ne aflam pe terasa din spatele casei părinţilor lui Nate. Ziua începuse bine. Nate îmi complimentase rochia vaporoasă, articol pe care nu aş fi îndrăznit niciodată să îl port înainte de lecţiile noastre, iar când am oprit la semafor, mă sărută suav pentru prima dată după un timp care-mi păruse o veşnicie. De fapt, trecuseră doar câteva zile de când ne sărutaserăm ultima dată. Luaserăm noi maşina, deoarece părinţii lui Nathan locuiau în partea cealaltă a oraşelului. Sylvie şi Nathan veniră să ne întâmpine de cum an oprit în faţa frumoasei lor case. Întntr-adevăr, Nate crescuse intr un loc minunat.
Bând limonadă, am râs la tachinările dintre Nate şi tatăl lui. Eu şi Sylvie zâmbeam una la alta şi mă simţeam ca acasă acolo.
— Am văzut o poză cu tine şi cu un câine, i-am spus lui Nate, zâmbind curioasă. Trecusem pe lângă o fotografie cu el pe când era copil şi cu un pui de labrador în holul de la intrare. Nu mi-ai spus că ai avut un câine.
Nathan râse zgomotos, în timp ce Nate suspină.
Am zâmbit larg.
— îmi scapă ceva?
— Câinele, râse Nathan şi apoi se strădui să îşi revină pentru a
putea continua, se numea Duke şi l-am avut doar vreo 14 luni, până
când fiul meu a decis că Duke era mai valoros la schimb decât ca animal de companie.
— O, Doamne! Nate din nou oftă zgomotos şi îmi arunca privire urâtă. Trebuia tu să întrebi de câine.
Lui Sylvie aproape îi curgeau lacrimile de la atâta râs.
Eu am devenit şi mai intrigată. Am chicotit.
— Ce ai făcut?

— Ce să facă? Nathan se lăsă pe spate, dând din cap la hui său.
Păi, ne bătuse la cap luni de zile că vrea o placă de surii iar noi l-am tot refuzat pentru că niciunuia dintre noi nu-i plăcea ideea să meargă în apă fără cineva cu experienţă alături de el. Aşa că atunci când a mers cu Cam şi cu părinţii lui la plajă, l-am lăsat să-l ia şi pe Dulce. Lena şi Andy l-au scăpat din ochi câteva minute, aşa că a decis să ia prohlema în propriile mâini.
Nate părea îndurerat.
A dat de nişte surferi şi a început să vorbească cu ei. La un moment dat, i-a întrebat dacă i-ar interesa să facă schimb cu el.
Am făcut ochii marii, îngrozită.
— O, Nate, zi-mi că nu ai făcut asta.
Se strâmbă.
— Aveam 11 ani.
— Da, ceea ce înseamnă că ştiai exact ce faci, se şterse Sylvie la ochi.
— După cum ai ghicit, continuă Nathan, tipul i-a spus că îi va da placa de surf în schimbul lui Duke.
— L-ai dat pe Duke? L-ai mai recuperat?
— Nu, dădu Nathan din cap. Odată ce Andy şi-a dat seama ce se întâmplase, s-a dus să îi caute, dar plecaseră. O perioadă am mers acolo în fiecare weekend să îi caut, dar nu am dat niciodată de grupul ăla de surferi.
— Cât de lipsit de inimă erai, Nate, l-am mustrat eu.
— Hei, nu sunt chiar aşa idiot. Mi-am dat seama mai târziu în seara aia că fusese o idee a dracu' de proastă şi m-am simţit oribiL
— Te-ai simţit oribil? protestă vehement Nathan. Ai plâns în hohote.
Am strâns tare din buze ca să mă abţin să nu râd.
Nate se încruntă la mine.
— Lacrimi bărbăteşti. Lacrimi bărbăteşti de regret
— Să înţeleg că nici nu s-a mai pus problema să luaţi un alt câine, i-am tachinat eu.
Sylvie râse.
— Ne-a fost frică să nu îl dea iar la schimb.
Pocnindu-şi palmele de genunchi, Nate ne ignoră râsetele şi se ridică.
— Păi dacă aţi terminat să mă torturaţi, voi merge să îi arăt lui Liv închisoarea unde m-aţi ţinut închis pentru 18 ani.
Mă trase de mână, facându-mă să mă ridic de pe scaun şi am rânjit conspirativ la părinţii lui, lăsându-1 să mă conducă înapoi în casă.
Închisoarea era de fapt dormitorul lui. Şi nu era o închisoare. Era o cameră normală de adolescent. Pe pereţi erau lipite afişe cu trupe indie, iar cărţi ţi benzi desenate încă erau Împrăştiate ici şi colo. Privirea mi-a alunecat dincolo de pereţii de un albastru-închis şi de cuvertura de aceeaşi nuanţă de pe patul dublu şi s-a oprit asupra fotografiilor. Se vedea că încă de mic lui Nate îl plăcuse să facă poze. Erau expuse câteva tipografii frumoase din Longniddry fi de la plajă, dar majoritatea erau imagini cu părinţii fi cu mulţi prieteni de-ai lui. Am zâmbit, recunos¬când versiunile mai tinere ale lui Cam, Peetie fi a lui distrându-se... la plajă in mare parte.
Trecând de la fotografie la fotografie, am observat că o fată începea să apară în majoritatea lor şi inima a început să îmi bată tare în timp ce Nate s-a sprijinit de tocul uşii, lăsându-mă să privesc în linişte. Într-un târziu, mi s-a oprit privirea asupra unei fotografii pe care chiar o înră¬mase. Era pe măsuţa de lângă pat. M-am aşezat pe pat şi am luat poza, o durere străbătându-mi pieptul.
Era aceeaşi fotă.

Stătea pe un zid mic, cu parul blond-roşcat fluturându-i în spate, ochii aproape închişi din cauza soarelui şi zâmbind la cameră. Era mică, palidă şi zveltă, cu trăsături delicate şi suave şi un zâmbet frumos. Arăta ca îngerul pe care mi-1 descrisese Nate, în rochia ei albă de varii
Cumva mi-am regăsit vocea.
— Alana?
Neauzind niciun răspuns, am ridicat privirea de la fotografia din mâinile mele şi el a dat din cap, păşind în interiorul camerei
— Alana.
Am pus fotografia la locul ei şi am şoptit, sincer:
— Era foarte frumoasă, Nate.
— I-am făcut fotografia aia cu doar câteva săptămâni înainte să aflăm de limfom.
Chinuindu-mă să găsesc ceva de zis, am întrebat, încet:
— Familia ei încă locuieşte pe aici?
— Da.
înaintă. Aşezându-se lângă mine pe pat, se uită la peretele din faţa noastră, unde erau prinse o mulţime de poze cu ea. Privirea mea s-a oprit asupra uneia care fusese Acută de altcineva. O versiune a lui Nate cu membre lăbărţate, un băieţandru, Insă la fel de atrăgător, stătea in spatele unei Alana tinere, cu măinile in jurul taliei ci. Ea se lăsa pe spate, măinile ei strângăndu-i braţele, ţinăndu-le aproape de ea. Zâmbeau amândoi. Păreau atât de fericiţi. Atât de inocenţi.
Nu aveau nici cea mai vagă idee ce îi aştepta.
In încercarea de a mă abţine să plâng, am luat In grabă privirea de la fotografie, nereuşind să scap de senzaţia care mă apăsa.
— Da, familia ei încă stă aici. Nu am nicio treabă cu ei.
— De ce?
Nate a dat din umeri iritat, încruntându-se gânditor.
— Am petrecut mare parte din copilăria Alanei încercând să ii ofer un loc sigur departe de tatăl ei vitreg.
— O bătea?
— Nu. Dacă era aşa, am fi putut să facem ceva în legătură cu asta. Nu, era vorba de abuz verbal şi emoţional. Tot timpul. Făcea acelaşi lucru cu mama ei, iar ea pur şi simplu îi permitea. Când Alana a fost diagnosticată, a încetat. S-a distanţat. Dar răul era deja făcut Alana era tăcută şi sfioasă şi niciodată nu se putea apăra singură, întotdeauna trebuia să intervin pentru ea. El i-a făcut asta. Iar mama ei l-a lăsat. Aş spune că Alana era umilă, dar curajul de care a dat dovadă pe patul de moarte... A fost curajoasă în feluri care contau cu adevărat. După moartea ei, m-am spălat pe mâini de părinţii ei
L-am mângâiat pe umăr ca să-l alin.
— Alana a fost norocoasă să te aibă.
A zâmbit duios, cu mintea departe.
— Aveam un loc al nostru pe o bancă din apropierea clubului de golf, unde ne întâlneam când avea o zi proastă din cauza lui. Stăteam acolo pur şi simplu. Stăteam în linişte. Nu avea nevoie să îi spun eu nimic. Avea nevoie doar să-i fiu alături. Mă făcea să mă simt ca şi cum contam.
Mă bufnea din nou plânsul, aşa că nu i-am putut răspunde nimic.
Când se uită înspre mine, îşi domoli expresia feţei datorită stră¬lucirii lacrimilor nevărsate din ochii mei.
— Nu m-am culcat cu ea, mi-a spus cu glas aspru.
Mi s-a văzut pe faţă surpriza, iar Nate a râs fără umor.

— Eram amândoi virgini. îţi vine să crezi?
— Tii? Nu, i-am răspuns sincer.
— Mama Alanei era o catolică devotată. Alana nu credea in sex înainte de căsătorie.
— Un principiu aşa rar In zilele noastre.
Zâmbi din colţul gurii.
— Era o fată rară.
— Un înger.
— Da, un înger.
Rânjetul lui deveni puţin obraznic
— Nu un înger In întregime totuşi. Ne distram destul de mult, dar niciodată nu am insistat să mergem mai departe. Nu doream decât ce voia ea să-mi ofere. Apoi s-a îmbolnăvit. După trei luni de la moartea eu Ptetie şi Cam au hotărât că suferisem destul M-au dus ia oraş, m-au Îmbătat şt am ajuns in apartamentul unei studente din Franţa* unde am făcut sex. A fost atât de uşor. Nu trebuia să simt nimic Nu imi trebuia nimic.
Privirea ii deveni intensă, ochii lui câutându-mi privirea.
— Şi asta funcţionează pentru mine, Li v.
Simţeam ci vrea să sublinieze ceva şi aed ceva mi-a străpuns
inima până când nu a rămas In loc decât un abis. încercând să ascund cât de muh mi rănise, neintenţionat, am zâmbit superior şi i-am spus:
— Ajută şi prietenii stupizi care te recrutează pentru serviciile taie, indaazând sex gratuit şi fâri obhgaţiL
Nici un fel de sex nu e gratis, scumpo.
M-am Înfiorat în sinea mea.
Nate îmi aruncă o privire impenetrabilă. Se transformă încet într-un zâmbet atotcunoscător.
Apropo de asta... Mi-am muşcat buza, agitată. Cole cred că ştie ce se petrece între noi, din cauză că te-a apucat să mă pipăi aseară.
Păru confuz.
— Când?
— M-ai atins pe fund în bucătărie, când ai venit după gustări Cole a surprins toată faza.
Nate înţelese.
— A, sunt sigur că nu crede cine ştie ce. Cole ştie că flirtez tot timpul.
La asta mă gândisem şi eu, dar să-l aud pe el spunând-o — ideea că nu eram cu nimic mai specială decât o femeie oarecare pe care a întâlnit-o într-un bar — era ca o nouă lovitură peste rana pe care doar ce o provocase. Durerea şi furia m-au făcut să vorbesc fără să gândesc, sau mai degrabă să folosesc un „anume ton“ fără să gândesc:
— Şi te vede flirtând cu multe alte femei?
Mi-a aruncat o privire goală.
— Asta seamănă suspicios de mult cu o acuzaţie făcută de o iubită geloasă.
Se ridică de pe pat şi se îndreptă către uşă.
Privirea goală, felul nepăsător în care scăpase de mine parcă mă făcură să iau foc.
— Nu te flata singur, i-am spus scurt, trecând în viteză pe lângă el. Am coborât câte două scări odată.
Sylvie m-a surprins în timp ce încercam să ajung la baie, unde speram să pot să îmi revin puţin. Făţiş îngrijorată de expresia furtu-noasă de pe faţa mea, m-a întrebat dacă mă simt bine, iar eu am asigurat-o că da, în grabă, căci auzeam deja paşii lui Nate in urma mea pe scări.
între noi rămase o anumită tensiune pentru tot restul zilei. Deşi râdeam şi glumeam cu părinţii lui,

îi evitam privirea şi vorbeam cu el doar dacă discuţia mă obliga să o fac.
Terminasem cina şi stăteam de vorbă, afară lăsându-se seara, când lucrurile au devenit şi mai ciudate,
Nathan mi-a zâmbit, s-a relaxat şi vizibil mulţumit, mi-a spus;
— Mă bucură aşa mult să îl văd pe Nate cu o fată aşa drăguţă,
Olivia.
— Tată, Liv e doar o prietenă, răspunse Nate cu o notă de avertizare în glas, care m-a rănit şi i-a făcut pe părinţii lui să se simtă jenaţi.
Tatăl lui îi aruncă o privire urâtă. Credeam că urmează să îl certe pentru că fusese atât de grosolan, însă în schimb expresia feţei i se destinse şi îşi luă berea. Credeam că asta fusese tot până când, după ce luă o înghiţitură din bere, spuse încet:
— Nu sunt orb.
Stânjenitor.
Nate m-a luat de îndată de acolo.
I-am îmbrăţişat pe părinţii lui de rămas-bun, dorindu-mi să pot rămâne cu ei cât Nate se întorcea singur pe jos la casa închiriată. Avea o familie incredibilă, o familie fericită şi ştiam că apreciază asta. Din nefericire, asta nu era decât un catalizator al faptului că I înţelegeam din ce în ce mai puţin ce se petrece. Avea doi părinţi car^ îl iubeau şi se iubeau, putea clar vedea că era posibil... de ce nu voia aceleaşi lucruri şi pentru el? Alana nu îi dădea pace, nu îi permitea să meargă mai departe, dar el era cel care o lăsa să facă asta. îi lăsa pur şi simplu fantoma să creeze un scut care să îl ţină departe de...
Păi...
De mine.
Maşina se îndepărta de casa lui Nathan şi a lui Sylvie, iar eu mi-am lipit încăpăţânată faţa de sticla rece a geamului, stând cu spatele la Nate. Urmăream cu privirea bruma de stele de pe cer şi făceam tot posibilul să îmi controlez respiraţia ca să nu se vadă cât de agitată eram. Nate şi cu mine nu ne mai certaserăm niciodată până atunci. Nu la modul serios, cel puţin.
Spre uimirea mea, nu am mers pe drumul înapoi către casa închiriată. În schimb, Nate a continuat să conducă, pe străzi pe care nu le ştiam, până când, la un montant dat, a oprit într-un loc de parcare întunecat şi pustiu, înconjurat de iarba înaltă a dunelor de nisip. Se auaeau valurile cara se spărgeau la mal dincolo de dune.
Reticentă, m-am întors către el când s-a oprit.
Ce faci?
M-a privit precaut.
— Ai spus mai devreme că ai ii vrut să mergi la plajă.
— Dar nu vine fluxul?
— E maree joasă la ora asta din noapte.
A coborât brusc din maşină, neaşteptând să răspund
Am coborât şi eu, tremurând In aerul rece şi sărat. L-am urmăm
cu privirea in timp ce el înainta printre dunele de nisip, dar nu m-am mişcat. Umerii lui lăsaţi mă afectau, iar când s-a întors, lumina tuna expuse ceva în privirea lui care îl făcea să pară un bărbat înfrânt. Şi uram faptul că se simţea aşa. Oricât de supărată aş fi fost pe el
— Nate, ce s-a întâmplat?
îmi bătea inima foarte tare.
— Simt că îl dezamăgesc.
M-am încordat.

— Pe cine?
Şi-a îndreptat din nou privirea asupra mea.
— Pe tata.
— De ce?
— Nu e genul de persoană care să se joace cu oamenii, Liv.
A fost întotdeauna fidel. Loial. Ştie cum mă port cu femeile şi nu ii place.
— „Cum te porţi cu femeile?“ Nate, nu e ca şi cum te porţi îngrozitor cu femeile. Doar treci de la una la alta. Şi... mi-am strâns cu putere mâinile la spate intr-un efort de a-mi atenua durerea... nu le promiţi nimic niciodată.
- Nu face asta. a şoptit cu glas răguşit Am rănit femei prin simplul tapt că mi se rupe ce se întâmplă cu ele după ce le tăvălesc.
Să nu ne prefacem că sunt altceva decăt sunt.
îmi fierbea sângele în vine.
— Dacă nu Iţi place ceea ce faci, atunci opreşte-te! Nu l-ai deza¬măgit pe tatăl tău, Nate. Te iubeşte şi e mândru de tine. E clar ca bună ziua pentru oricine petrece ceva timp cu voi doi. Vrea doar să mergi mai departe. Şi ştii ce? am ridicat mâinile în aer. Poate are dreptate. ft>ate e timpul să treci peste Alana. Să găseşti o fată de treabă. Să te aşezi la casa ta.
Nu spusesem ce trebuia.
Nate strâmbă din buze şi mă privi cu dispreţ.
Şi după ce să foc? Găsesc o fată de treabă şi tu reuşeşti să îl foţi pe nedoritorul Benjamin — Tipul de la bibliotecă?
Nu-mi plăcea deloc partea asta a lui. M-am uitat urât la el şi mi-am pus mâinile în sân, sprijinindu-mă de capota maşinii.
— Aş spune că sunt pregătită. M-ai antrenat bine. Mi-am învăţat lecţiile. Sunt destul de bună de tăvăleală acum, nu? Cred că o să-i placă.
Nu am avut decât o secundă la dispoziţie pentru a-i vedea furia din ochi înainte să se năpustească asupra mea. M-am trezit prinsă de ceafa în timp ce el se împingea în mine şi începea să mă sărute. Era brutal, dureros, usturător, muşcător şi nici eu nu m-am lăsat mai prejos.
Respirând greu, Nate m-a împins înapoi pe capotă, strecu- rându-se între picioarele mele. După ce mi-a ridicat rochia, s-a aplecat peste mine — ochii îi erau negri ca noaptea din jur — şi m-am repezit spre gura lui, în timp ce el mi-a tras în jos bretelele de la rochie şi sutienul de dedesubt, îndeajuns încât să permită accesul buzelor lui la sânii mei goi. Mâna îi alunecă pe partea interioară a coapsei mele, iar degetele i s-au cufundat sub lenjeria mea şi s-au împins în mine.
Am strigat, iar el a înjurat răguşit, observând că eram udă şi pregătită.
Iar apoi totul a devenit disperare.
Chiloţii îmi dispăruseră. Fermoarul lui era desfăcut. Mi-a înşfăcat cu putere şoldurile şi m-a tras în jos pe capotă pentru a ajunge la mădularul lui. Se împinse în mine, alimentându-mi delirul şi nimic nu mai conta în jur. Nu îmi păsa că suntem afară. Nu îmi păsa că eram pe capota unei maşini. Nu-mi păsa decât de faptul ca mă dorea. M-am mulţumit cu asta, muşchii mei strângând la fiecare apăsare puternică a lui, facându-1 să-şi dea drumul.
S-a lăsat pe mine, amândoi sprijiniţi de capota maşinii — îi simţeam respiraţia caldă pe gât şi am rămas cu picioarele în jurul taliei lui. îi simţeam inima bătând cu putere peste a mea. îi simţeam pielea umedă şi caldă sub mâinile mele. M-am lăsat în voia senzaţiilor.
M-am lăsat în voia senzaţiilor şi m-am abandonat lor pentru un timp.
Iar el m-a lăsat.
Poate pentru că ştia că nu va mai dura mult înainte să îmi ia totul.

Capitolul 20

Nate s-a purtat tandru, apologetic aproape, după partida de sex sălbatic pe maşina închiriată. De-abia mai târziu mi-am dat seama că nu spusese absolut nimic în timpul sexului. Nu i se potrivea asta. De obicei spunea ceva sexy, ceva murdar care să ne dea avânt Mă făcuse să simt că era la fel de furios şi de confuz ca şi mine. Era prea ocupat să încerce să uite de tulburarea pe care o simţea — având nevoie doar de contactul în sine, fără să se gândească la nimic şi mai ales fără să vorbească. Cel puţin asta m-a lăsat să cred.

Nu am vorbit deloc pe drumul de întoarcere la casa închi¬riată, dar îi puteam simţi privirea aţintită asupra mea din când în când. Analizându-mă. De cum am ajuns, l-am lăsat să socializeze cu prietenii noştri, iar eu m-am dus la culcare. Jo m-a urmat la etaj. îngrijorată. Am convins-o că sunt bine. Perna mea a fost mai greu de convins. Cred că lacrimile cu care am îmbibat-o pe parcursul nopţii au fost cele care m-au dat de gol.

în dimineaţa următoare aproape că am renunţat la locul din faţă pe drumul de întoarcere, dar ştiam că ar bate la ochi având în vedere

câ făcusem atâta scandal înainte. Cu toate astea, eram tăcută, iar Jo a observat. Mi-a trimis un mesaj pe mobil de pe bancheta din spate, spunându-mi că e îngrijorată pentru mine.

Simţeam că încep să cedez.

Voiam atât de tare să îi spun totul.

Dar am păstrat tăcerea şi am fost recunoscătoare când Nate m-a lăsat în faţa uşii şi am putut să mă grăbesc în casă, departe de privi-rile lor întrebătoare.

Nu am primit niciun semn de la Nate pe parcursul zilei şi nici toată ziua de luni. Am plecat de la muncă, revizuind în minte tot ce se întâmplase, încercând să înţeleg. Să înţeleg cum fusese posibil să mă îndrăgostesc aşa.

Dând greş în încercarea mea, am căutat alte distrageri...

— Liv? Joss se afla la uşă, trăsăturile ei trădându-i surpriza.

M-am încruntat când am văzut-o. Avea cearcăne mari la ochi,
pielea ei măslinie căpătase o paloare bolnăvicioasă şi nu arăta deloc cum ar trebui să arate o femeie însărcinată sănătoasă.

înainte să inventeze o scuză pentru care nu mă invita înăuntru, am dat buzna în apartamentul ei.

— Braden e acasă? am întrebat-o pe când mă îndreptam hotă-râtă către bucătărie.

— Nu, e la muncă.

Veni la uşa bucătăriei în timp ce eu puneam de cafea. Am măsurat-o din priviri.

— Trebuie să ai mai multă grijă de tine.
Joss îşi aranjă o şuviţă de păr, prinzând-o la loc în coadă.
— Am fost ocupată. Am o agentă literară din New York acum, care mă reprezintă.
Am rămas cu linguriţa de zahăr deasupra cănii de cafea.
— I-a plăcut cartea, nu-i aşa?
— l-a plăcut cartea.
Am zâmbit larg, entuziasmată.
Joss, asta e fenomenal!
Avea un zâmbet luminos, dar ochii parcă spuneau altceva.
— Da.
Mi s-a oprit privirea asupra pântecului ei.
— Atunci ce ...?
— Ea crede că ar trebui să încep altă carte, m-a întrerupt aproape frenetic.
Mi-am dat seama că încerca să schimbe vorba. Am lăsat-o. Doar pentru un timp. Odată cafeaua făcută şi biscuiţii aşezaţi pe farfurie, le-am dus în sufragerie şi m-am aşezat pe canapeaua ei, iar ea s-a ghemuit într-un fotoliu. Vorbea repede, aproape fără pauze de respiraţie şi îi lipsea atât de mult din calmul ei obişnuit, încât simţeam cum devin din ce în ce mai tulburată. Era clar că mi-ar fi vorbit de cărţile ei la nesfârşit dacă asta însemna că n-o voi întreba de sarcină.
într-un târziu, chiar când eram pe cale să o opresc şi să trec la subiect, am auzit uşa de la intrare deschizându-se. Am văzut cum Joss s-a încordat, ca şi cum era un geam fragil fără ramă.
Inima îmi batea cu putere pentru ea, văzând-o cum îşi mestecă buza de jos, cu ochii aţintiţi la uşa sufrageriei, în timp ce paşi apăsaţi îşi făceau drum către ea. Corpul bine făcut al lui Braden apăru la uşă. Avea ochii obosiţi şi era supărat
— Liv, ridică puţin bărbia în semn de salut, înainte ca privirea să i se îndrepte către Joss. Se încruntă când o văzu.
— Ai dormit azi?
Joss dădu din cap.
— Nu am putut.
Enervat, îi spuse:
— Trebuie să dormi.
Fără niciun alt cuvânt în plus, se întoarse, trase de cravată şi ie$i din cameră.
Tensiunea dintre ei era evidentă. Umpluse apartamentul.
— Joss, am şoptit, ce faci?
Nu începe.
Am tăcut deci din gură, neştiind ce să spun sau cum să ajut. După câteva minute, Braden trecu pe lângă uşă, strigând:
— Am o întâlnire târzie cu Adam.
Trânti uşa după el.
Joss tresări şi am văzut cum încerca să se abţină să nu izbucnească în plâns.
— O, scumpo.
Am vrut să mă ridic să o îmbrăţişez, dar a făcut un gest din mână să nu mă apropii.
Ochii îi străluceau de la lacrimi.
— Dacă mă iei în braţe, nu mă mai opresc din plâns şi nu trebuie să plâng.
Am rămas unde eram.
— Nu sunt eu de vină, mă asigură ea. Nu eu îl ţin departe. Doar că trec printr-o perioadă foarte grea şi am distrus tot Am distrus asta pentru el.

— El nu vorbeşte cu tine?
— Vorbeşte, a răspuns ea sec. Doar că... e ca şi cum de-abia suportă să stea în aceeaşi cameră cu mine. Nici nu m-a întrebat ce simt în legătură cu asta, acum că s-a mai dus din şoc. Nu vrea sa ştie.
Nu vrea să îl ating...
— îmi pare rău, Joss.
— Nu s-a mai purtat niciodată aşa. Cred că am dat-o rău de tot în bară.
Râse isteric şi apoi izbucni în lacrimi necontrolate, cutremurându-se toată.
Nu puteam să nu o iau în braţe.
Legănându-se de mine, a rămas aşa până când nu mai avea lacrimi.
Când corpul i s-a oprit din tremurat, i-am auzit respiraţia saca-dată şi mi-am dat seama că adormise.
Nu puteam să mă mişc. Nu Îndrăzneam.
Cincisprezece minute mai târziu, uşa de la intrare se deschise şi Braden se întoarse în sufragerie, având aspectul unui om care avea intenţii serioase. Era evident că hotărâse să nu se mai Întâlnească cu Adam. Nu ştiu ce voia să facă — dacă venise să ţipe la Joss sau să încerce să repare lucrurile dintre ei —, dar m-am uitat urât la el în tăcere.
— A plâns până a adormit, am şoptit.
Ii pulsa o venă în timp ce o privea.
— Nu plânge des, mi-a răspuns calm.
Nu ştiu exact de ce, dar răspunsul lui m-a făcut pe mine să plâng Durerea pe care o simţea prietena mea părea să se transfere la mine.
— Trebuie să o ierţi.
— Nu asta e problema, mi-a răspuns el cu glas răguşit Nu sunt furios, sunt dezamăgit.
— Asta e chiar mai rău.
Şi-a trecut o mână prin păr.
— E vorba de copilul nostru, Liv. Pot să mă descurc cu proble-mele dintre noi. Dar e vorba de copilul nostru. Ar trebui să fie fericită
— Ştii că nu e aşa simplu. Şi nici măcar nu ştii ce gândeşte ea, nu îi acorzi nici măcar o secundă, i-am spus printre dinţi, ştiind că nu ar trebui să mă înfurii pe el, dar fiind încă afectată de căderea nervoasă a lui Joss.
Braden îmi aruncă o privire care ar fi intimidat o femeie mai uşor de speriat. OK, pe cine păcălesc? Mă intimidase şi pe mine.
— Ai terminat?
Nu am răspuns, gândindu-mă că un comentariu isteţ nu ar fi fost primit prea bine acum.
Fără să mai spună nimic, Braden se apropie de mine, iar eu m-am încordat instant, întrebându-mă ce avea de gând să facă. Se apleca grijuliu şi o ridică pe Joss din fotoliu de parcă ar fi fost uşoară ca un fulg. Joss se trezi doar pentru a-şi pune braţele în jurul gâtului lui şi pentru a i se ghemui la piept.
Am simţit cum mi sc pune un nod in gât uitându-mă la ei. Vttbuia să treacă peste asta. Erau genul ăla de cuplu. Daci nici ei nu işi rezolvau problemele, atunci noi, restul, ce speranţă mai aveam?
M-am ridicat repede, strângându-1 pe Braden de braţ cu afecţiune înainte să plec. Speram din suflet ca atunci când se va trezi Joss să înceapă şi ei să comunice mai bine.
Sufeream la fel de tare şi după vizita făcută şi nevrând să rămân singură, m-am dus la tata acasă. La fel ca in vremurile bune, mi-a pregătit masa şi ne-am uitat împreună la televizor, ţinându-ne companie unul altuia. Ştia că era ceva în neregulă, dar de data asta nu m-a întrebat nimic. Era doar alături de mine, ca de obicei.

Nu m-am dus acasă. Dacă Nate folosise cheia de la mine, eu nu aveam cum să aflu.
În ultimele săptămâni, devenise o provocare să îl evit pe Benjamin. Prima dată m-am ascuns în toaleta personalului, apoi după mormane de cărţi, m-am plimbat de la unul la altul, în timp ce Benjamin trecea printre ele, şi mă ascunsesem chiar şi după un cuier. Aveam unul în spatele biroului de informaţii şi ăla a fost primul loc disponibil în care mă puteam ascunde când Benjamin a intrat în bibliotecă.
Rugându-mă să fi plecat între timp, am ieşit de printre haine şi am dat de patru priviri curioase.
— Ce naiba a fost asta? m-a întrebat Angus.
Am clipit, neştiind ce explicaţie pe lumea asta ar putea părea plauzibilă.
— O albină?
Se holbă la mine pentru o clipă şi apoi plecă brusc, intrând în biroul din spate fără să mai spună nimic.
în ziua de după vizita făcută lui Joss şi lui Braden, mi-am schimbat obiceiul de a-1 evita pe Benjamin. Nu ştiu sigur dacă din cauza circumstanţelor sau din cauza situaţiei ciudate dintre mine şi Nate.
Mă aikm la biroul de informaţii, frunzărind o carte în aşteptarea următorului client, când am observat o umbră deasupra mea. Am ridicat privirea şi am văzut-o pe Ellie, care îmi zâmbea.
— Ai avut un weekend frumos? m-a întrebat ea radioasă.
— Bună.
Am zâmbit larg şi apoi am întrebat-o pe Jiil dacă pot lua o pauza de cinci minute.
— Sigur. Mi-a zâmbit şi apoi i-a zâmbit şi lui Ellie.
— Bună ziua, domnişoară Carmichael. Am înţeles că va trebui să vă spun doctor Carmichael curând.
Ellie roşi, iar eu am ocolit ghişeul şi m-am îndreptat către ea.
— Curând, da. Va fi ciudat totuşi.
— E fenomenal.
Am îmbrăţişat-o înainte să o conduc la o canapea libera de lângă scara principală.
— Ce cauţi aici?
— Am venit să îţi mulţumesc. Se întoarse către mine, cu ochii strălucindu-i. Am auzit că ai trecut pe la Joss şi Braden aseară.
— Da, şi?
Ellie dădu din cap.
— Ultimele zile au fost îngrozitoare. Nu suportam să stau în aceeaşi cameră cu ei şi nu ştiam pe care dintre ei să fiu furioasă, aşa că am hotărât să fiu tristă pentru amândoi, ceea ce nu ajuta prea tare. Zâmbi cu timiditate. N-o să mai aberez şi o să trec direct la subiect. Nu ştiu ce ai făcut sau ce ai zis, dar a ajutat. Doar ce m-a sunat Adam să îmi spună că Braden pare să fie într-o dispoziţie mult mai bună. Am sunat-o pe Joss şi pare să se simtă şi ea mult mai bine. O să merg la ea după ce plec de aici.
— Mă bucur. Simţeam o uşurare imensă. Dar nu am făcut nimic.
Ellie dădu din umeri.
— Braden i-a spus ceva de tine lui Adam, aşa că eu zic că ceva tot ai făcut.
— Cred că erau pe calc să rezolve lucrurile singuri. Doar că s-a întâmplat să mă aflu acolo la momentul potrivit. Nu sunt genul de cuplu care să poată rămâne supăraţi unul pe altul pentru prea mult timp.
Se pare că mă înşelam, căci Ellie a început să râdă.
— Iisuse, trebuia să îi vezi când s-au despărţit. Sunt genul de cuplu care poate rămâne certat

şi care poate face asta la perfecţie. De asta îmi făceam griji. Oricum, nu mai contează acum. S-au înţeles până la urmă şi Joss pare relativ încântată de sarcină, aşa că mă duc să profit de asta. Voi fi mătuşă! chiţăi ea ca şi cum de-abia îşi dăduse seama.
Am râs, uitându-mă în jur după studenţii care probabil ne priveau amuzaţi. Unul dintre acei studenţi mi-a surprins privirea şi m-am oprit brusc din râs, văzându-1 cum se îndreaptă către mine.
— Liv? întrebă Ellie.
— Olivia? Benjamin se opri lângă noi. Mi-a zâmbit, cu zâmbetul lui superb şi prietenos care se mută de la Ellie la mine. Nu te-am mai g văzut de ceva vreme.
Nu aveam cum să-l evit
Şi pentru pruna oară după săptămâni întregi nici nu eram sigură că vreau. M-am ridicat şi.Ellie mi-a urmat exemplul.
— Bună, Benjamin. Ea e prietena mea Ellie. Ellie, el e Benjamin.
— Spune-mi Ben. Mi-a zâmbit înainte să dea mâna cu Ellie. Se vedea pe faţa ei că moare de curiozitate.
— Ai fost în vacanţă? m-a întrebat, concentrându-se în între¬gime pe mine, ceea ce era foarte drăguţ având în vedere că Ellie e o blondă înaltă, superbă.
— Nu. Cred că pur şi simplu nu dăm unul de altul, am minţit eu.
— Păcat, bâigui el. Dar mă bucur că te văd măcar acum.
— Şi eu, i-am răspuns zâmbind.
Ne-am uitat unul la altul în tăcere, puţin mai mult decât era cazul.
Ben îşi drese glasul.
Păi cred că ar cam trebui să plec, spuse el, părând că ezită.
Ştii, îi zise Ellie, ne întâlnim cu câţiva prieteni la Club 39 sâmbătă seara. Poate ne vedem pe acolo.
Înţelese imediat şi rânji la mine.
Da, poate.
pe cum plecă, m-am întors către ea;
— Ce a fost asta?
— Doar te ajut într-o curtare care mergea la fel de încet precum a mea şi a lui Adam. Nu vreau să trebuiască să aştepţi cinci ani, Liv. Mă bătu pe umăr. Nu e aşa distractiv.
Veştile pe care mi le dăduse Ellie despre Joss şi Braden şi interesul evident arătat de Ben pentru mine îmi înseninară puţin ziua, ajutându- mă să îngrop acea durere îngrozitoare, care doar creştea in intensitate, şi îndoiala pe care o simţeam în legătură cu Nate.
Este de înţeles deci că nu am ştiut cum să reacţionez când m-am întors acasă de la muncă şi l-am găsit pe Nate pe canapeaua mea, bându-mi cafeaua şi uitându-se la televizor.
Ştiu cum mi-a reacţionat corpul.
Adoram conformaţia lui musculoasă care se afla pe canapeaua mea. Adoram barba ţepoasă de pe faţa lui frumoasă şi strălucirea din ochii lui superbi, de culoarea ciocolatei negre.
Ştiu cum mi-a reacţionat inima.
Adoram că se afla în sufrageria mea, aşteptându-mă.
— Bună?
Se apleca în faţă ca să ia telecomanda şi să închidă televizorul.
— Am venit aseară pe aici. Nu ai trecut pe acasă.
— Am rămas la tata.
Păru să i se atenueze încordarea.
— Eşti OK?
— Sunt bine.

îşi scărpină falca, părând să vrea să întrebe ceva.
— Am dat-o în bară weekendul ăla?
Înaintând către el, am oftat profund. Nu ştiu. Asta am făcut?
Nate se ridică fi veni la mine. Îşi puse mâinile pe talia mea şi mă trase către el. Mă topisem.
— Eu cred ca a fost un weekend ciudat. Cred că ar trebui să îl dăm uitării.
Ce naiba înseamnă asta? Află!
— Bine, am aprobat, urându-mă pentru asta, dar iubind felul în care buzele lui şopteau atât de aproape de faţa mea.
I-am simţit respiraţia caldă la ureche şi m-a tras de partea din spate a bluzei înspre el.
— Mă simt de parcă nu am mai fost în tine de o veşnicie.
M-am lăsat pe el.
— Au trecut doar câteva nopţi, i-am reamintit eu încet.
— Asta am zis şi eu. Mă sărută acolo unde îmi plăcea. O veşnicie, la draeu!
A început brutal, sălbatic, excitant. L-am lăsat să mă sărute.
L-am lăsat să mă dezbrace. L-am lăsat să mă conducă în camera mea. L-am lăsat să-mi mângâie fiecare parte a corpului.
La un moment dat a devenit tandru.
L-am lăsat să mă pătrundă şi să mă facă a lui, încet, frumos. Am închis ochii.
— Nu face asta, mi-a spus aspru, apucându-mă de partea din spate a coapsei pentru a schimba unghiul mişcărilor lui profunde şi atente. Uită-te la mine. Arată-mi ochii ăia.
Aşa că l-am lăsat să se uite în ochii mei în timp ce făceam dragoste, până când mi-am dat drumul cu lacrimi în ochi.
L-am lăsat să îmi facă îndoiala să dispară.
L-am lăsat să mă cucerească iar.
Nate şi-a dat drumul cu forţă, strângându-mă tare de corp când şi-a lăsat capul pe spate, gemând odată cu orgasmul, încât probabil mi-a lăsat vânătăi. Odată ce şoldurile lui şi-au oprit mişcările, o linişte ciudată îl cuprinse. O stare de alertă. Ni s-au întâlnit privirile şi ceea ce a văzut Nate în a mea l-a făcut să sară de pe mine de parca luasem foc.
îşi dădu repede jos prezervativul folosit şi îl aruncă la gunoi, şi trase imediat jeanşii pe el.
Ceva nu era deloc în regulă.
— Nu rămâi?
Nu mi-a răspuns, dar devenise la fel de încordat ca înainte. Am aşteptat să îşi pună cămaşa pe el. Evitându-mi privirea la început, şi-a trecut mâna peste faţă şi într-un final se uită la mine.
Inima îmi bătea cu putere când m-am ridicat din pat. M-am abţinut cu greu să nu mi se facă rău.
— Vreau să terminăm, Liv. Nu mai pot face asta.
M-am simţit de parcă plămânii îmi erau striviţi de cutia toracici
— Faci — am dat din cap. Faci dragoste cu mine şi apoi... pui capăt?
— Tocmai de-asta. îşi încleştă falca. Fac dragoste cu tine? Nu despre asta a fost vorba la început.
Eram plină de furie când m-am ridicat din pat, căutând o cămaşă de noapte ca să nu mă mai simt atât de vulnerabilă. Am tras-o pe cap şi m-am întors către el, cu mâinile pe şolduri.
— De ce ai mai venit aici în seara asta? Dacă plănuiai să o termini cu mine?
— Pentru că nu eram sigur că e nevoie să fac asta... dar după... Vocea i se stinse treptat în timp ce gesticula neajutorat către pat.
M-am holbat la pat, unde se purtase atât de tandru doar cu câteva minute înainte.
— Doar îţi urmam exemplul.

— Nu zice asta, mă repezi el. Nu face la mine ochii ăia răniţi şi nu-mi vorbi pe tonul ăla rănit. Am căzut de acord că nu va fi vorba de nimic altceva în afară de sex. Şi ai promis.
Privirea i se îmbună acum, deveni aproape rugătoare.
— Ai promis că nu va distruge ce era între noi.
Vrei sâ îmi ţin promisiunea aia? Nate, nu te minţi singur! În astea şase săptămâni ne-am aflat intr-o relaţie şi m-am săturat să mâ prefac că nu e aşa. Eşti aici aproape în fiecare noapte şi nu doar pentru sex. E şi prietenie intre noi şi afecţiune şi tandreţe.
Nu voiam să plâng, dar puteam simţi cum mi se umpleau ochii de lacrimi fierbinţi.
— Râdem împreună şi ne înţelegem unul pe altul. Ce e aşa greşit Sn asta?
— Nu pot să cred, şopti Nate cu glas răguşit, tonul şi privirea lui arătându-mi că se simţea trădat.
Tremuram din cauza transpiraţiei reci.
— Ţi-am spus de nenumărate ori că nu vreau asta şi tu nu ai făcut decât să bâigui că mă înţelegi şi m-ai asigurat, la naiba, că aşa vor rămâne lucrurile şi, de fapt, în tot timpul ăsta nu făceai decât să mă manipulezi! A încheiat cu un urlet care m-a făcut să tresar. |
Tremura.
Nu îl văzusem niciodată aşa.
Văzând că nu zic nimic, a vrut să plece.
Atunci mi-am regăsit vocea.
— Nu eu am fost cea care te-a rugat să rămâi aici după parti¬dele de sex. Tu ai făcut asta. Nu ţi-am cerut să vii aproape în fiecare noapte. Tu ai făcut asta. Nu eu m-am ghemuit în braţele tale pe canapea. Tu ai făcut asta. Nu eu ţi-am cerut să vii să îmi cunoşti părinţii. Tu ai făcut asta.
Nate se opri, cu falca încleştată, uitându-se urât la covor.
Mi-am dat seama brusc că eram pe cale să îl pierd pentru totdeauna.
Nu puteam să respir, mă simţeam de parcă nişte mâini invizibile mă spintecau.
Orbită de lacrimi, i-am spus încet, răsuflând cu greu:
— Dacă mă gândesc bine, cred că ai ştiut şi tu că era ceva între noi. Au fost momente când simţeam că te îndepărtezi şi mă gândeam
că ăla era sfârşitul — că se sfârşise ce era între noi. Dar apoi te întorceai. De ce?
De data asta când m-a privit, am observat frică în ochii lui.
— Liv, nu face asta.
— Să nu fac asta? De ce să nu fac asta?
— Pentru că... îşi înghiţi cuvintele şi continuă pe un ton ameninţător. Dacă o ţii tot aşa, mă voi vedea obligat să spun lucruri
pe care nu vreau să le spun.
Am strâmbat din buze cu dispreţ.
— Spune. Haide. Spune-le odată! Sunt mare!
— Să nu facem lucrurile mai urâte decât sunt.
— Tu ai făcut asta deja cu nenorocitele tale de semnale mixte, aşa că spune odată!
— Bine! Nu te iubesc. Nu pot şi nu voi face asta şi tu ştiai de la început, aşa că nu face pe victima acum!
Am râs aspru în agonia provocată de cuvintele lui, urându-1 cu putere în momentul ăla.
—- Săptămâna trecută credeam că eşti cea mai bună persoană pe care am întâlnit-o vreodată. Săptămâna trecută te iubeam cum nu am mai iubit pe nimeni.
Era o senzaţie dulce-amară să recunosc în sfârşit asta în faţa amândurora.
— M-ai învăţat să fiu din nou curajoasă, Nate. Mi-am şters lacri¬mile, iar inima mă durea

când privirea lui adâncă o prinse pe a mea. Cum poate un asemenea laş să înveţe pe cineva să fie curajos?
Tresări.
Foarte bine.
— Ştii ce m-ai mai învăţat?
Nu răspunse.
— M-ai învăţat să cred în mine până la capăt. M-ai învăţat valorez mai mult decât imaginea pe care o văd în oglindă. Aşa azi, având în vedere că încerci să mă înveţi lecţia opusă, eu zic să te duci dracu.
Am zâmbit fără haz, ştergându-mi cu limba lacrimile sărate de pe buze.
— Merit să fiu iubită. Totul sau nimic.
Începând să îşi dea probabil seama unde voiam să ajung cu asta, am observat cum trăsăturile ti trădau tulburarea. A făcut un pas către mine.
— Liv, nu ţi-am promis niciodată nimic, ştii asta.
— Nu mai face pe prostul. Ai fost alături de mine în astea şase săptămâni! Nu a fost doar o tăvăleală, Nate! Sunt eu!
— Ai promis...
Epuizată, m-am dat înapoi.
— Ai dreptate, am promis. Nu mă aşteptam să depăşeşti limitele totuşi. Noi am depăşit limitele. Eu cel puţin pot să recunosc asta. Dar dacă şi tu recunoşti asta, trebuie să accepţi şi că ai fost un nenorocit egoist, iar asta nu cred că vei face.
— Te înşeli, a mormăit el. Recunosc. Am crezut că putem fi prie¬teni şi că putem face sex în acelaşi timp. Nu a mers. Şi am continuat să mă întorc şi să înrăutăţesc situaţia pentru că nu am vrut să-ţi pierd prietenia. îmi pare rău. Dar mă cunoşti. Ştii că nu vreau o relaţie. Ştii asta. Nu-mi purta pică. Fii doar... prietenă, la naiba!
L-am privit fără să-mi pot crede urechilor.
— Doar ce ţi-am spus că m-am îndrăgostit de tine!
Am început să plâng mai tare când l-am văzut tresărind din nou.
— Te aştepţi să fiu în stare să mai stau în preajma ta?
— Liv, nu face asta.
— Trebuie. îmi pare rău. Pentru echilibrul meu mintal, trebuie să fac asta. Dacă ieşi pe uşa aia, Nate... dacă ieşi pe uşa aia... să nu te mai întorci vreodată.
îşi încleştă falca.
— Nu vorbeşti serios.
— E, haide, i-am răspuns tristă. Doar ce mi-ai spus că nu mă iubeşti şi că nici n-o vei face vreodată. Mă îndoiesc şi că-ţi va fi dor de mine.
Era atâta durere în vocea lui când a şoptit:
— Olivia, nu face asta.
Acea suferinţă evidentă m-a făcut să mă opresc brusc. Speram ca sub acel înveliş de confuzie şi furie şi nesiguranţă lui Nate de fapt să îi pese,., şi să fie doar speriat. Aşa că i-am mai dat o şansă să fie curajos.
— Te iubesc, Nate. Mă iubeşti?
Ştiam că s-a terminat când ochii i s-au umplut de lacrimi.
— Nu am vrut niciodată să te rănesc, iubito.
Vocea îi era încărcată de emoţie.
Lacrimile mele au curs primele.

— Voi lua asta ca pe un „adio“.

Capitolul 21

M-am trezit din nou în plin concurs de priviri cu o pasăre de la geamul meu. Nu ştiam ce fel de pasăre e, dar era mică. Vreun piţigoi probabil. El sau ea avea pene maronii, gâtul alb şi o creastă foarte interesantă, de un negru intens. Ne tot holbam unul la altul de câteva zile.
Am decis că e un „el“ şi l-am numit Bob.
— Bună, Bob, am şoptit, cu bărbia sprijinită de spatele cana-pelei. Stătea pe pervaz la geamul meu şi îşi mişca gâtul dintr-o parte în alta, de la mine la lumea de afară şi înapoi.
— încă doare.
A rămas nemişcat, ridicând capul către mine.
— Da. Te-ai plictisit de mine deja?
întoarse capul în cealaltă direcţie.
— Voi lua asta ca pe un răspuns afirmativ. Nu-ţi face griji. Am oftat profund, simţind cum buzele începeau să îmi tremure. Şi eu m-am săturat de mine.
În noaptea aia îngrozitoare în care Nate plecase din apartamentul meu pentru ultima dată, am devenit aproape isterică. Nu mă puteam opri din plâns şi oricât de tare încercam să-mi strâng mâinile în jurul corpului, nu reuşeam să îmi calmez durerea.
Era un anume tip de durere. O durere pe care o cunoşteam bine deja.
Pierdere.
La un moment dat, intr-un anume loc, chiar înainte să fi Început o relaţie sexuală, Nate mi se strecurase în inimă şi ajunsese să îmi curgă prin vene, făcându-mă să-l simt cu mine de fiecare dată când respiram. Devenise parte dintr-o viaţă pe care o aşteptam cu nerăbdare în fiecare zi şi conştiinţa faptului că nu îi voi mai auzi râsul, nu îi voi mai simţi buzele şi nu mă voi mai simţi completă ca atunci când priveam în ochii lui îmi facea corpul să treacă printr-o suferinţă cumplită. Reacţiona ca şi cum îi fusese smuls un membru sau scos un organ vital. Simţisem ceva asemănător când o pierdusem pe mama, dar era diferit cu Nate, pentru că el alesese să plece. Asta î adăuga o nuanţă diferită durerii — o înţepătură mai degrabă, o tăietură pe inimă.
— îţi sună melodramatic asta, Bob? am şoptit cu ochii uscaţi, căci plânsesem deja un ocean de lacrimi în ultimele zile.
Bob se uită în altă parte, ca şi cum îl plictiseam.
— Păi asta e din cauză că nu ai fost niciodată îndrăgostit. Să nu faci asta. E ca şi cum ai trece printr-o maşină de tocat.
Plânsesem atât de mult în acea primă noapte, încât a trebuit să imi iau o zi liberă de la muncă. Am reuşit să mă adun îndeajuns cât să pot merge să muncesc joi, dar colegii mei şi-au dat seama

imediat că era ceva în neregulă. Eram tăcută — nu supărată, doar încercam să ţin durerea sub control. De cum am plecat de acolo, m-am îndreptat direct spre casă, ignorând mesajele de la Jo şi un apel de la Joss. Când m-a sunat tata, am răspuns. Nu l-am putut convinge că sunt bine, dar l-am convins să mă lase singură o perioadă. Vineri a fost cam la fel. Sâmbătă am stat în casă toată ziua, răspunzând doar la mesajul lui Ellie despre ieşirea din seara aia. Nu aveam oricum chef să ies, dar faptul că Ben ar fi putut trece pe acolo m-a făcut să mă panichez foarte tare. l-am spus că sunt bolnavă şi că nu pot să ajung.
Jo m-a sunat. Am ignorat-o. Într-un târziu, mi-a trimis un mesaj.
Dacă nu răspunzi, vin la tine. Cam a vorbit cu Nate. Cam crede că v-aţi certat. Eşti bine? Pupici
M-am abţinut să nu izbucnesc in plâns şi i-am răspuns la mesaj,
îţi explic mai încolo. Nu mă simt bine. Stau în pat. Pupici.
OK. Anunţă-mă dacă ai nevoie de ceva. Pupici.
Nu am făcut asta.
Mi-am petrecut restul serii şi mare parte din dimineaţa de duminică lenevind pe canapea.
Când tata m-a sunat iar să mă întrebe dacă vin la prânzul de duminică la familia Nichols, am inventat nişte scuze. începuse să se îngrijoreze mai tare.
Nu ştiam cât de tare, până când atenţia nu mi-a fost distrasă de la Bob de sunetul unei chei care deschidea uşa de la intrare.
Mi-a stat inima-n loc. Pentru o secundă, speranţa trecătoare cum că era Nate mă paraliză.
Faţa îngrijorată a lui Jo mă dezumflă complet.
— Ce... m-am oprit când Jo intră în apartament, urmată de Ellie şi Joss.
îmi flutură o cheie prin faţa ochilor.
— M-a sunat unchiul Mick şi mi-a spus că e îngrijorat pentru tine. Mi-a dat cheia lui de rezervă.
— Nu trebuia să fiţi la masă? Mi-am tras cămaşa peste genunchi, iar cu cealaltă mână am încercat să-mi aranjez părul răvăşit. Eram un dezastru. Părul meu era un dezastru. Blatul de la bucătărie era plin caserolc goale de mâncare, măsuţa de cafea era plină de farfurii murdare, firimituri pe parchet şi In aer era un miros stătut, care nu putea fi decât rezultatul şederii unei persoane In acelaşi loc pentru mai multă vreme.
După ce şi-au dat jos jachetele, toate trei s-au uitat în jur prin apartament şi apoi la mine, încruntături asortate întunecându-le frunţile.
— OK, să-ncepem cu-nceputul. Jo începu să facă ordine în grabă prin mizeria mea, în timp ce eu mă uitam la ea, Ellie o ajuta, iar Joss se duse la bucătărie să pună apă la fiert.
După cinci minute, casa arăta mai decent, dar tot trebuia să fac curat. Jo s-a aşezat pe canapea lângă mine, iar Ellie şi-a dat jos pantofii şi s-a ghemuit lângă ea. Joss aduse o tavă cu ceai, cafea şi biscuiţi, o puse pe masă şi apoi se aşeză în fotoliu.
Se uitau toate la mine, aşteptând.
Am izbucnit în plâns imediat.
Până la urmă se pare că totuşi nu rămăsesem fără lacrimi.
Ochii lui Jo se umplură de lacrimi şi îmi dădu uşor picioarele la " o parte ca să mă poată lua în braţe.
— Miros oribil, am spus printre lacrimi. îmi pare foarte rău!
— Şt, m-a făcut ea să tac şi m-a frecat pe spate ca să mă aline.
După un timp, lacrimile mi se transformară în fonfăială, iar Jo
mă lăsă să mă ridic uşor din braţele ei, trecându-mi tandru pe după ureche şuviţele de păr nespălat.
— Nu vrei să ne spui şi nouă ce se întâmplă?

Mi-am coborât privirea.
— Cred că ştii deja.
A oftat.
— Nate.
M-am uitat la ea, mutându-mi apoi privirea la Ellie şi Joss, care mă priveau îngrijorate.
— Totul a început cu o favoare...

***

Istovită după ce le spusesem totul, m-am prăbuşit la loc pe canapea, holbându-mă la tavan.
— Mă simt de parcă dacă mă mişc, o să mă sfărâm în mii de bucăţele. Urăsc asta. îl urăsc pe el că m-a făcut să mă simt aşa.
— Liv... Joss se aplecă în faţă, cu coatele pe genunchi... aş vrea să-ţi pot spune că se va răzgândi, pentru că pare că trece prin ce am trecut şi eu. Dar nu pot să-ţi spun asta. Nu ştiu ce simte pentru tine şi cum au stat lucrurile între voi. Ce ştiu e că dacă nu îl iubeam pe Braden atât de tare, eu nu m-aş fi răzgândit. Pur şi simplu nu as fi facut-o. Aşa că dacă nu eşti sută la sută sigură că Nate e la fel de nebun după tine cum simt eu după Braden, sfatul meu e sa îl uiţi Ştiu că probabil ai vrea să mă pocneşti pentru că îţi zic asta, dar cred sincer că asta e cel mai bun sfat pe care ţi l-aş putea da.
Am citit în ochii lui Ellie sinceritate şi compasiune.
— Sunt de acord, scumpo. Oricât de mult ar durea, cred că trebuie să încerci să mergi mai departe.
M-am uitat la Jo, dar ea nu se uita la mine. îşi bea tăcută ceaiul.
Prea tăcută.
— Jo? Tu ce crezi?
Fetele au dreptate, a răspuns ea.
-Jo?
Oftând profund, Jo îmi întâlni privirea.
— Cam şi cu mine vă bănuim de săptămâni întregi. Am văzut cum sunteţi împreună. Era... este ceva special. Mi-a zâmbit ca şi cum şi-ar fi cerut iertare. Mi-ar plăcea să cred că există o şansă pentru voi doi. Nu ştiu... poate ar trebui să îi laşi puţin timp să îi fie dor de tine.
Ellie zâmbi compătimitor la Joss.
— Nu a avut şi Braden un plan asemănător?
Joss îşi dădu ochii peste cap.
— Ba da.
— Şi a mers? întrebă Jo.
Păi... da... dar ...
— Dar Joss are dreptate, am şoptit. E posibil ca lui Nate să îi fie jor de mine la început, dar nu pentru mult timp. I-a păsat de mine. par nu m-a iubit. Mi-a spus că nu mă iubeşte.
— Deci... ? în ochii lui Jo se putea citi dezamăgirea.
Am ridicat din umeri, pe cale să încep din nou să plâng.
— Bănuiesc că trebuie să îmi cumpăr nişte lipici şi să încep să lipesc bucăţelele alea la loc... trebuie să găsesc o cale să merg mai departe.
Terapie prin muzică. Prima încercare de a merge mai departe.
Mi-am creat o listă de melodii pe iPod, hotărând că strigătele de independenţă feminină ale lui Kelly Clarkson, Pink, Aretha Franklin şi ale altor femei, care nu s-au lăsat distruse de poveşti de dragoste j ce s-au terminat prost, vor fi cel mai bun ajutor în încercarea mea. Luni, la muncă, m-

am aranjat pe cât de mult am putut — părul, machiajul, jeanşii preferaţi şi bluza mov de mătase. Făcea parte din terapie. Dacă voiam să mă simt bine pe dinăuntru, trebuia să încep de la exterior. Având in vedere că în dimineaţa aia trebuia să îmi împart timpul între birou şi reorganizarea rafturilor de la rezervări, m-am dus la Angus să îi cer o favoare.
Se încruntă când se uită la iPod-ul meu.
— Vrei să ce?
— Doar dimineaţa. Când sunt la biroul de relaţii cu publicul, după-amiaza, desigur că îmi voi da căştile jos.
Angus îmi studie chipul înainte să îmi ia iPod-ul din mână într-un mod nu prea grijuliu.
— Ce asculţi? Degetul i se mişcă repede pe ecran şi după ce căută printre melodii, expresia i se îmbună, înţelegând ce se petrece. Când a ridicat privirea către mine, am putut citi îngrijorare in ochii lui albaştri. Mi-a dat înapoi iPod-ul.
— Bine, doar în dimineaţa asta.
Mulţumesc, chiar apreciez.
M-am întors cu spatele şi vroiam să îmi pun căştile la urechi, când l-am auzit pe Angus pronunţându-mi numele. M-am uitat în spate şi m-a întrebat:
Îl cunosc?
Durerea mi-a săgetat inima
E Nate.
Având în vedere că Angus ştia cât de apropiaţi eram eu şi Nate, nu m-a mirat când l-am văzut albindu-se la faţă şi când îmi şopti:
— Îmi pare rău, scumpo.
I-am zâmbit trist.
— Eşti un şef extraordinar. Ştii asta, nu?
— Cel mai bun, aprobă el încet.
Puţin mai târziu, cu Pink cântându-mi „So What“ in căşti, eram deja afundată în spatele rafturilor de rezervări, aşezând noi arti¬cole la locul lor şi adunându-le pe cele care nu mai erau folosite. Concentrată pe ce aveam de făcut şi lâsându-mă în voia cuvintelor înţelepte cântate de vocaliste, de-abia mă abţineam să nu cânt ca voce tare.
Poate de-asta nu am observat că se apropia cineva de mine şi de-asta atunci când am simţit o mână pe umăr m-am speriat atât de tare, încât aproape că mi-au cedat genunchii. Mi-am auzit finalul de strigăt când mi-am smuls căştile de la urechi în plină cădere.
Cu fundul pe podea, am privit către cel care mă speriase.
Ben era aplecat înspre mine, străduindu-se să nu râdă.
— Olivia — îmi dădu mâna, umerii tremurându-i de râs. îmi pare tare rău. Lasă-mă să te ajut.
Aflându-mă de mult dincolo de punctul în care o asemenea situaţie m ar fi jenat, l-am lăsat să mă ridice în picioare.
— E în regulă. Mi-am scuturat praful de pe jeanşi. De obicei nu avem voie să ascultăm muzică şi acum ştiu şi de ce.
A rânjit.
— îmi pare rău.
I-am zâmbit obosită.
Ba nu, nu-ţi pare, dar nici mie nu mi-ar părea. A fost amuzant.
Încă zâmbind, ochii lui superbi strălucind. Ben îşi aranjă rucsacul cât mă privi fix. Acum puţin timp aş fi avut fluturi în stomac dacă mă aflam în centrul atenţiei lui aşa că acum mă întrista faptul că nu simţeam... nimic Nu simţeam absolut nimic când îl priveam.

Mi se lăsară umerii de dezamăgire.
Am fost la barul ăla sâmbătă, dar nu v-am văzut pe tine şi pe nrtctena ta acolo.
— Îmi pare rău, am fost bolnavă.
— Ah. Se încruntă. Sper că te simţi mai bine acum.
Era atât de amabil. Foarte, foarte amabil. Şi drăguţ.
— Da Mulţumesc.
Privi agitat peste umăr şi apoi se întoarse, făcând un pas către mine.
— Uite, mi-ar plăcea să mergem la cină cândva. împreună. îmi zâmbi cu toată frumuseţea şi virilitatea lui. îmi dai numărul tău de telefon?
Nu puteam face asta. Mă despărţisem de Nate doar cu o săptă¬mână în urmă... dacă aia se putea numi despărţire. Inima mea era făcută bucăţi. In mod clar, toate senzaţiile sexuale dispăruseră odată cu Nate. Şi... ştiţi voi... de-abia începusem terapia prin muzică. Trebuia să îi dau timp să îşi facă treaba.
Nu puteam merge la o întâlnire.
Pur şi simplu nu puteam.
— Da, i-am răspuns, dând din cap şi zâmbind cât el îşi scoase telefonul pentru a-i putea dicta numărul meu.
O versiune mai mică a mea mă plesni peste ceafă. Ce naiba e cu tinef mi-a strigat ea, dar am ignorat-o, privindu-1 pe Ben şi rugându-mă ca în timp fluturii pe care îi simţeam în stomac mai demult, de fiecare dată când îl vedeam, să se întoarcă.

Capitolul 22

Terapia prin muzică nu a funcţionat
De parcă nu mă aşteptam la asta.
Am dat vina pe apartamentul meu.
Luni, după muncă, am deschis uşa locuinţei şi am rămas in prag, uitându-mă prin cameră. Fiecare parte a ei îmi amintea de eL Canapeaua unde am pierdut vremea împreună ore întregi pe parcursul anului Pe care avusesem partide extraordinare de sex — Doamne? nu, au fost adevărate experienţe spirituale. Şi nu doar o dată. Mai mult decât de câteva ori Apoi venea bucătăria, unde luam dna şi discutam. Şi da... botezasem şi MatuL Şi peretele de lângă uşă. Şi cd de lângă fereastră. Cabina de duş. DormitoruL Era in toate. Peste tot
Mă durea. Mi durea atât de tare că până şi gingiile şi dinţii sufe¬reau din cauza dorinţei pentru eL Am trântit uşa şi m-am sprijinit pe ea. Nu puteam decât să sper că la un moment dat va dispărea această senzaţie. La un moment dat, trebuia să încep sa funcţionez din nou ca o persoană normală. Nu-i aşa?
Ori asta, ori trebuia să caut un alt apartament. Şi totuâi gândul de a părăsi acest loc unde aveam toate amintirile cu el era..
Trbuia să îl văd.
Mi-am scos cu mâini tremurânde telefonul din geantă Îi m-am uitat prin el, plimbându-mi degetul pe ecran. Evitasem să fac asta de la despărţire.
Mi s-a tăiat respiraţia când am deschis galeria de fotografii de pe telfon şi am văzut pozele. Ultima fotografie pe care i-o făcusem lui Nate era cu el zâmbind în timp ce conducea maşina închiriată către casa părinţilor lui. inainte ca lucrurile să devină ciudate în ziua aia. Următoarea era cu amândoi. Nate se uita la cameră uşor arogant, cu o privire sexy şi cu ochii întredeschişi, iar eu ţineam telefonul in sus. Eram amândoi în pat. Capul meu se sprijinea de umărul lui ţi zâmbeam fericită. Următoarea mi-a făcut şi mai mult rău, pentru ci ne sărutam.
Era ca şi cum cineva îmi înfipse un cuţit în burtă.
Am trecut repede de poza aia.
Mai era una cu el cu capul în pernă, ascunzându-se de mine Şi urmau o grămadă de poze cu mine, pentru că dacă exista cumva o cameră loto in apropierea lui Nate, puteai fi sigur ca o va folosi excesiv.
M-am umplut de furie.
Mi-am aruncat telefonul în partea cealaltă a camerei, unde s-a izbit de perete. Am alunecat pe uşă în jos, mi-am tras genunchii la piept şi am plâns văzând cum îmi sunt distruse eforturile de a merge

mai departe.
— Deci o să ieşi cu el? m-a întrebat Ellie nonşalant când ne-ai" adunat în dormitorul lui Hannah.
Săptămâna trecuse de parcă fusese posedată de spiritul un melc. Unul foarte lipicios, care lăsase mucus peste tot.
Nu fusese o săptămână bună.
După ce mi-am distrus telefonul, am găsit repede un înlocuitor. Mi-am păstrat numărul şi toate datele... cu ce speranţă? Că o să sune Nate? Ha. Nate tot nu a sunat.
Ben în schimb a făcut-o. M-a sunat marţi seara să îmi spună că il aşteaptă o săptămână agitată, dar voia să ştie dacă sunt liberă lunea următoare să iau cina cu el. I-am spus că da, pentru că speram sincer că un miracol îmi va readuce entuziasmul şi setea de viaţă. Dacă nici măcar un scoţian înalt şi drăguţ nu reuşea să facă asta, atunci eram sortită pieirii.
Intr-un târziu venise iar duminica şi de data asta reuşisem să îmi fac curaj să dau ochii cu prietenii mei — chiar şi cu băieţii, care bănuiam că ştiu deja tot ce se întâmplase între mine şi Nate — la un prânz împreună. După cum ne obişnuiserăm dăţile trecute, ne-am retras în camera lui Hannah cat Elodie şi Clark găteau, iar băieţii discutau.
Doar ce le povestisem despre convorbirea telefonică cu Ben.
— Da. I-am spus că da.
— Cred că ai făcut foarte bine, mi-a zis Joss. Cred că asta te va ajuta.
— Mda, dar destul despre mine. Am îndreptat conversaţia către Hannah, uitându-mă cu subînţeles de la ea la pat şi înapoi. Ce mai face Marco?
Nu cred că greşesc când spun că mi s-a părut că o aud mârâind.
I-am cerut din priviri ajutorul lui Ellie.
— Să înţeleg că nu merge prea bine?
Ellie o bătu pe sora ei uşor pe picior.
— Face pe inabordabilul.
— Nu face pe inabordabilul. Pur şi simplu nu vrea să fie abordat, murmură Hannah. De fapt, nu, vrea să fie abordat. Dar pur şi simplu nue.
— Asta a avut sens pentru toată lumea, da? îşi încreţi Jo nasul în semn de confuzie.
Hannah ne-a scrutat pe toate cu privirea.
Sunt momente în care cred că ar vrea mai mult, dar dă înapoi de fiecare dată când încerc să fac ceva. În ritmul acesta, o să ajung la 40 de ani înainte să-mi pierd virginitatea.
Ellie râse zgomotos.
-- Mâ îndoiesc.
— Nu vreau si o fac cu nimeni altcineva prima dată, a răspuns Hannah rigid, complet serioasă.
Sora ei ii observă postura şi se Încruntă:
— O să aştepţi până ai măcar 18 ani.
Hannah pufăi.
— Da, sunt sigură că şi tu ai aşteptat atât.
— De fapt, chiar asta am făcut.
Părând surprinsă, Hannah întrebă:
— Pe bune?
— Da, pe bune. S-a întâmplat în noaptea în care am dat petre¬cerea de ziua mea, când am împlinit 18 ani.
— Cu Liam?
— Cine e Liam? am întrebat curioasă.
— Iubitul meu la vremea aia. Eram împreună de câteva săptă¬mâni Credeam că mă va ajuta

să trec peste Adam. Zâmbi cu tristeţe. Nu plănuisem să fac sex cu el în noaptea aia, deşi ştiam că avea de gând să insiste. Nu, l-am prins pe Adam în spatele hotelului cu una dintre fetele de la catering. Am fost atât de rănită, încât m-am întors înăuntru, l-am luat pe Liam de mână, am plecat de la petrecere şi ne am luat o cameră. M-am gândit că asta o să mă ajute. Nu a mers. Adică, a fost în regulă, a dat Ellie din umeri, mâhnită. Dar nu a fost ce trebuia să fie. Trebuia să se întâmple cu persoana pe care o iubeam. Cu cineva în care aveam încredere. Liam până la urmă m-a înşelat cu una dintre aşa-zisele mele bune prietene.

— Uau, se dezumflă Hannah. Ce naşpa, Eis, îmi pare rău.

— Eu aveam 16 ani, interveni deodată Jo. Zâmbi, dar nu era un zâmbet fericit. El avea 19, era student şi provenea dintr-o familie
bogată, Era pentru prima dat& când cineva încerca să se îngrijească de mine — să îmi cumpere cadouri drăguţe, chiar să îmi plătească chiria când aveam probleme. Atunci când m-am dăruit lui, am crezut câ mă dăruiam cuiva de care eram îndrăgostită. Dar lucrurile s-au înrăutăţit când a văzut că îi pun pe mama şi pe Cole pe primul loc. Mi-a dat papucii, a dat ea din cap, citindu-i-se dispreţul pe faţă. Ştia câ urma să mă părăsească, dar tot s-a culcat cu mine în noaptea aia. De cum am terminat — şi vreau să spun imediat ce am terminat — s-a ridicat din pat şi s-a despărţit de mine în timp ce se îmbrăca.

Am tresărit din cauza situaţiei cumva asemănătoare cu a mea.

— Jo, spuse Hannah dintr-o suflare, e groaznic.

Jo îi zâmbi.

— Să nu-ţi pară rău pentru mine, Hannah. Am ajuns să fiu cu Cameron şi asta compensează mai mult decât suficient pentru John şi toţi idioţii care au fost după el.

Curiozitatea adolescentină a lui Hannah era încă trează şi * privirea i se mută la Joss.

— Şi tu, Joss?

Joss a dat din cap.

— Eram mult prea tânără, Hannah.

Ne-am uitat toate la ea, aşteptând mai mult decât un răspuns vag. A oftat şi ne-a mărturisit:

— Bine, s-a întâmplat la câteva luni după moartea părinţilor mei.

Ellie rămase cu gura căscată.

— Dar aveai doar 14 ani.

Eram la fel de şocată. Când aveam eu 14 ani, lipeam postere cu băieţi drăguţi pe tavan şi mă gândeam cum ar fi viaţa noastră împreună, într-o casă de păpuşi Bărbie în mărime naturală, cu petre-ceri şi sărutări tandre. Nu îmi descoperisem încă sexualitatea.

Văzând umbrele din ochii iui Joss, mi-am dat seama că era pe deplin conştientă că renunţase la inocenţa ei făcând sex atât de devreme.

A fost cu cineva de care îţi plăcea măcar? a intrebat Hannah compătimitor, în mod clar sperând la o brumă de fericire care să fi luminat trecutul lui Joss.

Nu, Hannah. El avea şcoala într-un orăşel de lângă al meu. Ne-am Întâlnit la o petrecere. Ne-am îmbătat. Restul e istorie. Şi nu una care trebuie repetată.

— Nu ţi tace griji, nu o voi repeta, promise Hannah.

După un minut de tăcere, privirea surorii mai mici a lui Eilie te întoarse către mine.

Mă aşteptam la asta. Am oftat din greu.

— Ei, măcar eu aveam 19 ani când am greşit la rândul meu. Sincer,
nu a fost nimic romantic la mijloc. Mă săturasem să fiu virgină, aşa ca m-am ameţit la o petrecere de la facultate şi mi-am pierdut virginitatea intr-o cameră la etaj cu un tip din ultimul an, beat. Nu a avut pic de fineţe. Nimic. A durut. Şi după, s-a dat jos de pe mine şi m-a lăsat acolo. Hannah

părea deja traumatizată.
— Niciuna dintre voi nu are o poveste frumoasă legată de pier¬derea virginităţii?
Ne-am uitat la ea cerându-ne scuze din priviri.
— Păi, e clar deci. Nu o voi face cu o persoană pe care n-o iubesc Ne-am privit toate patru şi am zâmbit.
— Ei, măcar a ieşit şi ceva bun din asta.
Râsetele au fost întrerupte de un ciocănit în uşă pe care l-am auzit doar cu puţin înainte ca Braden să bage capul în cameră.
— Ce se întâmplă aici?
— Haine, răspunse Eilie repede. Vorbim despre haine.
Am fost toate de acord de dragul lui Hannah. Eilie îmi povestise nişte chestii. Ultimul lucru de care avea nevoie Hannah era ca Braden şi Adam să afle că îi plăcea de cineva, pentru că i-ar fi făcut viaţa un calvar cu protecţia lor exagerată.
Braden nu părea convins, dar era prea preocupat ca sa îi pese de ce făceam noi. Intră în cameră şi se apropie zâmbind de Joss, care stătea pe marginea măsuţei de toaletă a lui Ellie. Se apleca şi o sărută uşor pe gură, mâna alunecându-i automat pe abdomenul ei.
— Cum te simţi? şopti el, privind-o adânc în ochi.
Mi s-a strâns pieptul, dar într-un fel plăcut de data asta. Era prima dată când îi vedeam împreună după acele momente îngrozitoare din
apartamentul lor.
Ştiam din ce vorbisem cu Joss că era relativ mai entuziasmată în legătură cu sarcina şi reuşise să îi explice lui Braden ceea ce simţea, ajungând astfel la un consens. îşi reveniseră şi era un lucru minunat.
— Sunt bine, răspunse ea încet, cu un zâmbet strâmb pe buze.
Nu e nevoie să mă tot întrebi asta, iubire. Ştii că fac gălăgie dacă apar probleme.
îi mângâie din nou pântecul.
— Poţi să încetezi şi cu asta, pufai ea amuzată. încă nu se simte nimic. Se uită pe după el, privindu-ne cu umor. De-abia aşteaptă j partea cu burtica.
— De ce? întrebă Ellie uimită.
întrebarea o făcu pe Joss să roşească, iar pe Braden să chicotească într-un fel secretos şi intim care sugera că oricare ar fi fost motivul, nu era ceva pe care să vrea să-l împărtăşească unui grup în care se afla şi sora lui mai mică.
Ellie arăta de parcă i se făcuse rău.
— OK, în niciun caz nu ne spune şi nouă.
Braden râse din nou şi se întoarse către noi, cu mâna pe după umărul lui Joss,
— V-a spus Jocelyn că agentul ei a găsit un editor care e interesat de carte?
— Nu se poate! ţipă Jo entuziasmată. Este fenomenal!
Joss se jenă pentru că era modestă.
— Doar au citit primele trei capitole şi au cerut şi restul cărţii, stata tot. Nu e mare lucru.
Nu eram de acord.
Ba este. Păcat că nu poţi să bei, că acesta e motiv să ne facem muci. M-am uitat către Hannah. Îmi pare rău, Hannah.
Îţi pare rău că ai zis „muci” sau pentru că nu pot să beau cu voi?
Ellie a bufnit în râs.
Mă bucur asa tare că nu e şi mama în cameră.

La boxe se auzea o melodie veselă şi hazlie cântată de o italiancă,
în timp ce chelnerul turna vin roşu în paharele de pe masa din faţa mea şi a lui Ben. Ne întâlniserăm la D’ Alessandro's căci ne plăcea amândurora acolo şi pentru câ ne oferea o familiaritate care speram să ne ajute cu emoţiile unei prime întâlniri.
Ben purta o cămaşă mov şi pantaloni de costum şi arăta foarte bine. Mi-am dat seama că nu îl văzusem niciodată purtând negru — şi mi-am dat seama de asta doar pentru că era culoarea preferată a lui Nate. Negru sau roşu-închis. Nate arăta bine in amândouă.
— Trebuie să recunosc, spuse Ben când chelnerul se îndepărtă, am tot vrut să te invit în oraş de luni întregi.
— Serios? am întrebat neîncrezătoare şi imediat m-am mustrat singură în gând, căci am auzit vocea lui Nate ţâţâindu-mă pentru lipsa de încredere în mine. Vreau să spun... serios? am întrebat eu din nou, încercând să par indiferentă de data asta.
îl făcu pe Ben să zâmbească.
— Serios. Dar... nu păreai interesată înainte...
— Sunt foarte concentrată la muncă, am minţit. Uneori nici nu-mi dau seama când cineva flirtează cu mine, pentru că mintea îmi e în alte părţi.
Dădu din cap ca şi cum avea sens ce spusesem.
— Aşa e. Te-ai purtat diferit când ne-am întâlnit aici.
I-am răspuns cu un zâmbet, plecându-mi privirea apoi, pentru că nu ştiam ce altceva să mai zic.
— Pari distrasă.
— Nu sunt, am minţit din nou.
M-am gândit că poate un alt motiv pentru care ezitai era că se mai afla cineva la mijloc?
Încordându-mă, mi-am ridicat privirea pentru a i-o întâlni pe a lui.
— Era.
— Cât de recent a fost asta?
I-am zâmbit crispat, trist.
— Nu aşa am vrut să încep întâlnirea asta, dar ai dreptate... sunt distrasă. Doar ce am terminat un fel de relaţie. A fost ceva destul de profund şi nu ştiu dacă sunt gata să... adică ştiu că ar trebui să fiu. Şi aş vrea să ştii că te plac, chiar te plac, doar că...
— Olivia. S-a întins peste masă şi mi-a luat mâna tremurândă într-a lui, uitându-se la mine cu ochii lui verzi, superbi şi sinceri.
Te înţeleg. Am trecut şi eu prin asta. Se aşeză la loc, cu un zâmbet răbdător pe faţă. Hai să ne bucurăm de cina asta împreună şi să nu o privim ca pe o întâlnire. Suntem doar două persoane care iau o masă gustoasă şi se delectează cu o conversaţie bună.
Aşa că asta am şi făcut, iar apoi am achitat amândoi nota (am insistat, căci nu era o întâlnire) şi Ben m-a condus până acasă. Pe trotuar m-a pupat pe obraz şi mi-a spus:
— Te plac, Olivia. Aşa că aştept un telefon de la tine atunci când vei crede că eşti pregătită.

Capitolul 23

Uitându-mă la genericul de sfârşit de film, am rămas în cinema-tograful acum luminat, în timp ce restul spectatorilor se ridicau şi ieşeau din sală.
Alesesem o comedie, pentru că râsetele false la lucruri false mă ajutau puţin.
Trecuseră trei săptămâni de când îl văzusem ultima oară pe Nate şi incă nu imi dăduse niciun semn. Era clar că o luase de bună când ii spusesem să nu se mai întoarcă vreodată. Prietenii mei, cu excepţia lui Jo, reuşeau de minune să nu îl menţioneze, deşi îi simţeam cu toţii lipsa când ieşeam în oraş. Asta mă făcea să mă simt îngrozitor. Nate era prietenul lui Cam, Adam şi Braden, dar acum, de fiecare dată când eram şi eu prin preajmă, ei nu puteau să petreacă vremea cu el. Nu că Nate ar fi avut chef de asta. Cel puţin din câte îmi zicea Jo. Avea grijă să strecoare din când în când bucăţele de informaţie în conversaţiile noastre. Cam era îngrijorat pentru Nate. Nu îl văzuse prea des în ultimul timp, în afara orelor de judo. La ultimul antrena-ment, Nate se purtase atât de intens, agresiv aproape, că profesorul lor îl dăduse afară, sugerându-i să rezolve orice l-ar fi deranjat înainte de a se întoarce.
Nu voiam să ştiu lucrurile astea. Ar fi fost mult mai usor să mă prefac
că lui Nate nu îi plăsa foarte tare de ruperea relaţiei noastre. Jo dorea ca eu să ştiu totuşi. Credea că toate astea Însemnau ceva. Credea că încă mai există speranţă.
Pur şi simplu nu Înţelegea.
— Hei. s-a terminat filmul! se auzi o voce beligerantă.
Am ridicat privirea către supraveghetorul de sală.
— Aşa, şi?
— Şi... trebuie să părăsiţi sala! răspunse el iritat.
M-am ridicat încet.
— Iţi adori munca, nu?
Privirea lui dădea impresia că poate juca moartea în picioare. Mi-am luat poşeta şi am plecat de acolo.
Mi-am dat părul la o parte când am ajuns pe holul de la Cineworld. Venisem la centrul comercial Omni din capătul străzii Leith Walk într-o vineri-seară, pentru că nu credeam că aş trece mai uşor peste Nate dacă aş sta acasă, gândindu-mă la câte seri de vineri petrecusem vizionând filme împreună cu el.
— Liv!
M-am uitat în spate înainte să cobor scările şi l-am văzut pe Cole la standul de gustări cu un grup de prieteni. Era aşa înalt, încât nu aveai cum să-l ratezi. îmi zâmbi, şopti ceva unui prieten şi veni

către mine. A trebuit să îmi dau capul pe spate pentru a-1 putea privi în ochi.
— Hei, i-am zâmbit. Eşti bine?
A dat din umeri.
— La un film cu nişte prieteni doar. Ochii lui îmi studiară faţa.
Tu eşti bine?
— Sunt bine. Merg spre casă.
— Ai fost singură la film?
— Se poate merge şi singur la film, să ştii.
Cole se încruntă.
Mda.
Se uită în spate , apoi îşi concentră iar atenţia asupra mea.
Să ne întoarcem la apartament atunci. Jo şi Cam nu au planuri pentru seara asta Putem vedea un film împreună.
Nu, Cole, du-te cu prietenii tăi.
Neah, nu-ţi tace griji. Vor să vadă un film pe care eu l-am văzut deia. Jo a cumpărat prăjitureiele alea mici cu ciocolată care îţi plac ţie…
Am oftat.
— Mă cunoşti prea bine.
Îmi zâmbi larg.
— Haide atunci!
Poate ar fi fost drăguţ să nu mă întorc încă într-un apartament gol
— Bine.
Ne-am îndreptat către scări.
— Hei, Cole!
Privind în urma noastră am văzut o blondă drăguţă, cu ochi mari Întrebători, care se îndepărta de grup:
— Unde te duci?
— E frumuşică, i-am şoptit. Eşti sigur că vrei să pleci?
Cole a dat din umeri.
— Nu prea e genul meu, mi-a şoptit el înapoi.
— Fetele frumoase nu sunt genul tău?
— E cam enervantă.
— Coooole? se smiorcăi blonda, cu o voce incredibil de enervantă.
— OK, înţeleg acum.
Pufai şi îşi întoarse privirea către prietenii lui.
— Ne vedem mai încolo, da?
Unul dintre băieţi se uită către el şi apoi îi alunecă privirea spre mine făcând ochii mari.
La naiba. Cole, i-o dai ăleia?
Cole se uită urât la tânăr.
— Del, de ce nu te întorci cu spatele şi vorbeşti cu fundul mai bine? Aşa îţi vom putea ierta căcaturile pe care le zici.
In timp ce prietenii lor râdeau, îşi dădeau coate şi tachinau persoana asta pe nume „Del", Cole mi luă de braţ şi mi conduse încet pe scări.
Mă sufocam de râs.
— Ştiu că ar trebui să te cert că ai înjurat, dar... începi si semeni aşa tare cu Cam că e mult prea amuzant.

Cole era încântat de aprecierea mea. A încercat să ascundă asta, dar am văzut cum îi roşise gâtul de bucurie şi cum zâmbise aproape imperceptibil. îl înţelegeam. Cam era eroul care intervenise şi îi salvase pe el şi pe sora lui de la o viaţă oribilă. Cam era persoana cu care Cole dorea să semene. Ne-am plimbat în tăcere pentru un timp pe Leith Walk până când mi-am amintit de blonda drăguţă care se holbase la Cole cu fascinaţie vădită:

— Păi dacă nu îţi place de blonda aia plângăreaţă, există altci-neva la mijloc?

Drept răspuns, Cole roşi, luându-mă prin surprindere când îmi spuse, cu ochii în pământ:

— îmi place de cineva, dar sunt prea tânăr pentru ea. Şi cred că ei îi place de altcineva, oricum.

M-a cuprins un val de afecţiune profundă.

— Frate, chiar te pricepi să faci o femeie să se simtă bine în pielea ei.

Zâmbi, căutându-mă cu privirea şi facându-şi într-un final curaj să se uite în ochii mei.

— I-am auzit pe Jo şi pe Cam discutând. Ştiu despre tine şi Nate şi ce a făcut. I-am spus că eu nu îmi pierd vremea cu idioţi şi cu nesimţiţi şi având în vedere că el are ambele defecte, am terminat-o cu el.

Din nu ştiu ce motiv, mi-a părut râu pentru Nate.

Cote, deşi iţi apreciez loialitatea — şi crede-mă, chiar o apreciez, Nate e prietenul tău. îi pasă de tine. Nu te exclude din viaţa ta din cauza mea.

— Dar te-a rănit

— Da. Şi sunt furioasă pe el. Dar nu te-a rănit pe tine. Aşa că te nu fi şi tu furios pe el.

Cole tăcu un moment şi apoi zise:

— Nu cred că se simte prea bine. Arată ca naiba în ultima vreme.

M-am prefăcut că nu aud asta.

— Ea treia oară când înjuri, ştii asta nu?

A dat din umeri.

— OK, voi lăsa certatul pe mâna lui Jo. Hai să vorbim despre ceva mai puţin deprimant. Cum e la şcoală?

— Crezi că asta e mai puţin deprimant?

— Nu are cum să fie aşa de rău.

A dat din umeri.

— Bine, atunci ce zici despre artă?

Subiectul ăsta îi trezi imediat interesul.

— O să-mi fac un tatuaj când împlinesc 18 ani. Am tot desenat o grămadă de chestii

— Serios? încă vrei să devii artist tatuator?

— Aha. Nu ţi-a zis Jo?

— Ce să-mi zică?

— Varul unui prieten de-al lui Adam are un salon de tatuaje prin Leith. A zis că o să mă lase să petrec vreo două zile pe săptămână acolo pe parcursul verii. După ce termin liceul, e posibil să îmi pot face ucenicia în domeniu la el. Dacă îi place de mine, adică. Mi-a zis să îmi păstrez toate desenele. Să îmi fac un fel de portofoliu.

— E fenomenal. Uau, ai viaţa mult mai organizată decât mine bis ani.

Răspunse printre dinţi:

— Spune-i asta lui Jo. Ea vrea să termin facultatea întâi.

Poate ar trebui.

Vom vedea. Orice ar crede ea, mai am destul timp.

Vrea doar sa ai de unde alege.

Da, spuse el, îmbunându-i-se privirea, ştiu asta.

Timpul trecu repede, căci am vorbit de şcoală şi filme şi cărţi.
Era un copil destul de tăcut cu majoritatea oamenilor şi mă bucuram că făceam parte din cercul de prieteni In preajma cărora se simţea destul de confortabil încât să împărtăşească lucruri despre el.
Ajungând la apartamentul Iul Jo şi Cam, Cole deschise uşa şi strigi:
— Am venit!
— Suntem în bucătărie, îi strigă Jo înapoi.
Cole se strâmbă.
— Eu nu intru acolo, şopti el. Uneori, când cred că sunt singuri devin... drăgăstoşi.
Am chicotit încet şi l-am urmat în sufragerie. S-a oprit brusc şi a trebuit să păşesc în lateral pentru a putea vedea ceva de după trupul lui înalt
Dacă ar fi trecut în momentul ăla un autobuz prin perete şi m-ar fi lovit în plin, tot nu ar fi avut un impact aşa mare asupra mea ca faptul că tocmai îl zărisem pe Nate stând pe canapea. Privirile ni se întâlniră, iar Nate se ridică încet. După ce ne-am holbat neajutoraţi unul la celălalt pentru câteva momente, l-am măsurat din cap până în picioare. Cu o mică barbă şi cearcăne la ochi, arăta epuizat şi neîn-grijit. Nu îi stătea în obicei să nu se aranjeze.
— Scuze, Liv, zise Cole încet. Nu ştiam că va fi aici.
— E în regulă.
— Ce...? Nate făcu un pas către mine şi, instinctiv, eu m-am dat înapoi. Se opri, înghiţind în sec în timp ce mă privea într-un fel aproape flămând. Ce mai faci?
înainte să pot găsi vreun răspuns la întrebarea lui stupidă zgomotul de paşi care se apropiau crescu în intensitate, iar eu m-am întors, încruntându-mă când am zărit o roşcată înaltă, într-un maiou scurt şi jeanşi mulaţi parcă alunecând în cameră pe sandale cu tocuri de 12 centimetri.
Baia e superbă!
Îmi zâmbi politicos înainte să se strecoare către Nate. Braţul ei tonifiat il cuprinse de talie şi îşi lipi sânii de el.
— Prietenii tăi au un apartament foarte drăguţ.
M-a cuprins un val de căldură aţa cum nu mai simţisem vreodată. Pieptul îmi ardea puternic, flăcări inundându-mi gâtul şi împiedicând cuvintele să iasă. Am rămas acolo privindu-i duşmănos, imobilizată de o gelozie neputincioasă şi de durere sufletească.
— Liv? M-am întors la auzul vocii lui Jo şi am văzut-o stând în pragul uşii, evident surprinsă. Ce faci...
— Doar ce plecam, i-am tăiat-o şi am trecut pe lângă ea în grabă, ignorând faptul că mă striga îngrijorată, în timp ce am trântit uşa apartamentului şi am alergat către scări. Am auzit uşa deschizându-se in urma mea, dar am continuat să merg, disperată să ajung într-un loc liniştit unde să pot gândi, înjura şi blestema pe Nate Sawyer.
— Olivia!
O, Doamne.
— Olivia, opreşte-te! mormăi Nate din spatele meu. Aproape. Prea aproape.
Mâna lui m-a prins de braţ şi m-am trezit oprită şi întoarsă cu faţacătreeL
La doar câţiva paşi de mine, respirând greu, se afla Nate, cu o expresie panicată pe chip.
— Liv, nu pleca.
Mi-am smuls braţul din strânsoare şi am putut simţi imediat cum îmi rămâne întipărită pe mână amintirea degetelor lui.
— Du-te înapoi, Nate. îl priveam cu un dispreţ desăvârşit. Trebuia să îmi dau seama că nimic

nu te-ar doborî pe tine pentru prea multă vreme.
Spre uimirea mea, ochii i se umplură de ceva care semăna a indignare.
Cum naiba, tot el era ăla indignat?
Râde ciob de oală spartă, spuse el Înţepător, făcând Încă un pas către mine. Am auzit că ai pus mâna pe tpul de la bibliotecă. Mă studie din cap până în picioare. Bănuiesc că i-ai dat-o bine şi se bucură de lecţiile pe care ţi le-am oferit.
Se cutremură la expresia de pe faţa mea şi îşi trecu o mână prin păr, strângând apoi pumnul.
— La dracu, Liv, îmi pare rău, şopti el răguşit. Nu am vrut să zic asta.
M-am întors să plec şi imediat m-am trezit din nou prinsă de el.
— Dă-mi drumul, i-am spus printre dinţi.
în loc de asta, m-a tras către el. Felul atât de cunoscut în care mirosea şi senzaţia trupului său aproape de mine îmi provocau dureri în tot corpul.
— Doar spune-mi dacă eşti bine.
Mi-am relaxat muşchii, în speranţa că asta îl va face să îmi dea drumul.
— Sunt bine, am răspuns încet. întoarce-te la iubita ta.
Nate mă strânse mai tare de braţ.
— Nu e iubita mea.
Am dat din cap.
— Nu vorbeam de roşcată. Vorbeam de fantoma care-ţi este tatuată pe inimă.
Cuvintele mele l-au făcut să slăbească strânsoarea. Lăsându-mi privirea în jos ca să nu-i văd expresia rănită de pe chip, m-am întors şi am coborât scările, ieşind din clădire şi din nou din viaţa lui.

Capitolul 24

Să-l văd pe Nate din nou a fost ca şi cum mi s-ar fi redeschis o rana recentă. Când am plecat de lângă el, a trebuit să reîncep să aplic gheaţă pe ea.
De-asta atunci când Ben m-a sunat săptămâna următoare, pe când luam masa cu tata şi cu Dee, m-am bucurat că îmi distrage ceva atenţia.
— Ştiu că nu ne cunoaştem chiar atât de bine, dar mă voi preface în mod egoist că asta nu e adevărat pentru că vreau să îţi cer o favoare imensă.
Amuzată, m-am sprijinit în cot pe blatul din bucătăria tatălui meu şi m-am lăsat liniştită în voia conversaţiei.
— Ce fel de favoare?
— Sora mea a reuşit să mă convingă cumva să am grijă de fata ei, Zoe, sâmbăta asta. îmi iubesc nepoata, dar are opt ani şi e o fetiţă ca toate fetiţele, iar când am întrebat-o ce vrea să facem, mi-a zis că vrea să o duc la cinema la un film muzical Disney cu o prinţesă pop. Zoe e obişnuită să primească ceea ce vrea, aşa că programul stabilit.
Speram să-mi faci favoarea de a veni cu noi, ca sa nu par un ciudat la un film Disney, ci…
Unul dintre tutori?
Exact.
Am râs.
Se pare câ mi vei rămâne dator vândut.
— Deci vii cu noi?
Sigur Ca o favoare. Nu o întâlnire.
— Nu o întâlnire. Sunt complet de acord. Nimic nu distruge romantismul ca un muzical pentru puşti.
După încă un minut in care am stabilit detaliile legate de locul şi ora întâlnirii, am închis telefonul.
Tata mă privea ciudat.
-Ce-i?
— Eşti sigură că e o idee bună?
— Suntem doar prieteni, l-am asigurat.
— Am mai auzit asta o dată.
— Mick, îl certă Dee, privindu-1 furioasă din partea mea.
Tata se strâmbă.
— îmi pare rău, scumpo, dar privirea asta a ta îmi spune că nu e o idee bună să ieşi cu altcineva.
Şi ştii — îşi plimba furculiţa pe lângă farfurie, evitându-mi privirea —, Jo mi-a spus că nici Nate

nu se simte prea bine. Mi-a spus că arată ca naiba. Şi se pare că a încercat să te contacteze.
M-am încruntat.
—- Credeam că nu îţi place de Nate.
— Nu îmi plăcea. Dar asta înainte să îmi spui toate lucrurile alea despre el.
— Tată...
— Era foarte tânăr când a pierdut-o pe fata aia, m-a întrerupt tata, dându-şi farfuria la o parte şi aplecându-se către mine în mod conspirativ. Nu-mi pot imagina cât de dificil poate să fie să pierzi femeia iubită la o vârstă atât de fragedă. Dar pot să-mi dau seama cum asta te poate paraliza. Nate nu apucase să trăiască destul încât sa înveţe cum să privească în perspectivă o pierdere. Sau măcar frica pierderii. Poate doar are nevoie de timp.
Deloc surprinsă de capacitatea tatălui meu de a înţelege şi a empatiza cu ceilalţi, am pus mâna pe mâna lui, cu durere în inimă.
Tată. chiar dacă Nate ar veni mâine la mine şi mi-ar spune că e dispus să dea relaţiei o şansă... l-aş refuza.
— Credeam că îl iubeşti.
— Da, sunt îndrăgostită până peste cap de el. Dar el nu îşi va îngădui niciodată să mă iubească aşa cum a iubit-o pe Alana. Ea a fost marea lui dragoste. Vreau să fiu şi eu marea dragoste a cuiva, tată. Cred că merit ca bărbatul pe care îl iubesc să mă iubească la fel de tare la rândul lui.

Sâmbătă după-amiază m-am întâlnit cu Ben şi cu nepoţica lui adorabilă în faţa centrului comercial Omni. Zoe era plină de energie şi entuziasm, iar Ben părea mai mult decât uşurat să mă vadă. Avea o cută permanentă pe frunte, care fusese provocată, după cum aveam să aflu curând, de faptul că o ascultase pe Zoe vorbind la nesfârşit despre cum trebuise să ia dureroasa decizie de a retrograda o anumită trupă faimoasă de băieţi la statutul de a doua ei trupă preferată în favoarea uneia mai noi şi mai tari, care doar ce apăruse în topuri.
Mă pricepeam la trupe de băieţi, căci trecusem şi eu printr-o fază asemănătoare până împlinisem 13 ani, aşa că am ascultat-o atent pe Zoe pe când ne îndreptam către sala de cinema. în timp ce încerca să se hotărască ce fel de bomboane voia, Ben mă strânse de umeri şi îmi şopti „mulţumesc“ la ureche într-un fel care îmi făcu pielea să reacţioneze.
Am zâmbit uşurată, gândindu-mă că poate — doar poate — voi reuşi până la urmă să trec peste Nate.
Filmul a fost pe cât de prost ne aşteptam eu şi Ben să fie, dar lui Zoe îi plăcu mult şi încă fredona şi chicotea când am ieşit din sală. Cu inocenţa ei de copil, Zoe luă mâna mea şi a unchiului ei şi mergea între noi, făcându-ne să părem imaginea perfectă a unei familii fericite.
Era mai mult decât ciudat pentru mine. căci eu şi Ben Încă nu ne cunoşteam atât de bine. dar când i am surprins rânjetul complice, nu am dat seama că el nu se simţea deloc ciudat. De fapt. mi se părea câ se simte chiar în largul lui. O parte din mine. mai suspicioasă, se întreba dacă ăsta nu fusese planul lui de la bun început. Se plictisise cumva drăguţul de Ben să aştepte să îl sun şi să îl invit în oraş şi se hotărâse să facă lucrurile să avanseze mai rapid?
Am strâns-o pe Zoe de mână, dar am dat din cap dezaprobator la Ben în timp ce ne plimbam pe stradă către McDonald’s, unde îi promisesem lui Zoe că vom merge să luăm prânzul.
— Iţi foloseşti nepoata ca să transformi asta într-o întâlnire? l-am întrebat pe jumătate şoptit, peste vocea lui Zoe, care cânta.
Ben râse.
— în niciun caz.
— O, ba asta faci. Mi-am dat ochii peşte cap. Ştiai că adorabili- tatea situaţiei mă va atrage.

Ben dădu capul pe spate, râzând, făcând-o pe Zoe să se holbeze la noi şi să întrebe:
— Ce se întâmplă?
Înainte să apuc să îi explic cum puteam eu de bine, o voce cunos¬cută m-a făcut să împietresc pe loc.
— Olivia?
. Ne-am oprit toţi trei, încă ţinându-ne de mână şi ne-am aţintit privirea asupra lui Nate, care se oprise pe trotuar în faţa noastră. Oamenii începură să ne împingă enervaţi, încercând să ne depăşească, în timp ce noi pur şi simplu ne holbam unii la alţii. I-am observat faţa nebărbierită, părul răvăşit, turtit sub o căciulă, şi cear¬cănele pe care încă le mai avea la ochi. Mi s-a strâns inima de durere.
Şi mi s-a strâns şi mai tare văzând cum Nate păli când îşi dădu seama că eram cu Benjamin şi cu Zoe.
— Ben, el e Nate. Nate, el e Ben şi nepoata lui, Zoe.
Buna, ciripi Zoe.
Nate, fermecător din fire, şi-ar fi arătat în mod normal gropiţele din obraji la cât de adorabilă era fetiţa şi i-ar fi răspuns. Dar ceva se întâmplă in timp ce privea de la mine la Ben, la Zoe, la mâinile noastre strânse. Era ceva în privirea lui care semăna a groază.
— Nate? am şoptit, făcând un pas către el.
— Aă... cu... îmi surprinse privirea, respirând greu. Eu... Ridică tremurând capul.
— Nate?
— Mă scuzaţi.
Trecu în grabă pe lângă noi şi plecă în viteză, de parcă ar fi fost fugărit de demoni din iad.
Am privit în urma lui, urând faptul că eram îngrijorată între* bând u-mă ce naiba îl apucase.
— Ei, bănuiesc că e o poveste la mijloc, spuse Ben încet.
— Poate.
— Nu vrei să mi-o spui şi mie?
M-am uitat în jos la Zoe, a cărei privire se muta de la unul la altul, confuză.
— Nu prea.
— înţeleg. Atunci ce-ai zice să uităm ce s-a întâmplat şi să mergem la McDonald’s, să mâncăm nişte mâncare prelucrată, iar apoi să te conving să mă însoţeşti la nunta verişoarei mele? Ca parteneră.
Ameţită, nu am putut decât să mă holbez la el.
Râsul entuziasmat al lui Zoe şi faptul că mă trăgea de mână mă treziră din reverie.
— Spune că da! Eu duc buchetul de flori. Vreau să-mi vezi rochia!
I-am aruncat o privire urâtă lui Ben, în timp ce el zâmbea amuzat
— Eşti un geniu malefic.

***

Nu înţelegeam ce se petrecuse în mintea lui Nate când m-a văzut Ben şi Zoe. dar ştiam că vrea să vorbească despre asta. Ştiam asta pentru că începuse să mâ sune. Acum mă simţeam de parcă trebuia să aplic la nesfârşit gheaţă pe rana provocată de el.
M a sunat chiar in noaptea aia. Pentru că nu am răspuns, mi-a înmis un mesaj prin care îmi cerea să îl sun înapoi. A doua zi m-a sunat iar. Mi-a lăsat un mesaj vocal, pe care am refuzat să îl ascult. M-a sunat şi ziua următoare. Şi uite aşa am început să primesc o doză zilnică de Nate.
De multe ori a trebuit să mă abţin. Voiam să îi răspund. Voiam si ii răspund pentru că era evident că îi părea rău că mă rănise. Ştiam asta. îl înţelegeam. Dar nu schimba nimic. Nu schimba faptul

că îmi era prea greu să mă aflu în preajma lui.
Aşa că am decis să îl însoţesc pe Ben la nuntă duminica următoare.
Aparent un simbol al oricărei nunţi scoţiene, The Proclaimers umpleau cu promisiunile lor cortul în care se ţinea petrecerea, în timp ce eu stăteam ghemuită lângă Ben la masa noastră. îi spusesem de nenumărate ori să meargă şi să petreacă împreună cu familia lui, dar el mă asigurase că singurul avantaj în a aduce un străin la o nuntă era că aveai o scuză să nu trebuiască să te implici.
îmi demonstra iar şi iar că era amuzant şi fermecător şi că aş fi o idioată dacă nu i-aş acorda măcar o şansă.
— Să îţi mai aduc ceva de băut? mă întrebă, facându-mi semn către paharul de şampanie aproape gol.
Am dat din cap cu tristeţe.
— La ultima nuntă la care am fost m-am îmbătat ruşinos de tare şi am spus lucruri pe care acum le regret.
Zâmbi obraznic.
— Acum chiar vreau să te îmbăt.
Am râs.
— Ba nu, nu vrei.
— Deci... ce ai spus de regreţi acum?
— Nu e chiar ce am zis, ci la ce a condus ce am zis.
Adică?
O inimă frântă. M-am cutremurat de cum am sp-o. Doamne. Ben, îmi pare rău. Sunt cea mai groaznică parteneră de nuntă din lume.
Îmii zâmbi înţelegător.
Ştii cum ai putea să te revanşezi faţă de mine?
— Cum?
— Povesteşte-mi despre el, despre Nate. Ghicise. Ce s-a întâmplat? Poate ajută.
Am dat din cap.
— Nu vrei să asculţi asta.
— Dar dacă încep eu primul, îmi zici?
Curiozitatea a învins, desigur. Voiam să ştiu despre marea despărţire a lui Ben. Chiar când eram pe cale să fiu de acord, îmi sună telefonul. Cu un zâmbet apologetic, am deschis poşeta plic şi am dat să răspund.
Mi s-a făcut pielea de găină când am văzut cine suna.
Nate.
Ştia că sunt la o întâlnire? De-aia suna? Nervoasă că îmi tot între-rupea viaţa, am îndesat telefonul la loc în poşetă.
Ben făcu un gest către el.
— El era?
— Cum ai ghicit?
— Pentru că sunt destul de sigur că şi eu am aceeaşi privire de fiecare dată când fosta mea încearcă să mă contacteze.
— Ce privire?
— Privirea aia de „dacă-te-aş-putea-rupe-în-bucăţele-cu-dinţii- aş-face-o-de-ce-nu-dispari-din-viaţa-mea-femeie-nebună“.
Am râs fals.
— Pe aproape. E mai mult ceva de genul... tot încerc să redevin persoana care eram înainte şi

de fiecare dată când cineva îi pronunţă numele sau mă sună, îmi aduc aminte că nu voi mai putea fi persoana aia pentru că... el era o parte din cine eram atunci.
Am rămas tăcuţi pentru o vreme.
La un moment dat, Ben mi-a luat mâna şi frecă uşor exteriorul palmei mele cu degetul mare.
— într-o zi te vei trezi şi nu va mai fi el primul lucru care Iţi va veni în minte.
— Promiţi?
— Promit.
Telefonul îmi sună din nou, deranjând atmosfera frumoasă care se crease între noi. Mormâind frustrată, am luat iar poşeta, pregătită să închid porcăria aia de telefon, când am văzut că era Jo cea care mă suna de data asta.
Nu ştiu de ce, dar am simţit un fior neplăcut în stomac.
— îmi pare rău, i-am spus lui Ben. E prietena mea, ar trebui să îi răspund.
— Desigur.
— Jo? am întrebat de cum am pus telefonul la ureche.
— Liv — părea să aibă răsuflarea tăiată —, Liv, Nate a încercat să te sune. S-a întâmplat ceva.
— Ce e? am întrebat, deja panicată. Este bine?
— Este... tatăl lui a fost dus de urgenţă la spital.
Am luat un taxi şi am plecat de la nuntă cât de repede am putut, dar mi-a luat o oră din momentul în care m-a sunat Jo până am ajuns la spital în tot timpul ăla m-am rugat şi am implorat orice fiinţă divină ar exista pe lumea asta să îl ajute pe Nathan. Jo îmi spusese că se credea că făcuse un atac de cord.
Aproape că i-am aruncat banii şoferului de taxi şi m-am dat jos din maşină în fugă, grăbindu-mă să ajung la intrarea principală a spitalului.
Te rog te rog fă ca Nathan să fie bine. Te rog.
Era o persoană atât de bună.
Iar Nate nu ar face faţă la încă o pierdere.
In timp ce mă îndreptam grăbită către recepţie ca să întreb de Nathan, vocea fiului său mă strigă pe nume şi m-am oprit, căutând aşteptare aglomerate, arătând palid şi tras la faţă.
M -am îndreptat către el, măsurându-1 din priviri. Barba era rasă, dar ochii li erau tot tntunecaţi, iar acum i se putea citi îngrijorarea pe buze. In spatele lui se aflau Sylvie, Cam, Cole şi Jo. Sylvie doar ce rupea în bucăţele un şerveţel. Semăna cu un animal hăituit după telul In care se tot uita cu ochii mari la uşile din spate.
— Nate — m-am oprit în faţa lui, ezitând, neştiind dacă să îl îmbrăţişez, dar dorindu-mi să o fac. Aţi aflat ceva?
A dat din cap cu ochii plini de tristeţe.
— A intrat în operaţie. Nu ne-a anunţat nimeni nimic încă.
Cedând, am mai făcut un pas către el şi l-am luat în braţe.
Nate se abandonă imediat îmbrăţişării mele, mă cuprinse de
talie cu braţele lui puternice şi îşi lăsă capul să alunece pe gâtul meu.
Am rămas aşa un timp.
Familia lui Nathaniel Sawyer? întrebă un doctor.
Nate şi mama lui se ridicară de îndată de pe scaune şi se grăbiră către el. M-am uitat în jur la Jo, Cam şi Cole înainte să îi privesc pe Peetie şi Lyn, care ajunseseră la puţin timp după mine. Aşteptasem ore întregi, iar acum expresiile noastre trădau acelaşi sentiment.
Speranţă.
O speranţă disperată.

La sunetul planşetelor lui Sylvie, plămânii au încetat să-mi funcţioneze şi am privit cu groază cum Nate o strânse în braţe. Cam se apropie de prietenul lui cu ochii secătuiţi de durere. Puse o mână pe umărul lui Nate, iar acesta îi zâmbi uşor, dând din cap.
Umerii lui Cam se lăsară — de uşurare parcă —, iar plămânii începură să îmi funcţioneze din nou. Veni din nou la noi, trecându-şi o mână tremurândă prin păr.
— Nathan a supravieţuit operaţiei. A fost stabilizat.

***
Cioc, cioc. M-am sprijinit de uşa de spital, cu un zâmbet
intens pe faţă.
Îl lăsasem pe Nate cu mama şi tatăl lui pentru câteva zile, dar luni am plecat de la munci mai devreme ca să pot prinde orele de viiiti.
Nathan era singur în cameră, uitându-se la televizor. Clipi surprins când mă văzu, iar apoi îmi zâmbi larg în timp ce intram in cameră. Pentru că mai avusesem de-a face cu o persoană foarte bolnavi înainte, eram maestră în a-mi disimula reacţia la vederea urmărilor fizice ale bolii pe chipul unei persoane. Nathan părea foarte slăbit în patul ăla de spital. Avea obrajii traşi şi câteva riduri în plus în jurul gurii, care nu erau acolo ultima oară când îl văzusem.
— Cărui fapt datorez plăcerea? întrebă el, ridicându-se, atent la firele de la monitoarele la care era conectat.
După ce am aşezat pe măsuţa de la pat florile pe care i le cumpă- 1 rasem, mi-am tras un scaun lângă el.
— Eram îngrijorată.
— Pff, mu făcu el semn din mână, mare chestie şi afecţiunea asta cardiacă.
M-am uitat urât la el.
— Mda, nici lui Sylvie nu i s-a părut amuzant.
Îmi zvâcniră buzele.
— Nu mă face să râd, încerc să fiu serioasă.
— Serioasă? pufai el. Serioasă? O să fiu sub medicaţie pentru tot restul vieţii mele şi trebuie să renunţ la mâncarea mea preferată. Întreaga mea viaţă va fi serioasă de acum încolo. Nu am nevoie de seriozitate şi din partea unei fete drăguţe.
— Bine, am aprobat eu, nu voi fi serioasă. Am privit confuză prin cameră. Unde e Sylvie?
— Am trimis-o acasă. E absolut terminată. Nu voia să plece de lângă mine, spuse el. A trebuit să aduc doctorul ca să o convingă să plece să se odihnească. O să mă facă să plătesc pentru asta mai încolo.
Am râs zgomotos.
— Sunt sigură.
— Nte e jos, îşi ia cafea, în caz că te întrebi…
— L-am fixat cu o privire tăioasă.
Ştii tot, nu i aşa?
—- Nu e ca şi cum v-aţi prefăcut aşa bine când aţi venit în vizită. Mi-a părut rău să aflu că nu a mers, totuşi... ceea ce mă aduce la întrebarea... Ce cauţi tu aici?
Am răspuns beligerant.
— Nu are voie lumea să fie îngrijorată pentru o altă persoană?
— Ba da, desigur. Cum tu eşti o fată aşa drăguţă, sunt convins că ai fost îngrijorată pentru mine şi apreciez asta, dar cred că ai fost îngrijorată pentru fiul meu mai mult decât orice. Deci nu sunt singurul. Se încruntă, îngrijorat, li e dor de tine.

— Şi mie îmi e dor de el, i-am mărturisit încet.
Cineva îşi drese glasul în spatele meu.
întorcându-mă, l-am văzut pe Nate stând în pragul uşii, ameste¬când într-o cană de cafea. Mă ţintui locului cu privirea lui profunda.
— Nate, mi-am regăsit în sfârşit vocea. Am trecut doar să văd cum se simte Nathan. Ar trebui să plec.
M-am ridicat.
— Prostii, mă opri Nathan, facându-mi semn să mă aşez. Mai e jumătate de oră. Stai. Să vorbim. Privi în sus la fiul lui. Aşază-te.
Nate părea că e pe cale să bufnească în râs când se aşeză relaxat pe un scaun lângă mine.
Privirea mi se plimbă, cu o voinţă proprie aproape, de-a lungul picioarelor lui întinse. Mă trecură fiorii când mi-am ridicat privirea la mâinile lui, care continuau să amestece în cafea. Avea mâini frumoase, masculine — cu degete suple, puternice, care erau pline de bătături de la muncă şi de la judo. Asprimea dulce a mâinilor lui mi se păruse întotdeauna minunată. Iar tricoul pe care îl purta îi punea în valoare antebraţele puternice. Mi-am luat repede privirea de la vena groasă de pe braţul lui musculos. Linsesem vena aia pe toată lungimea ei.
În grabă... înainte să mor acolo pe loc, mi-am îndreptat atenţia
către Nathan.
Rânjea la mine.
Super. Chiar şi bolnav, tipul se pricepea să tachineze.
— Şi ce-ai mai făcut tu, Olivia? Mi-a spus Nate că te vezi cu
cineva.
Tonul lui devenise dezaprobator.
— Nu mă văd cu nimeni, am răspuns iritată.
Practic, nu eram cu Ben. încă.
Nate se îndreptă de spate.
— Nu?
l-am aruncat o privire înainte să îi răspund tatălui lui.
— Am fost doar la vreo două întâlniri.
Nathan se încruntă.
— Păi asta înseamnă că te vezi cu cineva. Se uită la fiul său. Tu ce crezi?
— Sunt de acord, răspunse el scurt şi la obiect. Şi cu siguranţă părea ceva serios.
Nu prea mă mai simţeam în largul meu, aşa că am întrebat oftând:
— Putem vorbi despre altceva?
— De ce? Nu e nimic la fel de interesant.
Am suspinat adânc. Chiar nu eram pregătită să înfrunt doi bărbaţi din familia Sawyer.
— Bine, atunci sigur ar trebui să plec. Nathan, mă bucur foarte mult că te vei face bine. M-am aplecat şi l-am pupat pe obraz, igno- rându-i expresia uimită.
Fără să mă uit la Nate, am ieşit repede din cameră.
— Olivia, stai! strigă Nate în timp ce eu mergeam în viteză pe culoarul spitalului.
Nu am stat.
Din cauza asta m-am trezit prinsă strâns şi trasă neceremonios intr-un dulap întunecat.
Ce faci? am rostit printre dinţi, simţindu-i respiraţia pe obraz
când m-a împins în uşă.
Mi-a răspuns printr-un sărut.
Am îngheţat de uimire, dar curând şocul îşi pierdu din intensi¬tate pe buzele lui calde, persuasive.

Poate a ajutat şi faptul că nu era agresiv sau sălbatic. Sărutul lui a fost tandru, mistuitor. Buzele mele au răspuns şi m-am trezit sărutându-1 şi eu.
Nate se dădu primul înapoi, respirând greu în timp ce îşi freca nasul de obrazul meu, ţinându-mâ strâns, de parcă mâinile îi erau bandaje de fier, absorbindu-mi răsuflarea. Eram cuprinsă de el. Forţa lui atât de cunoscută, parfumul lui, gustul lui pe limba mea, chiar şi senzaţia vag ţepoasă a obrazului lui pe al meu.
Am închis ochii care deja mi se umpleau de lacrimi.
Poate mă înşelasem. Poate faptul că îl pierdusem nu era cel mai dureros lucru din lume. Rămasă acolo în braţele lui, conştientă că nu va fi niciodată al meu cu adevărat, mi-am dat seama că mă durea mai mult senzaţia de dor decât pierderea în sine.
— Eşti prima persoană la care m-am gândit, mi-a spus el aproape fără glas, cuvintele vibrând în urechea mea şi facându-mă să tremur. Singura pe care am dorit-o alături de mine.
înghiţind în sec şi încercând să trec de lacrimile încă nevărsate, i-am şoptit:
— îmi pare rău că ţi-am ignorat apelul.
— Nu trebuie. Ai venit. Asta e tot ce contează.
Având nevoie să impun o anumită distanţă, un fel de limită la intensitatea care se crease între noi, am glumit:
— Cred că se ascunde o glumă neadecvată pe acolo pe undeva.
A râs aproape de pielea mea înainte să se dea în spate:
— La dracu, mi-a fost dor de tine, Liv.
— Nate. L-am împins încet până a priceput mesajul. Mâinile I alunecară de pe mine, privându-mă de el.
— Mă bucur că tatăl tău va fi bine, dar trebuie să plec.
— Liv, te rog...
- Mă aşteaptă Ben, am minţit din instinct. Îmi încolţise în inimă o frică subită cum că telefoanele de la Nate şi mărturisirea lui cum că îi fusese dor de mine duceau undeva. Şi nu ştiam dacă sunt suficient de puternică să fac ceea ce trebuie, aşa că nu voiam să-i dau şansa să se joace cu mintea mea.
— Mă văd cu el.
Rămase tăcut în întuneric pentru o clipă.
Iar apoi...
— Trebuie să vorbim.
— Nu. Chiar nu e nevoie. Am orbecăit după clanţă şi am reuşit sâ mă strecor afară. Nu m-a urmat.
Am luat asta drept semn că înţelesese că nu avea niciun rost.

Capitolul 25

Se părea că totuşi Nate nu înţelesese deloc lucrurile în felul ăla.
Chiar nu trebuia să mă surprindă că l-am găsit aşteptându-mă in apartamentul meu când am ajuns acasă după lucru în seara aia.
Am trântit uşa în urma mea şi mi-am întins palma.
— îmi vreau cheia înapoi.
Nate se ridică de cum am intrat, şi acum se îndrepta spre mine cu privirea lui jucăuşă. Felul în care gropiţele îi apăreau şi dispăreau din obraji mă făcea să mă strâmb ca un copil de cinci ani care se pregăteşte să izbucnească în plâns. Să fie superb şi fermecător era ultimul lucru de care aveam nevoie acum! Cu siguranţă nu aveam nevoie de gropiţe.
— Am înghiţit cheia.
— Nu ai înghiţit-o. Dacă ai fi înghiţit-o, aş fi găsit în casă un cadavru.
Nate s-a oprit, ridicând din sprânceană.
— Ar trebui să-mi fac griji de faptul că nu eşti nici pe departe supărată de posibilitatea asta?
Scoteam flăcări pe nas. Ştiam eu. Venise aici cu intenţia să fie fermecător.
Trebuia să-l dau afară!
Dă-mi cheia.
Nate ridici din umeri.
— Nu pot să fac asta.
— Trebuie, am pufnit eu cu indignare. Cheia e a mea.
— De ce vorbim încă despre cheie?
— Abia am început să vorbim despre cheie. Am făcut un pas în spate în timp ce Nate s-a apropiat de mine, închizându-şi pleoapele atât de sexy. Era privirea lui de prădător.
— Nate...
— Te iubesc.
Am înmărmurit şi aproape că mi s-a tăiat respiraţia la auzul cuvintelor, acele cuvinte care mă loveau în piept ca nişte pumni.
Nate a profitat de faptul că eram în stare de şoc. S-a oprit la câţiva centimetri distanţă de mine, fără să mă atingă. De fapt nici nu era nevoie s-o facă. Căldura degajată de corpul lui îmi mângâia pielea.
— Viaţa mea a fost un iad fără tine, a mărturisit el, pe un ton dur şi cu o expresie posomorâtă. Am crezut că pot s-o fac. Am crezut că pot să mă mint în legătură cu amândoi. Dar când te-am văzut săptă¬mâna trecută pe stradă cu tipul ăla şi cu fetiţa aia... A fost ca şi când aş fi întrezărit viitorul. Nu mi-am dat seama până în momentul ăla că dacă plec de lângă tine, dacă mă depărtez

de noi, ar însemna să fiu nevoit să te văd cu altcineva, să te văd având copii cu altcineva.
A închis ochii, de parcă l-ar fi durut.
— M-a lovit ca un trăsnet faptul că te-am văzut cum te jucai de-a familia fericită cu tipul ăla. Iisuse, Liv, mi s-a tăiat respiraţia.
Iar eu nu puteam să fac asta. Nu era destul.
Dând din cap, m-am tras într-o parte ca el să nu mă poata înghesui în colţ.
— Nate, trebuie să pleci.
în loc să facă asta, mă privi atent.
— încă nu eşti pregătită să auzi asta, a fost concluzia lui. Dar vreau să ştii că o să lupt pentru tine. N-o să mai fac greşeala de a pleca de lângă tine din nou. Eu sunt singurul bărbat din viitorul tău. Nate a deschis uşa din faţă, şi-a băgat mâna în buzunar şi a scos cheia. Mi-a întins-o şi am luat-o într-o doară, contrariată de gest.
— Nu e nevoie să intru cu forţa în viaţa ta. Ai pus o uşă între noi doi şi înţeleg de ce. Dar o să stau de partea cealaltă a ei şi o să te bat la cap până când n-o să mai poţi.
Se sili să zâmbească.
— Până când îmi dai din nou drumul înăuntru.
Expresia lui se schimbă ca un nor negru care se abate neaşteptat
pe cer.
— Totuşi, te avertizez — dacă îi deschizi uşa lui Ben ăla... O să încep să joc murdar.
înainte să am răgaz să răspund, Nate se furişă afară, lăsându-mă sfâșiată în bucăţi.
0 parte din mine tânjea cu disperare să-l cheme înapoi, să savureze acele două cuvinte care-i ieşiseră pe gură. Să le savureze iar şi iar.
Cu toate astea, o parte mult mai însemnată din mine ştia că nu era de ajuns. Poate că era ceva egoist la mijloc, dar nu voiam doar ca Nate să mă iubească. Voiam să mă iubească în felul în care îl iubeam eu. Genul de iubire care e aşa de puternică, încât rezistă pentru totdeauna.
Genul de iubire pe care i-o dăruise Alanei.
Nu ştiu la ce mă aşteptam. Nate avusese întotdeauna o atitu¬dine atât de relaxată asupra vieţii, încât nu eram sigură că ar fi luptat intr-adevăr pentru mine. Sincer, într-un fel speram să nu o facă, pentru că astfel mi-ar fi fost mai uşor să spun nu în continuare.
La o zi după mica lui vizită la apartamentul meu, un coş cu bomboane de ciocolată de la magazinul meu preferat de ciocolată din oraş a fost livrat la muncă cu un bileţel de la Nate:
Ne aşteaptă o întâlnire cu ciocolată topită viitor… O să te pictez cu ciocolată şi o să o ling de pe tine până când… Ei bine, cum îi spun francezii? La petite mort. Te iubesc
Nate

Nu numai că nu avusese nielo jenă aă scrie ceva de genul Aia pe o felicitare pe care persoana care o livra putea sA o vadă, dar a trebuit sA şi ies basma curată faţă de colegii mei care mi-au smuls felicitarea din mână înainte să-i pot opri.
Angus începu să rânjească în timp ce mi-o înapoia.
— A folosit o expresie franţuzească pentru orgasm. Asta e şic Eu zic că tipul merită.
— A scris despre orgasme pe bileţelul de la cadoul cu care voia să îşi ceară scuze, am spus eu, subliniind ce era evident. Asta e şic?
— Nu, dar e al naibii de sexy, interveni Jill, încruntându-se la mine. împacă-te cu el, viţică naivă. Ai idee câţi bărbaţi fac chestii din astea?
A dat un bobârnac coşului cu bunătăţi superb împachetat.
— Nu tocmai mulţi.

Mi-am petrecut restul zilei încruntându-mă la coşuleţul meu cu bomboane de ciocolată.
In următoarea zi, o cutie mare, ambalată frumos, veni la muncă şi am luat-o în camera personalului ca să o deschid singuri Bineînţeles că de îndată ce Jill a văzut cutia, i-a spus lui Angus şi Angus i-a spus lui Ronan şi toată intimitatea s-a dus pe apa sâmbetei. Stăteau în spatele meu în timp ce am dat la o parte panglica neagra de mătase şi am deschis cutia de un roz pal. Sub straturi de hârtie, am descoperit un sutien foarte scump din dantelă neagră şi satin, chiloţi asortaţi, cu talie înaltă, şi ciorapi din mătase. Am mai găsit şi un bilet:

Frumoasă, sexy, senzuală. Şi lenjeria e drăguţă. Sper că intr-o zi o să le porţi pentru mine, dar dacă nu vei face asta, sper ca macaratunci când o să le pui pe tine să vezi ceea ce văd eu în tine.
Te iubesc
Nate
Am sfârşit prin a plânge în baie după asta, trimiţându-l pe Nate Sawyer la dracu' şi sperând că in următoarea zi nu o să primesc un alt cadou care să mă impingă şi mai mult să deschid nenorocita aia de uşă. Intr-un efort stupid de a câştiga oarecum un avantaj în faţa lui, l-am sunat pe Benjamin in seara aia şi am stabilit să ne intâlnim la o cafea după muncă, în următoarea zi, la cafeneaua lui preferată, nu departe de bibliotecă. Asta in speranţa că prezenţa lui avea să-mi reamintească faptul că viaţa nu incepuse şi nu se terminase cu Nate şi eu puteam să merg mai departe. Puteam, puteam, puteam.
în următoarea zi, în timp ce lucram la biroul de relaţii cu clienţii, cei de la pază au venit să-mi aducă un alt pachet. De data asta era un pachet mic cu un plic. Inima îmi bătea să îmi sară din piept şi am ignorat-o pe Wendy, care lucra lângă mine, când l-am deschis.
Un CD cu filmul Vrăjitorul din Oz în variantă Blu-Ray.
Mi-au dat lacrimile şi m-am simţit ciudat de nerăbdătoare în timp ce deschideam plicul. Respirând adânc, am început să citesc scrisoarea pe care Nate o scrisese de mână.
Dragă Liv,
E timpul să adaptăm filmul tău preferat la secolul ăsta, fie el şi Vrăjitorul din Oz.
Şi ca să ştii şi tu, dacă ai fi un film, ai fi Naşul — aş putea să mă uit la tine la nesfârşit pentru că... ei bine, eşti preferata mea.
Mi-e dor de tine.
Mi-e dor de conversaţiile noastre, de jocul nostru „Ce ai prefera“ şi de răspunsurile tale hilare. Mi-e dor de râsul tău. Mi-e dor de felul în care mă simt când te fac să râzi. Ca şi cum aş câştiga ceva foarte important. Mi-e dor să stau pur şi simplu cu tine şi să ne înţelegem din priviri, fără să ne adresăm un singur cuvânt. Mi-e dor de faptul că nu judeci pe nimeni. Asta e un lucru foarte rar, Liv. Şi mie dor să te vad cât eşti de amabilă cu toată lumea. Mie dor să pot să te sun şi să pot vorbi cu tine despre tot felul de lucruri
alandala şi lucruri importante.
Mi e dor de prietena mea cea mai bună.
Mi-e dor de tine.
Te iubesc
Nate

Tremurând, mi-am scos telefonul din buzunar, sperând că Angus va înţelege că trebuia să am o conversaţie personală ţi ca trebuia să o fac rapid.
Când mi-a răspuns, Jo părea să aibă răsuflarea tăiată.
— Hei, Liv, pot să te sun eu mai încolo? Tocmai lipeam tapetul ţi trebuie să-l pun pe perete

cât de repede pot.
— Ei bine, o să fiu rapidă. Spune-i lui Nate să nu-mi mai trimită cadouri. Noi doi am terminat-o.
Tăcu pentru un moment.
— Nu poţi să i-o spui tu?
— Nu, e... nu pot să stau în preajma lui. Spune-i te rog să înce-teze şi gata. Te rog.
— Liv, motivul pentru care nu vrei să-l vezi e că îţi pasă de el şi atunci când eşti în preajma lui te doare mai puţin şi eşti mai îndinată să-i dai o şansă. Şi nu cred că asta e un lucru rău.
— Te înşeli, i-am spus eu pe un ton dispreţuitor. Am depăşit momentul. Mă întâlnesc cu Ben să bem o cafea după muncă la Black Medicine.
— Cea de pe strada Nicolson? întrebă Jo pe un ton tăios.
— Da. Cred că o să-i sugerez chiar să ducem lucrurile la urmă¬torul nivel.
— Ei bine, pentru binele lui Ben, sper că nu încerci doar să-l scoţi din sărite pe Nate. Pentru că el chiar pare un băiat bun şi nu merită să nu-1 iei în serios.
Jo oftă.
— Trebuie să închid.
Mi a închis, clar enervată şi asta nu m-a făcut decât să mă simt îngrozitor.
După vreo cinci ore aveam să mă simt mai puţin prost că o dezamăgisem...
— Ce naiba faci aici? l-am întrebat printre dinţi pe Nate.
Stătea între mine şi Ben cu mâna pe scaunul meu şi am văzut duritatea din privirea lui înainte să o facă să dispară şi să se întoarcă spre prietenul meu cu un zâmbet simpatic pe buze. A întins mâna către Ben.
— Eu sunt Nate. Ne-am mai văzut o dată. înghesuită în spatele barului Black Medicine, această superbă cafenea micuţă şi excentrică, cu mobilă din lemn brut, care s-ar fi potrivit perfect pe platourile filmului Stăpânul inelelor, tocmai îi . povesteam lui Ben despre necazurile mele cu Nate, când nemernicul 1 ăsta chipeş apăru brusc, ca prin magie.
Dar ştiam că nu fusese magie.
Jo îi spusese unde sunt.
Aveam de gând să o omor.
Ben clipi, în mod clar la fel de surprins ca şi mine să-l vadă pe Nate. Privi mâna întinsă a lui Nate şi se întinse uşor ca să i-o strângă.
— îmi pare bine să te cunosc, i-a răspuns Ben încet, scrutându-1.
— Deci... spuse Nate scurt. O să te rog să pleci. Trebuie să vorbesc cu Liv.
Insolenţa lui m-a lăsat cu gura deschisă.
— Ţi-ai ieşit din minţi?
Când şi-a întors privirea spre mine, am văzut din nou duritatea aia din ochii lui şi mi-am dat seama că era enervare. El se enervase pe mine7. Pe bune?
— Tu şi cu mine avem treburi neterminate, răspunse el încet. Nu cred că ar fi corect să-l implicăm pe Benny aici de faţă în asta.
Ben îşi drese glasul.
Lăsând la o parte faptul că mi-a vorbit de sus şi mi-a dat şi-o poreclă, are dreptate. Ben se întoarse şi îşi scoase portofelul. L-am privit şocată cum lasă o bancnotă de cinci lire pe masă pentru cafeau lui.
Chiar pleci? Am întrebat eu printre dinţi.
Îşi mişcă buzele într-o confirmare impusă.
-- Ţi-ai petrecut ultimele cincisprezece minute povestindu-mi toate metodele pe care le-a folosit

tipul ăsta în ultima săptămână şi să te convingă că e îndrăgostit de tine. Cred că trebuie să ai discuţia asta cu el, nu cu mine. Îmi surâse binevoitor înainte să-i arunce îmi arunce Nate o privire ameninţătoare. Ochii lui verzi se întoarseră către mine.
— Sună-mă mai târziu, ca să ştiu dacă eşti bine.
M-am încruntat la el.
— Nu vorbesc cu trădătorii.
Ben pufni, dând din cap în direcţia mea.
— Sună-mă, totuşi.
Şi plecă.
Nate nu se obosi să îl privească plecând. Se strecură pur şi simplu pe scaunul lăsat liber de Ben şi se trase mai aproape de al meu, astfel încât picioarele noastre se atingeau. Mi-am tras scaunul în spate, pregătindu-mă să plec. Nate îşi întinse braţul, cuprinzându-mă de talie.
— Liv, te rog.
Privirile noastre se confruntară într-o luptă a voinţei şi, din nefe¬ricire, voinţa mea a fost grav ştirbită de căldura rugătoare a privirii lui. Oftând, mi-am tras mâna dintr-a lui şi m-am întors la masă, dar m-am asigurat că nu ne mai atingem.
— Ai cinci minute.
Mă privi atent pentru o clipă, ca şi când mi-ar fi catalogat fiecare trăsătură a feţei, şi expresia lui părea atât de vulnerabilă şi de sinceri că începu imediat să-mi bată inima cu putere. Nate se aplecă înspre mine şi îmi spuse pe o voce joasă:
— Noaptea aia la Cam... roşcata.
Am tresărit, privirea întunecându-mi-se.
Chiar nu voiam să vorbesc despre faptul că în timp ce el se rupea inima, Nate trecea peste mine având alte femei deasupra lui.
Nu m-am culcat cu ea, s-a grăbit să mă asigure, aproape disperat. l.iv. de când m-am culcat cu tine, nu am mai fost cu vreo altă femeie.
Am pufnit sorbind degajat din cafea, deşi numai degajare nu simţeam în legătură cu conversaţia noastră.
— Sigur că nu, am bombănit eu ironic, punând ceaşca înapoi pe farfurioară.
— Nu te-aş minţi niciodată în legătură cu asta.
Tonul lui dur şi indignat m-a făcut să-l privesc în faţă şi i-am observat enervarea. Expresia lui m-a făcut să ridic din sprânceană:
— Eşti supărat pentru că nu te cred? Serios, Nate? Te-am întrebat foarte clar dacă mă iubeşti, mi-ai spus că nu, şi acum, după câteva săptămâni, îmi spui că da. Şi te întrebi de ce mi-e foarte greu să cred j ceva din tot ce-mi spui?
Pentru un moment, am crezut că nu avea să-mi răspundă. Cum I încerca în mod vizibil să-şi ţină sub control nerăbdarea, Nate răsuflă adânc înainte de a răspunde:
— Acea noapte a fost singura dată când te-am minţit. Mai mult decât atât, m-am minţit pe mine. Nu voiam să mă îndrăgostesc de tine. Tu ştii asta mai bine decât oricine. Şi sunt suficient de bărbat să admit că asta m-a speriat în ultimul hal. încă mă sperie. Se aplecă înspre mine, mâna apăsându-mă cu blândeţe pe genunchi, şi mă privi adânc în ochi.
— Nu a mai fost nimeni de când sunt cu tine, pentru că nu vreau pe nimeni altcineva. M-ai făcut să nu mai pot fi cu nimeni altcineva.
îşi trecu uşor mâna în sus pe coapsa mea şi din nefericire acea simplă atingere a răscolit sute de amintiri cu mângâierile lui senzuale. Trebuie să mi se fi citit în ochi dorinţa, pentru că Nate îmi surprinse privirea şi a lui deveni mai aprinsă.

— Mi-e dor de tine, iubito, mi-e dor de tot ce ţine de tine.
Degetele lui începuseră să se mişte în cercuri pe piciorul meu şi m-am prins, incapabilă să mă mişc, corpul vibrându-mi plin
de amintiri. Ochii lui Nate se umpleau de dorinţă în timp ce-mi explorau
trupul de sus până jos. revenind apoi asupra buzelor.
Mie dor de gura ta, îmi mărturisi pe un ton jos. Mi-e dor de liniba ta. Să o simt împreună cu a mea. Pe pielea mea.
Se aplecă şi mai aproape, în aşa fel încât tot ce mai puteam să văd şi să miros era el.
— Mi-e dor ca gura ta să-mi înconjoare mădularul.
Mi se tăie respiraţia şi mi se înroşiră urechile, cuvintele lui învăluindu-mă cu vraja lor sexuală.
Degetele lui continuară să traseze încet acelaşi model pe coapsa mea.
— Mi-e dor de sânii tăi, Liv, şi de senzaţia şi gustul sfârcu¬rilor tale. Mi-e dor de felul în care se întăresc pentru mine, pentru degetul meu mare, pentru limba mea... şi de faptul că atunci când îţi ating sânii te uzi toată.
Gândul ăsta îl făcu să respire mai greu şi brusc mâna lui mă strânse mai tare de coapsă.
— Mi-e dor de asta. De tine udă toată şi excitată şi strângând în timp ce mă mişc în tine. Senzaţia unghiilor tale zgâriindu-mă pe spate, felul în care mă ţii strâns între coapsele tale şi mă priveşti în ochi.
Cred că am scos un scâncet Ochii lui Nate se aprinseră.
— De tine strigându-mă pe nume în timp ce îţi dai drumul cu mine în tine. De asta mi-e cel mai dor.
Fără suflare, l-am privit în ochi, obrajii îmbujorându-mi-se şi am început să respir neregulat. Nu puteam să cred că îmi spusese toate astea în public. Nu-mi venea să cred cum reacţiona corpul meu.
Mâna îi alunecă mai sus pe coapsă.
— Dacă mi-aş lăsa mâna să urce pe piciorul tău acum, aş descoperi că eşti udă, nu-i aşa, iubito? Ai fi la fel de udă cum sunt eu de
excitat.
Am inspirat adânc, încercând să-mi limpezesc mintea învăluită de dorinţă.
Cumva, undeva în adâncul meu, am găsit puterea să-i dau mâna la o parte de pe piciorul meu. Tremurând, m-am întins după geantă.
— Sexul... nu e iubire.
— Pentru numele lui Dumnezeu, ştiu asta. Nate mă prinse de încheietură, împiedicându-mă să plec. Nu pleca, Liv. Dacă faci asta acum... e dintr-o încăpăţânare fără sens.
Am fost cuprinsă de furie şi mi-am smuls mâna dintr-a lui.
— Tu m-ai părăsit pe mine, am mârâit eu. M-ai tratat la fel ca pe una dintre tipele pe care le agăţi în general şi brusc, pentru că ai hotărât tu că, de fapt, chiar mă iubeşti, crezi că o să mă întorc la tine mâncând pământul?
M-am ridicat, scaunul zgâlţâindu-se în spatele meu din cauza mişcării puternice.
— Cuvintele tale sunt drăguţe pe moment. Dar în cele din urmă, nu sunt decât praf în ochi. Nu am încredere în sentimentele tale, Nate. Aşa că de ce naiba aş avea încredere să ţi le dăruiesc pe ale mele?
înainte să apuce să mai spună ceva, am plecat valvârtej şi mi-am înghiţit lacrimile pe parcursul întregului drum spre casă. îmi trebuise o voinţă imensă ca să plec de lângă Nate. O putere pe care nici măcar nu ştiam că o am.

Capitolul 26

Chiar dacă încă mai credeam că Ben mă abandonase în cuşca cu lei, eram totodată flatată că era destul de îngrijorat încât să vrea să-l sun când ajungeam acasă. Cu toate astea, când l-am sunat, am fost surprinsă de ceea ce mi-a spus.

— Voi sunteţi genul ăla de cuplu, mi-a spus el uşor.

— Ce fel de cuplu? am sărit eu.

— Genul ăla de cuplu care e un cuplu chiar şi când nu e un cuplu.

— Ai stat doar cinci secunde cu noi, am susţinut eu.

— Da, şi mi-a fost de ajuns să înţeleg că între tine şi Nate nu s-a terminat. Eşti nehotărâtă şi până când nu-ţi dai seama dacă te întorci sau nu la el, cred că e mai puţin probabil să fiu rănit dacă stau departe de bătaia puştii. Uite ce e, chiar te plac, Olivia, aşa că dacă tu decizi că nu e potrivit pentru tine, sună-mă.

Apoi mi-a închis.

Am petrecut următoarele câteva zile fierbând de mânie gândindu-mă la Nate. Şi asta nu numai din cauza răului pe care mi-1 făcuse din punct de vedere emoţional, dar şi din cauza faptului că eram încordată ca o coardă de chitară întinsă până aproape de punctul de a se rupe, de când cu micul lui act de seducţie. Vibratorul meu de-abia reuşea să mă ajute puţin.

Ticălosul.

Singurele veşti bune pe care le-am primt in săptămâna aia au fost că Jo menţionase într-o doară că Nathan era acasă şi că se însănătoşea văzând cu odiii şi că Elodie şi Clark găzduiau o petrecere în cinstea sarcinii lui Joss. Jo bănuia că Joss fusese de acord doar ca să le demonstreze tuturor că se bucura de sarcină. Eu nu eram aşa sigură. Ştiam că lui Joss îi păsa cu adevărat doar de Branden, şi din câte văzusem, del era fericit şi credea că Joss e fericită. Mai presus de toate, eram convinsă că fuseseră de acord cu petrecem doar pentru că era importantă pentru Elodie.

Cealaltă veste bună — şi eram hotărâtă să cred că era o veste bună — era faptul că Nate nu mai sunase. Veni şi ziua de sâmbătă şi petrecerea era pe punctul să înceapă, iar el nu dăduse niciun semn când avuseserăm conversaţia aia in cafenea. Asta era bine. Însemna că era aşa cum trebuia să fie.

Nate nu mă iubea.

Renunţase uşor.

Nu mă iubea.

Asta era bine.

Da, foarte convingător, scumpo.

Bine, deci era de ajuns să spun că nu aveam cea mat bună dispoziţie când am ajuns acasă la Elodie şi la Clark sâmbătă dimineaţă. Nici măcar baloanele roz şi albastre, costumatele decorative pentru copii cu citate haioase pe ele, tortul alb imens, cu glazură din bezea roz şi albastră, şampania răcită şi aperitivele micuţe cat arătau delicios nu mă puteau scoate dintr-ale mele.
Dar m am prefăcut câ au reuşit. Sau cel puţin am încercat Arăţi mai bine. Joss veni la mine In timp ce mă tăceam comodă, cu un pahar de şampanie In mână, tn salonul aglomerat. Ea în schimb ţinea în mână un pahar cu apă.
Şi tu la fel.
Şi aşa şi era. Părea foarte odihnită şi fericită.
Mă simt bine spuse ea şi îi zâmbi scurt şi seducător soţului ei din cealaltă parte a camerei. El stătea în picioare şi vorbea cu o persoană pe care nu o cunoşteam, dar ochii i se îndreptau mereu în direcţia ei
Branden e un pic prea protector în perioada asta, şi am crezut
că sta o să mi se pară enervant.
tmi zâmbi larg.
— *Dar cu toate astea, nu a fost aşa. Ai fi uimită câte e dispus să tacă pentru a mă vedea fericită.*
Am privit-o cu subînţeles.
— *încerci să te foloseşti de sarcină ca să smulgi favoruri nerezo¬nabile de la soţul tău?*
Nu aş zice că e nerezonabil să îl fac să se trezească la ora două dimineaţa ca să găsească un supermarket deschis nonstop şi să-mi cumpere îngheţată cu unt de arahide şi ciocolată Häagen-Dazs.
Am făcut ochii mari.
— *Nu cred că i-ai făcut asta!*
Jo pufni.
Nu. Luă o gură de apă, ochii ei strălucindu-i de neastâmpăr.
Dar o s-o fac.
Am izbucnit în râs, atrăgând privirile câtorva persoane din cameră, şi una dintre privirile alea m-a înmărmurit.
Nate ajunsese. Şi arăta bine. Se tunsese puţin şi avea un pic de barbă. Purta un tricou roşu-închis şi jeanşi negri. Nimic special, şi totuşi făcuse cumva să arate destul de bine încât să-ţi vină să-l mănânci. Chiar uram asta la el.
La câteva secunde după ce ni se întâlniră privirile, deveni din ce In ce mai inexpresiv şi se întoarse repede spre Cam şi Jo.
Ce? M-am încruntat, extrem de indignată. Ei mă ignora pe mine?
foss pufni.
— *Am uitat cumva să menţionăm că vine şi Nate?*
Încercând să-mi controlez furia, m-am întors către Joss, îndulcindu-mi expresia.
E prietenul tău. Nu mă aştept să nu mai vorbiţi cu el Totuşi … e ciudat. Trebuia să-ţi fi spus.
— E-n regulă. Ne ignorăm unul pe celălalt. Am înghiţit în sec. Nu avem de ce să nu ne bucurăm amândoi de fericirea prietenilor noştri fără ca unul dintre noi să nu vrea s- i înfigă o furculiţă în ochii celuilalt, am sărit eu şi-am dat pe gât tot paharul de şampanie.
Joss mă privi atent pentru o secundă.
— Bine, atunci. O să te las cu... contemplările tale violente.
A plecat înainte să-mi pot cere scuze pentru nebunia mea.
— La dracu’, am bâiguit eu.

— încântător.
M-am întors şi am dat de chipul lui Ellie, zâmbitor şi cu ochii mari.
— Hei, Els. Scuze că vorbesc aşa. Am uitat să-mi las amărăciunea la uşă şi Joss a primit o lovitură de bici din partea ei.
Ellie mi-a făcut un gest cu mâna.
— Oh, lui Joss nu-i pasă. Ştie despre ce e vorba. E ca într-un balon de fericire în momentul ăsta şi blochează toată suferinţa.
— N-ar trebui să fie nevoită să se apere de suferinţă. Suferinţa mea trebuia să rămână la uşă, împreună cu amărăciunea mea.
Ellie făcu un pas mai aproape, expresia feţei ei fiind acum conspi¬rativă şi totuşi compătimitoare.
— Deci încă suferi?
M-am mulţumit doar să clipesc.
— O să iau asta ca pe un „da".
Nu mi-a mai spus nimic şi a dispărut
— O, Doamne, am bâiguit eu ca pentru mine, dându-mi seama că reuşeam cu succes să-mi îndepărtez prietenii cu atitudinea mea. Eram vărul ăla pe care îl evită lumea pentru că miroase a pipi.
în consecinţă, am fost mai mult decât recunoscătoare când l-am văzut pe tata îndreptându-se spre mine printre oamenii de la petrecere.
O, toate astea, de îndată ce i-am văzut chipul mohorât, recunoştinţa mea a fost înlocuită rapid de o senzaţie de îngrijorare.
— Ce se întâmplă? am întrebat eu încet, în timp ce el mă prinse uşor de cot
— Trebuie să vorbesc ceva cu tine, mi-a răspuns cu glas aspru.
Uimită şi tulburată, l-am lăsat să mă conducă în afara salonului
până sus, la etaj. Spre surprinderea mea, am deschis uşa de la camera tui Hannah şi mă invită să intru înaintea lui.
Aruncându-i o privire nedumerită în timp ce treceam, am intrat şi m-am oprit brusc când l-am văzut pe Nate stând cu spatele la mine. Cu ochii larg deschişi, m-am întors în direcţia opusă ca să îl întreb pe tata ce se întâmplă, dar trântise deja uşa în urma mea.
Cu gura întredeschisă, m-am rotit şi l-am văzut pe Nate privindu-mă încruntat.
— Nu eşti Cam, spuse el încet.
— Aşa crezi? am sărit eu. Am fost păcăliţi. Tata m-a condus aici cu 1 un pretext fals.
A ridicat din sprânceană şi în ochii lui negri se citea hazul.
— Mick a fost în spatele chestiei ăsteia? De când e el de partea mea? Ştiam exact momentul în care tata trecuse în tabăra adversă şi era
numai vina mea. Copil idiot.
— înainte să te transformi într-un imbecil, am făcut greşeala să îl conving că eşti un băiat bun. Din nefericire, ceea ce i-am spus pare să fi fost mai important decât faptul că încetezi să mai fii un băiat bun în momentul în care e implicat şi penisul tău.
în loc să se simtă jignit, Nate începu să râdă.
— îmi amintesc de o perioadă nu foarte îndepărtată când ai fi roşit toată la asemenea cuvinte.
— îmi amintesc de o perioadă când credeam că nu mai există nimeni ca tine.
Asta făcu să-i dispară de pe chip orice urmă de amuzament Ne am holbat unul la altul într-o tăcere plină de tensiune pentru câteva momente, până când Nate a dat din cap cu părere de rău.
Urăsc că eu sunt cel care ţi-a făcut asta. Liv cea de care m-am îndrăgostit eu este cea mai de treabă, blândă şi înţelegâloare femeie pe care am cunoscut-o vreodată. Te-am făcut să o pierzi.

Cu toate că nu cred că a vrut să mă rănească, m-a durut şi nu mt am putut ascunde lacrimile care mi-au inundat ochii. Senzaţia copleşitoare mă sugruma şi m-am întors, îndreptându-mă spre uşă.
L-am auzit mişcându-se cu rapiditate în spatele meu In timp ce deschideam uşa şi brusc i-am simţit în spate căldura corpului» mâna iui ajungând deasupra capului meu şi închizând din nou uşa. Am înmărmurit când Nate şi-a lipit de mine corpul lui viguros şi atât de bine cunoscut.
— Ştiu că ai impresia că am renunţat, iubito, mi-a şoptit el la ureche, iar eu am închis ochii când l-am simţit. Dar nu e aşa. Iţi las doar timp să te regăseşti.
Mi-am dat seama cât se poate de clar că nu o să pot să merg nici¬odată mai departe atâta timp cât Nate încă avea speranţa unei împă¬cări. Voiam să fiu absolut sigură de asta şi totuşi voiam să mai încerc o singură dată, aşa că m-am întors în braţele lui, i-am prins ceafa cu mâna şi l-am tras spre gura mea. Uitasem ce putere avea gustul lui asupra mea — pentru o clipă, mă pierdusem, abandonându-mâ senzaţiei. Nate îşi încolăci pe loc braţele în jurul meu, trăgându-mă lângă el şi răspunzându-mi la sărut, disperat, oarecum brutal, iar profunzimea, fierbinţeala şi umezeala sărutului nostru acţiona ca un drog care-ţi induce o stare de euforie facându-şi efectul.
M-am surprins brusc împinsă de uşă, iar mâinile lui Nate hoină¬rind pe corpul meu, ca şi cum nu ştia unde voia să mă atingă prima dată. Când m-a prins de partea din spate a coapsei şi mi-a ridicat piciorul, punându-1 în jurul lui în aşa fel încât să-şi apese penisul în erecţie de mine, fierbinţeala pe care am simţit-o mi-a străbătut fiecare por. Am răcnit în gura lui şi strânsoarea lui a început să mă doară.
Asta a fost pe de o parte şi un lucru bun, pentru că am devenit conştientă de acea mică umbră de durere şi cumva am găsit puterea să mă trag din braţele lui.
Apăsându-l cu putere pe piept, l-am dat la o parte, iar el mi-a dar drumul
I-am mângâiat gâtul cu tandreţe, trecându-mi mâna în jurul şi de-a
lungul obrazului său, înainte să Ii ating uşor buza de jos cu degetul mare. Odată ce am început să-mi reglez respiraţia, mi am ruitcai privirea de la buzele lui şi i-am întâlnit ochii arză- IHÎ lacrimile mi-au revenit în ochi şi îl vedeam ca prin ceaţă când t-am şoptit:
— Nu mai aştepta, Nate. E în regulă, te iert. Am înţeles şi nu sunt supărată pe tine. Nu chiar. Pentru că nu e vina ta. Mă cam înfurie situaţia asta şi m-am tot răzbunat pe tine pentru asta.
Nate se încruntă, confuz.
— Liv, eu nu...
Dădu din cap, strângându-mi talia întrebător.
Aşa că i-am explicat
— Vreau să am o poveste de dragoste aşa cum au avut mama şi tata. Vreau ce au Joss şi Braden. Jo şi Cam. Ellie şi Adam.
Lacrimile începură să-mi curgă şiroaie înainte să pot să le înăbuş.
— Tu ai avut parte deja de asta cu Alana.
Nate se îndepărtă de mine de parcă l-aş fi împuşcat.
— Asta s-ar putea să sune egoist şi copilăresc, dar e ceea ce simt. Vreau să fiu iubirea vieţii cuiva. Nu pot să ocup locul al doilea. Şi cu siguranţă nu pot să ocup locul al doilea pentru tine.
Mi-am întins mâna în spate, întorcând mânerul uşii.
— Îmi pare rău, Nate. Sincer. Dar nu-mi pot petrece restul vieţii iubind un bărbat care nu mă poate iubi în acelaşi fel.
Am deschis uşa, încercând să nu mă las afectată de durerea din ochii luL
Aşa că opreşte-te. Pentru binele amândurora. Te rog.
Nu i-am dat şansa să vorbească pentru că am fost laşă şi nu voiam să aud cum durerea din ochii lui i se transfera în voce. Aşa că am plecat —- grăbindu-mă pe scări şi ieşind din casă înainte să

mă poată opri cineva.
Mai târziu In seara ala. tata trecu pe la mine. dar eu n-am făcut altceva decât sâ i arunc priviri ucigătoare. Se uita la chipul meu, observându-mi ochii umflaţi şl nasul iritat şi am văzut o umbri de vinovăţie in privirea lui.
— Credeam că fac un lucru bun, spuse el încet şi mă strânse in braţe cu toată forţa.
Am depus un efort supraomenesc ca să nu cedez. Tata ştia si îmbrăţişeze bine.
— Ştiu, i-am spus, abia respirând la pieptul lui mare.
Mă strânse tare în braţe şi mă sărută pe creştetul capului.
— Nate nu arăta prea bine când a coborât.
încordându-mă, l-am strâns şi eu.
— Tată, încetează.
— Vreau doar să mă asigur că nu renunţi la ceva bun din cauza încăpăţânării.
— Parcă ai fi Nate.
— Poate că are dreptate.
Dându-mă în spate, l-am privit pe tata cu un calm pe care nu eram sigură că îl simţeam cu adevărat.
— Nu mă poate iubi aşa cum îmi doresc eu. Ne-ar distruge pe amândoi.
Expresia tatei se îmblânzi.
— Fetiţo, nici măcar nu-i dai şansa să-ţi dovedească că te înşeli.
— Nu ştii cum vorbeşte despre Alana. Nu ştii, i-am şoptit eu cu înverşunare.
După asta, tata nu-mi mai spuse nimic. M-a mai strâns încă o dată în braţe, apoi a început să trebăluiască prin bucătărie, pregătind ciocolată caldă şi o gustare târzie.
A stat până când m-a luat somnul, iar în dimineaţa următoare m-am trezit în patul meu, învelită cu grijă.
Perna mea era umedă de la atâtea lacrimi.

Capitolul 27

Mă hotărâsem să conving pe toată lumea că mă simt bine, aşa că mi-am petrecut următoarele zece zile exersându-mi rutina. Mi trezeam, mă îmbrăcam, mergeam la muncă, zâmbeam atunci când trebuia, râdeam când eram forţată de împrejurări, eram serioasă atunci când mi se cerea seriozitate şi speram din tot sufletul ca prefă¬cătoria mea să ţină. Adevărul era că mă simţeam complet pierdută fără Nate şi eram înspăimântată şi nervoasă pe mine însămi. Eram speriată că nu voi regăsi niciodată drumul înapoi către mine însămi Parcă-mi pierdusem un membru şi nu reuşeam să mă obişnuiesc cu idee a şi cu cât de diferită urma să fie viaţa mea de-acum încolo.

Prefacându-mă în felul ăsta, mă simţeam altfel, mai puţin laşă, mai puţin demnă de milă. Poate că mi-ar fi fost mult mai uşor dacă Nate ar fi renunţat să mă mai caute, aşa cum îi cerusem. Dar continua să mă sune. L-am ignorat şi nici lui Jo nu i-am dat atenţie. într-un fel.

Vorbeam cu ea la telefon, aşa cum vorbeam cu prietenii şi familia, dar după ce puseseră la cale capcana în care căzusem (şi ştiam că toţi participaseră la Înscenare, pentru a mă face să rămân singură cu el in ziua aceea), nu mai aveam încredere că nu vor încerca din nou acelaşi tertip. Aşa că evitam să-mi petrec timpul cu ei.

La patru zile după petrecere, când am cotit pe strada Jamaica,

l-am zărit pe Nate pe verandă, cu capul plecat, cu privirea în pământ.

Am dispărut înainte să mă vadă, m-am dus la tata, singura persoană in care aveam încredere că nu va încerca să mă tragă pe sfoară din nou. Deşi mă prefăceam indiferentă, am simţit cum îmi sporeşte tuna. De ce Nate nu putea pur şi simplu să mă lase în pace? Auzise ce aveam de spus şi nu putea să-mi spună că nu era adevărat.

Din fericire, după ce reuşisem să îl evit vreo şapte zile, Nate păru să înţeleagă mesajul şi nu m-a mai sunat. Nu am primit niciun semn de la el pentru câteva zile, timp în care am încercat să-mi limpe¬zesc mintea. M-am îngropat în muncă, făcând chiar şi ore suplimen¬tare pentru că biblioteca era plină ochi de studenţi care se pregă- j teau pentru examene. Ben a venit în secţiunea de cărţi rezervate şi j am vorbit prieteneşte, dar nu i-am spus că nu-i dădusem o şansă lui Nate. Nu i-am dat de înţeles nimic deoarece faptul că nu-1 alesesem pe Nate nu însemna că îl alegeam pe Ben.

Mă alegeam pe mine.

Aveam nevoie de linişte şi pace, departe de orice nouă potenţială suferinţă.

Cum stăteam la biroul de informaţii, sortând e-mailuri când aveam o clipă liberă, creierul meu era hotărât să ignore orice gând care avea legătură cu Nate. Erau multe aspecte în viaţa mea care nu aveau legătură cu Nate. Trebuia să fie uşor să mă concentrez pe ele.

Sau aşa ar crede lumea.
— Olivia — Angus se repezi înspre mine cu o grămadă de dosare în mâna —, poţi să-mi faci o favoare?
— Orice, i-am răspuns puţin disperată, dornică să-mi fie distrasă atenţia.
Mă privi îngrijorat, dar nu comentă. Avem o... situaţie într una din camerele in care accesul e permis. Camera 5. Poţi tu să te ocupi de asta, te rog? Sunt supraaglomerat. Ridică dosarele din mână în semn de explicaţie. Am strâmbat din nas şi am trecut pe lângă birou.
— Nu pot şi ei să se abţină?
Angus bâigui ceva şi merse mai departe, târşâindu-şi picioarele.
îndreptându-mi umerii, m-am grăbit pe scări, gonind prin îmbulzeală, până am ajuns la primul etaj. Ai crede că toţi copiii ăştia au chestii mai importante în cap în perioada examenelor, dar nu, sexul n-a lipsit niciodată.
De data asta la propriu.
Trăgând aer în piept, am trântit de perete uşa de la camera 5 şi am dat buzna înăuntru.
Parcă m-am izbit de un zid invizibil, încordându-mă toată atunci când l-am văzut pe Nate aplecat peste masă, cu mâinile încrucişate la piept şi cu gleznele împreunate într-un mod relaxat. Uşa se închise cu zgomot, trezindu-mă din stupoare.
— Ce faci aici? am întrebat, strângând pumnii.
— Angus m-a ajutat.
Trădătorul ălal Clar va fi scos de pe lista celor care primesc cadouri de Crăciun, spumegam eu de furie.
Buzele lui Nate fremătară.
— Nu fii drastica. Am fost destul de convingător. Tipul pur şi simplu nu a mai avut ce face.
— O, sunt sigură.
Angus probabil cedase sub privirea caldă şi ciocolatie a lui Nate.
— Acum, dacă nu te superi, ar cam trebui să pleci. Am făcut un gest înspre uşă, încercând din răsputeri să nu tremur vizibil. Mă simţeam de parcă nu-1 mai văzusem de o sută de ani şi nu-mi plăceau deloc senzaţiile fierbinţi care îmi apăruseră în stomac doar pentru că mă aflam în prezenţa lui.
— Nu pot. Trebuie să-ţi explic ceva întâi. Se ridică şi spre stupefacţia mea, îşi ridică tricoul şi şi-l dădu jos.
— Ce faci? m-am răstit, îndreptându-mă spre el pentru a-1 opri, până ce privirea mi s-a aşternut pe tatuajul lui.
Inima începu să îmi bată cu putere. O puteam auzi. Fără să-şi desprindă ochii de la mine, Nate îşi puse tricoul pe birou.
Mi-am schimbat tatuajul acum câteva săptămâni. Ce-ai spus când ne-am despărţit... mi s-a Întipărit în minte, Liv. Am avut mult timp la dispoziţie să mă gândesc, să procesez ce mi se Întâmplă. Să trec peste. Şi asta — a făcut un gest Înspre tatuaj —, voiam să vorbesc cu tine despre asta, ce semnifică el, Încă din ziua în care mi l-am făcut.
A-ul stilizat de pe pieptul lui fusese extins şi acum era parte din cuvântul: „Apoi"
Un nod de mărimea Mexicului mi s-a format în gât. Nate făcu un pas înspre mine, cu privirea intensă, aspră, iar următoarele cuvinte le rosti pe o tonalitate joasă şi încărcată de emoţie:
— înainte de tine a fost Alana. Nu pot schimba asta, Liv, şi nici nu vreau. A fost prima mea dragoste. A fost un fel mai simplu de a iubi. Dragostea a doi copii.
îmi căută chipul cu privirea, evident încercând să-mi măsoare reacţia la ceea ce spusese, dar eram stupefiată. Continuă încet.

— Am crezut că păstrez o anumită distanţă faţă de femei pentru că ştiam că n-am să pot iubi pe nimeni aşa cum o iubisem pe ea. M-am înşelat. Păstram distanţa pentru că mi-era frică să găsesc o iubire ca aceea a părinţilor mei şi era înspăimântător să mă gândesc ce s-ar întâmpla cu mine dacă aş pierde-o şi pe aia.
Mai făcu un pas către mine şi cu fiecare mişcare mă facea să-mi pierd respiraţia.
— N-am vrut nicio clipă să mă îndrăgostesc de tine. Dar s-a Întâmplat. Am simţit-o din prima noapte în care am făcut dragoste. Am vrut să mă îndepărtez atunci, pentru că nu mă simţisem nici¬odată atât de pierdut şi totuşi atât de confortabil aşa cum m-am simţit în seara aceea, în timp ce mă uităm în ochii tăi, intrând în tine. M-am gândit că trebuie să mă îndepărtez... dar n-am putut sta departe de tine. Zâmbi. Eram total dependent de tine, la naiba, din primul moment în care ţi-am simţit gustul. îmi pare aşa rău că te-am făcut să treci prin iad. îmi pare rău că am fost egoist. Îmi pare rău că te-am făcut să te îndoieşti de legătura care tu ştiai că există de la început. Pentru că a fost acolo încă de la început, Liv. Lecţiile erotice n-au făcut decât să intensifice sentimentele. De cand ne-am cunoscut, îmi plăcea să petrec timp cu tine mai mult decât cu oricine altcineva.
Cu tine râd mai tare.Mă simt în largul meu cu tine. Am
încredere sâ fiu eu însumi cu tine. Când ceva merge prost sau bine, când aud o glumă foarte amuzantă sau văd ceva ciudat, tu eşti prima persoană căreia aş vrea să-i povestesc tot. Adaugă la asta cele mai bune partide de sex pe care le-am avut vreodată şi nu-i de mirare că-s dependent de tine.
Vocea îi deveni mai profundă când făcu un ultim pas înspre
mine.
— Te vreau tot timpul, Olivia. Ultimele săptămâni au fost un chin fără tine. Şi în ciuda a ceea ce gândeşti tu, îţi jur că n-am fost cu nimeni altcineva. Cum aş fi putut?
Nici măcar nu îmi dădusem seama că plâng înainte ca el să-mi ia faţa-n palme şi să-mi şteargă lacrimile.
— Alana a fost prima mea dragoste şi n-o voi uita niciodată. E parte din mine şi va fi întotdeauna. Dar ştiu că e timpul să trec peste, e timpul să încep să trăiesc în lumea de după această iubire. Tu asta eşti pentru mine, Liv. Tu eşti dragostea vieţii mele.
Am izbucnit în plâns înainte să mă pot opri, iar Nate m-a prins, cu fruntea aplecată peste a mea, în timp ce mă mângâia liniştitor pe braţe.
— Te rog, Liv, spune-mi ce trebuie să fac pentru a fi sigur ca mă crezi.
Am înghiţit în sec, încercând să-mi calmez durerea din piept care-mi provoca plânsul. Răsuflând adânc, m-am uitat la pieptul lui şi i-am atins cu blândeţe tatuajul nou.
Apoi.
Mi-am dat puţin capul pe spate pentru a-i zâmbi printre lacrimi. — Ai făcut deja tot ce trebuia.
Nate mă cuprinse cu braţele fi îşi aplecă capul spre mine ca
mi şoptească aproape de buze:
La naiba, te iubesc atât de mult.
inima'mi tresâltA şi am închis ochii, într~o stare de completă jrstindere:
— Şi eu te iubesc.
M-a sărutat.
Apăsat.
Şi m-am agăţat de el cu toată forţa.
Ne-am dat înapoi către masă în timp ce ne sărutam de parcă ar îi fost ultima oară când aveam ocazia. Ne-am răsucit cu totul şi Nate m-a ridicat pe masă, fără să întrerupă sărutul, iar eu imediat mi-am înfăşurat picioarele în jurul lui, trăgându-1 mai aproape. Mâinile mele se încleştaseră de

muşchii spatelui lui, iar el îmi apucă şoldurile. I-am supt limba şi i-am simţit erecţia împungându-mă intre picioare.
Râsete de-afară răzbiră până la noi şi m-am retras, dând din cap ameţită.
— Nu putem — am gâfâit, fără suflare —, nu aici. Ştii câţi studenţi şi-au făcut de cap pe masa asta?
Ochii lui străluceau de dorinţă, culoarea îi aprinse obrajii, iar Nate arăta oarecum pus în dificultate atunci când privi dincolo de mine şi la masa cu pricina. în final, îşi ridică privirea promiţător.
— Apartamentul meu e la cinci minute distanţă.
Surprinsă peste măsură, am zâmbit uşor.
— Nu ţi-am văzut niciodată apartamentul.
Expresia i se îmblânzi cu tandreţe şi-mi trecu o şuviţă de păr pe după ureche.
— Mi-ar plăcea să-l vezi acum, iubito.
Mi-am muşcat buzele, cumpănind. Nu m-am gândit prea mult.
— Angus îmi datorează puţin timp liber. Sunt sigură că nu îl va deranja dacă mă învoiesc o jumătate de zi.

***

Mâna lui Nate era caldă şi puternică într-a mea şi cum el cobora scările în fugă, n-am avut de ales şi am alergat odata cu el, altfel riscam să-mi smulgă mâna din închietură. După ce Angus rânji cu subînţeles când i-am cerut să mă învoiască şi îmi dădu permisiunea să plec, Nate mă apucă de mână şi mă târî afară din bibliotecă. Fără să spună nimic, mă trase după el dincolo de Meadows, pe Marchmont.
etajul doi, fără să-mi dea drumul la mână, îşi căută cheile prin buzunare, deschise uşa de un negru lucios cu o mână şi mă trase înăuntru.
înainte să îmi dau seama ce se întâmplă, Nate îmi bloca privirea, trântind uşa pe lângă umărul meu, apăsându-şi buzele pe ale mele şi împingându-mă la perete.
M-am încins repede.
Salivam la atingerea firelor de păr aspre din barba lui peste obrazul meu, îi simţeam limba încolăcită cu a mea, părul lui moale, răsfirat printre degetele mele pe când trăgeam de el într-un efort de a mă contopi cu el. Nate s-a dat în spate pentru a-şi smulge tricoul de pe el şi apoi trecu la hainele mele.
L-am ajutat ridicându-mi braţele şi curând rămăsesem fără tricou.
Peste câteva secunde era jos şi sutienul.
Mi-a scăpat un scâncet de plăcere atunci când Nate mi-a cuprins un sfârc cu gura, scăldându-l în salivă şi lingându-l, iar pe celălalt apucându-1 cu degetele. Am închis ochii, arcuindu-mă spre gura lui, apucându-i capul în palme şi trăgându-1 la pieptul meu în pura desfătare sexuală.
— Mi-a fost atât de dor de tine, i-am spus printre gemete, în timp ce simţeam excitaţia între picioare.
Cuvintele mele l-au făcut pe Nate să-şi ridice capul şi să mă sărute pe gură, înainte de a cobori Înspre gât cu sărutări fierbinţi. Am tresărit de încântare neaşteptată la atingerea degetelor lui pe sexul meu. M a frecat prin materialul pantalonilor şi i-am rostit numele cu un murmur pe când îmi apropiam şoldurile de el.
— Nu mai puteam de fericire, spuse Nate brusc, anticipând punctul de excitaţie maximă, când m-ai rugat prima dată să-ţi dau lecţii, să fac sex cu tine. A gemut şi şi-a lăsat capul în adâncitura gâtului meu, în timp ce mă freca aprig. A fost nevoie de o voinţă de fier să mă abţin să nu te iau de mână, să te duc la mine în apartament şi să te fut până cădeam amândoi laţi.

— Serios? am întrebat, răsuflând cu greutate, mâinile alune- cându-mi în jos pe spatele lui cald, gol, pentru a-i atinge linia şoldurilor, pentru a-1 aduce mai aproape.
— Serios, ridică el capul şi îmi fixă privirea, şi aproape că mi-am dat drumul văzând expresia de pe faţa lui.
Nate mă dorea. Mă dorise chiar de la început.
— E scuza pe care am aşteptat-o vreme de nouă luni.
Ni se armonizã respiraţia greoaie pentru o secundă tensionată şi apoi m-am ridicat să-l sărut L-am sărutat cu toată dragostea de care eram în stare. Retrăgându-mă, în timp ce aveam amândoi respiraţia întretăiată, i-am luat faţa în mâini şi am renunţat la toate zidurile mele de apărare. Sufletul mi se zărea în ochi şi am ştiut momentul în care Nate a simţit asta, pentru că mă strânse mai puternic de talie.
— Nimeni, am şoptit, cu buze tremurânde de emoţie, nu m-a făcut să mă simt femeia care îmi doream să fiu în afară de tine. Mă faci să mă simt frumoasă, Nate. Cu totul. Nimeni nu mi-a mai oferit aşa ceva. Nimeni.
— Mă bucur, a şoptit lângă gura mea. Nu doar pentru că meriţi să te simţi aşa, ci pentru că asta te face să fii a mea.
— Nate, m-am cutremurat la auzul notei aceleia de posesivitate din vocea lui.
Te voi face sa strigi asta pentru mine la noapte. Îmi sărută buzele cu delicateţe în timp ce mâinile îmi desfăceau fermoarul pantalonilor. Vei urla că eşti a mea.
Mâna i s-a strecurat înăuntru, degetele apăsând chiloţii şi împingându-se uşor înăuntru.
M-am arcuit după atingerea lui» răsuflând greu.
Intră în mine, am implorat. Mi-e dor de tine în mine.
Sunt în tine, a răspuns el, tachinându-mă in timp ce mi
pătrundea cu al doilea deget.
Am oftat la plinătatea crescută, dar în ciuda plăcerii ce mi-o provoca, nu era de ajuns.
— Nu, îţi vreau mădularul. îl vreau în mine. Şi îl vreau adânc. Atât de adânc, Nate.
Mi-a strivit gura de a lui, în sărutări lipsite de orice control, la fel ca mişcările lui, în timp ce-mi dădea pantalonii jos. Ne am desprins unul de altul doar cât să apuc să-mi scot pantofii, panta¬lonii şi chiloţii. Am simţit un val indecent de excitare învăluindu-mă la reacţia lui Nate când acesta mă privi goală, tremurând de neræb¬dare lângă perete.
— La naiba! se opri el, cu mâinile pe fermoarul blugilor lui, în timp ce mă privea de sus până jos. Ştii cât de incredibil de sexy arăţi in momentul ăsta?
Expresia lui era fierbinte, mă stârnea şi deja nu mai puteam să rezist, aşa că practic mă săturasem să fiu doar privită. Voiam să fiu luată.
— Nate, haide.
Ochii lui arzători mă sorbeau din priviri, în timp ce Nate îşi descheie încet jeanşii, pieptul urcându-i şi coborându-i, răsuflând greu.
— Spune-o din nou. Spune-o de acolo de unde eşti, cu picioarele desfăcute, aşteptându-mă.
Sfiala pe care o simţeam sub privirea lui se risipi pe măsură ce mă excitam mai tare. Eram udă complet.
Ce să spun?
Zâmbi.
Ştii ce, iubito.
Murdar. Lui Nate ii plăcea sexul murdar.
IV cine încercam să păcălesc? Amândoi adoram s-o facem murdar.
Cu umerii lipiţi de perete* cu sânii urcându-mi şi coborându-mi in ritmul respiraţiei* mi-am

crăcănat picioarele* iar Nate se cutre¬muri de dorinţă.
~ {ţi vreau penisul gros şi tare înăuntrul meu acum şi vreau să mi iuţi de peretele ăsta până când nu mai putem să respiram.
De-abia am avut timp să desluşesc mişcarea abdomenului lui interior la cuvintele mele, iar el era deja pe mine. Ne striveam buzele in săruturi când se izbi de mine, trăgându-şi jeanşii în jos pentru a-şi scoate penisul, cu câteva secunde înainte să-şi înfăşoare mâinile imprejurul picioarelor mele, fâcându-mă să alunec în sus pe perete, aşezându-mi trupul într-o poziţie perfectă.
A intrat în mine.
Cu putere.
Adânc.
Am strigat amândoi în timp ce sexul meu se încleşta în jurul sexului său care mă invadase. I-am cuprins umerii cu braţele, iar talia cu picioarele, strângându-1 aproape cu putere în timp ce se împingea în mine.
— Eşti udă toată, mi-a răspuns respirând greu, atât de udă pentru mine, iubito. Iubesc cât de udă şi fierbinte eşti.
— Doar pentru tine, am promis gemând, iar asta l-a făcut să împingă mai tare, mai repede.
Am strigat la Dumnezeu şi la ceruri în timp ce fenomenala şi brutala frecare crea presiunea potrivită înăuntrul meu.
Apoi, dintr-odată, m-am trezit brusc în aer şi am căzut peste Nate după ce el ne-a tras pe amândoi pe podea. Cu el încă înăun¬trul meu, am fost întoarsă cu spatele pe jos. Mi-a ridicat piciorul drept mai sus, împingându-mi piciorul stâng uşor, desfăcându-mi Pcioarele mai larg. Ochii lui mă priveau arzător în timp ce s-a aşezat deasupra mea, noua poziţie permiţându-i să mă penetreze şi mai adânc.
Presiunea creştea din ce în ce mai tare,
Nate, am strigat, neputând să mă mişc pentru că mă ţinea
atât de strâns. Asta nu a făcut decât ca tensiunea să crească, apropindu-mă de orgasm.
— Aşa, a gâfâit el, fără să-şi dezlipească privirea de la mine. Lasă-mă să te duc pe culmi de plăcere, iubito.
— îmi dau drumul, am zgâriat cu unghiile parchetul de pe podea. îmi...
Brusc, mişcările i s-au încetinit şi presiunea s-a stabilizat
— Nu! am rostit pe nerăsuflate şi frenetic, trăgând de el Nu te opri
Ochii li sclipiră.
— Spune-mi că eşti a mea.
— Ce?
— Spune-mi că eşti a mea.
Ce naiba făcea?
— Nate, nu te opri, sunt atât de aproape.
M-a cuprins cu coapsele de şolduri, aţâţându-mă.
— Spune-mi că eşti a mea.
— Normal că sunt a ta, m-am răstit. Acum fute-mă odată!
Nate rânji fugar, dar zâmbetul i se topi cu repeziciune, acoperit
de propria-i dorinţă crescândă şi începu să mă penetreze din nou, mişcările crescând ritmic în timp ce mi se tăia respiraţia.
— O, Doamne, am dat cu palma de podea. O, Doamne, o, Doamne! Nate!
Presiunea ajunse la apogeu şi orgasmul care m-a străbătută fost atât de intens, încât ochii mi s-au dat la propriu peste cap. Partea de jos a corpului îmi tremura în strânsoarea lui Nate, iar muşchii

inte¬riori mi s-au întărit în jurul lui. Nate a ejaculat cu un strigăt elibe¬rator, atât de diferit faţa de geamătul lui obişnuit. Şoldurile i-au zvâcnit pe măsură ce orgasmul îi împresura tot corpul, declanşând fiori şi prin corpul meu.
S-a lăsat peste mine cu ochii mari, privirile intâlnindu-ni-se în şocul beatitudinii.
Era clar vta mai bună partidă de sex pe care o avusesem vreo¬dată. Cea mai buni!
Şi-a desfăcut încet strânsoarea, alunecând lângă mine pe podea si respirând greu, foarte transpiraţi, ne am tras răsuflarea în timp ce pnvram tavanul alb.
— Deci, spuse Nate odată ce se calmă puţin, ăsta-i apartamentul AMU.
Zâmbind, i*am spus:
— îmi place peretele. Şi ăsta-i un tavan mişto.
Ne am întors unul spre altul să ne privim şi imediat am izbucnit in râs. Chicoteam în continuare când Nate s-a răsucit înspre mine, cu mâinile râsflrându-mi părul.
— Vrei să vezi şi restul apartamentului?
M-am prefăcut că mă gândesc o clipă serios la propunere, apoi am întrebat:
— Patul tău are tăblie?
Drept răspuns, îmi zâmbi uşor şi viclean.
— îmi ceri să te leg?
Am dat din cap afirmativ.
— In toate modurile posibile.
Expresia lui se imbună cu o tandreţe absolută şi se aplecă să mă sărute cu delicateţe.
— Asta sigur pot face, imi şopti.

Capitolul 28

Era o seară caldă de primăvară, o uşoară briză adia peste braţele mele dezgolite, iar eu mă îndreptam spre Club 39 încălţată în pantofi cu tocuri cui. Doi ţipi trecură pe lângă mine şi am simţit cum le alunecă I privirea pe corpul meu. I-am surprins cu coada ochiului cum se holbau admirativ la picioarele mele.
Acum câteva luni aş fi fost convinsă că nu se uită apreciativ — ci că se holbează la mine doar pentru a se amuza de fata grasă care îndrăznise să poarte rochie. Ştiam că asta nu mai era adevărat. Aveam picioare frumoase. Voiam să mi le arăt. Dar nu tipilor ăstora.
Nu, picioarele mele erau la vedere doar pentru Nate Sawyer.
Sunt fericită pentru tine, scumpo.
Am zâmbit. Da. Cred că mama ar fi fost cu adevărat fericită pentru mine.
Aproape că ajunsesem în Club 39 când mi-a sunat telefonul. Scoţându-1 afară din geanta neagră cu cataramă rubinie, care se potrivea cu rochia stacojie pe care o purtam, am văzut numele tatălui meu şi am răspuns imediat.
— Buna. fetiţo. Dec şi cu mine ne întrebam dacâ tu fi Nate aţi vrea să treceţi pe la apartament la o bere?
— Mi-ar plăcea, tată, dar ce zici dacă venim măine-seară, in schimb? Mă Întâlnesc cu Nate şi cu gaşca să bem ceva.
— Nicio problemă. Sună bine. Nate e acolo? Vreau să-l întreb dacă a vorbit deja cu prietenul său jurnalist ca să scrie articolul in care să prezinte afacerea noastră.
Am zâmbit, uitându-mă la pantofii mei.
Erau din piele de căprioară, roşu-închis. Erau minunaţi. îmi alesesem ţinuta cu grijă pentru Nate.
Nate era iubitul meu oficial abia de o săptămână. Deja tatăl meu încerca să smulgă favoruri de la el.
— Mă întâlnesc cu el înăuntru. Poţi să-l întrebi mâine.
— Bine, dragă. Tăcu o clipă cât eu am coborât scările până la barul de la subsol. Deci, totul merge bine?
— Totul merge extrem de bine.
— Sunt fericit pentru tine. Şi mama ta ar fi fost la fel.
îmi venea să izbucnesc in plâns.
— Exact la asta mă gândeam şi eu.
— Păi... vocea tatălui meu deveni brusc aspră, aşa că mi-am dat seama că se emoţionase. Te las în pace atunci. Distracţie plăcută.

— La revedere, tată.
Am lăsat telefonul să alunece înapoi în geantă şi am meditat la faptul că mă simţeam super din punct de vedere fizic. Pentru prima dată după mult timp, simţeam că pot respira fără constrângeri. Deşi îi mărturisisem odată lui Nate teama mea că poate, cumva, în stră¬fundurile conştiinţei mele era ancorat un resentiment faţă de mama, ştiam acum că nu era adevărat. Ceea ce mă înspăimânta cel mai tare era să n-o dezamăgesc şi singurul mod de a o dezamăgi era să fiu nefericită.
E incredibil cum te eliberează fericirea.
Viaţa mea se lega în mod armonios. Aveam o slujbă care îmi plăcea, prieteni pe care îi adoram, o familie improvizată fără de care nu puteam trăi, în sfârşit mă plăceam pe mine în totalitate şi iubeam un bărbat frumos care mă iubea la fel de mult.
Nate încercase tâmi demonstreze aata întreaga săptămână. Multe dintre dovezile astea erau carnale şi jur că am pierdut aproape trei kilograme de ia atâta activitate fizică, Nu că m-aş plânge.
Namila de la intrarea in Club 39 îmi zâmbi prădalnic» salu- ţându mâ din cap* iar eu am trecut pe lângă el zâmbindu-i discret. Zâmbetul meu discret nu era pentru el. Era pentru Nate. După ce Angus mă rugase să lucrez peste program tn seara aceea, l-am sunat pe Nate sâ~i spun să mă aştepte la bar in loc să mâ ia de acasă. Asta însemna că trebuia să-mi fac intrarea spectaculoasă pentru el, dar pe Se altă parte ne obliga să mai ieşim şi noi din casă, în loc să rămânem sar in apartament, distrăgându-ne atenţia în dormitor. Era important $1 ieşim astă-seară pentru că era prima seară pe care o petreceam drept cuplu împreună cu prietenii noştri. Chiar dacă nu putea bea alcool, până şi Joss urma să vină.
— Vii, deci? am întrebat-o surprinsă atunci când m-a sunat să-mi confirme ora.
— Normal că da. Nate Sawyer sub papuc. Ăsta-i genul de chestie pe care vreau s-o văd cu ochii mei.
— Nu-1 ţin sub papuc, am răspuns eu dezaprobator.
— Olivia, şi-a tras-o cu tot ce mişcă de când îl ştiu. îmi doream să apară o femeie care să-l potolească din prima noapte în care l-am cunoscut. Nimic în lume nu mă poate opri să fiu martoră la felul în care salivează după tine.
Am râs, nevrând s-o dezamăgesc, spunându-i că Nate nu era genul care să saliveze.
Când am intrat în bar, mi-am zărit prietenii stând la masă şi m-am îndreptat către ei, inima începând să-mi bată cu putere de îndată ce l-am observat pe Nate râzând la ceva ce-i spusese Cam. Ca fi cum mi-ar fi simţit prezenţa, Nate se răsuci uşor şi în timp ce ochii ii erau scăldaţi de bucurie la vederea mea, am observat că în timp ce mâ sorbea din priviri, expresia lui arăta de parcă ar fi salivat. S-a ridicat pe Când eu mă apropiam înconjurând masa ca să ajunga la mine
Zâmbetul meu de întâmpinare se spulberă sub sărutul lui, iar braţele lui puternice se strânseră in jurul taliei mele şi îmi trase corpul înspre el.
L-am sărutat şi eu, degetele mele răsfirându-i părul de ia ceafă. Când buzele noastre s-au dezlipit într-un final, am ridicat din sprâncene.
— Asta chiar că a fost un salut pe cinste.
Ochii lui întunecaţi îmi fixau buzele.
— Asta chiar că e o rochie pe cinste.
— Culoarea ta preferată.
— Pe persoana preferată.
Am zâmbit şi l-am sărutat fugar.
— Să ne aşezăm înainte să facem vreo scenă?
— Sau ne-am putea întoarce la tine, sugeră el, mângâindu-mi şoldul.
Deşi tremuram de desfătare doar la gândul asta, i-am apăsat o mână pe piept şi m-am dat uşor

înapoi.
— Cred că putem să luăm o pauză pentru câteva ore şi să ne petrecem timpul cu prietenii.
— O oră.
— Trei.
— O oră şi jumătate.
Am ridicat din umeri, râzând.
— Bine, două.
— Două ore.
Mă mai sărută o dată şi îmi dădu drumul din braţe, luându-mă de mână. In timp ce mă conducea către scaun, am simţit privi¬rile prietenilor aţintite spre noi. După ce m-am aşezat, m-am uitat împrejur la Ellie, Jo, Joss, Braden, Adam şi Cam şi a trebuit să-mi muşc buzele ca să nu izbucnesc în râs.
Se holbau la Nate de parcă nu-1 mai văzuseră până atunci.
E un miracol de afemeiat, spuse Joss respirând adânc, cu ochii larg deschişi.
Am chicotii, apropiindu-mi umerii de Nete, în timp ce el se uita urât 1a ea.
Serios, zâmbi Elite. N-am vrut s-o cred până nu vedeam cu
ochii mei. Nate o iubeşte pe Olivia.
Privirea lui Nate se întuneci, dar fetele nu părură să observe.
— Ştiam eu, zâmbi Joss atotcunoscătoare Înspre ele. Ştiam că îl atrăgea de ceva vreme.
— Sunt doar fericită că şi-a găsit perechea, rânji Joss la el cu superioritate.
— A trecut, ce-i drept, prin multe femei până s-o găsească, adăugă Ellie. A fost nevoie de ceva timp.
— Prieteni, şuieră Nate printre dinţii încleştaţi, ţineţi-vă femeile în frâu.
In timp ce Braden, Cam şi Adam râdeau, bucurându-se de disconfortul lui Nate, am încercat să-mi înăbuş amuzamentul. Îmi 1 era destul de greu. Dar era nostim să vezi un tip aşa relaxat ca Nate enervându-se la nişte tachinări. Când Joss deschise gura, Nate a săgetat-o cu privirea.
— Liv n-are nevoie de anecdote din perioada mea... pitorească cu femeile, aşa că putem s-o lăsăm cu toţii baltă şi să vorbim despre altceva, vă rog?
Toţi au schimbat priviri vesele, dar au făcut ce li s-a zis, aşa că am început să vorbim despre renovările pe care le făceau joss şi Braden camerei vechi a lui Ellie din apartamentul lor. Urma să o transforme în cameră pentru copil şi de îndată ce se va şti sexul bebeluşului,]o, tata şi Dee îi vor ajuta să redecoreze.
— Mă duc să-mi mai iau ceva de băut, mi-a zis Nate întorcându-se spre mine. Vrei să vii cu mine la bar?
I-am spus că da; cu mâna în continuare într-a lui, mă trăgea prin mulţime spre bar. Cât am aşteptat m-am proptit de el, strângandu-i mâna.
Iubitule ştii ca nu-mi place de femeile din trecutul tău, nu?
Îi zvâcni un muşchi pe faţă în timp ce mă privea.
— Nu-mi place când îţi e reamintit.
De ce te deranjează aşa tare?
Păru în mod evident surprins de întrebarea mea ca şi cum ar fi trebuit să se subînţeleagă.
— Mi-a luat săptămâni întregi să te conving că tot ce simt pentru tine e real, Liv. Nu vreau ca trecutul să dea totul peste cap.
Uau, era Nate cumva îngrijorat că mă va pierde?
Sprijinindu -mă pe el, am clătinat un pic din cap.
— Nate, acele femei n-au însemnat nimic pentru tine. Nu mi-am făcut niciodată griji din

pricina lor.
— Eşti sigură?
— Sunt sigură. Toată nesiguranţa provenea din povestea cu Alana, dar asta s-a terminat, bine? Te iubesc şi sunt aici, cu tine. Nu plec nicăieri.
Ochii i se umplură de căldură şi de ceva ce nu mai văzusem înainte.
— Promiţi? îmi ceru să ştie.
Am fost năpădită de îngrijorare când mi-am dat seama că despărţi rea noastră îl rănise pe Nate mai mult decât crezusem. M-am gândit brusc că ne petrecuserăm săptămâna îngăduindu-i să-mi spulbere toate temerile legate de ceea ce simţea el pentru mine, când ar fi trebuit să mă străduiesc şi eu la fel de mult să-i arăt că acum, când ştiam că mă iubeşte, nu voi lăsa pe nimeni să intervină între noi.
Intinzându-mă către el, i-am sărutat urechea.
— Hai să mergem la mine, acum.
Nate se dădu In spate cu ochi întrebători.
— Am o promisiune de făcut, am răspuns cu un zâmbet impertinent.
Ochii îi străluciră când înţelese ce îi spun şi ne-am şi îndreptat spre ieşire. I-am trimis un mesaj lui Jo, spunându-i că plecăm» şi am
mers rrpede, in tăcere, până pe strada Jamaica. Sus, In dormitor, unde Începuse, de fapt, toată povestea, am făcut dragoste cu Nate încet, promiţândud cu fiecare parte din mine că acei „apoi" pe care îl găsisem împreună... ei, bine... era pentru totdeauna.

Epilog

— Apreciez foarte mult că-mi ţineţi companie, dragii mei, zâmbi Elîie recunoscătoare, aşezându-se lângă o tavă cu băuturi şi gustări, printre cutiile care o înconjurau. Adam nu poate suporta dezordinea sau haosul, aşa că i-am promis că am să aranjez încăperile înainte să ne mutăm.
Stăteam cu un ornament înfăşurat în ziar în mână, în timp ce Joss şi Jo se uitau prin cutii.
— Poţi să te opreşti din mulţumiri, am asigurat-o, suntem feri¬cite să te ajutăm, ai multe pe cap. O nouă locuinţă. Un nou loc de muncă. Planuri de căsătorie. M-am încruntat. Ţi-am zis în ultima vreme că eşti nebună?
Trecuseră câteva săptămâni de când ne întâlniserăm c\i toată gaşca şi Ellie şi Adam doar ce achiziţionaseră un nou apartament pe strada Scotland. Pe lângă tot stresul mutării, trebuia să organizeze şi nunta. Urma să aibă loc peste doar nouă luni. Ellie începu să râdă.
— Păi mă aşteptam la ajutor din partea cuiva anume, dar a trebuit să rămână ea însărcinată cu fratele meu mai mare, care e şi extrem de protector şi de abia a lăsat-o să iasă din casă pentru a mă ajuta să despachetez.
Joss privi în sus la ea.
— Da, ani rămas însărcinată intenţionat ca să nu fiu nevoită să te ajut pe tine să ridici cutii grele sau să alegi buchetul.
— Că tot vorbim de cărat cutii grele, spuse Jo strâmbându-se, unde-i Cole?
M-am uitat in faţa casei.
— Cred c-a plecat afară, vrei să-l târăsc înapoi Înăuntru?
— Mda, răspunse suspinând, ademeneşte-1 cu mâncare dacă trebuie.
— Nu trebuia să-l pui să ne ajute, zâmbi Ellie în semn de simpatie pentru adolescent.
— De ce? Hannah apăru brusc în hol, cu braţele în jurul unei cutii Pe mine m-ai făcut să vin să te ajut. Dacă eu nu scap, nici Cole nu scapă.
— Mă duc să-l iau, am bombănit eu, croindu-mi drum din enorma sufragerie în holul larg, spaţios. Uşile duble erau deschise amândouă la perete, oferindu-ne acces mai uşor pe proprietate şi cum mă îndreptam spre ele, am auzit vocea lui Cole, imediat urmată de una mai delicată, feminină. Mi-am încetinit paşii, înaintând către intrare in linişte. Ochii mi s-au mărit de mirare când l-am văzut pe Cole stând pe prispă lângă o roşcată. Nu neapărat faptul că l-am văzut vorbind cu o fată era surprinzător, ci gesturile lui. Stătea aplecat către ea, aproape protector şi felul in care-i zâmbea...
Fata râdea la tot ceea ce spunea Cole şi mi-am muşcat buzele observându-i privirea luminoasă din ochi. Continuară să vorbească cu glas şoptit, intr-un mod intim, şi am decis că trebuie neapărat să

stau deoparte. Am pornit tiptil înapoi înspre camera de zi. Jo îşi ridică privirea din cutia pe care o despacheta.
— Unde-i?
Am zâmbit
— Flirtează intens cu o roşcată drăguţă. în niciun caz n-am să întrerup asta.
Era mută de uimire.
Serios?
Serios. Şi după cum arată lucrurile, dacă aş fi în locul tău, m-aş Aştepta ca tata să mai treacă pe aici.
Hannah zâmbi cu superioritate.
— Superb, acum am muniţie.
Ellie o înghionti.
— Fii drăguţă.
— De ce? Mereu mă enervează. Acum am cum să-l torturez. Am dat din cap dezaprobator şi am continuat să despachetăm.
Douăzeci de minute mai târziu, Cole intră cu paşi mari în cameră, o privire mânioasă întunecându-i frumuseţea. Cute de îngrijorare apărură pe faţa lui Jo.
— Hei, băiete, eşti bine?
Mormăi ceva în direcţia ei şi se îndreptă către o cutie. Am schimbat o privire cu sora lui înainte de a-mi face curaj să întreb.
— Ce s-a întâmplat cu fata, roşcata?
Cole tresări de parcă l-aş fi împuşcat. Fără să se uite la mine, bolborosi:
—- A trebuit să plece.
— Păi, i-ai luat numărul măcar?
Ridică puţin capul la mine şi ochii lui verzi mă priviră cu furie.
— Tu ce crezi? şi ieşi furtunos din cameră, ignorând strigătele lui Jo, care îi cerea să vină să-şi ceară scuze pentru impertinenţă.
— Lasă-1, am dat eu din cap, lasă-1 în pace.
înainte ca Jo să poată răspunde, îmi sună telefonul şi văzând chipul lui Nate pe ecran mi se schimbă brusc starea.
— Trebuie să răspund.
Am ieşit din sufragerie şi m-am îndreptat către bucătăria goală în timp ce răspundeam la telefon.
— Bună, iubire.
— Bună şi ţie. Vocea lui joasă, caldă mă liniştea. Ai terminat la Ellie?
Din păcate, nu, o să mai stau câteva ore.
—- OK. atunci Cam şi cu mine o SĂ mal pierdem vremea pt aici.
Ştii»,ar fi bine dacă ai trece pe aici l-ai lua pe Cole cu tine.
Nate pufni.
S-a plictisit, nu?
— E supărat. Cred că s-a întâmplat ceva. Cu o fată. Evident, nu vrea să discute cu noi despre asta.
— Venim imediat într-acolo.
M-am topit.
— O să ai parte de-o noapte pe măsură.
A râs uşor.
— Nu tot timpul am parte?

— Ba da, dar în seara asta voi face orice vrei.
— Orice? mormăi el.
— Absolut orice.
— Aminteşte-mi să fiu mai des un tip de treabă daca asta primesc în schimb.
Am zâmbit prosteşte şi m-am lăsat pe perete, tot corpul înfio- rându-mi-se doar pentru că mă gândeam la el.
— S-a făcut, dar să nu fii prea de treabă. Îmi place când eşti băiat
rău.
— Oamenii chiar vorbesc aşa? Vocea lui Hannah m-a readus la realitate şi am sărit de lângă perete văzând cum îmi zâmbeşte larg, tachinându-mă.
M-am îmbujorat şi l-am auzit pe Nate râzând la celălalt capăt
— Nu-i deloc amuzant, m-am răstit la el
— O, e foarte amuzant, iubito, răspunse el râzând. Ne vedem curând.
Am închis şi m-am uitat urât la Hannah.
— Puteai să-mi zici că eşti acolo.
Clipi fără milă.
— Aş fi putut, dar aşa n-aş fi auzit conversaţia voastră savuroasa. M-am încruntat la ea şi am trecut pe lângă.
Într-o zi, Hannah Nichols, vei întâlni un tip care te va face să fii atât de siropoasă că vei sfârşi prin a face fi a spune lucruri pe care nici nu-ţi te imaginezi. Să vedem cine va râde atunci.
Zâmbetul ei frumos se lărgi.
— Sper că vom râde cu toţii.
— Ai replică la orice, nu?
— îmi place să cred asta.
Râzând, am luat-o de umeri ţi am tras-o spre mine.
— Hai, avem de făcut ordine în casa asta.
18 luni mai târziu
Am privit spre uşa băii, gândindu-mă la chestia pe care o lăsasem acolo.
OK.
Trebuia să-i spun lui Nate.
După un moment, am suspinat adânc. M-am uitat la el, apoi la filmul pe care-1 urmărea, apoi din nou la el.
Să vedem ce iese.
— La ce te uiţi?
Eram aşa laşă!
Nate mă privi uimit.
— La acelaşi film la care m-am uitat împreună cu tine în ultima jumătate de oră. Eşti bine?
Spune-i.
Am ridicat din umeri.
— Nu am fost atentă. Scuze.
Părând să accepte că eram ciudată, Nate se întoarse către tele¬vizor şi am rămas cu el să vedem restul filmului în tăcere. Bine, el îl vedea. Eu mă perpeleam.
Acum un an şi Nate renunţase la apartamentul lui din Marchmont ca să se mute în micuţul apartament pe care-1 aveam pe strada Jamaica. în acea zi, după ce mi-a arătat tatuajul pe care-1 schiţase Cole pentru el, am trecut împreună peste toate. Tata, Jo, Cam şi părinţii lui Nate erau in mod special fericiţi pentru noi. Aş spune chiar că Nathan şi Sylvie îmi erau recunoacători. Dar nu

ei erau aceia care trebuia să fie recunoacători.
Deşi nu era perfect — dar cine era, nu? —» Nate încercase din răsputeri aă mă asigure că era complet şi profund Îndrăgostit de mine. Nu era nevoie aă se străduiască aşa tare. Când i-am spus că tatuajul şi discursul pe care-1 ţinuse Îmi ajungeau, vorbeam serios. Din acel moment, lucrurile pentru noi s-au Întors pe făgaşul lor minunat Asta includea ca Nate să-şi petreacă mult timp in apartamentul meu. Cred că dacă nu ne-ar fi fost la amândoi frică să nu-1 presăm pe celălalt, Nate s-ar fi mutat imediat cu mine, dar n-am adus subiectul in discuţie decât după şase luni de relaţie.
Hotărârea nu ne-a făcut fericiţi doar pe noi, ci şi pe părinţii noştri Datorită insistenţei mele — precum şi din cauza sperieturii cu atacul de cord — îi vizitam pe părinţii lui în Longniddry cât de des puteam, conducând până acolo cel puţin o dată pe lună, pentru a petrece noaptea la ei. Nathan şi Sylvie mă vedeau ca desprinsă din soare. Cât despre tata, ei bine, el întotdeauna fusese foarte protector cu mine, dar se mai liniştise de când Nate se mutase cu mine şi mai ales de când acesta anunţase clar că era treaba lui acum să se poarte excesiv de grijuliu. Era treaba lui Nate să fie protector. Şi era bun la asta, nu gluma.
Nu aveam de gând nici să mă prefac că mi se părea enervant
Eram o femeie independentă, capabilă, puternică... dar Dumne¬zeule, iubeam când Nate devenea protector şi posesiv, pentru că de obicei totul se sfârşea într-un mod sexy.
Sexy, âsta-i cuvântul... care ne aduce la situaţia din prezent...
Mă uitam fără să-mi dau seama la chipul lui frumos, lumina ecra¬nului reflectându-se pe trăsăturile lui în timp ce privea scena unei evadări din închisoare.
— Ce-ai prefera — mă întrebă dintr-odată —, să trăieşti intr-o închisoare de maximă securitate sau să fii captivă în Jurassic Park?
Mi-am înclinat capul într-o parte, gândindu-mă.
Am vreun statut special în închisoare?
— Nu, eşti doar un om obişnuit.
Am scos un suspin dramatic, ca şi cum decizia ar fi fost greu de
hiat
— Atunci aleg Jurassic Park.
Nate zâmbi înspre televizor.
— De ce?
— Păi aş avea aer curat în permanenţă, în primul rând, şi pe lângă asta, dacă ar fi să fiu prada cuiva, aş prefera să fiu prada unui animal care acţionează din instinct mai degrabă decât dintr-un impuls de psihopat
Râsul lui umplu apartamentul şi pieptul mi se umplu de căldură.
— Bun răspuns, iubito. Ca întotdeauna.
— Tu?
A ridicat indiferent din umeri.
— Dacă tu eşti în Jurassic Park, sunt şi eu acolo.
Existau momente ca acesta, când sentimentele mele pentru el mă copleşeau complet.
— Te iubesc atât de mult. Ştii asta, da?
întoarse capul înspre mine, cu o expresie iubitoare pe chip.
— Şi eu te iubesc.
Ne-am zâmbit, apoi am urmărit în continuare filmul.
Fericirea desăvârşită a acelui moment a fost deranjată doar de ocara zeflemitoare a obiectului din baie.
Am înghiţit în sec.

— Aşadar, ce ai prefera, două camere în New Town sau trei, dar mai departe de oraş?
Confuzia lumină privirea lui Nate la întrebarea mea neaşteptată.
— De ce ne-am dori oricare dintre astea? Iubim locul ăsta.
Inima a început să-mi zvâcnească, să-mi bată mai tare în piept şi
puteam să jur că îmi vede pulsul luând-o razna pe gât.
— Bine. Am respirat tremurat Voi vorbi mai limpede. Ce preferi, băiat sau fată?
Tot trupul ia încremenit.
— Nate? .
Uşor se Întoarse cu faţa la mine, întrebându-mă mut, cu ochii mari.
Mi-am muşcat buza şi am dat din cap.
După confirmarea mea, cel mai frumos zâmbet din lume apăru pe faţa lui.
Am fost cuprinsă de entuziasm şi de o uşurare imensă. Nu ştiu de ce mă îngrijorasem atât. îmi spusese dar în trecut că-şi doreşte asta.
Am înaintat lent pe canapea până la el, până ce aproape că mă urcasem peste el. Ochii lui negri şi surprinşi mă fixară şi mă îmbrăţişă.
— Eşti Însărcinată?
Aplecându-mi capul, am şoptit pe buzele lui:
— Felicitări, tăticule.
Strigătul lui de bucurie umplu apartamentul, chicotelile mele de uşurare amestecându-se cu râsetul lui, în timp ce mă ţinea strâns in braţe şi mă lua de pe canapea cu mişcări rapide pentru a mă duce în dormitor. De obicei, când avea chef să sărbătorească, mă arunca pe pat, dar in seara aceea am zâmbit pe când mă aşeza frumos pe pat, de parcă eram fragilă.
L-am întrebat mieros, rânjindu-i în faţă:
— Mă menajezi acum?
— Ai copilul nostru în pântec. Trebuie să am grijă ce fac de an înainte.
— Sper că nu şi când vine vorba de sex. Am dat să-i deschid nasturii jeanşilor.
Nate a împietrit, ţinându-mi capul în palme.
îmi stătu inima pentru o fracţiune de secundă când am văzut expresia lui serioasă.
— Ce s-a întâmplat?
Avttm un plan, mi a spus cu voce înceată, voiam să aştept până împlineam doi ani împreună, să te duc înapoi In Arizona pentru a "ţi vizita vechii prieteni şi mormântul mamei tale. I-ai fi spus despre noi şi după ce ne-am fi întors, te-aş fi cerut în căsătorie.
O durere plăcută îmi cuprinse pieptul.
- Nate...
— Dar acum, cu copilul... poate ar trebui să ne logodim acum?
Am zâmbit. Larg.
— Bine.
Expresia i se destinse.
— Bine, adică „datt?
Am râs.
— Da.
Apoi se încruntă din nou.
— La dracu'. Ăsta n-a fost cel mai romantic mod de a te cere în căsătorie.
I-am netezit chipul cu vârfurile degetelor şi i-am spus sincer:
— Pentru mine a fost romantic.
Zâmbi, apăsându-şi o mână pe pântecul meu.

— Nu aici mă aşteptam s-ajung.
— Nici eu, am şoptit.
— Dar îmi pare bine, al naibii de bine că cineva acolo sus s-a gândit că aici merit să fiu.

Mi-am trecut degetele prin părul lui, i-am luat capul în palme şi i-am tras buzele aproape de-ale mele.

— Pentru acel „ Apoi”, iubitule.

Nate îşi apăsă gura de a mea şi mă luă strâns în braţe, arătându-mi că e complet de acord cu mine.